

கலாநிதி உலகம் மலர்

தமிழ்
EPICS IN TAMIL
LITERATURE

University of Jaffna

230.92

UVA

249914(AR; Main)

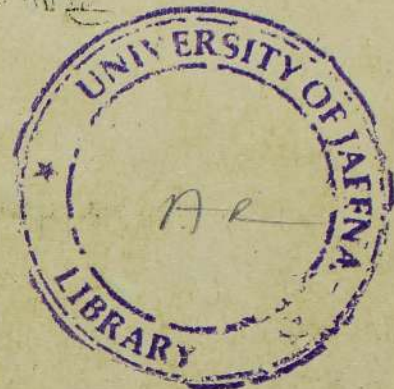
DR. M. M. UWISE

8941.84
UVA

கலாநிதி உவைஸ்

மலர்

280.92
UVA

அல்ஹாஜ்
மகுமுத் முகம்மது
உவைஸ் அவர்களுக்கு
இலங்கைப் பல்கலைக் கழகப்
பேராதெனிய வளாகம் கலாநிதிப்
பட்டம் வழங்கியமை இட்டு அன்றரைக்
கௌரவிக்கு முகமாக வெளியிடப்பட்ட
பாராட்டு மலர்

ARCHIVES

University of Jaffna
249914

Library

1976 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 19 ஆம் திகதி கொழும்பு சாஹிருக் கல்லூரியில்
நடைபெற்ற பாராட்டு விழாவின் போது வெளியிடப்பட்டது.

249914

249914

கலாநிதி அல்ஹாஜ் எம். எம். உவைஸ் பாராட்டு விழா நூல் வெளியீட்டு விழா

தலைவர்

மாண்புமிகு நீதியரசர் ஜனாப் எம். எம். இஸ்மாயில்
(சென்னை உயர் நீதிமன்ற நீதியரசர்.)

நிகழ்ச்சி நிரல்

1. கிறுஅத் :

2. வாயுரை வாழ்த்து :

3. வரவேற்புரை :

4. பாராட்டுமலர் :

5. சிறப்புரை :

ஜனாப். எஸ். எம். கமாலுத்தீன்
(தேசிய நூலக சேவைப் பணிப்பாளர்)

அறிமுகம் : திரு. ஆர். சிவகுருநாதன் (பிரதம ஆசிரியர், தினகரன்)
கையளிப்பு; சிங்கை ஜனாப் எம். ஸீ. ஸெய்து யூசுபு
மாண்புமிகு ஏ. எஸ். அப்துல் மஜீத் எம்.பி.

(மூதூர் முதல்வர், தகவல் ஒலிரப்புப் பிரதி அமைச்சர்)
மாண்புமிகு ஐ. ஏ. காதர் — எம். பி. வேர்விலை (உபசபாநாயகர்)
அல்-ஹாஜ் எம். எச். எம். நெய்னா மரிக்கார் எம்.பி. புத்தளம்
ஜனாப் எஸ். ஏ. றஹீம் — எம். பி. மன்னார்
பேராசிரியர் தெ. பொ. மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை

6. நூல் வெளியீடு :

1. முஸ்லிம் தமிழ்க் காப்பியங்கள் (Muslim Epics in Tamil)
அறிமுகம்: பேராசிரியர் கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன்
முதல் பிரதி பெறுநர்: அல்ஹாஜ் எம். ஐ. எம். நஸீம் ஜே.பி.

2. தித்திக்கும் திருமறை (கூர்ஷன் ஃபாஸித்)
அறிமுகம்: திரு கே. ஜி. அமரதாசு—கலாசாரத் திணைக்களம்
முதற் பிரதி பெறுநர்: அல்ஹாஜ் எஸ். எம். ஜாபீர் ஜே.பி.

3. இஸ்லாமும் இன்பத் தமிழும் : (தமிழ்)
அறிமுகம் : கலாநிதி கா. சிவத்தம்பி
முதற்பிரதி பெறுநர்: அல்ஹாஜ் பி. எஸ். சதக்

7. புதுலுரை :

8. தலைமயப் பேருரை :

9. நன்றி உரை :

10. ஸலவாத்து :

பொருளடக்கம்

முன்னோட்டம்

1. Neglected Classics (Justice M. M. Ismail)	1
2. நரர்மணி உவைஸ் (அல்ஹாஜ் எம். ஆர். எம். அப்துல்-ஹமீத் பி. ஏ.)	3
3. இலங்கைப் பேரறிஞர் டாக்டர் உவைஸ் (மதனி)	4
4. தமிழ் காத்த தாளாளன் உவைஸ் (மு. முஹம்மது மூஸா)	7
5. முஸ்லிம் இலக்கிய ஆய்வும் முப்பதாண்டு நட்பும் (கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன்)	8
6. முஸ்லிம் தமிழ்க் காப்பியங்களில் ஆராய்ச்சி (கலாநிதி ஆ. வேலுப்பிள்ளை)	9
7. வாழ்க கலாநிதி (அல்ஹாஜ் ஆ. மு. ஷரிபுத்தின்)	10
8. The Sinhala Scholar (Alhaj A. C. A. Wadood)	11
9. சிங்கை விவரம். இ. சிவசீ (ஹி. சி. சிவசீ)	12
10. சிங்களத் தீவு பெற்ற செந்தமிழ்ச் செல்வன் (சாரண பாஸ்கரன்)	14
11. அகநக நட்கும் அறிஞர் (சி. தில்லைநாதன் எம். ஏ., எம். லிட்.)	15
12. வழிகாட்டி கலாநிதி வாழ்க (சி. நெய்ஞர் முஹம்மது எம். ஏ.)	17
13. முஸ்லிம் முரசு அட்டைப் படக் கட்டுரை (எம். ஆர். எம். முஹம்மது முஸ்தபா)	19
14. இலக்கியப் பாலம் (ஜே. எம். சாலி எம். ஏ.)	20
15. உவைசு மேதை (கவிஞரேறு நாஞ்சில் ஷா)	21
16. தமிழும் நாமும், பெருமைப்படத்தக்கவர் (எம். எஃ. எம். ஸுபைர்)	22
17. அள்ளித் தெளி தமிழே வருக! (வித்துவான் எம். ஏ. ரஹ்மான்)	25
18. எங்கள் உவைஸ் (ஜே. எம். எம். அப்துல் காதிர்)	27
19. நிகரிலாத அரும்பணி (அல்ஹாஜ் எஸ். எம். ஹனிபா)	29
20. வண்டமிழ் விததகர் (மவ்லவி அஹ்மத் பாகலி)	32
21. இரக்கிய அனுபவம் (எம். கே. ஈ. மௌலானா)	33
22. பாட்டுடைத் தலைவன் (கவிஞர் ஏ. இக்பால்)	34
23. இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மறுமலர்ச்சி (அதிரை அஹ்மத்)	39
24. நாமகளும் பூமகளும் இணைந்தால். . . . (அல்ஹாஜ் ஏ. எம். முஸ்தகீம் பி. ஏ.)	41
25. சாதனைக்கோர் டாக்டர் உவைஸ் (நாகை மு. கா. ஸையிது யூசுப்)	43
26. முஸ்லிம் மனத்துறைந்தோரே (ஜி. எம். குலாம் ஹுஸைன்)	44
27. பாணந்துறைப் பேராசிரியர் (பேராசிரியர் டொக்டர் அ. சித் ததம்பி)	46
28. முஸ்லிம்களின் தமிழ் தொண்டு (அல்ஹாஜ் எஸ். எம். ஹனிபா)	49
29. இயற்கையான இலக்கிய ஆய்வாளர், (கே. எம். காதிர் மொகியுத்தின் எம். ஏ.)	50
30. நல்கலைக் கலாநிதி (பனைக்குளம் மு. அப்துல் மஜீத்)	52
31. தமிழும் உவைஸும் (கலாநிதி கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி எம். ஏ.)	54
32. கலாநிதி தோன்றக் காரணமான கலாவல்லி (ஏ. எஃ. ஏ. ருஸிக்)	56
33. நான் போற்றும் கலாநிதி, (தக்கலை எம். எஸ். பஷீர்)	57
34. "Well Done, Uwise" (A. A. Ahmed Jiffri, B.A.)	58
35. A Pioneer in Research (A. M. M. Sahabdeen B.A. Hons.)	59
36. அமைதியான பணி (எஸ். எம். சகாப்தின்)	60
37. கலாநிதியை வாழ்த்துகின்றோம். (பேராசிரியர் கா. முகம்மது பாருக் எம். ஏ.)	61
38. அன்புப் பணி (அல்ஹாஜ் எஸ். எம். ஏ. ஹுஸைன்)	62
39. வளர்க உவைஸார் பணி (எஸ். எம். கமாலுத்தின் பி. ஏ.)	63
40. பாணந்துறை தந்த பண்டித ரத்தினம் (அல்ஹாஜ் ஏ. எம். ஷாஹுல் ஹமீத்)	64
41. அல்ஹாஜ் கலாநிதி (மௌலவி எஸ். எம். ஏ. எம். முஸம்மீஸ்)	66
42. கலாநிதி அவர்களின் வாழ்க்கை (பாணந்துறை மொயின் சமீன்)	68
43. கலாநிதியின் நூல்கள்	73
44. வாழ்த்து	74
45. சிவசீ விவரம். இ. சிவசீ (ஹி. சி. சிவசீ) (சி. சி. சிவசீ B.A.)	75
46. கலாநிதி சிவசீ (சி. சி. சிவசீ)	79
47. படங்கள்	
48. அநுபந்தம்: பொருத்த விளக்கம் (குலாம் காதிர் நர்வலர்)	

முன்னோட்டம்

ஒரு சமூகம் தனது தனித்துவத்தை, கலாசாரப் பாரம்பரியத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக அமைத்துக் கொண்ட உயர்ந்த சாதனங்களில் ஒன்றே இலக்கியமாகும்.

இலக்கியம் ஒரு சமூகத்தில் கண்ணாடி; பண்பாட்டின் களஞ்சியம், மொழியின் உயிர்நாடி எனவும் கொள்ளலாம். இலக்கியத்தின் இத்தகைய பெருமைகளை அறிந்து நமது பழந்தமிழ்-முஸ்லிம் சாஃரேர்கள் 'சீரு' போன்ற செழுமையான படைப்புகளை உருவாக்கிச் சென்றனர்.

இவ்விதம் முஸ்லிம் தமிழ் புலவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட அரிய பொக்கிஷங்கள் சிப்பிக்குள் முத்தாக, மண்ணுக்குள் மாணிக்கமாக மறைந்திருந்த பொழுது அவற்றை ஆய்ந்து தமிழ்க்கூடம் நல்லுலகிற்கு வழங்கிய பெருமை கலாநிதி உவைஸ் அவர்களைச் சாருகிறது. அவர் முதுமாணித் தேர்வுக்காக ஆராய்ந்தேழுதிய 'முஸ்லிம்களின் தமிழ்த்தொண்டு' என்னும் இலக்கிய வரலாற்று நூல் இதற்குச் சான்று புகர்கின்றது.

இன்று நம்மிற் பலர் இந்த இலக்கியச் செல்வத்தின் மாட்சியை அறியாது வாழ்கிறார்கள். மற்றவர்கள் அறிந்தும் அறியாதவர்கள் போலப் பாவனை செய்கிறார்கள். வேறு சிலர் இக்காலச் சூழலில் அதன் அத்தியாவசியத்தை உணராதவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

பல்வேறு சமயங்களைச் சார்ந்த தமிழ்ப்புலவர் பெருமக்கள் ஆற்றியுள்ள தமிழ்தொண்டைப்பற்றிய ஆராய்ச்சி நூல்கள் சில வெளிவந்துள்ளன; வரவேற்கத் தக்கதே. ஆனால் முஸ்லிம் புலவர்கள் ஆற்றிய தமிழ்ப்பணி குறித்து விரிவான நூல்கள் வெளிவர்தில. அவர்களுடைய தமிழ்ப்பணி மறைக்கப்பட்டு, மறுதலிக்கப்படும் ஓரவஞ்சகப் போக்கு காலத்துக்குக் காலம் கிளைத்து வருவதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது.

தேன் மதுரத்தமிழ் மொழியின் நலனுக்கு —இலக்கியச் செம்மைக்கு, அதன் வளர்ச்சிக்கு அயராதுழைத்த தென்னகத்து முஸ்லிம் பெரும்புலவர்களையும், சான்றோர்களையும் அவர்களின் நூல்களையும் சமூகணித் திருநாட்டில் இலேமறைகாய்களாக இருந்து கவிமீன்றிய இலக்கிய கர்த்தாக்களையும், புதுப்பித்தும், பதிப்பித்தும்; சுவைததும்ப விளக்கவுரை எழுதியும் மேன்மைப் படுத்திய பெருமை ம. மு. உவைஸ் அவர்களைச் சாருகிறது. சுருங்கக் கூறிலுல் இஸ்லாமிய இலக்கியம்

ஒன்று இருக்கிறது. என்ற விழிப்புணர்ச்சியை விடியவைத்தவர் அவர் என்று அடிததுக் கூறலாம்.

கடந்த கால் நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக பேராசிரியர் உவைஸ் இலங்கை இந்திய தமிழ் முஸ்லிம் இலக்கியச் சுவைஞருடன் இறுக்கமான கலை இலக்கிய உறவுகளைப் பலப்படுத்திவருகிறார். முஸ்லிம் மக்களுடைய தற்கால கலை-இலக்கிய விழிப்புக்கும், வளர்ச்சிக்கும் அவருடைய பங்களிப்புக் கணிசமானது என்பதை நன்றிப் பெருக்குடன் எவரும் ஏற்றுக்கொள்வர். அவரின் அரிய பணிக்கு இலங்கைக் பல்கலைக் கழகப் பேராதனை வளாகம் வழங்கிய கலாநிதிப்பட்டம் வரவேற்கத்தக்கதே. இந்தப்பட்டம் தனியாக உவைஸ் அவர்களுக்குக் கிடைத்த பெருமையல்ல. தமிழ்பேசும் நல்லுலகத்தில் வாழும் அத்தனை தமிழ் அபிமானிகளுக்கும் கிடைத்த பேராகும்.

மகோன்னதப்பணியாற்றிய மாமேதைசளை, புலவர் பெருமக்களை வரவேற்று அவர்களின் நூல்களை அரங்கேற்றப் புகழ்வது இலக்கிய மரபு. அந்த மரபைப் பேணாத மனித குலம் தனது பண்பையும் மாண்டையும் மேம்பாட்டையும் இகழ்ந்துவரும் என்பது வரலாறு காட்டும் படிப்பினை. இதை நமது இலக்கிய வட்டம் உணர்ந்திருந்தது. ஆகவேதான் பெரியார் உவைஸ் அவர்களின் இலக்கியப்பணியின் சிறப்பைப் போற்றி நினைவுட்டமலரொன்றை வெளியிட விழைந்தோம். இந்தப் பாரிய மலருக்கு அநுபந்தமாக நூலொன்றை இணைக்கச் சித்தம் கொண்டோம். அந்தச் சிறப்பு நூல் நாகூர் குலாம் காதர் நாவலர் அவர்களின் பொருத்த வளக்கம். இது இப்பொழுது அழிந்தொழிந்து போகும் நிலையிலுள்ளது. இதுபோன்ற வற்றைப் பாதுகாப்பதே எமது நோக்கமாகும். இப்பாராட்டு மலரை உருவாக்க உதவிய சஞ்சிகைக்குழுவினருக்கும், நிதி சுந்துதவிய பேருவலை-சீனங்கோட்டையைச் சேர்ந்த பெருவள்ளல்களுக்கும், இப்பாரிய வேலையைக் குறுகிய கால எல்லைக்குள் செய்து முடித்த அல்பியன் அச்சக அதிபர் ஜனாப் ஏ.ஸ். அப்துல் கபூர், அச்சகப் பணியாளர்கள். கவினுறு அட்டைப்படத்தை தீட்டிய ஓவியர் ஹுலு, விசயதானம் நல்கிய தமிழக, ஸ்ரீ லங்காப் பேரறஞர்கள், ஆசியுரை வழங்கிய பிரதி அமைச்சர் ஜனாப் ஏ.எல்.அப்துல் மஜீத், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ஜனாப் ஏ. ஸி. எஸ். ஹமீத் உட்பட நாம் எதிர்பார்த்த ஒத்துழைப்பினைச் சுறுசுறுப்புடனும், உவப்புடனும் தந்துதவிய அனைவர்க்கும் நன்றி.

—ஆசிரியர்.

NEGLECTED CLASSICS

Hon'ble Thiru Justice

M. M. ISMAIL

Judge, High Court, Madras

Prof. M. M. Uwise needs no introduction to those who are familiar with Tamil literature in general and Muslim Tamil literature in particular. He obtained his Master's degree in 1951 with "The Muslim Contribution to Tamil Literature" as his subject. He has secured the degree of Doctor of Philosophy on the basis of a scholarly thesis on "Muslim Epics in Tamil Literature". This thesis is the subject matter of the present book.

Prof. Uwise has worked in a variety of fields—as a teacher in Zahira College, Colombo, as a lecturer in Tamil in the University of Ceylon, as a Translator in the Department of Examinations, as an Organiser of Muslim programmes in Radio Ceylon; he has also officiated as Head of the Department of Modern Oriental Languages in Vidyodaya University, Sri Lanka, and as Editor, Central Translation Service of Ceylon Chamber of Commerce. He is the Quazi for the Judicial Division of Panadura under the Government of Sri Lanka. His work as a teacher of Tamil at various levels has helped him to study in depth Tamil literature and, in particular, the contribution of Muslims to the vast and growing riches of Tamil literature. He has translated several books from Sinhala into Tamil, from Tamil into Sinhala and from English into Sinhala. He has been, besides, an author of distinction in his own right and among his works are :

(1) The Muslim contribution to Tamil literature
(—in English)

- (2) Towards understanding Islam;
- (3) Anecdotes from Islam; and
- (4) Prophet Mohamed

— in Sinhala and

- (1) Islamiaththenral (இஸ்லாமியத் தென்றல்)
- (2) Nambikkai (நம்பிக்கை)
- (3) Gnanavallal Gunankudiyar (ஞான வள்ளல் குணங்குடியார்)

- (4) Needhiyum Niyayamum (நீதியும் நியாயமும்)
 - (5) Islamum Inba Thamizhum (இஸ்லாமும் இன்பத் தம்மும்)
- in Tamil.

He has also edited some of the early Tamil works by Muslim writers, e.g., *Achara Kovai* by Abdul Majid Pulavar, *Pulavaratrupadai* by Ghulam Khader Navalar etc.

His deep piety and religious bent of mind made him concentrate on the ethical and religious content of the literary works he came across but this was without prejudice to a deep insight into their artistic qualities. He has impressed all those with whom he has come in contact by his transparent sincerity, his untiring industry, his insight into literature and by his unimpeachable integrity of personal character. Those who have listened to his exposition of literary classics have derived considerable profit therefrom.

It is unfortunate that the vastness and variety of the contribution which Muslim writers have made to Tamil literature are not as well known as they deserve to be. Hundreds of works by Muslims exist in almost every one of the traditional forms of Tamil literature such as *puranam* (புராணம்), *kalamkavai* (கம்பகம்), *andhadhi* (அந்தாதி), *Thirupugazh* (திருப்புகழ்), *Pillai Thamiz* (பிள்ளைத் தமிழ்), *Malai* (மலை), *Padaippor* (படைப்போர்), *Ammanai* (அம்மானை), *Sindhu* (சிந்து), *Thalattu* (தாலாட்டு), *Kummi* (கும்பி), *Kovai* (கோவை) etc. But the world of Tamil scholarship seems, tragically enough, little aware of these riches which are an essential part of the riches of Tamil culture as a whole. Perhaps the Islamic themes of these works and the frequent intermixture of Arabic with Tamil words made these works a little difficult of comprehension to non-Muslim lovers of Tamil. But there is no excuse at all for Muslim lovers of Tamil

being as ignorant as they seem to be of the quality and quantity of the contribution made by Muslims to Tamil literature. Scholars like Prof. Uwise seek, by their work, to promote some understanding, by Muslim as well as non-Muslim lovers of Tamil, of these sadly neglected classics. A noteworthy characteristic of these works is that despite their Islamic themes and their conformity to the religious tradition and teaching of that great religion, they adhere scrupulously to the literary standards and conventions of ancient Tamil literature. In their use of imagery and other literary devices, these Muslim writers are hardly at all distinguishable from their non-Muslim compeers. And in the total quality of their literary achievement, competent scholars have enthusiastically acclaimed them as on a par with established classics of Tamil literature. The very atmosphere of their works is redolent of the land of Tamils— notwithstanding that they write of events and incidents in distant, desolate, desert-ridden Arabia. As a matter of fact certain anecdotes and allusions peculiar to Hindu *puranas* and *ithihasas* have been woven closely into the texture of Muslim Tamil literature. When the poets are dealing with Arabia, Iran or Iraq, they are having only the Tamil Nad in their mind and it is the fertile Tamil Nad with its rivers, lakes, hills and dales that takes the place of that barren sandy Arabia. So also the customs, practices and traditions of the people of Tamil Nad, to the extent to which they are not opposed to the express teachings of Islam, its prophet and its saints and savants, have been portrayed as those of the people dealt with by the epics.

Prof. Uwise deals, in this book, with the great epics in Tamil by Muslim poets. Inevitably he brings to his assesment of these, comparisons with the epic poetry of non-Muslim poets. He covers, among others, *Cirappuranam* of Umaruppulavar, *Cinna Cirā* or *Ciravenkira puranam* by Pani-Akumathu Maraikkayar of *Kayalpattanam*, *Putukuccam* by Ceyku Aptul Katiru-Naynar Leppai Alim of *Kayalpattanam*, popularly known as *Pulavar Nayakam*, *Tirumanimalai*, *Kutupunayakam* and *Tirukkaranappuranam* by the same *Pulavar Nayakam*, *Irajanayakam* by *Vannakkalanciappulavar*, *Kutupunayakam* or *Mukiyittin puranam* by *Vannakkalanciappulavar* himself, *Nakurppuranam* by *Kulam Katiru Navalar* of *Nagoor*, *Mukiyittin puranam* by *Badurdeen pulavar* etc. Drawing upon European and English literature for standards of critical evaluation, Prof. Uwise has presented in this work a comprehensive account of the content and quality of the works he has discussed and shown how close is their conformity to the standards

of artistic excellence, implicit and explicit, in the great monuments of Tamil literary history and to the structural framework and features of these classics.

Tamil works themselves lay down the form and the contents of an epic in broad outline and Prof. Uwise has attempted to show how Muslim Tamil poets have scrupulously adhered to the standards set. It is well known that every epic commences with an invocation. Chapters I to III of the present work tell us how the authors of works referred to above framed their invocatory verses. At the end of each chapter the author has given us the actual Tamil verses themselves. Traditionally a *puranam* in Tamil, after the invocation, describes the natural features of the country, the rivers and the towns. Thereafter it goes on to deal with the birth of the hero, his boyhood, his education and training, his marriage, his achievements and other events in his life. It has of course to deal with the religion and traditions of the people and the wars fought by the hero with his enemies. Prof. Uwise shows with illustrations as to how the Islamic epics in Tamil follow the same pattern and tradition. Chapters IV and V of the work deal with the description of Nature, the former with land and the latter with agriculture. Chapters VI and VII deal with the description of cities. Chapter VIII deals with the description of the Sun and the Moon. Chapter IX deals with the description of tracts of land. Chapter X deals with the description of Allah, the Almighty. Chapter XI deals with the study of characters of the Heroes. Chapter XII deals with the study of character of villains. Chapter XIII deals with the study of character of the Heroines and other females. Chapter XIV deals with foreign elements and Arabic and Persian words interspersed with the Tamil words. Needless to say that the great industry, powers of critical analysis and the conscientiousness and scholarly care of the author are revealed in the work. In these chapters Prof. Uwise deals with the way in which descriptions of the beauty of physical nature mingle with the narrative of heroic feats and with the broad features of the social life and civilization of the people of the times. Illustrative verses from the works light up the work and comparisons with verses from the better known Tamil classics, show the reader not merely the range and intensity of Prof. Uwise's scholarship but the intrinsic integrity and validity of the bases of his critical evaluation. That these works follow established Tamil epic tradition does not, as Prof. Uwise shows, detract from their intrinsic worth as poetry. And one soon learns that

(Contd. on page 11)

நரர்மணி உவைஸ்

அறிஞர் அல்ஹாஜ் எம். ஆர். எம். அப்துல்-ஹமீம் பி. ஏ.

உலகெலாம் உய்யப் போந்த ஓப்பரும் இஸ்லாம் தன்னின்
அலகிலாச் சீர்த்திமிக்க அருந்தமிழ்ச் செல்வம் தன்னை
நலம்கெட அழிக்கப் போந்த நமனெனும் செல்வாய் நின்றும்
வலுவுடன் பிய்த்தெடுத்து வாழ்வுமே அதற்குத் தந்தான் (1)

கரணியாம் ஊரில் உற்ற காரணர் உவைஸே என்னும்
தரணியே போற்றும் ஆன்றோர் தகுதிசால் பெயரைத் தாங்கி
மருவிலா உழைப்பில் தோய்ந்த மன்னிய ஆய்வே செய்து
பெரியதோர் விருதே யாகும் கலாநிதி விருதைப் பெற்றான் (2)

*ங்குமே வாழும் முஸ்லிம் மாதுமே தமிழன் னைக்கு
பாங்குடன் அணியே செய்தார் எனவினாப் பகர்ந்தோர்க் கேதாம்
யாங்களும் அணிகள் செய்தோம் எவர்க்குமே யாம்பின் நில்லோம்
யாங்கள் செய்அணி ஈதென்றான்; எடுத்திவை பாரீர் என்றான் (3)

மணிமணி யான அந்த 'மாட்ச்சால் நூல்கள் தம்பை
அணியணி யாகச் சேர்த்தும் அவற்றின்மேல் தூசு நீக்கும்
பணியினை உலகில் யானும் பண்ணினேன்; வேறன் றென்ன
பணிவுடன் கூறி நின்றான்; பண்பிலே உயர்ந்து நின்றான் (4)

அன்னவன் ஈழம் தோன்றி ஆற்றிய தமிழ்த்தொண் டாலே
தொன்மையாம் தமிழ் கத்தில் தோன்றிய முஸ்லிம் யாகும்
என்னைதான் இவனின் சீர்த்தி என்றுமே இறும்பூ தெய்தி
என்பணி இவனே செய்தான்! இவன் புகழ் எமதே என்றார் (5)

வியத்தகு திறல்மிக் கோளாய் வையத்தில் இஸ்லாம் பெற்ற
நயமிகு மகனே யாகும் நரர்மணி உவைஸே மற்றும்
உயர்வுசால் தொண்டி யற்ற ஓண்தமிழ் உள்ள காலும்
பெயரோடும் புகழி னோடும் பேறுடன் வாழ்க நன்றே (6)

இலக்கியச் சிம்புட் பறவை

இலங்கைப் பேரறிஞர் டாக்டர் உவைஸ்

இன்பத் தமிழில் இஸ்லாமியத் தொண்டு புரிந்த புலவர்கள் பற்றி தமது நீண்டகால ஆராய்ச்சியின் விளைவாக உண்மையான கருத்தொன்றை ஒலி பெருக்கிவிட்டார் முத்தமிழ்க் காவலர் விசுவநாதம் ஊரறிய உலகறிய!

பிறரைவிட முஸ்லிம் புலவர்கள் தான் தமிழுக்கு அதிகம் தொண்டு செய்திருக்கிறார்கள்.

இதன் மூலம் விவேகத்துக்கொரு விசுவநாதம் என்பதை நிரூபித்துவிட்டார்.

அப்படி அதிகமளவு அருந் தமிழுக்குப் பெருந் தொண்டு புரிந்த முஸ்லிம் புலவர்கள் பலர் மறைக்கப்பட்டும் மறக்கப்பட்டும் இருக்கிறார்கள்.

நமது தலைமுறையில் வாழ்ந்து வந்த சதாவதானி சேகுதம்பிப் பாவலரே மறக்கப்பட்டுப் போனபோது அக்கால முஸ்லிம் புலவர்கள் விலாசம் தெரியாத வகையில் மறைக்கப்பட்டுப் போனதில் வியப்போ திகைப்போ இருப்பதில் நியாயமில்லை.

விசுவநாதத்தின் கருத்துப்படி முஸ்லிம் அல்லாத புலவர்கள் தமிழுக்குக் குறைந்த அளவு சேவை செய்திருந்த போதிலும் அவர்கள் மறைக்கப்படுவதில்லை—மறக்கப்படுவதில்லை.

காரணம் புதிரானதோ சிரமமான கண்டு பிடிப்போ அல்ல மிகத்தெளிவு. அவர்கள் பற்றிய வாழ்க்கை

மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளரின் தீர்க்கதரிசனம்

சுழத்துப் பேரறிஞர் ம. மு. உவைஸ் அவர்கள் தமிழுக்குச் செப்த தொண்டு அளப்பரியது. பண்டைய முஸ்லிம் புலவர்களின் இலக்கியச் செல்வங்களைத் தேடிக் கடல் கடந்து சென்றார். கால வெள்ளத்தால் அழிந்து கொண்டிருந்த இஸ்லாமிய இலக்கியப் பொக்கிஷங்களைத் தேடி அலைந்தார். அவரது அயராத முயற்சியால் எமது ஆன்றோரின் இலக்கிய ஆக்கங்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டன. விகிதாசாரப் படி பார்த்தால் பிறரைவிட முஸ்லிம் புலவர்கள் தமிழின் செழுமைக்கு, அதன் வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய பணி அதிகம் என்பதைத் தமது நீண்ட ஆய்வின் மூலம் நிறுவினார். இந்தப் பேரறிஞரின் சேவையால் தான் தமிழ் இலக்கிய உலகில் முஸ்லிம்கள் பெருமையுடன் தலை நிமிர்ந்து நிற்க ஏதுவாயிற்று. எமது பெரியாரின் அரிய ஆற்றலை இனங்கண்டு அவருக்கு கலாநிதி நாமம் சூட்டக்கடவது என்று தீர்க்கதரிசனம் கூற்றார் இந்திய எழுத்தாளர் காலஞ் சென்ற மதனீ. அவர் 1973-8-3ம் திகதி மறுமலர்ச்சி இதழில் எழுதிய கட்டுரையை 'மறுபிரசுரம்' செய்கிறோம்.

—ஆசிரியர்

நிகழ்ச்சிகள்—தியாகத் தொண்டின் குறப்புகள் போன்றவை நூல் வடிவம் பெறவே இல்லை. பொது மக்கள் மத்தியிலே நடமாடும் வாய்ப்பும் இருக்கவே இல்லை.

பிற சமூகப் புலவர்களின் நிலை நம் சமூகப் புலவர் நிலைக்கு மாறானது. அவர்கள் நன்கு அறமுகமாகி இருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு அவர்கள் பேரில்

மதனீ

விகவித வாழ்க்கை நூற்கள் வெளியாகின்றன. இதனால் விளம்பரப் புகழ் பெறுகிறார்கள்.

நமது முற்காலப் புலவர்களுக்கு எதிர்காலம் பற்றிய எண்ணம் இல்லாமலே போய்விட்டது. தானுண்டு—தமிழ்த்தொண்டுண்டு என்ற எண்ணத்திலே ஊறித் திளைத்திருந்தார்களே தவிர அதற்காகவே தியாக நோக்கு இருந்ததே தவிர அதை முன்னிட்டே ஜீவிதம் நடத்தினார்களே தவிர அதற்குத்தான் நேரமும் நிலைப்

பும் இருந்ததே தவிர வருங்கால சந்ததிகளுக்கு இலக்கிய வழிகாட்டியாக நாமிருக்க வேண்டுமே என்ற எண்ணமும் விருப்பமும் இல்லாதோராகவே பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டு மறைந்து போயினர். பிற்காலச் சந்ததிகளோ இவர்களை மறந்து போயினர்.

இருந்தமிழே உன்னால் இருந்தேன்
விருந்தமிழ்தம் என்றாலும் வேண்டேன்.

என்று குன்றைத்துச் சாகும் வரை தமிழுக்குத்தொண்டியும் புரிந்திட்ட அக்கால முஸ்லிம் புலவர்கள் செய்த மகத்தான தவறு வாழ்க்கைக் குறிப்புகளைத் தொகுத்து வைக்காததேயாகும்.

அன்னவர் மரபுவழி வந்த தற்கால புலவர்களும் அதே தவறை மறுபதிப்பாக்கியும் மலிவுச் சரக்காக்கியும் வருகிறார்கள்.

முற்காலத்தவரைப் பிற்காலத்தவர் மறந்துபோவ தற்கான அடிப்படைக்காரணமே இதுதான்.

உரையாசிரியர் — பதிப்பாசிரியர் — தொகுப்பாசிரியர் — புலவர்—கலைஞர்—கவிஞர்—தத்துவ மேதை—வரலாற்றாசிரியர் — நாவலர் — பாவலர் — பன்னூலாசிரியர் — சிந்தனைச் செல்வர் — பன்மொழிப் பண்டிதர் — அறிஞர்—ஆராய்ச்சியாளர்—அவதானிகள் என்போர் அவ்வப்போது தோன்றியும் மொழித் தொண்டு பல செய்தும் நாட்டவர்க்கு அறியாதவர்களாகவே போய்விட்டார்கள்.

அவர்களாகவே தங்களை மங்க வைத்துக் கொண்டார்களே தவிர பிறர் மங்க வைத்தார்கள்—மறைத்து விட்டார்கள் என்று முணுமுணுப்பதோ முறைப்பதோ உண்மைக்கு உடன்பாடாகாது—அறியாமையின் அடையாளமாகும்.

எது எப்படியிருந்தாலும் போனாலும் இன்றைய தமிழ் இலக்கிய உலகு முஸ்லிம் சமூகத்தைக் கணக்கில் எடுத்துக் கவனிக்கும் நிலையில் இல்லாத இச்சந்தர்ப்பத்தில்,

மொழித்துறை மறுமலர்ச்சி பெற்றுவரும் இந்த நேரத்தில்,

முஸ்லிம் புலவர்களின் உண்மை வரலாறுகள் மிக மிகத் தேவைப்படுகின்றன.

நாட்டின் சூழ்நிலைக்கேற்பவே புலவர்கள் தோன்றுவது மரபு. அவர்கள் பேசுகிறார்கள் என்றால், அவர்கள் வாழ்ந்த காலம் பேசுகிறது என்று பொருள்.

இலங்கைப் பேரறிஞர் எம். எம். உவைஸ் போன்ற

வர்கள், நாட்டின் சூழ்நிலைக்கேற்பவே தோன்றியிருக்கிறார்கள்.

சங்கத் தமிழ் பொதிகை மலையிலே பிறந்தது என்றால்

பாண்டி நாட்டிலே பாங்கோடு வளர்ந்தது என்றால்

சோழ நாட்டிலே சுந்தரமாக வாழ்ந்தது என்றால்

சேர நாட்டிலே சீரும் சிறப்பும் பெற்றது என்றால்

ஈழநாட்டிலேதான் எழில் சிரிப்பு சிந்தி, ஆரோக்கிய நிலையில் இருந்து வருகிறது என்றே சொல்ல வேண்டும். இந்தத் திடீர் திருப்பத்துக்குக் காரணம் அறிஞர் உவைஸின் செழுப்பான மூளை என்றே செப்பிடல் வேண்டும்.

அவரின் ஆராய்ச்சு அறிவும், ஆற்றலும், புதிய வரலாறு படைக்கும் மதிவளமும், பன்மொழிப் புலமையும், அந்த அளவுக்கு உச்சக்கட்டத்தில் நின்று நிலவுகின்றன.

இலக்கிய வானில் சித்து விளையாடிக் காட்டுகிற நிலாவாக இவர் இருந்து வருவது பற்றி இருவேறு கருத்துக்கள் இருப்பதில்லை.

இலக்கிய வாழ்வுக்கு இலக்கணம் வகுத்துத் தரும் சான்றோர் இவர் என்பதிலும் வெருக்கும் சந்தேகம் இருப்பதில்லை.

இலக்கியப் பயிற்சி உடையவரை ஈர்த்து, புதுயுகம் நோக்கிப் புறப்படத் தூண்டும் எழுச்சி நாதமாக இருப்பதையும் எவரும் மறுப்பதில்லை.

அப்படிப்பட்ட இலக்கியக் கொடுமுடி உவைஸுக்கு இதுபோது நமது விண்ணப்பம் ஒன்று. நமது எண்ணக் குவியல் விண்ணப்ப வடிவாகி, அந்த மேதையிருக்கும் திக்கு நோக்கி விரைகிறது.

விளம்பரச் சந்தையிலே விலைபோகாத 'சரக்காத' முஸ்லிம் புலவர்கள் இருந்து வருவதை அவர் அறியாதிருக்க முடியாது.

ஆகவே, அனைத்தும் அவர் அறிந்தவராதலால் அவர் தான் பரிகாரம் தேடித்தர வேண்டும். அதுதான் முறை, அந்த அளவுக்கு அவர் தகுதியும் திறமையும் வாய்ந்தவர். அவர் இதைக் கட்டாயக் கடமையாகக் கொள்ள வேண்டும். இது நமது ஆலோசனை, அன்புக் கோரிக்கை.

நம் சமூகப் புலவர்களின் உண்மை வரலாறுகள் உருவாகிவிட வேண்டும். பெரியார் உவைஸ் அவர்கள் தமது வாழ்க்கை நூலை வெளியிட்டுக் காட்டுவதன்

முலம் புலவர் சாதிக்கு முன்னோடியாகத் திகழ்ந்திடல் வேண்டும்

முற்காலத்தில் புலவர்கள் செய்த--தற்காலத்துப் புலவர்கள் செய்கின்ற தவறுதலுக்கு பிராயச்சித்தம் போன்றமுறையில் உவைஸ் அவர்களின் வாழ்க்கை நூல் அமைந்துவிடும் என்பதில் ஐயமில்லை.

காலமான டாக்டர் உ. வெ. சா. தமிழ்த் தென்றல் திரு. வி. க. போன்றவர்கள் தமது சுயசரிதையை வெளியிடவில்லையா? அதைப் போல் வித்தகர் உவைஸ் வாழ்க்கை நூல் வெளியாக வேண்டும் என்பதே நமது பெருவிருப்பம், பணிவான விண்ணப்பம்.

இந்த வகையான நூற்கள் வருங்காலத் தலைமுறைக்குத் தக்கதொரு வழிகாட்டியாகவும் இருக்கும்.

ஆகவே சுயசரிதை வெளியிடும் முயற்சியில் முனைப்புள்ளம் கொள்ளவேண்டும் தமிழ் முனிவர் உவைஸ் அவர்கள் உடனடியாக அப்போதுதான் தமிழ்த்தாயின் தனிப்பு தணியும்.

முற்கால முஸ்லிம் புலவர்கள் வரலாறு அது அரிதாகவே இருக்கிறது. செவிவழிச் செய்திகளாக வந்த கதைகளை உண்மை வரலாறு என்று நம்பிடும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

பொய்யும் வழுவும் கலந்து புனைந்து கூறப்படும் கதைகளாகவே காட்சி தருகிறதே தவிர கற்பனைக் காரணங்கள் காட்டுகின்ற கதைகளாகவே உருப்பெற்று இருக்கிறதே தவிர உண்மை வரலாறுகக் கொள்வதற்கில்லை. அகச் சான்றுகள் கொண்டதாகவுமில்லை.

உவைஸ் அவர்கள் இவை பற்றி எல்லாம் உன்னித்துப் பார்க்க வேண்டும் அருள் கூர்ந்து.

வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள் எழுதி வைக்கப் பட்டிருந்தால் இத்தகைய தர்மசங்கடங்கள் தவிர்க்கப்பட்டிருக்கும் என்பதை உவைஸ் அவர்கள் உணராமல் இருக்க முடியாது.

அந்தப் புலவர் அப்படியிருந்திருப்பாரோ! இந்தப் புலவர் இப்படியிருந்திருப்பாரோ! என்று அனுமானித்துக் கணித்திடும் நிலையும், புலவர்களின் மனோநிலையை உருவாக்க வேண்டிய நிலையும் நிர்ப்பந்தமும் ஏற்பட்டிருக்காது.

ஆகவே தான் உண்மைக்குறிப்புக்கள் கிடைக்காததால் ஒரு புலவருடைய வரலாறு ஒருவாறாக எழுதியே தீரவேண்டும் என்ற ஆர்வ உணர்ச்சிக்கு ஆட்படுகிற ஒரு நூலாசிரியருக்கு ஒருவிதத் திகைப்பும் வியப்பும்

தயக்கமும், மயக்கமும் ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாத சம்பவமாகிவிடுகிறது.

தமிழ் நாவலர் சரிதை
புலவர் புராணம்
வினோத ரசமஞ்சரி

போன்ற நூற்களில் வரும் புலவர்களின் வரலாறுகள் புனைந்துரைக்கப் பட்டனவே தவிர ஆதார பூர்வமாக எழுதப்பட்ட வரலாறுகள் என்று ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது.

உத்தமர் உவைஸ் இந்த உண்மையை உணர்ந்து வைத்தவர்தான். இது புதிய கண்டு பிடிப்பு அல்ல. அப்படியிருந்தும் சுட்டிக் காட்டுவதற்குக் காரணம் இல்லாமலில்லை.

இதுபோது நம் சமூகப் புலவர்களின் வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள் தொகுக்கப் பெருமல் போனால் புனைந்துரை கதைகள் தான் வரலாறு முத்திரையோடு மக்கள் மத்தியிலே நடமாடும். தமிழ் நாவலர் சரிதை புலவர் புராணம் வினோதரச மஞ்சரியில் பிற சமூகப் புலவர் நடமாடுவது போல!

ஆகவே தான் உண்மை வரலாறுகள் தேவைப்படுகின்றன உடனடியாக.

இலக்கிய சிம்புட் பறவை

பன்னுலாசிரியப் பெருமகனார் உவைஸ் அவர்கள், இவற்றை எல்லாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டிய கட்டாயத்துக்கு ஆளாகிறார்.

அப்பேரறிஞர் தமது வாழ்க்கை வரலாற்றை வெளிப்படுத்தி விட்டால், கடமை முடிந்து விட்டது என்ற கருத்தில் இருந்துவிடக் கூடாது. மற்றுமொரு பொறுப்பைச் சமக்க வேண்டியவராகிறார் என்பதை எடுத்துக்காட்ட அஞ்சுகிறோம். அந்த 'மதிமன்னர்' மன்னிக்கவேண்டும் நம்மை அதற்காக. இது நமது பணிவும் பரிவும் கலந்த வேண்டுகோள்!

சுழத்து மண் பலவகை முஸ்லிம் புலவர்களை சூன்று உதவியிருக்கிறது. தமிழுக்காகவே பிறந்து தமிழுக்காகவே வளர்ந்து தமிழுக்காகவே வாழ்ந்து, தமிழுக்காகவே மரித்தவர்கள் என்று மதிப்பிடும் அளவுக்கு சாதனைக் காவியங்களாகவே இருந்திருக்கிறார்கள்.

அப்படிப்பட்டவர்களின் வாழ்க்கை நூலைத் தொகுப்பாக்கிக் காட்ட முடியாவிட்டாலுங்கூட கட்டுரைகள் மூலமாகவது நாட்டவர்க்கு அவர்களை அறிமுகப்படுத்தியாகவேண்டும்.

இந்த இருவகை கோரிக்கைகளை உவைஸ் அவர்களின் இதயச் செவிகளிலே ஒலிக்கச் செய்திடவேண்டும் என்பதே நமது நெடுநாளைய பெருவிருப்பம்.

நமது கடமையை ஒருவாறு முடித்து விட்டதாகவே கருதுகிறோம். உவைஸ் அவர்களின் கடமையைத் தமிழுலகு வெகு ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது.

தமிழ்மணம் எங்கெங்கு கமழ்கிறதோ அங்கங்கெல்லாம் உவைஸ் காட்சி தருவார் என்று நம்பிக் கொண்டிருக்கிற தமிழர் தம் ஆசை நிராசையாகப் போய்விட்டாது என்பது மட்டும் நிச்சயம்.

அந்த அளவுக்கு நமக்கு நம்பிக்கை அழுத்தம் உண்டு அவர் மீது, அவதானித்துப் பார்ப்பார் - ஆவன செய்

வார் என்ற காரணத்தால்.

புலவர் உலகு பொன்முடியாம்
பூந்த மிழ்த்தாய் தலைமகனும்
இலங்கை இதய மானவராம்
எம். எம். உவைஸ் என்பவராம்

அறிவின் உச்சியில் நிற்பவராம்
அருளின் உச்சியில் நிற்பவராம்
அறம்வ ளர்க்கும் தேசிகராம்
அனைவர் நெஞ்சில் நிறைந்தவராம்.

சலியா துழைக்கும் சான்றோராம்
தனிமை தாதுப் பொருள்வடிவாம்
புலவ ருக்கோர் திரிகடுகம்
போன்ற உவைஸார் வாழியவே!

தமிழ் காத்த

தாளாளன் உவைஸ்

எட்டாத திசையில் இலக்கியமா ஊர்ப்புறத்தே
முட்டாய் விடப்பட்ட முஸ்லிம் தம்மெல்லாம்
கட்டாயக் கொணர்ந்தரிய காப்பிட்டே ஊர்நடுவில்
இட்டான் உவைஸே இனிது!

—மு. முஹம்மது மூஸா.

முஸ்லீம் இலக்கிய ஆய்வும் முப்பதாண்டு நட்பும்

இலங்கையிலும் தென்னகத்திலும் தமிழைச் சிறப்புப் பாடமாகப் படித்துத் தமிழ்ச்சிறப்புக் கலைமாணித் தேர்வில் முதல் முதலாகத் தேர்ச்சியடைந்த முஸ்லிம் என்ற பெருமை கலாநிதி ஜனாப் முகம்மது உவைஸ் அவர்களுக்கேயுரியது. முஸ்லிம்களின் தமிழ் இலக்கியத் தொண்டு பற்றி ஆய்வுக் கட்டுரை எழுதித் தமிழ் முதுமாணித் தேர்விலே முதன் முதலாக வாகை சூடிய முஸ்லிமும் அவரே. இவை இரண்டிலும் முதன்மை பெற்று விளங்குவது அவர் பெற்ற கலாநிதிப் பட்டம். தமிழ்த் துறையிலே டாக்டர் (கலாநிதி)ப் பட்டம் பெற்ற முதல் முஸ்லிம் ஜனாப் ம. முகம்மது உவைஸ் அவர்களே. பிறர் நிலைநாட்டாத சாதனைகளை ஒருவர் சாதிக்கும்போது, அவரை நாம் தலை சாய்த்துப் பாராட்டவேண்டும்.

தமிழைப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஒரு பாடமாகப் பயிலுவோர், பிறரால் இழிசினர் என்று இகழப்பட்டு வந்த காலத்திலே, தமிழைச் சிறப்புப்பாடமாகக் கற்ற உவைஸ் அவர்களின் துணியை நாம் மெச்சவேண்டும். அத்துடன் அவர் நிற்கவில்லை; தமிழைத் தமிழரே சிறப்புப்பாடமாகப் பயில முன்வராத காலத்திலே, அவரை ஒரேயொரு மாணவனாகத் தமிழ்ச் சிறப்புக்கலை வகுப்பிற் கண்ட போது எனக்கு அவரிடம் நன் மதிப்பு ஏற்பட்டது. அதற்கு ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன் தமிழைச் சிறப்புப் பாடமாக நான் கற்றபோது, என்னைப் பலர் இகழ்ந்தனர்; பனங்கொட்டை எனப்பட்டம் சூட்டினர். அத்தகைய சூழலிலே தமிழைக் கற்றுப் பின்னர் பல்கலைக் கழகத்திலே தமிழ்ச் 'சட்டம்'யாக இருந்த காலத்திலே தான், எம்மிடம் பல்கலைக் கழகத்திலே தமிழ் கற்க வந்தார் உவைஸ். அவருக்கும் எனக்கும் ஈராண்டுப் பிரிவு 1948ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்டது. 1950 ஆம் ஆண்டில் இலண்டனிலிருந்து திரும்பி வந்தபோது, உவைஸ் அவர்கள் முதுமாணித் தேர்வுக்கு எழுதிக்கொண்டிருந்த முஸ்லிம்களின் தமிழ் இலக்கியத் தொண்டு பற்றிய ஆய்வுக் கட்டுரையை மேற்பார்வையிடும் பொறுப்பைப் பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை என்னிடம் ஒப்படைத்தார்.

இவ்வாய்வுக் கட்டுரையைப் படித்ததில் ருத் தங்கள் செய்யும்போது, தமிழரின் இஸ்லாமியத் தொண்டு பற்றி எனக்கும் ஞானம் பிறந்தது. எனவே, இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்து இலக்கிய வரலாற்று வகுப்புக்காரிலே இஸ்லாமியரின் தமிழ் இலக்கியத் தொண்டு பற்றி முதன் முலாக விரிவுரைகள் நிகழ்த்தும் வாய்ப்பினைப் பெற்றேன். நான் எழுதி வெளியிட்ட இலக்

கியத்தென்றல் என்ற நூலிலே இஸ்லாமியரின் தமிழ்த் தொண்டு என ஓர் இயல் அமைத்தேன். இதனை விரித்துப் பின்னர் கலையும் பண்பும் என்ற நூலி் இரு பேரியல்களாக எழுதினேன்.

கலாநிதி உவைஸ் பல்கலைக் கழகத்திற்கு வரும்போது சீரூப்புராணம் ஒரு தமிழ்க் காப்பியம் என்பது அவருக்குத் தெரியாது. ஆப்பியிருந்தும், அவரது அயராது முயற்சியின் பயனாக அவர் பல உண்மைகளை எடுத்துக் காட்ட முடிந்தது. எண்ணிறந்த இஸ்லாமியப் புலவர்கள் மிகச் சிறந்த தமிழ் நூல்கள் பல வற்றை இயற்றியிருக்கின்றார்கள் என்பதும், நூல் அமைப்பு முறையிலும் நடையிலும் போக்கிலும் இந்நூல்களுக்கும்

பேராசிரியர் கலாநிதி க. வித்தியானந்தன்

தமிழ்த்துறை,

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகப் பேராதனை வளாகம்)

பேர் பெற்ற தமிழ் இலக்கியங்களுக்கும் அடிப்படை யான வேறுபாடு அதிகம் இல்லையென்பதும், இந்நூல்களுக்குத் தலைவராக அமைவோர் வேறு வேறுக இருப்பினும் தமிழ் மரபுக்கு ஒத்தனவாக இவை அமைந்திருக்கின்றன வென்பதும், கற்பனையாற்றலிலும் பெருட் சிறப்பிலும், சொல்லழகிலும் கவியமைப்பிலும் இஸ்லாமியப் புலவரின் நூல்களும் அதிக சிறப்புடன் விளங்குகின்றன என்பதும் அவர் செய்த ஆராய்ச்சியின் மூலம் நிலைநாட்டப்பட்டுள்ளன.

ஜனாப் உவைஸ் டாக்டர் பட்டத்திற்கு 1962ஆம் ஆண்டிலேயே பதிவு செய்திருந்த போதும், நாம் பேராசிரியராக நியமிக்கப்பட்ட பின்னரே இவ்வாய்வினை மேற்கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது. கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து முயற்சி செய்து வந்தமையாலேயே தமிழிலுள்ள இஸ்லாமியக் காப்பியங்கள் பற்றிச் சிறந்ததோர் ஆய்வுக்கட்டுரையை எழுதிக் கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றார்.

எமக்கும் உவைஸ் அவர்களுக்கும் உள்ள தொடர்பு 30 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட நெருங்கிய உறவாகும். நாம் அவருடன் தோழமையுடன் பழகிய போதும், அவர் குரு பக்தியுடனே நடந்து கொள்வார். அவரைப் போன்ற பண்பான இஸ்லாமியச் சகோதரரை நாம் இன்னும் காணவில்லை.

ஏடகத்துறங்கி ஏங்கி இறுதி மூச் செறிந்த இஸ்லாமிய இலக்கியங்களைப் பாடுபட்டனைத்துப் பேணிப் பாழ்நோய் வீடுசெய்திட்ட டாக்டர் ஜனாப் முகம்மது உவைஸ் நீடுழி வாழ்க.

முஸ்லிம் தமிழ்க் காப்பியங்களில் ஆராய்ச்சி

கலாநிதி ஆ. வேலுப்பிள்ளை Ph D., D. Phil,

சிரேட்ட விரியுரையாளர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் வளாகம்

ஆனப் எம். எம். உவைஸ் அவர்கள், கலாநிதிப் பட்டம் பெறுவதற்காகச் சமர்ப்பித்த 'தமிழ் இலக்கியத்தில் முஸ்லிம் காப்பியங்கள்' என்னும் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையை நூல் வடிவில் பார்த்தேன். இன்றைய முஸ்லிம் அறிஞர்களும் தமிழ்க் கல்விமான்களும் அறிந்திராத துறை என்று கூறத்தக்க தமிழ் இலக்கியத்தின் ஒரு முக்கிய பகுதி ஆராய்ச்சிக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொன்றும் ஆயிரக்கணக்கான செய்யுள்களையுடைய பன்னிரண்டு முஸ்லிம் தமிழ்க் காப்பியங்களை ஆசிரியர் ஆராய்ந்துள்ளமை தனியே பாராட்டுக்குரியது.

முஸ்லிம் தமிழ்க் காப்பியங்கள் அல்லாத ஏனைய தமிழ்க் காப்பியங்களையும் காப்பியங்கள் பற்றிய ஆங்கில நூல்களையும் ஆசிரியர் நன்கு கற்றுள்ளார். இவ்விருவகையிலும் ஆசிரியருடைய புலமை, நூலில் விளங்கித் தோன்றுகிறது. முஸ்லிம் தமிழ் இலக்கியங்களுக்கும் ஏனைய தமிழ் இலக்கியங்களுக்கும் அவர் ஒப்பிட்டு முன்னையவற்றின் தனிச்சிறப்புக்களைத் தொகுத்தள்ளார். அரேபியப்பாவைவனத்திலே நிகழ்ந்த கதைகளும் தமிழ்மொழியிலும் தமிழ் இலக்கியத்திலும் இடம் பெற்ற போது, முஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவருக்கு ஏற்பட்ட சிரமத்தை அவர் விளக்கி, அப்புலவர் அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களிலே நடந்துகொண்டமையைச் சுவைபடச் சுட்டியுள்ளார்.

நான்கு பாகங்களாக அமைந்துள்ள அவர் ஆய்வு முதற் பகுதியாக வாழ்த்தைக் கொண்டுள்ளது மூவகை வாழ்த்துக்களை எடுத்து விளக்குவதற்காக மூன்று அதிகாரங்கள் வகுத்துள்ளார். ஏனைய தமிழ்காப்பியங்களிலிருந்து பிரித்துக் காட்டக்கூடியதாக, முஸ்லிம் தமிழ்க் காப்பியம் ஒவ்வொன்றும் தனிவழியில் அமைந்திருப்பதை அவர் தெளிவாகக் காட்டியுள்ளார்.

நூலின் அரைவாசிப் பகுதி என்று கூறத்தக்கதாக ஏழு அதிகாரங்களில் வருணைகளைப் பற்றி அவர் ஆராய்ந்துள்ளார். முஸ்லிம் தமிழ்க் காப்பியங்களையும் ஏனைய தமிழ்க் காப்பியங்களையும் ஒப்பிட்டு முறையிலே நோக்கி இயற்கை வருணையை ஆராய்ந்துள்ளார். நில வருணையிலுள்ள தனித்துவம் மூன்று அதிகாரங்களிலே வெளிக்கொணரப்பட்டுள்ளது. தமிழ் இலக்கியத்துக்குச் சிறப்பாக உரிய ஐந்து நில வருணை

சங்க இலக்கியத்திலேயே முதன் முதலிலே காணப்படுவதால் காப்பியங்களிலுள்ள ஐந்து நில வருணையை அவற்றோடு ஒப்பிட்டது மிகவும் பொருத்தமேயாகும். பல சந்தர்ப்பங்களிலும் பயின்றுவரும் சூரிய சந்திரர் வருணைகளுக்குத் தனி அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. சூரியோதயம், சூரியாஸ்த்தமனம், சந்திரோதயம், சந்திராஸ்த்தமனம் என்பவற்றின் அடிப்படையிலே பல அணிகளை அமைத்துப் பல விடயங்களைப் புலவர்கள் கூறுவதால், உவைஸ் அவர்கள் இங்கும் தனி அதிகாரம் வழங்கியமை பொருத்தமானதே.

காப்பியங்களிலே பாத்திரப்படைப்பு மிகவும் முக்கியமானது. தன்னகரில்லாத் தலைவர்கள், வல்லல்கள், தலைவிகளும் பிற பெண் பாத்திரங்களும் என மூன்று அதிகாரங்களை நூலாசிரியர் இப்பகுதிக்கு ஒதுக்கியுள்ளார். ஏனைய தமிழ்க் காப்பியங்களிலே இவ்விடயங்கள் பற்றி இடம் பெறும் பகுதிகளை ஆசிரியர் ஒப்பிட்டுச் சம்பந்தப்பட்ட புலவர்களை மதிப்பீடு செய்ய முயன்றுள்ளமை பாராட்டப்படவேண்டியது.

இஸ்லாமியக் கருத்துக்கள், கதைகளோடு தொடர்புடைய பெருந்தொகையான அரேபிய, பாரசீக மொழிக் சொற்கள் இடம்பெறுவது முஸ்லிம் தமிழ்க் காப்பியங்களின் தனித்துவங்களில் ஒன்றாகும். உவைஸ் அவர்கள், அத்தகைய சொற்களைத் தொகுத்து அவற்றுக்கு விளக்கமும் கொடுத்துள்ளமை முஸ்லிம் அல்லாத தமிழ் அறிஞர் முஸ்லிம் இலக்கியங்களைப் படிப்பதற்கு மிகவும் உதவியாக அமைகிறது. நூலின் பிறசேர்க்கைகளில் நூலாசிரியர்களையும் வள்ளல்களையும் பற்றி அமைந்துள்ள பகுதி தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலே ஒரு புதிய பகுதியாக அமைய வேண்டியது.

உவைஸ் அவர்கள், தனிமனிதராக இருந்து நடத்திய ஆராய்ச்சிகளும் இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்பு திருச்சியில் நடைபெற்ற இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சி மகாநாடும் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியக் கட்டை ஓரளவு கோடி காட்டியுள்ளன. இப்பகுதியில் பலர் ஆராய்ச்சிசெய்வதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. உவைஸ் அவர்களைத் தொடர்ந்து பல அறிஞர்கள் முன்வர வாய்ப்பு என்று எதிர் பார்ப்போமாக.

வாழ்க கலாநிதி

புலவர் அல்ஹாஜ் ஆ. மு. ஷரிபுத்தீன்

1. தங்கத் துவீபமிதைத் தாயகமாய்க் கொண்ட வர்கள்
பொங்கும் பொருள்வளத்தின் புண்ணியர்கள் — எங்கும்
புகழ்மணக்கும் முஸ்லிம் புலவர்தம் நாமம்
திகழவைக்கும் செம்ம லுவைசு
2. அல்ஹாஜ் முகம்ம துவைசுப்பே ராசான்றன்
நல்ல விலக்கியத்தி னற்பணிக்குத் தொல் புகழின்
சர்வகலா பீடம் தகைசால் கலாநிதியாம்
ஒவ்வு முரைதந்த தோர்ந்து
3. அறநூல் பலவு மருந்தமிழி லாய்ந்து
நளவு ணரியன்ன நம்பி — பெறுமால்
கலாநிதியாம் சான்றதனைத் தாங்கியவ ரெம்மில்
தலையா மிவரென்று சாற்று
4. வருசந் கதிக்குமுன் மாதிரியாய் முஸ்லிம்
பெருந்தமிழ்க் காவியங்கள் பேணி — அருமை
அறிந்து பயின்றவைக ளாய்ந்தபய னீது
பொருந்து மிவர்க்கிவ் வுயர்வு
5. மேலு முயர்வுபல மேவுவார் நீண்டநாள்
ஞால மிவர்புகழை நன்கறியும் — சீலம்
பலவு முறைந்தினிது வாழ வொருவன்
அலகில் துணைபா மிவர்க்கு

The Sinhala Scholar

By conferring a Doctorate of Philosophy on Al-Haj Mahmud Muhammad Uwise, M.A., of Panadura for his service to Tamil Literature in general and to Islamic Literature in Tamil in particular the University of Sri Lanka has indeed, honoured the Muslim Community of Sri Lanka for he is the first Muslim to be thus recognised. It is only therefore fitting that the Muslims should show their appreciation of this honour, by among other things putting out a special publication recording his service so that it might survive as an object lesson for other Muslims to emulate.

But, as Al-Haj Dr. Uwise's scholarship in Tamil is generally well known and will be emphasised by many in this special publication I propose to acquaint its readers with only the following facts illustrating his equally profound knowledge of the Sinhala Language as well. Once, about a quarter century ago, the All-Ceylon Muslim League, Colombo had arranged to broadcast from the then Radio Ceylon (now SLBC) three talks in Sinhala, Tamil and English on Pakistan and its founder Quaid-i-Azam Muhammad Ali Jinnah, to mark an important occasion. The three scripts were ready. On the day these were to be sent to the Radio Ceylon there appeared in the evening Press some very important piece of news on the subject from Pakistan. I was in charge of this matter and I felt that this new item might be profitably included in the scripts. I did accordingly in the English and Tamil Scripts but as the gentleman who prepared Sinhala script had gone

out of town, I was wondering as to whom I should approach at that eleventh hour, for a Sinhala translation of that news item. Suddenly to my pleasant surprise, I saw Dr Uwise walking into the Zahira College Library (where I was attending to that work) in order to refer to some books.

I knew that Dr. Uwise had a very good knowledge of Sinhala. I explained to him my difficulty and asked him whether he could oblige me with a Sinhala translation of the news item. He readily agreed, and within a few minutes, it was ready. But in order to make doubly sure that translation was of a good standard, I showed it the next morning to the Sinhala Pandit of Zahira College. On reading it he had a long look at

Al-Haj A. C. A. Wadood

Hony Secretary

**Ceylon Muslim Missionary Society
COLOMBO.**

my face and asked me as to which Sinhala Scholar's translation it was. I told him that it was the work of a Muslim, one Mr. Uwise. His wonder grew greater and he told me that the translation was a perfect piece of Sinhala prose, for which the author would be congratulated. He further told me that the Muslim Community should be proud of a Sinhala Scholar like Al-Haj Mr. Uwise. I was quite pleased to hear all that.

Thereafter I made the best use of Dr. Uwise in the work of the publication of Islamic Literature in Sinhala by Ceylon Muslim Missionary Society of Colombo and of other work.

May Almighty Allah bless Dr. Uwise to serve his Religion his Community and his country for many many more years to come. Ameen.

Contd. from page 2

NEGLECTED CLASSICS

the poets seek to liven up, characteristic artistic alertness, any tendency to monotony; arising out of their avowed loyalty to tradition. Tamil Literature is like a vast ocean to which the works of Jains, Buddhists, Christians, Saivites, Vaishnavites and others have been tributary streams. Prof. Uwise has now revealed, in his work, the richness, variety and worth of a hitherto neglected

tributary to this ocean. The book of Prof. Uwise, in addition to being a literary work of extraordinary merit and scholarly research, is also a contribution to poetry as a means of promoting cultural integration.

I congratulate Prof. Uwise on the tenacity and single-mindedness of purpose with which he has wrought about this work and commend it to the world of scholarship as well as to all those who love and cherish the ineffable vitality and beauty of Tamil literature.

ලාභය වූයේ මෙරට වාසින්වූ සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම්, ලන්දි
ආදී මිනිසුන් වෙන්වෙන්ව තබා ආණ්ඩු කිරීමයි. ඒ නිසාම
බටුන් එකිනෙකාට එකිනෙකාගේ භාෂා සාහිත්‍යයන් උගෙන
බටුන් එකිනෙකාගේ උස්ස් ආගම් හා සංස්කෘතීන් පිළිබඳ
අවබෝධයක් ලබාගැනීමට අවසථාවක් නොලැබුණේය. නිද
හස ලැබී මෙම තත්වය ක්‍රමයෙන් ඉවත්වන අවසථාවේදී
සිංහල දන් මුස්ලිම් හා දෙමළ ජාතියෙන් ද දෙමළ දන් සිංහල
යන් ද ඇතිවන්නට විය. සිංහල හොඳින් උගත් සිංහලය
සියලුම ලෙසින් වතුරව පාවිච්චිකිරීමේ හැකියාවක් ඇති
විද්වත් උට්ටිස් මහතා එම ක්ෂේත්‍රයේ පුරෝගාමියෙකි. සිංහල
ශිෂ්ටාචාරය හා සංස්කෘතිය ආදිය දෙමළ, මුස්ලිම් ජනයාට
කියාදීමටත් ඉස්ලාම් ධර්මය හා මුස්ලිම් සංස්කෘතිය පිළිබඳව
සිංහල ජනයාට දැනුම ලබා දීමටත්, පොත්පත් යභවා පළකිරී,
මෙන් උට්ටිස් මහතා අතින් ඉටුවී ඇති සේවය ලංකාවේ වෙනත්
කිසිම මුස්ලිම් භවතකු හගන් සිදුවී නොමැති යයි කිවහොත්
එය අතිශයෝක්තියක් නොවේ.

“විනයට වුව ගොත දැනුම ලබාගනු” යන්න ශුද්ධවූ නබි (සල්) තුමන්ගේ රුවන් වැකියකි. නබි (සල්) තුමන් ජීවමානව සිටි අවදියේ විනය විද්‍යා—ශාස්ත්‍ර—කලා ආදියෙන් ඉතා ප්‍රසිද්ධව තිබුණේය. අද මෙන් ගමන් පහසුව නොතිබුණු ඒ කාලයේ විනයට යාම ඉතාමත් දුෂ්කර කාර්යයක් විය. මෙම කරුණු දෙක අරභයා නබි (සල්) තුමා මිනිසාට දැනුම ලබාගැනීමේ ඇති වැදගත්කම දැක්වීමට මෙම සදූපදේශය වදාරා ඇත. මෙම ශතවර්ෂය මුලදී ලංකාවේ මුස්ලිම් ජනතාය නොදියුණු තත්වයක පාරම්පරික රැකියාවල නියුක්තව කාලය ගෙවූ සැටි දුටු ජනි හිමෙනම් සිද්දි ලෙබ්බේ තුමාගේ කාහල නාඳය වූයේ ද මුස්ලිම් පිරිමින් මෙන්ම ගැහැණුන්ද උපස්ථ අධ්‍යාපනයක් නොලදහොත් අනාගතයේදී පරිහාණියට පත් වන වශයි. එතුමන්ගේ ඒ උපදේශයනට කන්දුන් මුස්ලිම් ජනතාව ශාස්ත්‍රාද්ගුණණයෙන් ලැබිය හැකි ශුභසිද්ධිය වටහා ගෙන ඒ අනුව කටයුතු කළහ.

උවසිස් මහතාගේ සිංහල භාෂා ප්‍රවීණත්වය පිළිබඳව ගෞරව කිරීමක් වශයෙන් 1959 වර්ෂයේදී සංස්කෘතික කටයුතු දෙපාර්ත

ශ්‍රී ලංකා සංස්කෘතික මණ්ඩලයේ
පරිපාලන නිලධාරී කේ. ජී. අමරසිංහ විසින්

මේන්තුව යටතේ පිහිටුවන ලද ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩලයේ සාමාජිකයකු ලෙස රජය විසින් එතුමා පත්කරන ලදී. මේ කාලයේ දී උවයිස් මහතා විසින් මාර්ටින් වික්‍රමසිංහ ශූරීන් ගේ ගම්පෙරළිය නම් විශිෂ්ට සිංහල නවකථාව දෙමළ බසට පෙරළනු ලැබූ ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩලය විසින් ප්‍රකාශයට පමුණුවන ලදී. උවයිස් මහතා විසින් සිංහලයෙන් දෙමළ බසට පරිවර්තනය කොට රාජා භාෂා දෙපාර්තමේන්තුව විසින් ද පසුව අධ්‍යාපන ප්‍රකාශන දෙපාර්තමේන්තුව විසින් ද පළකරන ලද පොත් කීපයකි. අයි. ඩී. ඇස්. විරවර්ධන මහතාගේ ශ්‍රී ලංකාවේ ආර්ථිකය, එස්. ආර්. ජයසූරිය මහතාගේ ආර්ථික චිත්‍රය, අයි. ඩී. එස්. විරවර්ධන මහතාගේ බ්‍රිතාන්‍ය ආණ්ඩුක්‍රම ඉන් සම්මරකි. ඉස්ලාම් යනු කුමක් ද හා ඉස්ලාම් ආගමේ දැක්වීම් වල බෙන සිහිති කරා එකතු කොට පළකළ කරා මුතු 1 වන 11 වන භාග උවයිස් මහතා විසින් ඉංග්‍රීසියෙන් සිංහලට පරිවර්තනය කරන ලද පොත් ය.

ශ්‍රී ලංකා විශ්වවිද්‍යාලයෙන් 'දර්ශන විශාරද' උපාධිය ලබා ගත් පළමුවන මුස්ලිම් විද්වතා වන දර්ශන විශාරද අල්හාජ් පස්කිනරත්නම් මහමුද් මුහම්මද් උවයිස් මහතා මෙහි කලින් සඳහන් කරන ලද අදහස්වල සත්‍යතාවය පිළිබිඹුකිරීමට මෙකල පහළවූ විද්වතකු වැනිය. සානදුර ප්‍රදේශයේ හේන මුල්ල ග්‍රාමයේ උපත ලද උවයිස් මහතා ප්‍රාථමික හා ද්විතීයික අධ්‍යාපනය අවසන් කොට විශ්වවිද්‍යාලයට ඇතුළත් වූයේ දෙමළ භාෂාව හා සිංහල භාෂාව යන විෂයයන් ගෙන් ශාස්ත්‍ර වේදී උපාධිය ලබාගැනීමටයි. විශ්වවිද්‍යාලයේ දී මහාචාර්ය මක්. කතපතිරිල්ලේ මහතා වැනි විද්වතුන්ගේ ඇසුර ලැබ ගත් ශ්‍රෝතෘද්‍රෝණියකළ උවයිස් මහතා දෙමළ භාෂාවට මෙන්ම සිංහල භාෂාවේ ද එක්වත් ප්‍රවීණතාවක් ප්‍රකට කළේය.

නිදහස ලැබීමට පෙර ශ්‍රී ලංකාව ගතවර්ෂ කීපයක්ම පාලනීය, ඕලන්ද, ඉංග්‍රීසි යන පරදේශීන්ගේ රාජ්‍ය සමයේ වහල් භාවයේ නිමිත්තව සිටියාය. එකල රාජ්‍ය පාලකයන්ගේ අභි

සිංහලය මව්බිස ලෙස සලකන්නාවූ ද සිංහලයෙන් අධ්‍යාපනය ලබන්න වූ ද මව්වර බහුතර ජනතාවගේ හංසාව මෙන්ම රාජ්‍ය හංසාව වූ නිසාද සිංහල භාෂාව හඳුනා මුස්ලිම් වරුන්ගේ

ගණන දිනපතාම වැඩිවෙමින් පවතී. ඔවුන්ටමෙන්ම අනිකුත් සිංහල පාඨකයන්ට ද ඉස්ලාම් ධර්මය හා ඉස්ලාම් සංස්කෘතිය ගැන අවබෝධයක් ලබාදීම සඳහා උවයිස් මහතාගේ සංස්කාර කත්වයෙන් පළවන “ළසඳු” සඟරාව ඉතා ප්‍රයෝජනවත් මෙහෙයක් සපුරාලීමට සමත්ව ඇත. උවයිස් මහතා විසින් දෙමළ බසින් සිංහලයට නඟා ඇති පොත් තුනක් වෙයි. එනම් වාණිජ අංක ගණිතය, නබි නායක චරිතය හා කුරාන් අමාබ්දු යන පොත් ය.

උවයිස් මහතා විසින් සිය ජීවිතයේ විශේෂ මෙහෙය ලෙස ඉටුකර ඇත්තේ ශ්‍රී ලංකාවේ මෙන්ම දකුණු ඉන්දියාවේ ද දෙමළ බසින් ලියැවී ඇති ඉස්ලාම් සාහිත්‍ය ග්‍රන්ථ පිළිබඳ පර්යේෂණයක් කොට එහි ප්‍රතිඵල රටට දීමයි. ශ්‍රී ලංකාවේ මෙන්ම දකුණු ඉන්දියාවේ ද විසූ ප්‍රසිද්ධ මෙන්ම අප්‍රසිද්ධ කවීන් හා ලේඛකයන් විසින් ඉස්ලාම් ධර්මය හා සංස්කෘතිය පිළිබඳ විශාල පොත් සංඛ්‍යාවක් ලියනු ලබා ඇත. උවයිස් මහතා මෙම පර්යේෂණය ආරම්භකිරීමට පෙර එබඳු පොතපත කිවුණේ ද යන්න පවා දැනසිටියේ ඉතා වික දෙනෙකි. ශාස්ත්‍ර පති උපාධිය සඳහා උවයිස් මහතා ශ්‍රී ලංකා විශ්වවිද්‍යාලයට ඉදිරිපත් කළේ දෙමළ සාහිත්‍යයේ උන්නතිය සඳහා මුස්ලිම් වරුන් කළ සේවය පිළිබඳ නිබන්ධයකි. දෙමළ සාහිත්‍යයේ මුස්ලිම් මහා කාව්‍ය නම් නිබන්ධය ඉදිරිපත් කිරීමෙන් උවයිස් මහතා ශ්‍රී ලංකා විශ්වවිද්‍යාලයේ දර්ශන විශාරද උපාධිය ලද්දේය. ආශාරක් කෝවෙයි, පුලවර් ආට්ටුප් පාබෙයි, පුකුකුශ් ශාම් යන සම්භාවනීය මුස්ලිම් සාහිත්‍ය ග්‍රන්ථ තුන උවයිස්

මහතා විසින් සංස්කරණය කරනු ලැබ ප්‍රකාශයට පත්වීමෙන් ඉස්ලාම් ධර්මය හා සංස්කෘතිය පිළිබඳව හදාරන්නවුනට මහත් ප්‍රයෝජනයක් අත්විය.

උවයිස් මහතා සිය පාණ්ඩිතය ප්‍රකාශ කොට ඇත්තේ ලේඛනයෙන් පමණක් නොවේ. ශ්‍රී ලංකාවේ ද දකුණු ඉන්දියාවේ ද පවත්වන ලද මුස්ලිම් විද්වතුන්ගේ සම්මේලන කීපයකටම ආරාධනා ලැබ සහභාගිවූ උවයිස් මහතා, දෙමළ භාෂාවේ මුස්ලිම් සාහිත්‍ය ආකෘති, දෙමළ සාහිත්‍යයේ මුස්ලිම් මහා කාව්‍ය, ශ්‍රී ලංකාවේ මුස්ලිම් වරුන්ගේ කථා වාචනාර, ශ්‍රී ලංකාවේ මුස්ලිම්වරුන් කථාකරන දෙමළ භාෂාවේ දක්නට ලැබෙන පුරාතන දෙමළ භාෂා ප්‍රයෝග, මුස්ලිම්වරුන්ගේ දෙමළ මහා කාව්‍යය වන විරාජපුරාණම් ආදී නිබන්ධ ඉදිරිපත් කිරීමෙන් මෙරට හා විදේශීය විද්වතුන්ගේ ප්‍රසාදයට ලක්වී ඇත. මක්කා යාත්‍රාවේ මෙන්ම ශාකඩ්දා සම්මේලන ආදිය සඳහා දකුණු ඉන්දියාවේ ද සංචාරවල යෙදුණු උවයිස් මහතා එම සංචාරවලදී තමන් ඇසූ දුටු කරුණු රසවත් ලෙස ඉදිරිපත් කොට සංවාදක වාර්තා කීපයක්ද දෙමළ බසින් පළකොට ඇත.

ශ්‍රී ලංකාවේ වෙසෙන මුස්ලිම්, දෙමළ හා සිංහල ජනතාව අතර එකසේ පනපියවූ ලේඛකයකු හා විද්වතකු වන උවයිස් මහතා දර්ශන විශාරද උපාධිය ලැබීමෙන් සම්භාවිතවීම මෙරට භාෂා—සාහිත්‍ය—කලාකෘති ජනයාගේ අමන්දාන්තයට හේතුවී ඇත්තාක් මෙන්ම උවයිස් මහතා එබඳු ගෞරවයක් ලැබීමට සෑම අතින්ම සුදුස්සෙක් ද වේ. විද්වත් සර්වත්‍ර සුප්‍රසන්න—උගතා හැමතැනම පිදුම් ලබයි.

சிங்களத் தீவு பெற்ற செந்தமிழ்ச் செல்வன்

சாரண பாஸ்கரன்

பொங்கிடும் உணர்வினோடு பொலிவுறும் உவகையோடு
மங்கல மாலை சூடி மவைறை காணும் பெண்போல்
சிங்களத் தீவு பெற்ற செந்தமிழ்ச் செல்வனான
எங்களின் உவைவைப் போற்றும் இதயமே ஏற்றங் காணும்!

மற்றவர் இலக்கியத்தில் மயங்கியே கிடந்த எம்பை
உற்றவர் இலக்கியத்தின் ஒளியினால் விழிக்கச் செய்து
பெற்றவர் மதலையர்தம் பெருமையை யுணரா நாளில்
கற்றவர் வியக்கக் காட்டும் கலாந்தி உவைவே வாழ்க!

ஆய்ந்திடும் திமத்தினோடு ஆன்றவர் தரத்தினோடு
பாய்ந்திடும் உணர்வினோடு பழமையில் புதுமைகாணத்
தோய்ந்துநல் விலக்கியத்தின் தொண்டுக்கே தன்னை ஈந்து
ஆய்ந்திடும் பணியில் தேர்ந்த அறுவுசால் உவைவே வாழ்க!

நாடெலாம் சுற்றிச்சுற்றி நகரெலாம் அலைநகலைந்து
வீடெலாம் தேடித்தேடி முன்னவர் பாடித்தந்த
ஏடெலாம் திரட்டிச் சேர்ந்து இலக்கியச் செல்வமென்று
நாடெலாம் போற்றத் தந்த நற்றமிழ் உவைவே வாழ்க!

அகநக நட்கும் அறிஞர்

கவியாற் செய்யப்படுவதை எல்லாம் காவியம் என்று பொதுவாகக் கூறக்கூடுமாயினும், கவியாற் புனையப்படுவனவற்றுள்ளே தலைசிறந்ததேகாவியம் என்று சிறப்பிக்கப்படும். தமிழிலக்கியத்தின் பல்வேறு துறைகளிலே தொண்டாற்றியமைக்காக ஜனாப உவைஸ் பொதுவாகப் பாராட்டப்படுவார் என்றாலும், இஸ்லாமியக் காவியங்கள் பற்றிய அவரது ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைக்கே சிறப்பான பாராட்டும் கலாநிதிப் பட்டமும் கிடைத்திருக்கின்றன. தமது முதுமாணிப்பட்டத்திற்கு முஸ்லிம்கள் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு ஆற்றிய தொண்டினைப் பற்றி ஆராய்ந்த ஜனாப உவைஸ் கலாநிதிப் பட்டத்திற்குத் 'தமிழ் இலக்கியத்தில் முஸ்லிம் காவியங்கள்' என்ற தலைப்பில் ஆய்வு நிகழ்த்தியமை சிறப்புப் பொருந்தியதே.

கடந்த கால் நூற்றாண்டுக்காலமாகத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு, சிறப்பாக இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியத்துக்குப் பணியாற்றி வருபவர் கலாநிதி உவைஸ். இஸ்லாமிய மக்களுக்கு அவர்களுடைய இலக்கியப் பரப்பினை விண்டு காட்டியதோடையதாது, இஸ்லாமிய இலக்கிய உலகு நோக்கி இஸ்லாமியரல்லாதோரையும் அழகாக ஆற்றுப்படுத்தியவர் கலாநிதி உவைஸ். அவரை இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய எல்லைக்குள் அடைத்து விடுதலும் சாலாது. தமிழைச் சிறப்பாகக் கற்ற அவர், 'ஓர்ந்து உணர் மாந்தர் களிக்கும் ஈர் தமிழின்பால் ஈடுபாடும் புலமையும் மிகுந்தவர்' என்பதற்கு அவர் வெளியிட்ட நூல்களும் கட்டுரைகளும் தக்க சான்றாகும்.

பல சிறப்புக்களை ஈட்டிய போதிலும் அகந்தைக்குச் சிறிதும் ஆட்படாது, அன்போடும் அடக்கத்தோடும் மனம் கலந்து பழகும் பெருங் குணத்தைக் கொண்டிருப்பவர் கலாநிதி உவைஸ். அவரோடு பழகக் கிடைத்தமையை நினைக்கும்போது என் உள்ளம் உவப்படைகிறது. சுமார் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன் ஏரிக்கரைப் பத்திரிகாலயத்தில் கலாநிதி சு. வித்தியாநாதன் அவர்கள் உவைஸ் அவர்களை எனக்கு அறிமுகப்படுத்திவைத்தார். உடனே முகமலர்ந்து சிரித்த ஜனாப உவைஸ், பேராதனைப் பல்கலைக்கழக இஸ்லாமிய மாணவர் வெளியிடும் முஸ்லிம் மஜ்லிஸ் என்ற சஞ்சிகையில் இஸ்லாமியப் பக்திப் பாடல்கள் பற்றியான் எழுதிய கட்டுரையைத் தாம் படித்ததாகக் கூறினார். முதற் சந்திப்பிலேயே அவரது பெருந்தன்மையும், உற்சாகமூட்டும் சிறப்பும், உளங்கனிந்து பழகும் பான்மையும் என்னை வெகுவாகக் கவர்ந்தன. அன்று முதல் அவரை எனக்கு வாய்த்த ஒரு சிறந்த வழிகாட்டியாகவும் நண்பராகவும் வரித்துக்கொண்டேன்.

வித்தியோதயப் பல்கலைக் கழகத்தில் மூன்றாண்டு காலமாகப் பகுதி நேர விரிவுரையாளனாகவும், பின்னர் அப்பல்கலைக் கழகத்தின் முதலாவது நிரந்தரத் தமிழ்

சி. தில்லைநாதன்

எம். ஏ. (இலங்கை) எம். லிட் (சென்னை)

சிரேட்ட விரிவுரையாளர், பேராதனை வளாகம்.

விரிவுரையாளனாகவும் அவரது வழிநடத்தலில் கீழ்ப் பணிபுரியும் பேற்றினை அவர் நல்கினார்.

கலாநிதி உவைஸ் அவர்களைப் பல்கலைக்கழகத்தில் நல்லதோர் ஆசிரியனாகவும், சென்னைமீலும், யாழ்ப்பாணத்திலும் நடந்த உலகத்தமிழாராய்ச்சிக் கருத் தரங்குகளில் சிறந்ததோர் ஆராய்ச்சியாளனாகவும், அருகிருந்து அறிவுக்கும் வயிற்றுக்கும் உணவளித்த வேலைகளில் அரியதொரு நண்பனாகவும் யான் கண்டிருக்கிறேன்.

கலாநிதி உவைஸ் அவர்களுடன் பேசிக்கொண்டிருப்பதென்றால், அது மிகச் சுவையான அனுபவமாகும். அவசரமோ பரபரப்போ அற்ற ஒரு மனிதர் அவர். தூலஞ்சென்ற எமது தமிழ்ப் பேராசிரியர் க. கணபதிப் பிள்ளையும் கலாநிதி, உவைஸும் பேசத் தொடங்கி விட்டால் நேரம் போவதே தெரியாது. தமிழ் மொழி இலக்கிய ஈடுபாடு மட்டுமன்றிக் கள்ளங்கபடமற்ற குழந்தை உள்ளமும் மானிட சமூகநல ஆர்வமும் அவர் களிர்வுவர்க்கும் பொதுவாய் அமைந்தவை.

'கதைகண்ட இடம் கைலாசம்' என்ற தோரணையில் நேரம் போவதே கருதாமற் பேசிக்கொண்டிருக்கும் கலாநிதி உவைஸ் எப்படித் தன் எழுத்து வேலைகளைச் செய்கிறாரோ என்று பல தடவைகளில் யான் எண்ணிய துண்டு. ஆயினும், மறுநாள் 'தினகர'னுக்கு ஒரு கட்டுரைத் தருவதாகக் கூறிவிட்டுச் சென்றாராடல், மறுநாள் காலைமீற கட்டுரை கட்டாயம் வரும். ஏற்றுக் கொண்டு பெற்றுப்பை முறையாக நிறைவேற்றுவதில் வல்லவர் கலாநிதி உவைஸ். சோம்பேறி போலக் காட்சியளித்தாலும் கருமத்தில் உறுதியுள்ளவர் உவைஸ். காங்க் உட்கார்ந்து கொண்டே வதவத வென்று எழுதிவிடுவார் என்று அவருடைய சாரதி சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன்.

அவ்வாறு அசுர வேகத்திற் செயற்பட்டமையினாலே தான் அவர் சிறந்த நூலாசிரியராகவும், உரையாசிரியராகவும், பதிப்பாசிரியராகவும், மொழி பெயர்ப்பாளராகவும் புகழ்பூத்திருக்கிறார். இலக்கியத்துறையில் அவர் செய்து வந்த தொண்டினை அதே வேகத்தில் இன்னும் சிலவாண்டுகள் செய்ய அவருக்கொரு கௌரவக் கலாநிதிப்பட்டம் தேடிக்கொண்டு வரும். ஆனால், அப்பட்டத்தையும் அவர் தம் ஆய்வு முயற்சியொன்றினாலேயே வென்றுகொண்டு விட்டார்.

கலாநிதி உவைஸ் அவர்கள், கவனிப்பார் இன்றிக் கிடந்த இஸ்லாமிய இலக்கியப் புலத்துக்கு மக்கள்

மன்றத்தில் வளமான மதிப்புத் தேடித்தந்த வகை யினைப்பற்றியோ அல்லது அவரது கர்வமற்ற நட்பும் நல்லொழுக்கமும் கலந்த ஆளுமையைப் பற்றியோ விளக்கப் புகுந்தால் இங்கு மிக நீளும்.

ஆயினும், பெற்ற அறிவையும், சிக்கிய பழம்பிரதிகள் சுவடிகளையும் கரந்தும் கவளிகரித்தும் பிழைக்கும் விற்பன்னர்கள் மிகுந்துவரும் இக்காலத்திலே தம்மிடமுள்ள அறிவையும் சரி ஏடுகள் எழுத்துகளையும் சரி பிறரோடு பகிர்ந்து கொள்ளும் பெருமனம் படைத்த கலாநிதி உவைஸ் அவர்களும் இருக்கிறார் என்பதை இங்கே குறிப்பிடுதல் வேண்டும். தானே சகல கிரந்தங்களுக்கும் கர்த்தாவாக இருக்கவேண்டுமென்ற பேராசை கலாநிதி உவைஸ் அவர்களுக்குச் சற்றும் இல்லை. ஏனையவர்களுக்கும் இலக்கிய, சல்வி, ஆராய்ச்சி முயற்சிகளில் ஆர்வமுட்டும் பண்பு அவர்களுக்கு நிறைய உண்டு.

நாள் முழுவதும் புறத்தே பல வேலைகளிலும் பிறரோடு பேசுவதிலும் மூழ்கிக்கிடக்கும் கலாநிதி உவைஸ் தமது எழுத்துவேலைகளைப் பெரும்பாலும் அகத்தே (வீட்டிலே) தான் செய்வார். அதற்குச் சாதகமான ஓர் அகச் சூழலை அமைத்துத்தர வல்லவர் அன்பும் பொறுமையும் நற்பண்பும் பொருந்திய அவரது இல்லத்தலை வியார். அவர், கலாநிதி உவைஸ் அவர்களின் படிப்புக்கும் ஆராய்ச்சிகளுக்கும் உயர்வுகளுக்கும் உறுதுணையாக விளங்குபவர்.

இன்று இஸ்லாமியத் தமிழ்க் காவியங்கள் பற்றி ஆராய்ந்து ஜனாப் உவைஸ் அவர்கள் கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றிருப்பதும், அப்பெருமையைத் தமிழ் கூறும் இஸ்லாமிய சமூகம் உணர்ந்து கொண்டாடுவதும் தமிழ் பேசும் உலகினைப் பேருவகையுள் ஆழ்த்துவதாகும். அவ்வுலகுக்குக் கலாநிதி உவைஸ் அவர்களின் ஆற்றலும் பணியும் நீண்ட பல்லாண்டுகளுக்கு இன்னமும் வாய்ச்க இறைவன் அருள் பாலிப்பானாக.

வழிகாட்டி கலாநிதி அல்ஹாஜ் உவைஸ் வாழ்க!

இன்பத்தமிழ், இலக்கியப்பரப்பும் இலக்கணச் சிறப்பும் கொண்ட பழம் பெருமொழியாகும். பேச்சும் எழுத்துமாகிய இருவழக்குகளையும் பெற்றுப் பிறங்குகின்றது. வாரும் இலக்கியங்கள் பலவற்றைக் கண்டுள்ளது. பலசமய நெறிகளையும் தன் பால் கொண்டுள்ளது. சைவரும் வைணவரும் சமனரும் பௌத்தரும் கிறித்தவரும் தண்டமிழுக்குத் தொண்டாற்றியுள்ளனர். முஸ்லிம் பெருமக்களும் மொழித் தொண்டில் இளைத்து விடவில்லை.

செத்தும் கொடை கொடுத்துச் செந்தமிழ் வளர்த்த சிதக்காதியை நற்றமிழ் நாடறியும்; செந்தமிழ் ஏடறியும். 'ஓரும் அவதானம் ஒரு நூறு செய்திந்தப் பாரில் புகழ்படைத்தார்' செய்குத்தம்பிப்பாவலர். உமறுப் புலவர் முதலாகப் பன்னூற்றுக்கணக்கான புலவர் பெருமக்கள் பைந்தமிழ் இலக்கியங்களைப் படைத்தனர்தான். காப்பிய இலக்கணங்கள் பொருந்திய பேரிலக்கியங்களும் சிந்தையள்ளும் சிற்றிலக்கியங்களும் பலப் பல செய்துள்ளனர். இவற்றில் புராணங்கள், பிள்ளைத் தமிழ்கள், கலம்பகங்கள், கோவைகள், அந்தாதிகள், அம்மானைகள், மாலைகள், மஞ்சரிகள், சதகங்கள், சிந்துகள் முதலிய பிரபந்தங்கள் பல உள. குறும், கீர்த்தனங்கள், பக்திப்பாடல்கள் முதலிய நாடக, இசைத் தமிழ் வகைகளும் இயற்றியுள்ளனர்.

இம்மட்டோ! படைப்போர், தொண்டி நாடகம், நாமா, கிஸ்ஸா, மஸ்ஆலா, முனாஜாத்து முதலிய புது வகை இலக்கியங்களையும் புனைந்துள்ளனர். இவையனைத்தும் பார்ப்பாரற்று, கேட்பாரற்று மூலையில் முடங்கிக் கிடந்தன. செல்லுக்கும் சிதலுக்கும் புனலுக்கும் கனலுக்கும் இரையாகி மறைந்து வந்தன.

புதை பொருளாக, குடத்துவிளக்காகக் குன்றிப் பயனற்றுக் கிடந்த இவ்விலக்கியச்செல்வங்களை அகழ்ந்தெடுத்து, ஆராய்ந்து துலக்கி, குவ்றிலிட்ட விளக்காக ஒளிவீசச் செய்யும் பணி இன்று சீராக நடைபெற்று வருகிறது. இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆராய்ச்சி மாநாடுகளும் கருத்தரங்குகளும் நடைபெற்று வருகின்றன. இஸ்லாமிய இலக்கிய வெளியீடுகளும் திறனாய்வுகளும் வெளியிடப் பெறுகின்றன. இவ்வரிய இனிய, பணியைத் தொடக்கி வைத்துத் துலக்கிவைத்த பெரும நம் கலாநிதி அல்ஹாஜ் உவைஸ் அவர்களையே சாரும். இஸ்லாமிய இலக்கியச் செல்வங்களை அறி முகம் செய்து வைக்கும்

பெரும்புலவர் பேராசிரியர்
சி. நெய்னார் முஹம்மது M A.

தமிழ்த்துறைத் தலைவர்
ஜமால் முஹம்மது கல்லூரி, திருச்சி

இலக்கிய வரலாறு ஏதுமில்லா திருந்த குறைய—
Muslim Contribution to Tamil literature— 'முஸ்லிம்களின் தமிழ் இலக்கியத் தொண்டு' எனும் ஆராய்ச்சி நூல் மூலம் நிறைவு செய்தார். காப்பியங்கள், சிற்றிலக்கியங்கள், மெய்ஞ்ஞானப்பாடல்கள், அறபுத்தமிழ் நூல்கள் என வகைப்படுத்தி, தொகைப்படுத்தி, வளக்கியுள்ளார்கள். சிறிய நூல் எனினும் அரிய நூல். ஈழத்திலும் தமிழகத்திலும் ஊர்கள் பல சென்று, நூல்களைத் தொகுத்து ஆராய்ந்து, முறைப்படுத்தி வெளியிடுவது எவ்வளவு செயலன்று. அதிலும் இலக்கிய ஆர்வம் இல்லாதிருந்த அந்நாளிலே இப்படியொரு முயற்சி எடுக்க யானதே இச்சீரிய முயற்சியில் நம் கலாநிதி வெற்றிகண்டுள்ளார்கள். இந்நூலைத் தொடர்ந்து பன்னூலாசிரியர் எம். ஆர். எம். அப்துற்காபி முஸ்லிம்

புலவர்கள்' எனும் இனிய நூலொன்றை இயற்றியுள்ளார்கள். இவ்விரு நூல்களையும் தொகையாகவும் விரிவாகவும் கொண்டு இனிய எழுத்தாளர் ஜனாபர். பீ. எம். கனி அவர்கள் தொகுத்தும் வகுத்தும் விரித்தும் தம் 'இஸ்லாமியக் கருவூலத்தில்' எழுதியுள்ளார்கள். இன்று எத்தனையோ எழுத்தாளர்கள் இஸ்லாமிய இலக்கியத்தில் திறனுய்வு செய்து வருகிறார்கள். எனவே வளர்ந்து வரும் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுப் பணிக்கு நம் கலாநிதியே வழிகாட்டியாவார்கள்.

இலக்கிய அறிவு மட்டும் இருந்தால் போதுமா? இஸ்லாமிய உணர்வும் ஞானமும் ஒழுக்கமும் இருந்தாலன்றோ இஸ்லாமிய இலக்கியப்பணியை இனிது செய்திட இயலும். ஆதலின் இலக்கியப்புலமையையும் இஸ்லாமிய நெறியையும் இரு கண்களாகக் கொண்டுள்ளார்கள் நம் கலாநிதி. நம்பிக்கை, வாய்மையின் வெற்றி, ஞானச் செல்வர் குணங்குடி மஸ்தான், குத்பு நாயகம், தமிழ் இலக்கியத்தில் பெருமானார் முதலிய ஐந்து இஸ்லாமிய நூல்கள் இயற்றியுள்ள நம் கலாநிதி இஸ்லாத்தின் ஐம்பெருங் கடமைகளையும் அருமையாக நிகழ்த்தி இருக்கிறார்கள். நிதிவசதி கொண்ட முஸ்லிம்களுக்கு நிறைவு தரும் இறுதிக் கடமையாகிய புனித ஹஜ்ஜுக்கடமையை இனிது நிறைவேற்றியுள்ளார்கள். இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களில் ஈடு பாடு கொண்ட தமிழ்ப் பேராசிரியர்களுக்கும் ஹஜ்ஜுக்கடமையை இயற்றி வழிகாட்டும் பெருமையும் நம் கலாநிதியையே சாரும்.

தற்காலத்தில் தமிழ் இலக்கியங்களை முறையாகக் கற்றுப் பல்கலைக் கழகங்களில் முதுமாணிப்பட்டம்

பெற்ற முஸ்லிம்கள் பலருள். பேராசிரியர்களாகவும் பணியாற்றிவருகின்றனர். பிறமயத்துத் தமிழ் ஆசிரியர் பலர் ஆய்வு நிகழ்த்திக் கலாநிதிகளாகக் காட்சி தருகின்றனர். ஆனால் இதுவரை முஸ்லிம்களில் யாரும் கலாநிதிப் பட்டம் பெறவில்லையே என்ற ஏக்கம் இருந்து வந்தது. இவ்வேக்கத்தை நம் கலாநிதி நீக்கி விட்டார்கள். இஸ்லாமியத் தமிழ் காப்பியங்களில் ஆய்வு நிகழ்த்தி ஸ்ரீ லங்கா பல்கலைக் கழகத்தில் கலாநிதிப்பட்டம் பெற்றுள்ளார்கள். பல கலாநிதிகள் வருவதற்கும் வழிகாட்டியாக அமைந்து விட்டார்கள்.

பெயருக்கும் பொருளுக்கும் முரண்பாடுகளைக் கண்டு வருகிறோம். கறுநிறத்து ஆட்டை வெள்ளாடு என்கின்றோம். கடித்ததும் உயிரைக் குடித்துவிடும் விடம் கொண்ட பாம்போ நல்ல பாம்பு. தயாள சாமி என்னும் பெயருடையாரோ கன்னெஞ்சம் கொண்டு பிறரைக் கசக்கிப் பிழிந்திடுவார். ஆனால் நம் கலாநிதியின் பெயரோ பொருள் சிறந்ததாக, பண்பு பொருந்தியதாக அமைந்துள்ளது. பரிவாளர் எனும் பொருள் கொண்ட தமது அறப்புப் பெயரை ஆங்கிலத்தில் எழுதும் போது Uwise என்று அமைப்பார்கள். Wise என்னும் ஆங்கிலச் சொல் அறிவாளி எனப் பொருள் தரும். U-You, You Wise என விரிந்து நீங்கள் அறிஞராவீர் எனும் பொருள் தந்து இன்பம் பயக்கிறது. எவ்வளவு பொருத்தம்!

வழிகாட்டி கலாநிதி உவைஸ் வாழ்க!

இஸ்லாமிய இலக்கியப்பணி வளர்க!

பேறெல்லாம் உடைய

பேராளன் உவைஸ்

ஆடாக பேரறி(வு) ஓர் ஆர்ப்பறியா நல்லார்வம்
வாடாச் செயற்பாடு வற்றாத பண்பென்றும்
ஓடாத கீர்த்தி உடையான் உவைஸ்வனைக்
கூடாத பேறென்ன கூறு!

—மு.முஹம்மது முஸா

டாக்டர்

எம். எம். உவைஸ்

M. A., Ph D.

இஸ்லாமிய இலக்கியம் என்று ஒன்று இருக்கவா செய்கிறது? என்று கேட்கப்பட்டபோது ஆம், இருக்கிறது. அதுவும் ஆயிரமாயிரமாய் இருக்கிறது என்று அடித்துக் கூறியவர் அல்ஹாஜ் டாக்டர் ம. மு. உவைஸ், எம். ஏ., பி. எச். டி. அவர்கள். கூறியதுடன் நின்றுவிடாது அவர் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு முஸ்லிம் கள் புரிந்த தொண்டு என்னும் நூலை ஆங்கிலத்தில் இயற்றியபோதுதான் அகில உலகிற்கும் தெரிந்தது இஸ்லாமிய இலக்கியம் என்று ஒன்று இருக்கிறது என. அன்னை மொழி மீது அன்பு கொள்வதில் எவருக்கும் முஸ்லிம்கள் இளைத்தவர்கள் அல்லர் என்பதை அதன் பின் தான் உலகம் அறிந்தது. இந்த அரிய பணியைச் செய்த டாக்டர் ம. மு. உவைஸ் அவர்கள் இப் பொழுது இன்னொரு சிறந்த நூல் இயற்றியிருக்கிறார். **MUSLIM EPICS IN TAMIL LITERATURE** (தமிழ் இலக்கியத்தில் இஸ்லாமியக் காப்பியங்கள்) என்னும் அச்சிறந்த நூலில் இருக்கும் ஆய்வைப் பார்த்து இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் அவருக்கு டாக்டர் (Ph.D.) பட்டம் வழங்கியிருக்கிறது. தாமதப்பட்டு இப்பட்டம் அவருக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்றே கூற வேண்டும். ஏனெனில் இப் பட்டம் பெறுவதற்கு மேற்பட்ட தகுதி அவருக்கு எப்பொழுதோ ஏற்பட்டுவிட்டது.

டாக்டர் ம. மு. உவைஸ் அவர்கள் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சியில் ஆர்வமிகுந்தவர். குறிப்பாக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் அவருக்குச் சிறந்த ஈடுபாடு உண்டு. உண்மையில் இன்று இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆய்வைத் தொடர்ந்து செய்து கொண்டிருப்பவர் அவர் என்று கூறலாம். இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆராய்ச்சி மாநாடுகளில் அதனால்தான் அவரால் ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் படிக்க இயலுகிறது. இயற்கையிலேயே அவருக்கு இலக்கியச் சுவை உணர்வு இருப்பதாலும் இஸ்லாமிய இலக்கியங்களைப் பற்றிப்

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆய்வுக்காக ம. மு. உவைஸ் அவர்களுக்குக் கலாநிதிப்பட்டம் அளிக்கப்பட்டதைக் கேள்வியுற்ற தமிழக முஸ்லிம் சஞ்சிகை, 'முஸ்லிம் முரசு' அட்டைப்படத்தில் அவரின் படத்தை பிரசுரித்து கௌரவித்ததோடு கீழ்வருமாறு புகழ்ந் தெழுதியுள்ளது. — ஆர்.

பிறருக்கு தெரிவிக்கவேண்டும் என்னும் ஆவல் மிகுதியாலுமே, அவர் இவ்வித ஆராய்ச்சிகளைத் தொடர்ந்து செய்து வருகிறார்.

பிறமொழிகளில் உள்ள சிறந்த இலக்கியங்களைத் தமிழில் கொணர வேண்டும் என்றார் பாரதி ஆனால் டாக்டர் உவைஸ் அவர்களோ தமிழில் உள்ள சிறந்த இலக்கியங்களை சிங்கள மொழியில் ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிறார். இதன் மூலம் பிற மொழி மக்கள் தமிழின் வளத்தை பற்றி அறியவும், அறிவு பரவவும் வழி ஏற்படுகிறது. இந்த அரிய பணியையும் டாக்டர் உவைஸ் ஆற்றி வருகிறார்.

ஒரு மொழித் திறமை உள்ளவர்களே அதிகம் பேர் இருப்பர். இரு மொழித் திறமை அல்ல, மும்மொழித் திறமை அமைந்த அறிஞராக டாக்டர் உவைஸ் விளங்குகிறார். ஆங்கிலத்திலும் அவருக்கு சிறந்த புலமை இருக்கிறது. ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் தேர்ந்தவராய் மறைமலை அடிகள் தாம் இருந்தார். டாக்டர் உவைஸ் அவர்களை மற்றொரு மறைமலை அடிகள் என்று கூறினால் கூட அது மிகையாக இராது. பன்மொழிப் புலமையும் பல்வேறு திறமையும் அமைந்த இந்த அறிஞருக்கு ஒரு டாக்டர் பட்டம் பற்றாது என்பதே நம் கருத்து. எனினும் இப்பொழுது அவர் பெற்றிருக்கும் இப் பட்டத்திற்காக அவரைப் பாராட்டுவதுடன் அவர் தொடர்ந்து இஸ்லாமிய இலக்கியத்தில் ஆராய்ச்சி செய்து புதுப்புது நூல்களை வெளியிட வேண்டும் என விரும்புகிறோம்.

**எம். ஆர். எம்.
முஹம்மது முஸ்தபா**

இலக்கியப் பாலம்

இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியம் பற்றி அவ்வப்போது திறனாய்வுக் கட்டுரைகள் எழுதும்போது சில பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்க நேர்ந்ததுண்டு. இதற்கு அடிப்படைக் காரணம் இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியத்தின் எல்லை இந்த எல்லை தமிழ்நாட்டோடு முடிந்துவிடவில்லை. கடந்த காலத்திலும், தற்காலத்திலும் தமிழ் நாட்டைப் போன்றே இலங்கையிலும் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியச் செல்வங்கள் படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தமிழ் நாட்டில் இருந்து கொண்டு திறனாய்வு செய்யும் போது சில இலங்கை இலக்கியப் படைப்புகள் வீடுட்டுப் போய்விடுவது இயல்பு. சிலருடைய பெயரோ, படைப்புக்களோ குறிப்பிடப்படாமல் போகும் போது திறனாய்வு செய்பவர் நுனிப்புல் மேய்ந்திருப்பதாகக் குறை சொல்லப்படுவதுண்டு. இந்த அனுபவம் எனக்கும் நேர்ந்திருக்கிறது. காரணம், இலங்கை இலக்கியங்கள் அல்லது தமிழ்நாட்டு இலக்கியங்கள் இருநாடுகளிலுமுள்ள எழுத்தாளர்களுக்கு முழுமையாகக் கிடைப்பதற்குரிய வாய்ப்பு இல்லாமல் போவது தான்.

இந்தத் தடையை நீக்கும் ஓர் இலக்கியப் பாலம் இருக்கிறது என்று சொல்லால் பலருக்கு வியப்பாக இருக்கும். பதினாறு ஆண்டுகளுக்கு முன் முதல் முறையாக அந்த இலக்கிய, கலாசார இணைப்புப் பாலத்தைப் பற்றி நான் அறிந்து கொண்டேன். இலக்கிய மாணவன் என்றமுறையில் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியச் செல்வங்களைத் தேடிப் பிடித்துப்படிக்கும் முயற்சியில் அப்பொழுது நான் ஈடுபட்டிருந்தேன். சீரூப்புராணம், மஸ்தான் சாகிபு பாடல்களும் தான் முஸ்லிம் புலவர்களின் தமிழ் இலக்கியங்கள் என்று வகுப்பறையில் பேராசிரியர் கூறிக்கொண்டிருந்த காலம் அது. இஸ்லாம் தமிழுக்கு எத்தனைக் காவியங்களையும், புராணங்களையும், பிரபந்தங்களையும் தந்திருக்கின்றது என்பதை அறிந்துகொள்ள வேண்டுமானால் இலங்கைக்குப் போக வேண்டும் என்று அப்பொழுது ஒரு நண்பர் புதிர் போட்டார். உண்மை அதுதான். இலங்கைத் தமிழ் அறிஞர் பேராசிரியர் எம். எம். உவைஸ் அவர்கள் எழுதிய “Muslim Contribution to Tamil Literature” என்ற நூலை அந்த நண்பர் அரும்பாடுபட்டு வரவழைத்து எனக்குப் படிக்கக் கொடுத்தார். அந்த நூலைப் படித்தபோது பெருமிதத்தால் நெஞ்சு நிமிர்ந்தது.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியக் கண்ணோட்டம் பற்றிய முதல் நூல் அதுவே என்பதில் ஐயமில்லை. இவ்வகையில் பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களை ஓர் இலக்கியப் பாலமாக அன்று முதல் மதித்து வருகிறேன். சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பேராசிரியரின் தமிழ் நூலான இஸ்லாமியத் தென்மலைப் படிக்கும் வாய்ப்பும் கிடைத்தது. அவர் தம் நூல்களையும் கட்டுரைகளையும்

யும் படிக்கும் போதெல்லாம் இலக்கிய, கலாசாரத் தடைகள் விலகி, எல்லைகள் சுருங்கி, எல்லா படைப்பாளிகளும் நெருங்கி வந்து அளவளாவுகின்ற இனிய உணர்ச்சியே தோன்றும். கலாசாரச் சந்திப்பு உணர்ச்சியே தோன்றும். அவரைச் சந்தித்துப் பேசும் போது அந்த உணர்ச்சி மேலும் அணுக்க மடையும். பல்வேறு கால கட்டத்திலும் இலங்கையில் தோன்றி வளர்ந்துள்ள இலக்கியங்களைப் பற்றி தகவல் அறிந்து கொள்ள விரும்புவோர் இந்த இலக்கியப்பாலத்தை அணுகினால் போதும். காவியத்திலிருந்து கிராமியப் பாடல்வரை அத்தனையும் பேராசிரியருக்கு ‘அத்துபடி’ என்பதை அரைமணி நேரம் அவரோடு உரையாடிக் கொண்டிருந்தாலே உணர்ந்து கொள்ளலாம். விளக்கங்களை வீரல் நுனியில் வைத்திருக்கும் இலக்கிய வித்தகர் அவர்.

சென்ற ஆண்டு (1975) பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களை சென்னையில் சந்தித்தபோது ‘இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் குறித்து இத்தனை ஆழ காலமாக ஆராய்ந்துள்ள நீங்கள் இன்னும் டாக்டர் பட்டம் பெறவில்லையே, ஏன்?’ என்று ஒரு பத்திரிகையாளரின் கண்ணோட்டத்தோடு வினவினேன். இஸ்லாமிய தமிழ்க் காவியங்களைப்பற்றிய ஆராய்ச்சி பல்கலைக் கழகத்தின் பரிசீலனையில் இருப்பதாகக் கூறி விரைவில் ‘கலாநிதி’ப் பட்டம் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்ப்பதாகச் சொன்னார்கள். பேராசிரியர் உவைஸ் டாக்டர் உவைஸ் ஆகியிருப்பது பெருமைக்குரிய செய்தி. எப்பொழுதோ கலாநிதியாகியிருக்க வேண்டிய இலக்கிய மேதை அவர்.

கலாநிதி உவைஸ் அவர்கள் இஸ்லாமியத் தமிழ்லக்கிய உலகுக்குக் கிடைத்தள்ள ஒரு நிதி. ஓர் இலக்கியப் பாலம். தமிழுக்கு இலையான ஆங்கிலப்பலமையும் பெற்றிருப்பது அவர்தம் தனித்திறன். எண்ணற்ற இலைய தலைமுறையினருக்கு அவர் இனிய முன்னோடி. தமிழகத்தில் நடைபெற்ற இரண்டு இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாடுகளில் கலந்துகொண்டு பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்கள் வழங்கிய கருத்துரைகள் இலக்கிய வரலாற்றில் இடம் பெறத்தக்கவை. இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் திருச்சித் திருப்பங்கள், ஈழத்து முஸ்லிம் முதுசொம் ஆகிய நூல்களைப் படிப்போர் பேராசிரியரின் ஆழ்ந்த இலக்கிய, கலாசார நெஞ்சத்தை அறிந்து கொள்ள முடியும். இஸ்லாமியத் தமிழ்க்காவியங்களைப் பற்றிய அவருடைய நூல் தமிழ்லக்கிய உலகுக்கு ஓர் அரிய சொத்து. பல ஆராய்ச்சியாளருக்கு இது முன்னோடியாக விளங்கும் திறம் பெற்றிருக்கிறது.

கலாநிதி உவைஸ் அவர்களை இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியக் காவலர் என்று அழைப்பதில் பெருமித மடைவோரில் நானும் ஒருவன். இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய பாலமான அவர்தம் பணி நிலைபெறட்டும்.

ஜே. எம். சாலி, எம். ஏ.

(உதவி ஆசிரியர், ஆனந்தவிசுடே)

உவைசு மேதை !

கவிஞரேறு நாஞ்சில்ஷா

(தேக்காதி செந்தமிழ்க் கழக அமைப்பாளர், சென்னை.)

1. முச்சங்கத் தெழிற்கன்னித் தமிழின் மீது
மோகமிக வேகொண்டு முனைந்து, நெஞ்சில்
அச்சங்கத் தமிழள்ளி, அறிவைத் தேக்கி
அழகணியும் போர், மசலா, அமுது நாமா;
மெச்சுமநற் காப்பியங்கள் மிகவே பாடி
மேன்மைமிகு இசலாத்தின் நெறிகள் பேணி
முச்சங்கத் தமிழுக்கு முசலிம் மாந்தர்
முழுமைத்தொண் டாற்றிவரல் எங்கும் காணீர்!
2. தேசபுகழ் சீரா, திருப் புகழ்சேர் நூல்கள்
தெரிந்திடவும் உறுகலையில் தோய்ந்து, நானும்
வீசபுகழ் தொடர்பணிகள் வளர்ந்து மேவ
வரியெழுத்துத் தந்தமுதல் தமிழின் தொண்டர்;
பேசுபெரு ¹ஞானவள்ளல், ²இசலாம் தென்றல்,
பெரு³நீதி நியாய, ⁴வெற்றி; ⁵மொழிகள் சேர்ந்து
காசினியில் கலந்துறவு கொள்ளும் நூல்கள்
கவிஞரேச் செய்தளித்த கடமைக் கொண்டல்!
3. தாளாளர்; தறுகண்மை தணியாக் காதல்
தமிழின்பாற் கொண்டுழைத்து டாக்ட ரான
வேளாளர்; தமிழுணவு ⁶வானில் தந்த
மேலாளர்; மேற்கல்விக் கேணி தோண்டும்
கோளாளர்; கோடவது நடுவாய் நீதி
கொணர்கின்ற ⁷பேராளர் இலங்கை வாழும்
கேளாளர்; குயிற்றமிழை மன்றி லேற்றிக்
குவிக்கின்ற சீராளர்; கொள்கைச் செம்மல் !
4. பண்பாட்டின் புதையல், நூற் பதிக்கும் சிற்பி!
பன்மொழியிற் புலமைபெற் றிலங்கும் வேங்கை!
விண்தாவும் விழுபுகழைச் சூடி வாழும்
வித்தகராம் உவைசென்னும் வினையின் மேதை!
மண்மாதும் கலைமாதும் லாகை மாதும்
மண்பதையின் குரிசிலேன மகிழும் செல்வர்;
கண்ணுன ஓரிறையின் கருணை தாங்கிக்
காலமெலாம் கலங்கரையாய் வாழ்க மாதோ !

1. ஞானவள்ளல் குணங்குடியார்
2. இஸ்லாமிய தென்றல்
3. நீதியும் நியாயமும்
4. வாய்மையில் வெற்றி
5. மொழி பெயர்ப்பு
6. வாஞ்சு நிகழ்ச்சி அமைப்பாளர்
7. நீதிபதி.

தமிழும், நாமும்

பெருமைப்பட்ட த்தக்கவர் !

இனிய இலக்கிய உணர்வுகள் என்னுள் முகிழ்த்துக் கொண்டிருந்த காலமது.

அந்த உணர்வுகள் நமது சமய இலக்கியத்தோடு தொடர்பு கொள்ளக் காலாயமைந்தது எனது அருமைத்தந்தையார் அல்ஹாஜ் ஏ. ஓ. எம். காளிம் லெப்பை—அவர்களின் இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆர்வமாகும் என்பதை இங்கு குறிப்பதில் நான் பெருமிதம் அடைகிறேன்.

ஆம்! எனது தந்தையார் அவர்கள் சீரூப்புராணம் முகியத்தின் புராணம், நாகையந்தாதி, திருமணிமாலை, எனப்பல, பிரபல இஸ்லாமிய இலக்கிய நூல்களைச் சேகரித்து வைத்திருந்தார்கள். அது மட்டுமன்றிப் பெரும்பாலும் மஹிப் தொழுது இஷா வரையுள்ள இடை நேரத்தைச் சீரூ முதலான சீரிய இலக்கியங்களை இசையோடு பாடி மகிழ்வது அவர்களது வழக்கமாக இருந்தது.

நான் சிரேஷ்ட வகுப்பு மாணவனாக இருந்த காலத்திலேயே இந்த இனிய இசைகலந்த இஸ்லாமிய இலக்கியக் கவிதைப் பொழிவுகளைக் கேட்டு மகிழ்ந்தேன்.

அதிகம் கருத்து விளங்காவிட்டாலும், அந்த நூல்களை எடுத்துப்பார்க்கும் ஆர்வம் என்னுள் வளர்ந்தது.

இந்தக் காலக் கட்டத்திலேதான்—ஆம் 1951 ஆம் வருடம் கல்ஹின்னே மாணவர் சங்கத்தால் அதன் 5 ஆம் வருட நினைவு குறித்து 'தீபுனியன்' என்ற பெயரில் ஒரு சஞ்சிகை வெளியிடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்தோம். சஞ்சிகைக்கு ஒரு கட்டுரை வந்திருந்தது. "சுமத்திஸ்லாமியரின் தாய் மொழி" என்ற அந்தக் கட்டுரையின் ஆசிரியரை அதுவரை நான் கண்டதில்லை; அவரைப் பற்றிக் கேட்டதில்லை;

தொடர்பு கொண்டதில்லை; எனினும் அந்தக் கட்டுரையின் மூலம் அவர் என் உள்ளத்தை வெகுவாகக் கவர்ந்து விட்டார், காரணம் மறைந்திருந்த நமது பெருமையை மற்றவர்க்கும் உணர்த்தும் ஒரு புதுமுயற்சியில் அவர் ஈடுபட்டிருந்ததும், நமது தாய் மொழிப் பற்றித் தெளிவான ஒரு விளக்கம் தந்திருந்ததுமாகும்.

அவரைப் பற்றி நமது மாணவர் சங்கச் செயலாளர் ஜனாப் எஸ். எச். எம். ஹனீபா அவர்களிடம் கேட்டு அறிந்து கொண்டேன்! அந்தச் சஞ்சிகையில் வெளியிடுதற்கென அவர் அனுப்பியிருந்த 'புகைப்படத்தில்'

கல்ஹின்னே

எம். லி. எம். ஸுபைர்

அவர் தோற்றத்தையும் பார்த்து மகிழ்ந்தேன்—அவரைக் காண வேண்டும் என்ற ஆர்வம் அகத்துள் அரும்பி மலரத் தொடங்கியது.

அக்காலத்தில்தான் நான் எழுதிய இலக்கியக் கட்டுரைகள் பத்திரிகைகளில் வெளி வந்து கொண்டிருந்தன.

1955 ஆம் வருடம் இலங்கை வானொலி முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி அதிகாரியிடமிருந்து எனக்கொரு கடிதம் வந்தது! இஸ்லாமிய இலக்கியம் தொடர்பான பேச்சுக்கள் எழுதி ஒலிபரப்புவதற்காக அவற்றை அனுப்ப மாறு அதிற் கேட்கப்பட்டிருந்தது.

அந்தக் கடிதம் கிடைத்ததும் எனக்கு இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது. ஒன்று இலங்கை வானொலியிற்

பேசும் வாய்ப்புக் கிடைக்கிறதே என்பது. மற்றையது எனது இதயங்கவர்ந்த இலக்கிய அறிஞர் ஒருவரை நேரிகண்டு பழகும் வாய்ப்புக் கிடைக்காததே என்பது.

‘ஈழத்து இஸ்லாமியக் கவிஞர்கள்’ என்ற எனது கன்னிப் பேச்சுப் பிரதியை அனுப்பிவைத்தேன்— ஒலிபரப்பு திகதியும் குறித்து இலவசப் புகையிரத ஆணைப்பத்திரமும் இணைத்து மறுகடிதம் வந்தது.

ஆம்! எனது தந்தையார் என்னிதயத்தில் ஏற்ற வைத்த இஸ்லாமிய இலக்கியச் சுடரை மேலும் ஒளிர வைக்கும் வாய்ப்பைத்தந்த அந்த முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி அதிகாரிதான் ஜனாப் எம். எம். உவைஸ் அவர்கள்.

இலங்கை வானொலி நிலையத்தில் முதன் முதற் சந்தித்தேன் அவரை!

ஆம்! ‘பணியுமாம் என்றும் பெருமை’ என்று வள்ளுவர் வகுத்த ‘பண்பாளர்’ பண்பாட்டிலக்கணத்திற்கு கமைந்த இலக்கியமான அவர் அன்று முதல் என் இதயத்தில் இடம் பெற்றார்.

இலங்கை முஸ்லிம்களில், அதுவும் ‘தமிழ்’ மொழியில், எம். ஏ. பட்டம் பெற்ற முதல்வராக ஜனாப் உவைஸ் அவர்கள் திகழ்கிறார்கள். அது மாத்திரமன்றி ஈழத்திலும், தமிழ் பிறந்த தமிழகத்திலும் கூட ‘முஸ்லிம்கள் தமிழுக்காற்றிய தொண்டு’ பற்றி ஆராய்ந்து அத்துறையிலே பட்டம் பெற்ற முதல்வர் அவர் என்பது ‘தமிழும்’ நாமும் பெருமைப் படத்தக்க நிலையாகும்.

நமது சமூகத்திலே பட்டம் பெற்ற பலர் தமது ‘பட்டம்’ தரும்பதவியினுள் முடங்கித் தமது நலத்தையே எண்ணிப் பணிபுரியும் தன்மையைத்தான் அதிகமாகக் காண்கிறோம். சமூகத்தின் எழுச்சிபற்றிய சிந்தனைகள்—அவற்றின் வழியே நமது சமூகம் இந்நாட்டில் தலைநிமிர்ந்து நிற்கும் வழியினைக்காணும் வழிவகைகளில்—அவற்றுக்காக உழைக்கும் தன்மைகள் அவர்களிடம் ஏனோ அரும்பிடக்காண்பது அரிதாய் உள்ளது.

இந்த நிலைக்கு நேர்மாறாக—நேர்மையான முன்மாதிரியாக—விளங்குகிறார்கள் அல்ஹாஜ் உவைஸ் அவர்கள்.

ஆங்கிலத்தையும் தமிழையும் அவற்றுடன் சிங்களத்தையும் ஆர்வமுறக் கற்றார்கள் அவர்கள். அதேவேளையில் சமய ஞானமும் மிகப் பெற்றுச் சமய ஒழுக்கங்களையும் கடைபிடித்து வாழும் பண்பு அவரிடம் குடி கொண்டது.

பட்டப்படிப்புக்கு ‘இஸ்லாமிய இலக்கியத்தை ஆராய்ந்ததோடு அவர்கள் அமைந்து விடவில்லை. ‘இஸ்லாமிய இலக்கியம்’ இலக்கியஉணர்வுக்கும், ஏற்றமும் சமய அறிவுக்கும் இனிய துணையாக உள்ளது என்பதை உணர்ந்தார் அவர்கள். அதனால் அந்த இலக்கியத்தை தமிழ் மக்களும் தமிழ் பேசும் முஸ்லிம் மக்களும் தெளிவாக உணர்ந்து பயன் பெறும் வழி வகைகளை எடுத்தார்.

ஆம்! இஸ்லாமிய இலக்கியம் பற்றித் தினகரன் பத்திரிகையிலும், சஞ்சிகைகளிலும் அவர்கள் தொடர்ந்து கட்டுரைகள் எழுதினார். வானொலியிற் பேச்சுக்கள் நிகழ்த்தினார். அத்துடன் அமையாது பள்ளிமாணவர்களும் இஸ்லாமிய இலக்கியச் சுவையை அருந்திப் பயன் பெறும் பொருட்டு சிரேஷ்ட வகுப்பு மாணவர்களுக்குத் ‘தமிழ் இலக்கிய ‘ஆ’ பாடத் திட்டம் அமைக்க அரும்பாடுபட்டு வெற்றியும் கண்டார்.

ஆம்! 1960 ஆம் ஆண்டு அல்ஹாஜ் உவைஸ் அவர்களிடமிருந்து எனக்கொரு ‘தந்தி’ வந்தது. பாணந்துறையில் அவர்களது இல்லத்திலேயே சென்று சந்தித்தேன். “சீரூப்புராணப்—பதுறுப்படலம்” சு. பொ.த. (சா) வகுப்புக்கு இலக்கிய நூலாக அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது” என்ற செய்தியைக் கூறியபோது அவர் முகத்திலே தவழ்ந்த பெருமிதம் என்னைப் புல்லரிக்கச் செய்தது. அந்தச் செய்யுள் பகுதிக்கு உடனடியாக—உரையெழுதி, அச்சிட்டு வெளியிட வேண்டும் என்று அன்புக் கட்டளையிட்டார்கள். நானும் வீரும்பிய துறையானபடியாற் பல சிரமத்துக்கு மத்தியில், எனது நண்பர் பதுளை பி. எம். எம். அப்துல் காதர் அவர்களுடன் இணைந்து அந்தப் பணியைச் செய்து முடித்தேன்.

அதன் பயனாகத் தொடர்ந்தும் இடம்பெற்ற பல இலக்கியபாட நூல்களையும் இன்று பல்லாயிரக்கணக்கான மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும்—இஸ்லாமிய இலக்கியப் பரப்பினை—அறிந்து பயின்று வரும் நிலை உருவாயுள்ளது! உயர்தர வகுப்புகளில் கூட ‘இஸ்லாமிய இலக்கியம்’ இடம் பெற்றுள்ளது.

அல்ஹாஜ் உவைஸ் அவர்கள் ஆசிரியராகவும், வானொலியில் முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி அமைப்பாளராகவும் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்த்துறைத் தலைவராகவும், வணிகப் பேரவைச் செயலாளராகவும், பரிட்சைத் துணைக்கள உயர் அதிகாரியாகவும், தேசிய வர்தகக் கூட்டுத்தாபன இயக்குனர் சபை உறுப்பினராகவும் பல்வேறு பதவிகளை வகித்தார்கள்; வகித்தும் வருகிறார்கள். அத்தனைக்கும் மத்தியிலும் அவர்களுடைய இஸ்லாமிய இலக்கியப்பணி இழையோடி இயங்கி வருவதைப் பெருமிதத்தோடு குறிப்பிடலாம்.

கல்ஹின்னைத் தமிழ் மன்றம் அல்ஹாஜ் உவைஸ் அவர்களின் 'முஸ்லிம்கள் தமிழுக்குச் செய்த தொண்டு' என்ற ஆங்கில நூலை முதன்முதல் வெளியிட்டுத்தந்தது. அதைத்தொடர்ந்து அவர்களுடைய இலக்கிய நூல்கள், பலதுறை மொழிபெயர்ப்புநூல்கள் எனப்பல துறைகளில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன.

தமிழில் மாத்திரமல்ல சிங்களத்திலும் நமது மார்க் சுச்சிறப்பும், இலக்கியச்சிறப்பும் உணர்த்தப்படவேண்டும் என்ற ஆர்வம் கொண்டுள்ள அல்ஹாஜ் உவைஸ் அவர்கள் 'லஸந்த'—'இளம்பிறை' என்ற சிங்கள மாத சஞ்சிகையை வெளியிடும் பணியையும் இங்கு சிறப்பாகக் குறிப்பிடவேண்டும்.

இவ்வாறு எழுத்தாலும், பேச்சாலும், இஸ்லாத்திற்கும் அதன் வழியே அன்னைத் தமிழ் மொழிக்கும் அரிய தொண்டாற்றி வரும் அறிஞர் அல்ஹாஜ் கலாநிதி எம். எம். உவைஸ் அவர்கள் தமிழகத்து அறிஞர் மத்தியிலும் பாராட்டப்படுவது நமக்கு மகிழ்வு தருவதாகும்.

அனைத்துலகத் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சி மாநாடுகள் பலவற்றில் ஆராய்ச்சிக்கட்டுரைகள் படித்துப் புகழ் பெற்ற அவர், 1973 ஆம் வருடம் திருச்சி ஜமால் முஹம்மது கல்லூரியில் நடைபெற்ற இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சி மாநாட்டிற் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவிக்கப்பட்டது பொருத்தமுடையதாகும்.

1974 ஆம் வருடம் சென்னைப் புதுக்கல்லூரியில் நடைபெற்ற இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சி மாநாட்டிலும் அவர்கள் கலந்து கொண்டார்கள். அவர்கள் தலைமையில் ஆய்வுகளும் நடைபெற்றன. அப்பொழுது அவர்களுக்குத் தமிழகத்து தமிழ்-முஸ்லிம் அறிஞர்கள் கொடுத்த மதிப்பை நேரிற் கண்ட எனது நெஞ்சம் பூரித்தது.

பழம் பெரும் முஸ்லிம் சஞ்சிகையாகிய 'முஸ்லிம் முரசு' அவர்களுடைய புகைப்படத்தை அட்டையிற்

பிரசுரித்து அவர்கள் பணிபற்றிய விசேஷ கட்டுரை யொன்றையும் வெளியிட்டது.

இத்தனை சிறப்புகள் தமக்கு வந்த போதும், எத்தகைய எடுப்புமின்றி, அடக்கமாக, அமைதியாகத் தமது பணியைத் தொடரும் அல்ஹாஜ் உவைஸ் அவர்கள் யாவரினதும் மதிப்புக்குரியவர் ஆவதிற் புதுமையெதுவுமில்லை.

முஸ்லிம்கள் மத்தியிலே உண்மை முஸ்லிமைப் போலவும், மற்றவர் மத்தியிலே பரந்த தேசிய வாதியைப் போலவும் 'வேஷம் காட்டி' இருபுறமும் 'மகுடம் புனைந்து' மதிப்புப் பெற முனைந்து நிற்கும் 'விலங்குப்' பண்பினர் வாழும் இன்றைய நிலையில், ஒரு முஸ்லிமாவே வாழ்ந்து எல்லோரிடத்தும் மதிப்புப் பெறலாம் என்ற உண்மையை நிரூபித்துவாழ்பவர் கலாநிதி உவைஸ் அவர்கள் என்பதனை அவருடன் பழகும் யாரும் மறுத்துரைக்க முடியாது.

தமிழில், 'இஸ்லாமியக் காப்பியங்கள்' பற்றிய ஆராய்ச்சி செய்ததன் பயனாக, நமது இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்திற் 'கலாநிதிப்' பட்டம் பெற்ற முதல் முஸ்லிம் அவர் என்ற பெருமையும் அண்மையில் அவர்களுக்குக் கிடைத்தது அல்லாஹ்வின் அருளாகும்! அவர்கள் பெறும் புகழ் அன்னைத் தமிழ் பெறும் புகழ்! அதனுடே முஸ்லிம்களாகிய நாம் பெறும் புகழ்—ஆம்! தமிழ் வளர்ச்சிக்கு நாம் செய்த பணியினுக்காகப் பெறும் புகழ்—என்பதனை யெண்ணி நாம் மகிழலாம்! அந்த மகிழ்விலே திளைத்து நமது கலாநிதி உவைஸ் அவர்களின் பணியை நெஞ்சார வாழ்த்தலாம். அவர்கள் நல்ல பணியை மேலும் தொடர எல்லா வளமும் ஈரந்து அருள் புரியுமாறு அல்லாஹ்வைப் பிரார்த்திக்கலாம். அவர்கள் பணி கண்டு பொருமை கொள்ளும் உள்ளங்கள்கூட உள்ளூர்ப் போற்றி மகிழலாம்.

—நவல் தொறும் நூல் நயம் போலப் பயில் தொறும் பயனும் பண்புப் பெருக்கும் அவர்கள் தொடர்பை எனக்குத்தந்த வல்லாளை, வாழ்த்துகிறேன்! அவர்களை வாழ்த்தியமைகிறேன்!

அள்ளித் தெளி தமிழே வருக !

வித்துவான் எம். ஏ. ரஹ்மான்

1. அல்ஹாஜ் முகம்மது உவைஸ்வருக
அருங்கலா நிதியே இவண்வருக
நல்லோர்க் கரசே நனிவருக
நயந்தோம் வருக நீவருக
வல்லில் ஓரி யேவருக
வன்சொற் பரண ரேவருக
பல்லியற் கம்ப னேவருக
பைந்தமிழ்ப் புலவ னேவருக
அள்ளித் தெளிதமிழே வருக
அழகின் கலையர சேவருக
பிள்ளைத் தமிழின் கனியருந்தும்
பெருமைக் குரியவ னேவருக
கிள்ளை பயிலும் ஹேனமுல்லைக்
கனியே வருக வருகவே
கீர்த்தி மலியும் பாணந்துறைக்
குருவே வருக வருகவே

2. உருத்து முழங்கிடும் விண்ணொளியில்
உலவிடும் சந்திரன் போலற்றவில்
பெருக்கம் நிறைஇசு லாமியர்தம்
பெரும்புகழ்க் குரியவ னேவருக
அருக்கன் விரித்திடும் பொன்னொளியில்
அரவிந்தப் போது மலர்ந்ததெனச்
சிரித்து மகிழ்ந்திடும் நீர்மையனே
சிறப்புடை யோனே வந்திடுக
கருத்து நிறைந்திடும் கட்டுரையும்
களங்க மறுந்திடும் சிந்தனையும்
வருத்தம் குறைத்திடும் விருந்தயர்வும
வாழ விடுத்திடும் நெறியுணர்வும
பொருத்தம் மிகுந்திடும் ஹேனமுல்லைப்
புதல்வா வருக வருகவே
விருத்தம் புகழும் பாணந்துறை
விறலே வருக வருகவே

3. சுற்கும் நெறியைக் கண்டறந்தாய்
 கற்பவை கற்றபின் நின்னுணர்ந்தாய்
 சொற்கும் இலக்கணம் செய்தறிந்தாய்
 சொல்லில் இனிமையை ஏற்றுவித்தாய்
 கற்பு சேற்றந்த மடவார்கள்
 கல்வி நிதியே உனக்கண்டு
 பொற்பு குறைந்து ஏங்குகிறார்
 பொன்றுதல் போலவர் வாடுகிறார்
 மற்புயங் கொண்ட மதியினனே
 மமதை யகன்ற வித்தகனே
 அற்புத மான தமிழறிவே
 அகந்தை யிலாத அணிகலனே
 சற்குணங் கொண்ட ஹேனமுல்லைச்
 சுந்தர வருக வருகவே
 நற்றவம் புரிந்த பாணந்துறை
 நாயக வருக வருகவே

4. தமிழ்த் தேன்கொட்டும் உமறென்பார்
 தந்திடும் சீரு நூலினைபும்
 அமிழ்தாம் நெயினார் ஆக்கிடுவவ்
 வழகுறு புதுகுஸ் ஸாமினையும்
 வமிசம் புகழும் யுகப்பநபி
 வரலாறு பாடும் பாவினையும்
 அமிசம் அமிச மாகஇஸ்லாம்
 அருந்தமிழ் நூல்களை யும்மலகி
 ஆராய்ந் தறிந்த பேரறிவால்
 ஆக்கிய உன்னு லொன்றினுக்கு
 பாரார் புகழும் கலாநிதியாம்
 பட்டம் பெற்ற முதலோனே
 சீரார் புகழும் ஹேனமுல்லைச்
 செம்மலே வருக வருகவே
 சிந்து குழும் பாணந்துறைச்
 செம்மலே வருக வருகவே.

250.92
11/10
A.P.

எங்கள்

உவைஸ்

முஸ்லிம்களுக்குத் தமிழ் வருமா? அவர்களுக்கும் தமிழுக்கும் என்ன தொடர்பு? அப்துல் காதருக்கும் அமாவாசைக்கும் உள்ள தொடர்புதான்! என்று எண்ணியவர்கள் எத்தனையோ பேர்!

'உமறு'ப் புலவர் இயற்றிய சீரூப்புராணமும், மஸ்தான் சாகிப்புப் பெரியார் யாத்த ஞானப் பாடல் களும் தான் முஸ்லிம்கள் இயற்றிய தமிழ்த்தொண்டு என்றனர் பலர்.

இலக்கிய ஆய்வில் ஈடுபட்டு நூலெழுதிய விற்பன்னர் பேராசிரியர்களின் ஆய்வின்படி சீரூப்புராணம் பன்னீ ராயிரம் பாடல்களை உடையது! என்பதும், 'மிதிறு சாநா' இபுனி ஆண்டான் படைப்போர் என்பன வேறு இரு இஸ்லாமியப் பிரபந்தங்கள் என்பதும் தெரிய வந்தன. இவற்றுக்கும் மேலாக இஸ்லாமிய இலக்கியங் களைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு இல்லா திருந்தது ஒரு காலத்தில்.

தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டோருள் பல இனத்தவர்களும், மதத்தவர்களும் இருந்தனர்; இருக் கின்றனர், சமணர்கள் தமிழுக்காற்றிய தொண்டுகள் விரிவாக ஆராயப்பட்டுள்ளன.

பௌத்தர்கள் தமிழுக்காற்றிய தொண்டுகளும் வீரீ வாக ஆராயப்பட்டுள்ளன.

சைவர், வைணவர்கள் ஆற்றிய தொண்டுகளும் ஆராயப்பட்டுள்ளன.

அண்மைக் காலத்தில் கிறித்தவ சகோதரர்கள் தமிழுக்கு ஆற்றிய தொண்டுகளும், ஜராப்பியர் இயற்றி யுள்ள அரும்பெரும் பணிகளும் சீரிய முறையில் ஆராயப் பட்டுள்ளன.

ஆனால், முஸ்லிம்கள் தமிழுக்கு ஒன்றுமே ஆற்றி யிருக்கவில்லையா? அவர்களின் அரும்பணியின் பெருஞ் சிறப்புக்களை எடுத்துக் கூறுவார் எவருமில்ரா?

இத்தகைய அந்தகாரக் காரிருளைச் சீய்த்தெழுந்த காலையிளங் கதிரவனாய்த் தோன்றினார் எங்கள் உவைஸ்.

மறக்கப்பட்ட அல்லது மறைக்கப்பட்ட இஸ்லாமிய இலக்கியத் திருப்பணிகளை ஒவ்வொன்றும் ஆராய்ந்து பெறச் செய்தார் எங்கள் உவைஸ்.

பன்னூற்றுக் கணக்கான முஸ்லிம் புலவர்கள் யாத் தருளிய இலக்கியக் கருவூலங்களைப் பாடுவதும் பவனி வரச் செய்தார் எங்கள் உவைஸ்.

"Muslim Contribution to Tamil Literature" என்னும் அவரது ஆராய்ச்சி நூல் இஸ்லாமியரின் இலக்கியத் தொண்டினை எடுத்து விளக்கியதுடன், அவ ருக்கும் எம். ஏ. பட்டத்திலையும் வாங்கித் தந்தது.

அவ்வளவில் அவரது இஸ்லாமிய இலக்கியத் தாகம் அமைந்து விடவில்லை; திருப்தியுற்று விடல்லை. மேலும்

ஐராப் ஜே. எம். எம். அப்துல் காதர்

மேலும் இஸ்லாமிய இலக்கிய கருவூலத்தில் மூழ்கினார். இலக்கியத் தேனை இனிது மாந்தும் மதுகரம் ஆயினார்.

இஸ்லாமிய இலக்கியம் என்றால் என்ன? எனக் கேட்கும் மதிவாணரும் இருந்தனர்! முஸ்லிம்களின் இலக்கியத் தொண்டைத் தனித்து ஆராய்வது சரியன்று என வாதித்தோரும் இருந்தனர். இலக்கியத்

திற்குள் பிரிவினையா? என்றனர். இது பிற்போக்கு வாதம் என்று கூறியோரும் இருந்தனர். எவரையும் பொருட்படுத்தாது தமது இலட்சியப் பாதையில் முன்னேறினர் எங்கள் உவைஸ்.

இஸ்லாமிய இலக்கியங்களைக் கற்று அவர் உயர் வடைந்தார் என்று மட்டும் நாம் கூறுதல் பொருந்தாது. இஸ்லாமிய இலக்கியங்களை அரியணையில் ஏற்றி மகிழ்வதையே தமது சீரிய நோக்காகக் கொண்டார். இலங்கை அரசு இஸ்லாமிய இலக்கியங்களுக்கு அங்கீகாரம் அளித்தது. ஏற்றவாறு போற்றிப் பர்ட் நூல்களாகச் செய்து கௌரவித்தது. இவையனைத்தும் கலாநிதி உவைஸ் அவர்களின் ஏற்றமிகு முயற்சிகளின் விளைவே என்பதனை நாம் மறத்தல் முடியுமா?

தாம் இயற்றிய ஒரேயொரு பாடலுக்காகச் சங்க காலமுதல் இன்றுவரை 'உயிர்வாழ்ந்து' கொண்டிருக்கும் கவிஞர்களை நாம் காண்கிறோம். அவர்களுடைய புகழைப் போற்றுகிறோம். ஆனால், பாரகாலியங்கள் நான்கினை ஒரேயொரு புலவன் அதுவும் முஸ்லிம் புலவன் இயற்றினான். அதுவேயுமன்றி நூரூயிரம் வரையிலான பல்வேறு கவிதைகளையும் பிரபந்தங்களையும் அவனே இயற்றினான் என்னும் புதுமையை ஞானே ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்தினார்? அப்புலவனே புலவர்கள் அனைவருக்கும் நாயகமாய் 'புலவர் நாயகம்' எனப் போற்றவும் பட்டான் என்பன போன்ற உண்மைகளையெல்லாம் ஆராய்ந்து வெளியிட்டவர் கலாநிதி உவைஸ் அவர்களேயாவர்.

புலவர் நாயகத்தின் நூல்கள் பலவற்றை மாணக்கப் பயிலும் வாய்ப்பினையும் அவரே ஆக்கிக் கொடுத்தார். குதுபநாயகம், புதுகுஷ்ஷாம் என்னும் காப்பியங்களை உலகறியச் செய்தோர் அவரே. தாமே உரையாகிரியராய் இருந்து குதுப நாயகம், இராஜநாயகம் ஆகிய நூல்களின் பகுதிகளுக்கு உரை எழுதினர். புதுகுஷ்ஷாமின் சில பகுதிகளுக்கு நான் உரை வகுக்கவும், நபிகள் நாயகம் பிள்ளைத் தமிழுக்கு பேராகிரியர் நெயினார் முகம்மது உரை வகுக்கவும் தூண்டுகோலாய் அமைந்தவரும் எங்கள் உவைஸ் அவர்களே.

இஸ்லாமிய இலக்கியங்கள் சங்ககாலத் தொட்டு நிலவிரும் தமிழ் இலக்கிய மரபுகளுடன் எவ்வாறு

ஒத்து இலங்குகின்றன என்பதனை உவைஸ் அவர்கள் மிகவிரிவாய் ஆராய்ந்து கட்டுரைகள் எழுதினர். சங்க இலக்கியமாகிய ஆற்றுப்படை நூல்களைத் தழுவி குலாம் காதிறு நாவலர் இயற்றிய புலவராற்றுப் படையையும் பதிப்பித்தார். அதனால் இக்கால இலக்கியப் பதிப்பாளருக்கு அரிய முன்மாதிரியும் ஆயினார்.

காப்பியங்களின் வரிசையில் சீரூப்புராணம் ஒன்றையே அறிந்திருந்த உவைஸ் அவர்கள், முஸ்லிம் புலவர்களின் பன்னிரு காப்பியங்களை ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்து நூலெழுதும் அளவுக்கு இஸ்லாமிய இலக்கியப் பூங்கா வினுள் காப்பியங்களும், பல்வேறு பிரபந்தங்களும் ஆகிய நறுமலர்கள் மணம்பரப்பி மலர்ந்து தேன் பிலிற்றும் நீர்மையினை அறிந்து மகிழ்ந்தார். சுவைத்தார். அவரெழுதிய ஆராய்ச்சி நூல் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தால் பாராட்டப்பெற்று கலாநிதிப் பட்டத்தை யும் வாங்கித் தந்தது.

அவருடைய வாழ்க்கையே இஸ்லாமிய இலக்கிய வாழ்க்கையாய் மிளிர்கின்றதென்றால் அதுமிகையாகாது. தமிழ் நாட்டிலோ, அல்லது வேறு எங்குமோ நாம் தேடியும் கண்டுகொள்ள இயலாத அளவு இஸ்லாமிய இலக்கிய நூல்கள் அவருடைய நூலகத்தில் நிறைந்து விளங்குகின்றன.

கலாநிதிப்பட்டம் தாங்கி அவர் களிப்புற்றிருக்கும் இவ்வேளையில் அம்மகிழ்ச்சியில் நாமும் பங்கு கொள்கின்றோம். அமைதியான அவரது இலக்கியப் பணிக்கு அளிக்கப்பட்ட தகுதியான கௌரவமும், அங்கீகாரமும் ஆகும் இது. கலாநிதி அவர்கள் மேலும்பல ஆய்வுகளை நிகழ்த்தி இஸ்லாமிய இலக்கியத்திற்கு ஆக்கமும், வளமும் அளிப்பார்கள் என எதிர்பார்க்கலாம். இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் மட்டுமல்லாது தமிழ் நாட்டுப் பல்கலைக் கழகங்களும் இவரது பணிகளை அங்கீகரித்து கௌரவிக்கும் நாட்கள் அண்மிக் கொண்டே உள்ளன. 'அல்லஹ்து வில்லாஹ்'.

வாழ்க எங்கள் உவைஸ்!

வளர்க அவர்கள் தமிழ்ப்பணி !

நிகரிலாத அரும்பணி

அமைதியின் உருவத்தை நான் கண்டேன் என்று ஒருவர் சொன்னால், கேட்பவர்கள் எவரும் அதை நம்பப் போவதில்லை. அமைதிக்கு எங்கே உருவம்? அதனால் எப்படித்தான் தோற்றம் எடுக்க முடியும்? என்ற கேள்விகள் இப்பொழுது, இதனை வாசிச்சின்ற உங்களின் மனதில் எழுகின்றன. அதே கேள்விகள்தான் சுமார் இருபத்தெட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், நான் கொழும்பு ஸாஹிருக் கல்லூரியில் மாணவனாயிருக்கும் போது, எனது நெஞ்சிலும் எழுந்தன. கல்லூரியின் ஆண்டு சஞ்சிகை ஆசிரியராக நான் பொறுப்பேற்றிருந்ததால், கல்லூரி அலுவலகத்தில் மாலை நேரங்களில் நிறைய வேலை இருந்தது. 'காலையில் படிப்பு, மாலையில் கல்லூரிக்கான கடமைகள்' என்ற கொள்கைக்கு நான் அப்பொழுது ஆளாகியிருந்தேன். இப்படிக்கடமை பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது, சில நாட்களில் மாலை வேளை, வெள்ளை 'சூட்' அணிந்து 'டை' இல்லாமல் ஒருவர், கல்லூரி அலுவலகத்தினுள் வருவார்; அதிபரின் அலுவலக வாசலில் சற்றுநேரம் நிற்பார். பின் உள்ளே போய், சில நேரத்தில், கல்லூரி அலுவலகத்தால் மறுபடியும் வெளியே செல்வார்.

இந்தக் காட்சியை அடுத்தடுத்துச் சில நாட்களாக

நான் கண்டபோதுதான், 'அமைதியின் உருவம் அல்லவா நடந்து செல்கிறது!' என்று என்னுள்ளேயே நினைத்துக்கொண்டேன். கல்லூரிச் செயலாளரிடம் 'இவர் யார்?' என்று ஒரு நாள் கேட்டேன். 'அவர் தான் உவைஸ்' என்று அவர் பதில் சென்னார். நான் திருப்திப்படவில்லை. 'எந்த ஊரைச் சேர்ந்தவர்? ஏன் அடிக்கடி இங்கு வருகிறார்?' என்றெல்லாம் பல

கேள்விகளைக் கேட்டு, 'பாணந்துறை ஹேனமுல்லையைச் சேர்ந்த ஜனாப் எம். எம். உவைஸ், பல்கலைக் கழகப்பட்டதாரி, எம். ஏ. பட்டம் பெறப் படித்துக் கொண்டிருப்பவர்' என்ற விபரங்களைத் தெரிந்து கொண்டேன்.

அதன் பின்னர் ஒரு நாள், அதிபருடன் அவர் கதைத்துக்கொண்டிருக்கும் போது நானும் அதிபரின் அலுவலகத்திற்குள் செல்ல நேர்ந்தது. 'ஹனிபா, இவரை உனக்குத் தெரியுமா?' என்று அதிபர் ஆல் ஹாஜ் ஏ. எம். ஏ. அஸீஸ், என்னிடம் கேட்டார். 'தெரியாது, ஸேர்' என்று நான் பதிலளித்தேன். அப்பொழுது, முதன்முதலில் சம்பிரதாய முறைப்படி, 'இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் எம். ஏ. பட்டம் பெறப் படித்துக்கொண்டிருக்கும் உவைஸ் இவர்தான்' என்று அறிமுகம் செய்து வைத்தார். அன்று தொடக்கம், ஜனாப் உவைஸுடன் பழகும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. பல்கலைக்கழகப் புகழுக வகுப்பில் படித்துக்கொண்டிருந்த எனக்கு, தமிழ் மொழி ஒரு பாடமாக இருந்ததால், தமிழில் நிபுணத்துவம் வாய்ந்த ஒருவருடன் பழகும் வாய்ப்புக் கிடைத்ததைப் பற்றி, நான் பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைந்தேன். பல மையங்களில் தமிழ் மொழியின் முக்கியத்துவம் பற்றியும் இலக்கியத்தின் இனிமைகள் பற்றியும், அவருடன் கதைத்தேன்.

பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்ந்த பின்னரும், தமிழ் மொழியை நான் ஒரு பாடமாக எடுத்ததனால், எம்.ஏ. படிப்பில் ஈடுபட்டிருந்த அவர், எனக்குத் தமிழ் சொல்லித்தந்தார். என்னுடன் படித்த மாணவ மாணவிகளுக்கும் 'டியுடோரியல்' வகுப்புக்களில், அவர் தமிழ் இலக்கணம், இலக்கியம் ஆகியன பற்றிச் சொத்துக் கூறினார். பல்கலைக் கழக தமிழ்ச் சங்கம் அப்பொழுது திறம்படச் செயலாற்றி வந்தது. அதற்குக் காரணமாயிருந்தவர், அப்பொழுது தமிழ் விரிவுரையாளராயிருந்த (தற்போதைய தமிழ் பேராசிரியர்) கலாநிதி

சு. வித்தியானந்தன் அவர்கள்தான். தமிழ்ச் சங்க நடவடிக்கைகளில் நான் ஊக்கமாக ஈடுபடுவதற்கு காலாயிருந்த

தவர், கலாநிதி உவைஸ்தான். நான் தமிழ்ச் சங்கத்தில் ஆர்வமாயிருந்ததால், தமிழ் பேரறிஞர்களின் நெருங்கிய தொடர்பு கிடைத்தது. தமிழில் எனக்கு முன்பிருந்ததைவிடக் கூடிய பற்றும், ஏற்பட்டது.

எனது முதலாவது ஆண்டில், கொழும்பில்தான் பல்கலைக் கழகத்தில் படித்தேன். இரண்டாவது ஆண்டில்

அல்ஹாஜ் எஸ். எம். ஹனிபா

முன்று மாதங்களின் பின்னர், பேராதனைக்கு மாற்றப் பட்டோம். பேராதனையில், மாலை நேரங்களில் அதிகமாக நூல்நிலையத்தில்தான் இருப்பது வழக்கம். விளையாட்டுக்களிலும், சங்கக் கூட்டங்கள், நாடகங்கள் முதலியவற்றிலும் ஈடுபடாத நேரங்களில், நூல்நிலையத்தில் ஏதாவது புத்தகங்களைப் படித்துக்கொண்டிருப்பேன்.

ஒரு நாள், நூல் நிலையத்தில் புத்தகங்களைத் தட்டிக் கொண்டு போன சமயம், தட்டெழுத்தில் அமைந்த பிரதியொன்றைக் கண்டேன். எடுத்துக்கொண்டு போய், இருந்து வாசித்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுது, இதிலுள்ள அருமையான செய்திகள் தட்டெழுத்துப் பிரதியிலிருந்தால், எதனைப்போதான் அறிவார்கள்; இது ஏன் அச்சில் வரவில்லை' என்ற எண்ணம் என மனதில் இழையோடிக் கொண்டிருந்தது. 'சரி, இதனை எழுதியவருக்கே கடிதம் எழுதி அறிந்து விடுவோம்' என்ற முடிவுக்கு வந்தேன்.

"முஸ்லிம்கள் தமிழுக்கு ஆற்றிய தொண்டு" என்ற உங்களின் அருமையான படைப்பு இன்னமும் தட்டெழுத்துப் பிரதியாக இருக்கிறதே, இதற்குக் காரணம் என்ன? ஏன் அச்சிட்டு வெளியிடலாகாது?" என்று கேட்டு, கலாநிதி உவைசுக்கு அன்றே கடிதம் எழுதினேன். "ஒருவரும் அச்சிட முன்வரவில்லையே" என்று பதில் வந்தது. "நான் அச்சிட்டுப் பிரசுரிக்கலாமா?" என்று அடுத்த கடிதம் எழுதினேன். "சரி, செய்யுங்கள், எ. லு. டய பூரண ஒத்துழைப்புக்கிடைக்கும்" என்று பதில் தந்தார். நான் பெரிதும் மகிழ்ந்தேன். கண்டியில், ஓர் அச்சகத்தாரிடம் பேசி, அச்சடிக்கக் கொடுத்தேன். பிரசுரிப்பதற்கு ஒரு நிலையம் வேண்டுமே! "என்ன பெயர் வைக்கலாம்" என்று ஆலோசனை செய்து கொண்டே இருந்தேன். "மலர்ச்சி மன்றம்" என்று வைப்பதாகத் தீர்மானித்து, 'இளந்தென்ற' லில் விளம்பரமும் போட்டுவிட்டேன். பின்னர், "மலர்ச்சி மன்றம்" என்ற பெயர் எனக்கு அவ்வள

வாகப் பிடிக்கவில்லை, "சேர்! வேறு ஒரு பெயர் சொல்லுங்களேன்" என்று கலாநிதி வித்தியானந்தனிடம் கேட்டேன். "தமிழ் மன்றம்" என்று பெயர் வைக்கலாமே என்று அவர் கூறுனார். இப்படியாக, கலாநிதி உவைசுக்காக 'தமிழ் மன்றம்' உதயமானது.

முதலில் கலாநிதி உவைசின் ஆங்கில நூல், பின்னர் "இலக்கியத் தென்றல்", "தமிழ் சாஸ்பு" என்ற கலாநிதி வித்தியானந்தனின் இரு நூல்கள், "மலர்ந்த வாழ்வு" என்ற கவிதை நூல் ஆகியன தமிழ் மன்றப் பிரசுரங்களாக வெளிவந்தன. முதலில் வெளியான ஆங்கில நூலைத் தொடர்ந்து, கலாநிதி உவைஸ் எண்ணற்ற நூல்களை எழுதிவிட்டார். எழுத்துத் துறையில் இன்று அவருக்கு ஈடான இலங்கையர் ஒருவரும் இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு அவர் முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளதைப்பற்றி மகிழ்ச்சியடைபவர்களில் நானும் ஒருவன். ஆனால், மற்றவர்களுடையதைவிட எனது சந்தோஷம் மேலோங்கியுள்ளது. நல்லகாரியத்தை ஆரம்பித்து வைத்து, அக்காரியம் செவ்வனே நடைபெறுவதைக் காண்பவரின் ஆனந்தம், அவையத்தில் மகனை முன் இருக்கச் செய்த தந்தையின் உவகையைவிடவும் பன்மடங்கானது. அந் நிலையில்தான், நான் இன்று மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இஸ்லாமிய இலக்கியம் புத்துயிர்பெறுவதற்கு கலாநிதி உவைஸ் ஆற்றியுள்ள சேவை எவராலும் மறக்க முடியாததொன்றாகும். அவரின் அரும்பெரும் சேவைக்காக ஒரு 'கலாநிதி' பட்டமல்ல; மிகப் பல பட்டங்கள் வழங்கப்படவேண்டும். அவர் முதுமாணிப்பட்டத்திற்காக முஸ்லிம்களின்தமிழ்த் தொண்டு பற்றி ஆராய்ந்திராவிட்டால், இன்றுவரை நாம், இஸ்லாமிய இலக்கியங்களைப்பற்றி அறிந்திருக்க மாட்டோம். கலாநிதி உவைஸ் சீரான சேவை தொடரட்டும். அவருக்கு அல்லாஹ் நல்லருள் புரிவானாக. மிக நீண்ட, சுக வாழ்வைக் கொடுத்து மேலும் மிகச் சிறந்த அரும்பணி புரிய அருளாளனே வைப்பானாக! ஆமீன்.

அவர்தான்

இலங்கையின் மத்திய மாகாணத்திலுள்ள அக் குறையைத் தொகுதியிலிருக்கும் கல்ஹினையில் பிறந்த அல்ஹாஜ் எஸ். எம். ஹனிபா, இலங்கை பல்கலைக் கழகப் பட்டதாரியும், இலங்கை உயர் நீதி மன்றத்தின் சட்டத் தரணியுமாவார். சென்ற ஐந்து ஆண்டு காலமாக, இலங்கை ஒலி பரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் செய்திப் பகுதியில், இவர் ஒரு பிரதம ஆசிரியாகப் பணிபுரிகிறார். அதற்கு முன்னர், பத்தாண்டு காலம், "தினகரன்", "ஓப்ளர்வர்", "டெய்லி நியூஸ்" ஆகிய பத்திரிகைகளில் உதவி ஆசிரியராயிருந்த இவர்,

சுமார் ஐந்து ஆண்டுகாலம் பாடசாலை ஆசிரியராகவும் இருந்திருக்கிறார்.

பல சங்கங்களில் உத்தியோகத்தராக இருந்து, அரும்பணி புரிந்துள்ள இவர், பேராதனையில் பல்கலைக்கழகப்படிப்பில் ஈடுபட்டிருந்தபோதே தமிழ் மன்றம் நிறுவி, நான்கு புத்தகங்களைப் பிரசுரித்தார். அதற்கு முன்னர் சிரேஷ்ட தராதரப் பத்திரப் பரீட்சை முடிந்து, பெறுபேறு வெளியாவதற்கிடையில், "சமுதாயம்" என்ற சஞ்சிகையை ஆரம்பித்து, ஆசிரியராக இருந்தார்.

என்றுமுன் தென்றமிழுக்கு ஏற்றமிழு தொண்டாற்றிவரும் இஸ்லாமியப் பெருமக்களுள் முன் வரிசையில் வைத்து எண்ணத்தக்க பெருமைக்குரிய பெருந்தகை அஹ்மது டாக்டர் எம். எம். உவைஸ் ஆவார்.

ஆற்றல் மறவர் ஆறுமுக நாவலரையும் தண்டமிழ்ச் செல்வர் தாமோதிரம் பிள்ளையையும் இன்னபிற இலக்கிய வித்தகர்களையும் இவ்வுலகுக்கு ஈந்து இலங்கு புகழ்குடிநிற்கும் இலங்கை நாட்டைத் தாயகமாகக்

வண்டமிழ்

கொண்ட இன்றமிழ் அறிஞர் உவைஸ் அவர்கள் இஸ்லாமியச் சமயத்திற்கும் தமிழ் சமுதாயத்திற்கும் இனிய வழிகாட்டியாவார்.

கண்டை நிகர் வண்டமிழில் கருத்தைப் பறுகொடுத்த இஸ்லாமிய பெருமக்கள் பன்னூற்றுக் கணக்கான இலக்கியங்களைப் படைத்து கன்னித் தமிழுக்கு அணிகுட்டி மகிழ்ந்திருக்கின்றனர். முஸ்லிம் பெருமக்கள் மூப்பிலாத் தமிழுக்கு ஆற்றிய தொண்டினைத் தமிழரும், தமிழ் முஸ்லிம்களும் எண்ணிப்பார்க்க இயலாத காலம் ஒன்றுருந்தது. அக்காலத்தான், ஈழத்துப் பேரற்றார் உவைஸ் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்துக்கு வருகை தந்திருந்தார். அதுபோது வரலாற்றுப் பேராசிரியர் தீட்சிதர் அவர்கள், "இஸ்லாமிய இலக்கியமா? என்ன இருக்கிறது?" என்றொரு வினாவை முதுமாமணி உவைஸ் லினிடத்திலே கடாவினார். அவர் மட்டுமல்ல; தமிழ் மக்கள் அனைவரும் அறிய வேண்டி அதற்கான பட்டியலையே நூலாக்கித் தந்த தண்டமிழ் அறிஞர் உவைஸ். அந்த நூல் தான் "முஸ்லிம்களின் தமிழ்த் தொண்டு" (Muslim Contribution to Tamil Literature) என்பதாகும்.

பன்னூலாசிரியரும், பன்மொழிப் புலவருமாகிய பெருமேதை உவைஸ் தமிழ் ஆராய்ச்சிக்காகப் "பண்டாரகர்" பட்டம் பெற்ற முதல் தமிழ் முஸ்லிம் பெருமகனாவார். இஸ்லாமியத் தமிழ் காப்பியத்திற்கென "டாக்டர்" பட்டம் பெற்ற உவைஸ் அவர்களின் ஆராய்ச்சி இளைய தலைமுறையினருக்கு ஏற்ற தோர் வழிகாட்டியாக அமைந்திருப்பது ஈண்டுக் குறிப்பிடத்தக்கது.

"பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள் தமிழ் மொழியில் பெயர்த்தல் வேண்டும்"; "சிங்களத் தீவினுக்கோர் பாலம் அமைப்போம்", என்றெல்லாம் பாடிய பாரதியின் இலக்கியக் கனவை நனவாக்கி வரும்

நல்லறிஞர் உவைஸ். அவர் தமிழிலிருந்து சிங்களத்திலும் சிங்களத்திலிருந்து தமிழிலும், சிங்களத்திலிருந்து ஆங்கிலத்திலும் பல நூல்களைப் பெயர்த்திருக்கிறார் பெயர்த்து வருகிறார். இதனால் மொழி ஒருமைப்பாட்டிற்கு வித்திட்ட மேதகு ஆகிறார். அவர் ஏற்ற பொறுப்புகளும், ஏற்றிருக்கும் பொறுப்புகளும் அனந்தம்

ஈழம் ஈந்த இஸ்லாமியத் தமிழ்த் தாத்தா தேனியைப் போல் உழைப்பதில், தேன் தமிழுக்கு தொண்டு புரிவதில் அவர் இன்னமும் இளைஞராகவே இருக்கிறார் என்பதை தமிழகம் நன்கறியும். திருச்சியிலும் சென்னையிலும் நிகழ்ந்த இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாடுகளில் அவர் ஆற்றிய உரைகள் பட்டை தீட்டப்பட்டவைரங்கள் எனலாம். புதியன புகுவதிலும், ஆழயகருத்தினை ஆழ்ந்து கண்டு ஆராய்வதிலும் ஆற்றல் படைத்தவர் அறிஞர் உவைஸ் எனில் அது மிகையாகாது.

வித்தகர்

"கணவி" என்னும் சொல் கணவனுக்குப் பெண்பாலாக வண்ணக் களஞ்சிபப் புலவரின் காப்பியமாகிய "இராஜ நாயகம்" என்னும் நூலில் ஆளப்பட்டிருப்பதை எடுத்துக்காட்டி இது ஆராயத்தக்கது எனக் கூறிய பெருமை அறிவுக் குரிசில் உவைஸ் அவர்களையே சாரும். கம்பன் நாராயணனை, நாராயணன் என்று ஆண்டிருப்பதை நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். மாணவனுக்குப் பெண்பாலாக "மாண்பினை அவி" எனப் பொருள் தரும் "மாணவி"யையும் நாம் வழக்கிலிருந்து விடுவித்துக்கொள்ளவில்லை. இதுபோலப் புதைபொருளாக இருக்கும் கணவி என்ற சொல்லை ஆராய வேண்டுவது முறைமை தானே!

சுருங்கக் கூறின் அறிவியல் வித்தகர் உவைஸ் அவர்கள் ஒரு கலைக் களஞ்சிபம். அவர் படைத்த நூல்கள், படைத்துக்கொண்டிருக்கும் நூல்கள் ஒவ்வொன்றும் துண்மான் நுழைபுலத்தை எடுத்துக் காட்ட வல்லன. தமிழுக்குக் குறிப்பாக இஸ்லாமியத் தமிழுக்கு இடையருத் தொண்டாற்றி வரும் அன்னரின் தொண்டை நினைவு கூரவேண்டுவது நம்மனோர் கடமையாகும்.

தோன்றாத துணைவனின் இன்னருளால் "வண்டமிழ் வித்தகர், ஈழத்து அறிஞர் நீடுழி வாழ்ந்து இன்னும் பல தொண்டாற்ற எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டி வழித்துகிறேன்.

மல்லவி அஹ்மத் பாகவி

பிறைப்பள்ளி, சென்னை 48.

அண்டவெளியின் எல்லையற்ற பரப்பினில், சாந்தம் நிறைந்த, சப்தமில்லாத, நிர்மலமான, நீலவானின் மோன நிலையில், ஏதுமற்ற வெற்றிடத்தில், எதை நாம் தேடுகிறோம்?

நமது செல்வங்களின் பெட்டகம், கடந்தகாலக் கர்ப்பத்தில் புதைந்து கிடக்கிறது. எனினும், நமது தொடர் பணியின் பட்டியல், நம் கண்முன் நிற்கிறது. மாலைப்பொழுதுக்குரிய முன்னுரையை, மதியத்தின் முடிவில் நாம் படிக்கவில்லை. நாம் நமது பெட்டகத்தின் சாவியைத் தான் தேடுகின்றோமா?

விண்ணின் விளிம்பில், உலகம் கண்ணைத்துக் காண்கிறது! நாமோ, நம்மை அறிந்திடக்கூட முயல்வில்லையே!

ஆணவம் நம்மை ஆதிக்கம் கொண்டது; ஆசையை ஆலையமாகக் கொண்டு, பூசையும் போடுகிறோம். பூவால் தோரணங்களும் தான்!

கருமிக்குத் தருமம் வழங்கி, வறுமையைச் சேர்ப்பர் சிலர்; நாம் நமது வளங்களைச் சிறுகச் சிறுக இழந்து வெறுமையைச் சேர்க்கின்றோம். உயிரோடு ஒன்றிய செல்வங்களைச் சன்னஞ் சன்னமாக இழப்பதில் நாமே வல்லவர்; ந்அத மகிமைக்கு நாமே உரியவர்!

எளிய வசந்தம், அந்தோ! எத்தனை முறை, நம்மை அழைத்து அழைத்து அறுத்து விட்டது!

தீய நினைவுகள், பொருமைத் தீயின் ஆயிரம் நாக்குகள், அணத்தையும் அரவணைத்து, படுக்கையில் இணையாக்கிக் கொண்டோம்!

செல்லும் பாதையின் நமது வேட்கை அதுதானோ? இல்லையோ!

'நம்பிக்கை' எனும் மெல்லிய அகல் விளக்கு, செல்லும் பாதையில் தெரிகிறது! எனினும், சுடர் மங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த விளக்கு ஒன்றே நமக்கு ஆதாரம்!

அந்த விளக்கின் துணைகொண்டு, இன்னல் நிறைந்த இருளின் ஊடே, நம்மை நாமே எறிந்து கொள்ள வேண்டியவர்களாவோம். செல்லும் பாதையில், ஒவ்வோர் அடியாய் ஊன்றி நடந்து, ஒவ்வொரு பிரச்சினையின்போதும் ஒங்கும் புயலை, நமது கருத்துக்கு, அணிகலனாய் ஏற்க வேண்டியவர்களாவோம்!

நமது ஜீவனில், கடந்த காலங்களில், நிகழ்ந்த போராட்டங்கள் எத்தனை! போரில் பெற்ற உயிர்க் காயங்கள் எத்தனை! அத்தனைக்கும் பிறகும், நாம்

நாமாகவே இருப்பது தான் வியப்பு! இது ஒன்றே நமது வாழ்வுக்கு ஆதாரம்!

இது எப்படி?

இது ஓர் இரகசிய அனுபவம்!

அடுக்கடுக்கான, மலைகளைக் கடந்து வந்திருக்கிறோம்! எனினும் அவை ஏதும் நமக்குத் தந்ததில்லை; நம்மி லிருந்து எதையும் பறித்துக்கொள்ளும் ஆற்றலும் அவற்றுக்கு இருந்ததில்லை; நாமாக அவற்றுக்குத் தந்திருக்கிறோம்! ஆகவே நாம் நடட்டப்படவில்லை!

ஒளிர்ந்த ஜோதி, மின்னலாகச் சிதறு, கண்ணாடை காட்டுகிறது! நம்மில் ஒருவன், அதோ, அந்த ஜோதியைக் காணக் கூசி, கண்ணீர் சிந்துகிறான். கண்ணீர், பேதமையின் அடையாளம். அவன் அகம் அவனைக் காட்டிக்கொடுக்கிறது!

இதய வெளியில், அந்த ஒளி பட்டமாத்திரத்தில், புதிய பொருள் உதயமாகிறது! அதன் பிரதிபலிப்பு, அக்கணமே மிளர்கிறது! இதய முந்தானையில், மதியின் மாபெரிய ஒளி பாய்கிறது! நமது சிந்தையில் பரபரப்புத் தோன்றுகிறது! எனினும், நமக்கு அது புரியவில்லை!

எதை நாம் தேடுகிறோம்?

கடந்தகாலக் கர்ப்பத்தில், புதைந்து கிடக்கும் நமது வரலாற்றுப் பெட்டகத்தின் சாவியையா? அதற்கு இருதய அறுவை சிகிச்சையன்றோ தேவை! அதற்கு, விளக்கின் வெளிச்சமும், சிறந்த மருத்துவமும் வேண்டுமே! நாமோ, விளக்கை நூர்க்க முயலுகிறோம்.

நல்லகாலம்! விளக்கு முற்றாக நூர்ந்துவிடவில்லை! அதற்கு, இப்புது மருத்துவர் ஓர் ஆதாரம்! விளக்கின் ஒளி, மெல்லிய ரேகையாக வெளிச்சம் தந்து கொண்டிருக்கிறது!

நெஞ்சத்தில், எவரோ நாதத்தை ஒலிக்கின்றார்! அந்த நாத ஒலியால், உணர்க்கி, மழுங்காமல் இருக்கிறது! உயிர் ஒடுங்கிவிடவில்லை. அதனால் தாம், நாம் உணர்ச்சி கொள்வதை உணர்கிறோம்! செத்துக் கொண்டிருக்கும் நமது அவயவங்களும், உயிர் பெறுகின்றன!

நமது சுரங்களை மேலே எழுப்பி, ஒடுங்கிக்கொண்டிருக்கும் உயிர்க்கு உணர்வூட்டும் வண்ணம், பல கணி வழியே அந்த ஒளியை, ஜன்னல் வழியே அந்த ஒளியின் துளியைக் கொண்டு, அமுத பானம் அருந்துவோமாக!

பாட்டுடைத் தலைவன்

கவிஞர் ஏ. இக்மாஸ்

தமிழில் கலாநிதிப் பட்டமுடைய
தமிழ் கூறலக முஸ்லிம் மத்தியில்
எவருமில்லை!
இக்குறை நீங்க இலங்கை தந்த
சற்குணர் சாந்த முடையவர்
எம்.. எம். உவைஸ்
தக்கது செய்து
தனிப்பெரும் பெருமை எய்தியதாலே
இலங்கை நாடும் இங்கு வாழ் மக்களும்
விசேடமாய் முஸ்லிம் யாவரும்
பெருமை யுடையோம்!
பெருமை யடைவது எங்கள்
மரபில் வந்ததே!

பெருமை பூரிப் பெல்லாம் பெற்றிட
அருமையாக ஆய்வு நடத்திய
பெருமகன் வயது நோக்கியும்
வளர் குடும்பம் நோக்கியும்
அவர் தொழில்கள் நோக்கியும்
அறிவு நோக்கியும் இன்னும் எத்தனை
அலுவல்கள் நோக்கியும் பார்த்தால்
இமாலயம் அதன் மேல் சந்திர மண்டலமல்ல
இன்னும் மேலே நோக்கிக்
கோள்கள் கடந்து நின்றும் வேலையொன்றைச்
செய்தனர் என்றே பாடிடலாம்!

அப்பாட்டுடைத் தலைவன் காப்பியத் தலைவன்
கலாநிதி அவர்கள் காலமெல்லாம்
கல்வியில் உயர்ந்து ஞாலம் போற்றிடும்
நற்பணி செய்தார்!
வித்துவச் சிறப்பு மேனிலையடையும்
சித்திகள் பெற்றவர்
செகமெலாம் வாழ்வீர்.

இஸ்லாமியத்

தமிழிலக்கிய

மறுமலர்ச்சி

மறுமலர்ச்சி (Renaissance) என்ற சொல் உலக வரலாற்றில் நாடுகள் தோறும், துறைகள்தோறும் பல்வேறு கோணங்களில் ஆய்வுக்குரியதாய் அமைந்திருக்கிறது. மறுமலர்ச்சியினைக் குறிக்கும் Renaissance என்ற சொல்லுக்கு, Rebirth என்றும் Reconstruction என்றும் பொருள் விரிக்கின்றனர் ஆய்வாளர். அஃதாவது, முன்பிருந்த ஒரு பண்பாடு, பொருளாதார வளமை, இலக்கியச் செறிவு போன்றவை சில காலத் தேக்கத்துக்குப்பின் புத்துயிர் பெறுவதை மறுமலர்ச்சி என்றழைக்கின்றோம். பிற்கால மறுமலர்ச்சிக்கு வித்திடுபவை, முன்னோரின் சலியாத உழைப்பும் திறமையுமேயாம். எனவே, முன்னோரின் உழைப்புத்திறனை, மரபுச் சிறப்பை உணர்ந்ததால் தான் பிற்கால மறுமலர்ச்சியினைச் சரியாக எடை போட முடியும்.

தமிழ் முஸ்லிம்களுள்ளும் புலவர்கள் இருந்தனரா? என்று பிற சமயத்தார் வியந்து வினவும் அளவுக்கு, இன்பத் தமிழுக்கு இலக்கியப் பணி புரிந்த முஸ்லிம்களின் தொண்டு சின்னஞ் வரை மறைக்கப்படும் மறக்கப்பட்டும் வந்துள்ளது. ஆனால், கடந்த 16, 17, 18, 19-ம் நூற்றாண்டுகளிலும், இந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் தமிழகத்திலும் சூழ நாட்டிலும் ஏறத்தாழ அறுநூறுக்கு மேற்பட்ட முஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவர்கள் கன்னித் தமிழ்த்தாய்க்கு இலக்கியப் பொன்

ரைங்களைச் சூட்டி மகிழ்ந்துள்ளனர் என்பது அண்மைக்காலத்தில் உணரப்பட்டு வரும் உண்மையாகும்.

முதல் முஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவர்களென்று இன்று வரை கருதப்பட்டு வரும் மதுரைநகர் வண்ணப் பரிமளப் புலவர், மங்கை நகர் ஆலிப் புலவர் ஆகியோர் முதல், சென்ற 1959ல் காலஞ்சென்ற கீழ்க்கரை செய்யிது முஹம்மது ஆலிம் புலவரவர்கள் வரை, புகழ்பெற்றோரும் இலைமறை காயாக வாழ்ந்தோருமான முஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவோர் இயற்றிய இலக்கியங்கள் தமிழிலக்கியப் பரப்பினை விரிவடையச் செய்துள்ளன என்பது மிகைக் கூற்றன்று. அவர்கள்தம் இலக்கியப்படையல்கள், புராணங்களாகவும் கலம்பகங்களாகவும் அந்தாதிகளாகவும் பிள்ளைக்கவிகளாகவும் திருப்புகழ்களாகவும் சதகங்களாகவும் அம்மானைகளாகவும் கோவைகளாகவும் மாலைகளாகவும் ஏசுக்களாகவும் சிந்துகளாகவும் கும்மிகளாகவும் கீர்த்தனைகளாகவும் அமைந்த தோடு மட்டுமன்றி, படைப்போர், நாமா, முனாஜாத்து, மசலா, கிஸ்ஸா போன்ற புதிய சிற்றிலக்கியங்களாகவும் உருவெடுத்து அருந்தமிழ் இலக்கியத்திதிற்கு அழகூட்டின.

முஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவர்கள் பற்றிய அறிமுகம்:

தமிழகத்தில் முஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவர்களை அறிமுகப் படுத்தியதில் முன்னோடிகளாகத் திகழ்கின்ற அறிஞர்கள் மூவர். 'முஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவர்கள்' என்ற அறிமுக நூலை இயற்றிய அல்ஹாஜ் எம். ஆர். எம். அப்துல்-ஹலீம் B. A., அவர்களும், 'இஸ்லாமிய இலக்கியக் கருவூலம்' என்ற ஆய்வு நூலை இயற்றிய அறிஞர் ஆர். பீ. எம். கனி B. A., B. L. அவர்களும், தமிழ் நாட்டு இஸ்லாமியப் புலவர்கள்' என்ற நூலை இயற்றிய பண்டிட் அப்துல் மஜீது அவர்களும் இவ்வகையில் நம் நன்றிக்குரியவர்களாகின்றனர். மறைந்த அறிஞர் மதனீ அவர்கள் பிச்சை இபுராகீம் புலவர் ஒருவரை மட்டும் அறிமுகம் செய்து, 'இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்' என்ற பெயரில் ஒரு நூல் இயற்றுபுள்ளார். இவை தவிர, தனித்தனிக் கட்டுரைகளாகச் சில புலவர்களைப் பற்றிப் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்தவையும் உள்ளன. இவற்றின் துணையால் முஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவர்களின் இலக்கியப் படையல்களின் பட்டியல் ஓரளவு நமக்குக் கிடைத்துள்ளது அதில் இடம் பெறாத எத்தனையோ இலக்கியக் கருவூலங்கள் மறைபொருட்களாகவும் இருக்குமென்றும் நம்பலாம். இத்தகைய அறமுகங்களின் மூலம், மறைவாக உள்ள இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியங்களைத் தேடித் கண்டுபிடித்து, ஆய்

வுக் கட்டுரைகள் படைக்கும் ஆர்வமும் எழுத்தாளர் களிடையே எழுந்துள்ளது.

நம் இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்களை நினைவுட்டிக் கொண்டிருந்த ஒருசில மரபுவழிப் புலவர்கள் அண்மையில் நம்மை விட்டுப் பிரிந்துவிட்ட துயர நிகழ்ச்சி நம் நினைவைவிட்டு இன்னும் அகலவில்லை. மதுரை மரைக்காயர்' என்று நம் இலக்கிய வட்டாரங்களில் அறிமுகமாகியிருந்த புலவர் ம. கா. மு. காதிர் முகியித்தீன் மரைக்காயர் அவர்களும், நாகூர் குலாம் காதிர் நாவலரின் மகனார் ஆரிபு நாவலர் அவர்களும் நம்மில் எஞ்சியிருந்த மரபுவழிப் புலவர்களாகத் திகழ்ந்து மறைந்துவிட்டனர். இந்நிலையில், இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியப் புதுகாப்பின் இன்றியமையாமையை உணர்ந்து அதற்கான முழு முயற்சியில் ஈடுபடுவது நம்மவர் கடனாகும். அவ்வாறன்றேல், நமது காலத் திற்குப்பின் வரும் நம் வழித்தோன்றல்கள் இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியங்களை ஏறிட்டுக்கூடப் பார்க்காத கசப்பான சூழ்நிலை உருவாகும்!

இரு மாநாடுகள்:

நமது இலக்கிய மரபினை, அதன் சிறப்பினை அறிந்துணரவேண்டும் என்ற ஆர்வம் அண்மைக்காலத்தில் நம்மவரிடையே எழுந்துள்ளது. இதில், அறிஞர்களும் செல்வர்களும் தம் கருத்தைச் செலுத்திச் செயல்பட்டு வருவது பாராட்டத் தக்கதாகும். இந்நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் வாழ்ந்து மறைந்த குலாம் காதிர் நாவலர், பிச்சை இப்ராஹீம் புலவர், சதாவ்தானி செய்குத் தம்பிப் புலவர் போன்ற புலவர் பெரும்கள் தோற்றுவிக்கவேண்டுமென்று விரும்பிய 'இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியக் கழகம்' சென்ற 1973 ஆம் ஆண்டு மே 12-13 தேதிகளில் திருச்சி ஜமால் முஹம்மது கல்லூரியில் இஸ்லாமியத் தமிழ் 'இலக்கிய ஆராய்ச்சிக் கருத்தரங்கு மாநாடு' என்ற பெயரில் தொடங்கி, இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியக் கழகம்' என்ற அமைப்பு உருவாயிற்று.

இம்மாநாட்டைத் தொடக்கிவைத்து உரை நிகழ்த்திய 'இறையருட்கவிமணி' பேராசிரியர் கா. அப்துல் கபூர் அவர்கள் ஒரு கருத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்திலே ஒன்றிணைகின்ற முப்பேரும் ஆற்றல்களை இஸ்லாம், தமிழ், இலக்கியம் என்பன தம்மகத்தே கொண்டுள்ள ஆற்றல்களை அன்றைய தமிழ் நாட்டு முஸ்லிம்கள் பெற்றுள்ளனர். இந்த மூன்று ஆற்றல்களும் ஒன்றாக இணைகின்றபோது உலகத்திலே வேறு யாருக்கும் கிடைக்காத ஒரு பெரிய வாய்ப்பு, தமிழகத்திலே வாழ்கின்ற முஸ்லிம்களுக்குக் கிடைத்திருக்கின்றது. நமது முன்னோர்கள் யாத்து வைத்திருக்கின்ற இலக்கியங்களெல்லாம் மறைந்துவிடக்கூடிய நிலையிலே புது இலக்கியங்கள் உயர்ந்த முறையில் தோன்றுவதற்கு வழியில்லாத நிலை

யிலே இருக்கின்ற இந்தச் சூழ்நிலைக்கு ஒரு 'மாற்றத்'தைக் காண்கின்ற முறையில் நாம் இங்குக் கூடியிருக்கின்றோம்.''

இக்கருத்துரைபும், இதையொட்டி அறிஞர் பலர் நிகழ்த்திய கலந்துரையாடல்களும் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தூண்டுகோள்களாக இருந்தன. இவ்வுணர்ச்சிப் பெருக்கே அடுத்த ஆண்டும் நம்மைச் சென்னையிலே ஒன்றுகூடச் செய்தது. 1974 ஆம் ஆண்டு, ஜூன் 8-9 தேதிகளில் சென்னைப் புதுக் கல்லூரியில் நடந்த இரண்டாவது அனைத்துலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாடு' இம்முறையில் அமைந்ததே. இந்த மாநாட்டில்தான், "இஸ்லாம் எங்கள் வழி; இன்பத் தமிழ் எங்கள் மொழி" என்ற உணர்ச்சிக் குரல் எழுப்பப்பட்டது. அது போழ்து நம் சமுதாயத்தினர் கொண்டிருந்த தமிழார்வத்தைப் பற்றியும், இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியப் பரப்பையும் கண்ணொற்ற அந்நாள் தமிழக முதல்வர் திரு. கருணாநிதி, தமிழகத்தின் பல்கலைக் கழகங்களுள் ஒன்றில் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சிக்கென்று தனித்துறையொன்றைத் தொடங்க ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்ற செய்தியை அறிவித்து அதற்காகும்,

அதிரை அஹ்மத்

நிர்வாகச் செலவுக்காக முதலில் ரூபாய் பத்தாயிரத்தைத் தமிழக அரசு சார்பில் வழங்க இசைவதாகவும் அறிவித்தார்.

இவ்விரு மாநாடுகளையும் தொடர்ந்து, தமிழகத்தில் ஆங்காங்கு இஸ்லாமிய இலக்கிய வளர்ச்சிப் பணிகள் பல மேற்கொள்ளப்பட்டன. உமறுப் புலவர் வாழ்ந்த எட்டைய புரத்திலும் சென்னையிலும் ஆர்வலர்களால் உமறுப் புலவர் பேரவைகள் தொடங்கப்பெற்றன. ஆங்காங்குள்ள முஸ்லிம் கல்லூரிகளிலும் பொதுவிடங்களிலும் சீரூப்புராணக் கருத்தரங்குகள் நடத்தப்பெற்றன. இவ்வகையில், தற்போது முஸ்லிம் தமிழ்க் கவிஞர் மன்றத்தாரால் சென்னை அங்கப் நாயக்கன் தெருவின் அறுபதாம் எண் இல்லத்தில் வாரந்தோறும் வெள்ளிக் கிழமை மாலை யில் தகுதி வாய்ந்த இரு அறிஞர்களைக் கொண்டு சீரூப்புராணம், இராஜநாயகம் ஆகிய இரு காப்பியங்களின் விரிவுரை நிகழ்த்தப் பெற்று வருவது ஈண்டுக் குறிப்பிடத் தக்கது. இவை தவிர, ஆங்காங்கே தமிழகத்தின் சிறுமூர்களிலும் பேரூர்களிலும் முஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவர் விழாக்கள் கொண்டாடப்பெற்றன.

பழைய இலக்கியங்களின் புதிய பதிப்புகள்:

இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய மறுமலர்ச்சியின் எட்டுத் காட்டுகளாக அண்மைக்காலத்தில் நமது இலக்கியச் செல்வங்களுள் சில மறுபதிப்பாக உருப் பெற்றுள்ளன. அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கது, உமறுப்புலவரின் 'சீரூப் புராணம்'. சென்ற ஐம்பதாண்டுகளாகக் கிடைக்கா மலிருந்த சீரூப்புராணம், ஆர்வம் செற்றந்த பதிப்பாசிரியரின் முயற்சியாலும், திறமை மிக்க அறிஞர்களின் கண்காணிப்பாலும், நல்லுளங்கொண்ட இலக்கிய ஆர்வலர்களின் ஒத்துழைப்பாலும் நூலுருப்பெற்று, அதன் வெளியீட்டு விழா 12-9-1974 அன்று சென்னைப் புதுக்கல்லூரியில் நடைபெற்றது.

'சீரூப்புராணம்' வெளிவருதற்கு முன்னதாக மீசல் வண்ணக்களஞ்சியப்புலவரின் 'இராஜநாயகம்' என்னும் காப்பியமும் புதிய பதிப்பினைப் பெற்று வந்துவிட்டது. இக்காப்பியம் இலக்கியத் தரத்தில் ஏனைய காப்பியங்களுடன் இணையாகக் கொள்ளத் தக்கதாகும்.

அருணகிரி நாதருடைய திருப்புகழுக்கு இணையான இனிய இஸ்லாமியத் திருப்புகழைக் காயல்பட்டினத்து காசிப் புலவர் யாத்தார். இந்நூலின் திருந்திய பதிப்பைக் காயல் அல்ஹாஜ் பி. எஸ். அப்துல் காதிர் சாஹிப் அவர்கள் வெளியிட்டுள்ளார்.

உமறுப் புலவரால் பாடப்பெற்ற மற்றொரு நூல் 'முதுமொழிமாலை' யாகும். இதனைக் கருத்துரையுடனும் பொழிப்புரையுடனும் வெளியிட்டார் மறைந்த 'புலவர்மணி' வ. நார்முஹம்மது.

கீழ்க்கரை அப்துல் மஜீதுப் புலவரால் பாடப் பெற்ற நூல் 'ஆசாரக் கோவை'. இந்நூல்களின் இனிய இஸ்லாமிய நல்லுரைகளடங்கிய பாடல்கள் கட்டளைக் கலிப்பாவில் பாடப்பட்டுள்ளன. மிக அண்மையில், இந்நூலைப் புலவரின் 'சங்கீர்த்தன மஞ்சரி' என்ற இசைப்பாடல் தொகுப்புடன் அவரின் மருமகராகிய ஹாஜி கா. மு. முஹம்மது முத்தலிபு அவர்கள் அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

கிழக்கரைப் பல்லாக்கு வலியுல்லாஹ் அவர்களால் பாடப்பெற்ற 'அல்லாஹ் முஹஜாத்' என்ற சிறு நூலை, 'இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியக் கழகம்' தனது முதல் வெளியீடாக வெளியிட்டுப் பேறு பெற்றுக்கொண்டது.

அதிராம்பட்டினத்து அண்ணாவியார் குலத்தைச் சேர்ந்த நெய்ஞ முஹம்மது பாவாப் புலவரியற்றிய 'மழைப் பாட்டு' என்ற நூல் பொருளுரையுடன் அதிராம்பட்டினம் இஸ்லாமிய இலக்கிய வெளியீட்டுக் கழகம் என்ற அமைப்பின் மூலம் வெளிவந்தது.

அடியக்கமங்கலத்தைச் சேர்ந்த வா. அ. ஷெய்கு முஹம்மது பாவலர் என்பார் ஐம்பதாண்டுகளுக்கு முன் பாடி, ஏட்டுச் சுவடிகளாக இருந்த பாடல்களை, அன்னரின் புதல்வர்கள் 'திருநெற்த் திரட்டு' என்ற பெயரில் தொகுத்து வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

'புலவர் நாயகம்' ஷெய்கப்துல் காதர் நெய்ஞர் லெப்பை ஆலிம் புலவரவர்கள் பாடிய சொர்க்க நீதி' என்ற சிறு நூலுக்குத் தகுந்த விளக்கவுரைகளுடன், சொர்க்க விளக்கம்' என்ற ஒரு நூல் வெளிவந்துள்ளது. இந்நூலையும், ஷாம் ஷஹாபுத்தின் வலியுல்லாஹ் அவர்களால் பாடப்பெற்ற சின்ன ஹதீது மாணிக்க மாலை', 'பெரிய ஹதீது மாணிக்க மாலை ஆகிய நூல்களையும் காயல்பட்டினத்து மௌலவி மூ. முஹம்மது ஹஸன் அவர்கள் அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

குணங்குடி மஸ்தான் சாஹிப், தற்கலை பீர்முஹம்மது சாஹிப் போன்ற புலவர் ஞானிகள் நூல்களையும் பிறஞானப் பாடல்களையும் பல சிற்றிலக்கியங்களையும் சென்னை, ஹாஜி எம். ஏ. ஷாஹுல் ஹமீது அன்சன்ஸ் நிறுவனத்தினர் அச்சிட்டு விற்பனை செய்து வந்துள்ளனர்.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் சென்னைப் பல்கலைக் கழக அறபி மொழித்துறைத் தலைவர் டாக்டர் ஹுஸைன் நைனார் தமது 'சேதக்காதி வள்ளல்' என்ற நூலில் 'சேதக்காதி நொண்டி நாடகம்' என்ற பாடல் தொகுதியையும் இணைத்து வெளியிட்டார்.

இவைதவிர ஆங்காங்கே சிற்சில வேளைகளில் சிறு சிறு இலக்கியப் பதிப்புப் பணிகளும் நிகழ்ந்ததுண்டு. இனியும் பல இலக்கிய வெளியீடுகள் அண்மையில் நிகழவிருக்கின்றன. அவற்றுள் சில :

சீரூப்புராணத்தில் முழுமையடையாத நபி வரலாற்றை நிறைவாக்கித் தருகின்ற 'சின்ன சீரூ'வைச் செப்பனிட்டுப் பதிப்பிக்கும் அரும்பணியும் நடைபெற்று வருகிறது.

புலவர் நாயகம் எழுதிய 'குத்து நாயகம்', 'திருமணி மாலை' ஆகிய காப்பியங்களும் விரைவில் அச்சியற்றப் பெறும் என்ற தகவலும் நமக்குக் கிடைத்துள்ளது.

இஸ்லாமியப் பின்னைத்தமிழ் கொத்தும், பிக்ஹு மாலை, மதினத்துக் கலம்பகம், நளினமொழி மாலை போன்ற நூல்களின் பதிப்பு முயற்சிகளும் தனியார் சிலரால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

நாகூர் முஹம்மது நெய்ஞ மரைக்காயர் பாடிய 'தேவார மஞ்சரி' என்ற நூலையும் மறுபதிப்பாக வெளியிட அன்னரின் பேரர்கள் முயன்று வருகின்றனர்.

சீரூவுக்கு உரை எழுதும் பணியில் திருச்சி ஜமால் முஹம்மது கல்லூரித் தமிழ்த்துறையினர் முனைந்துள்ளனர் என்ற தகவலும் நமக்குக் கிடைத்துள்ளது.

இவை போன்று இன்னும் பல அரிய இலக்கியப் படைப்புகளை அச்சியற்று, நம் இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் பணியை எடுத்துக்காட்டும் முயற்சியில் விரைந்து ஈடுபடவேண்டும். இதற்கு அறவர்களின் ஆய்வும் செல்வர்களின் பொருளும் இணையுமானால், அதுவே நம் இலக்கியச் செல்வங்களை அழியாது பாதுகாக்கும் பெரு முயற்சி எனலாம். என பேராசிரியர் 'இறையருட் கவிமணி' யவர்கள் இதுபற்றி அழகாகத் திருச்சிக் கவியரங்கில் தமது முடிவுரையில் பாடியது இங்கு நினைவுகூரத் தக்கது :

வடுத்தடுத்த வண்மையினை வடித்தெடுத்த
பரம்பரையில்
எடுத்தெடுத்துக் கொடுத்துவக்கும்
எழிலுடையோர் முன்வந்தால்
அடுத்தடுத்துக் கொடுத்திடலாம்
அருந்தமிழில் நன்னெறையைத்
தொடுத்துரைக்கும் புதுநூல்கள்
தோய்ந்துவக்கும் பெருநூல்கள்''

நம் இலக்கியச் செல்வங்களில் பொதிந்துள்ள கருத் தோவியங்களைத் திறனாய்வு செய்யும் புதுநூல்களையும், அவற்றின் மூல நூல்களான காப்பியங்களையும் பரவச் செய்ய முடியும் என்பதே நமது கருத்து.

இலங்கை மறுமலர்ச்சி :

தமிழகத்தில் வாழும் முஸ்லிம்கள் அனைவருமே தமிழைத் தாய்மொழியாய்க் கொண்டவர்களல்லர். சிலர் உர்தாவைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டுள்ளனர். ஆனால், இலங்கை வாழ் முஸ்லிம்கள் அனைவர்க்கும் தாய்மொழி தமிழ்தான். எனவே, தமிழகத்து முஸ்லிம்களைவிட ஈழத்து முஸ்லிம்கள் ஒருபடி உயர்ந்து நிற்கின்றனர். இதனால்தானே என்னவோ, இஸ்லாமியத், தமிழிலக்கிய மறுமலர்ச்சிப் பணிகள் தமிழகத்தில் தொடங்கப்பெற்றதைவிட பல்லாண்டுகள் முன்பதாகவே இலங்கையில் இயக்கம் பெற்றன.

சென்ற இருபத்தைந்தாண்டுகளுக்கு மேலாகவே இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியங்களைப் பற்றியும், முஸ்லிம்களின் தமிழ்த் தொண்டு பற்றியும் அறமுகம் செய்யப்பட்டது. இதனடிப்படையில், இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்துத் தமிழ்த்துறைத் தலைவராயிருந்த பேராசிரியர் கலாநிதி க. கணபதிப்பிள்ளையவர்களினதும் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்களினதும் தூண்டுதலால், பேராசிரியர் உவைஸ் சாஹிபவர்கள், 'முஸ்லிம்கள் தமிழகக்காற்றிய தொண்டு' (Muslim Contribution to Tamil Literature) எனும் தலைப்பில் ஓர் ஆராய்ச்சி

நூலை 1951 ஆம் ஆண்டில் எழுதி வெளியிட்டனர். எனவே, ஈழநாட்டில் ஏன் தமிழ்க்கரும் நல்லுலகில் இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியங்கள் பற்றிச் சிந்திக்க முனைந்த முதல் மனிதர் பேராசிரியர் உவைஸ் சாஹிப் என்று குறிப்பிடுவது மிகையன்று.

முஸ்லிம் தமிழ் புலவர்களை அறமுகப்படுத்தும் முயற்சியில் கணிசமான அளவில் ஈழமணித் திருநாட்டு முஸ்லிம்களும் ஈடுபட்டுள்ளனர். பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்கள் எழுதிய 'இஸ்லாமியத் தென்றல்' என்ற நூலும், எச். எம். பி. முகிதீன் என்பார் எழுதிய தமிழும் முஸ்லிம் புலவர்களும்' என்ற நூலும் 1961 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்கள் பிறையன்பன்' என்னும் புனைப்பெயருடன் எழுதிய 'கலைபும் பண்பும்' என்னும் நூலில் இரண்டு அத்தியாயங்களில் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியம் பற்றி விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. இது பாட நூலாகவும் அமைந்தது. இவருடைய மற்றொரு நூலான 'தமிழ்த் தென்றலிலும்' இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. முஸ்லிம் அல்லாத ஒருவர் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியம் பற்றி தமது தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இடம் பெறச் செய்த பெருமை பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தனையே சாரும். அதற்கடுத்த ஆண்டு ஏ. ஆர். எம். சலீம் என்பவரால் 'ஈழத்து முஸ்லிம் புலவர்கள்' என்ற நான்கு புலவர்கள் பற்றிய அறமுக நூல் வெளிவந்தது. 'ஞானச் செல்வர் குணங்குடியார்' என்ற பேராசிரியர் உவைஸ் சாஹிபின் நூல் 1965ஆம் ஆண்டில் எழுதி வெளியிடப்பெற்றது. 'இலங்கை முஸ்லிம் புலவர்கள்' என்ற தலைப்பில் ஜனாப் எஸ். எம். கமாலுத்தீன் சாஹிப் B.A., B. Ed. Dip. Lib. அவர்களும் யு. எல். தாஜுத அவர்களும் அவ்வப்போது கட்டுரைகளாக எழுதி வெளியிட்டுள்ளனர். ஹாபிஸ் எம். கே. செய்யீது அஹ்மது அவர்களும் இத்துறையில் ஈடுபட்டு, 'முஸ்லிம் தமிழ்ப்பாரம்பரியம்' என்ற நூலொன்றை இயற்றியுள்ளார்கள். முஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவர்களைப் பற்றி அவ்வப்போது இலங்கை வானொலியில் அறவர்கள் பலர் நிகழ்த்திவந்த சொற்பொழிவுகளும் நம்புலவர்களின் அறமுகத்தை ஏற்படுத்தின

இலங்கைப் இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய மறுமலர்ச்சிக்கு வித்திட்ட நிகழ்ச்சிகளுள் குறிப்பிடத்தக்கது, 1966 ஆம் ஆண்டில் மருதமுனையில் நடந்த, 'இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியப் பெருவிழா' வாகும். அன்றைய மாநாட்டில் பதினேழு ஆய்வுக் கட்டுரைகள் வாசித்தளிக்கப்பட்டன. அவற்றின் தொகுப்பு நூல் எஸ். ஏ. செய்யது ஹஸன் மௌலானா என்பாரால் 'இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியச் சொற்பொழிவுகள்' என்ற பெயரில் 1968 ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டது. 1973 ஆம் ஆண்டில் திருச்சியில் நடைபெற்ற இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சிக் கருத்தரங்கு முதல் மாநாட்டுக்கு, மருதமுனையில்

1966-ல் நடைபெற்ற இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியப் பெருவிழா முன்னோடியாகும் என்று ஈழ நாட்டு முஸ்லிம்கள் பெருமைப்படுகின்றனர்.

இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியங்களைக் கல்விக்கூடப் பாட திட்டத்தில் அமைத்து, மாணவர்களைக் கற்கச் செய்வதே பெருமை இலங்கைவாழ் முஸ்லிம்களைச் சாரும். இதற்கு மூலகாரணமாயிருந்தவர் கலாநிதி உவைஸ் அவர்களேயாவர். உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவர்கள் பயிலும் இலக்கியப் பாடதிட்டத்தில் இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியங்களை இணைக்கும் முயற்சி 1961 ஆம் ஆண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. அதன்படி, 'தமிழ் இலக்கியம்—ஆ பாடதிட்டம்' என்று முஸ்லிம் மாணவருக்குரிய இலக்கியப் பாடதிட்டம் அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. இஸ்லாமியப் பழந்தமிழ்க் காப்பியங்களான 'குத்பு நாயகம்' என்ற நூலின் மூன்று படலங்களும், 'புதுஹுஷ்ஷாம்' என்ற நூலின் முதற்காண்டமும் இப்பாடதிட்டத்தில் இணைக்கப்பட்டன. பிறையன் பணின் கலையும் பண்பும் என்னும் நூலும் இடம் பெற்றது. இவற்றை அடுத்து, மாணவர்களுக்குரிய பொதுவான இலக்கியப்பாடத்தில், சீரூப்புராணம், இராஜநாயகம், கின்னசீரு, நாகூப்புராணம், முகியித்தின் புராணம், மிஸ்ரூஜ் மாலே, முகியித்தின் பின்னேத் தமிழ், ஆசாரக்கோவை போன்ற பல நூல்கள் இடம் பெற்றன. இதற்கென்று பலர் உரைநூல்கள் எழுத வேண்டிய நிலையும் ஏற்பட்டது. இதனால், இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய அறிமுகம் பரவியது.

“இத்தகைய திருப்பங்கள் பலவற்றால், இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் பெரும் பயன் அடைந்துள்ளது. செல்லரித்துக்கொண்டு, கவனிப்பாரற்று, புறக்கணிக்கப்பட்டிருந்த இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியப் பொக்கிஷங்கள் பல புது மெருகூட்டப்பட்டுப் புதுப் பெர்லிஷுடன் தோன்றுவதற்கான வழிவகைகள் ஏற்படலாயின. பதவுரை, விளக்கவுரைகளுடன் இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியங்கள் அச்சுவாகனம் ஏற்றுவதற்கான வாய்ப்புகள் ஏற்படலாயின. இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியம் மறுமலர்ச்சிப் பாதையில் வீறு நடைபோடத் தலைப்பட்டது” என்று விதப்பு மொழி கூறுகின்றார் அல்ஹாஜ் உவைஸ் சாஹிப்.

இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியங்களைப் பதிப்பிக்கும் ஒரு பொது நிறுவனத்தைத் தொடங்கிச் செயல்படுத்த முனைந்துள்ளனர் ஈழத்து முஸ்லிம்கள். சென்னையில் நடந்த அனைத்துலக இஸ்லாமிய தமிழிலக்கிய ஆராய்ச்சி மாநாட்டில், சென்னை உயர்நீதி மன்ற நீதிபதி மாண்புமிகு ஜனாப் எம். எம். இஸ்மாயில் அவர்கள், நமது இலக்கியச் செல்வங்களைப் பதிப்பித்து வெளியிடும் ஓர் 'இலக்கிய வெளியீட்டுக் கழகம்' நிறுவுவதன் இன்றியமையாமையை விளக்கிப் பேசினார்கள். அதனைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டு அம்மாநாட்டிலேயே உரையாற்றிய ஜனாப் எஸ். எம். கமாலுத்தின் சாஹிபவர்கள், “ஏற்கனவே இலங்கையில் இவ்வகையான

முயற்சியெடுத்து ஓர் அச்சகத்தோடு ஆரம்பித்துவிட்டது. நளீமிய்யா இஸ்லாமியக் கல்விக் கூடத்தோடு தொடர்பாக இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிகருதி இந்த அச்சகம் இப்போது இயங்கிவருகிறது” என்று எடுத்துக் கூறினார்கள்.

அனைத்து வகைகளிலும் தமிழகத்தைவிட இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய மறுமலர்ச்சிப் பணியில் முன்னணியில் இயங்கும் ஈழமணித் திருநாட்டின் தொண்டுகள் போற்றத்தகுந்தவையும் பின்பற்றத் தக்கவையுமாகும்.

தென்கிழக்காசிய நாடுகள்

தங்கத் தமிழகத்திலிருந்து முஸ்லிம்கள் சென்று தங்கிப் பிழைத்து வரும் சிங்கை, மலேஷியா போன்ற தென்கிழக்காசிய நாடுகளிலும் ஓரளவு இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய மறுமலர்ச்சிப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. மறைந்த சிறுகதை எழுத்தாளர் ஜே. எம். ஹுஸைன் பி.ஏ. அவர்களால் மலேசியா வாடுலெலியில் நிகழ்த்தப்பெற்ற ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட சொற்பொழிவுகளும், சிங்கை வாடுலெலியில் கவி மதிதாசன் அவர்களால் நிகழ்த்தப்பெற்ற உரைகளும் முஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவர்களையும் அவர்கள்தம் இலக்கியச் சேவைகளையும் ஆங்குள்ள நம் தமிழ்ச் சோதரர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தின.

அந்நாட்டுக்குச் செல்லும் முஸ்லிம் தமிழறிஞர்களைக் கொண்டு அவ்வப்போது இலக்கிய நிகழ்ச்சிகள் நடாத்தி வருகின்றனர் ஆங்குள்ள நம் நாட்டு மக்கள். தமிழ்ப் பற்றிலும் சமயப் பற்றிலும் நம்மில் பலரைவிட அங்கு வாழும் தமிழ் முஸ்லிம்கள் மிகைத்தவர்களாயிருப்பதை அங்குச் சென்று திரும்புவோர் அகமகிழ்ந்து கூறுகின்றனர். அண்மையில் சிங்கையிலும் பிளாங்கிலும் நடத்தப்பெற்ற சீரூப்புராண வெளியீட்டு விழாக்கள் இக்கூற்றுக்குத் தக்க எடுத்துக்காட்டுகளாகத் திகழ்கின்றன.

அருந்தமிழ் இலக்கியப் பணி புரியும் அறிஞர்களுக்கு அள்ளிக் கொடுக்கும் உயர் பண்பு ஆங்குள்ள நம் பெரும்பாலான தோழர்களிடம் இருந்து வருவது பாராட்டிற்குரியது. இவ்வாறு அறிஞரும் செல்வரும் இணைந்து செயல்படுவதால்தான் இலக்கியப் பணி சிறக்கும்.

இறையருளால் இன்று இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியம் மறுமலர்ச்சிப் பாதையில் சென்றுகொண்டிருப்பதைக் கண்டும் கேட்டும் வருகின்றோம். இப்போது பேராசிரியர், அல்ஹாஜ் ம. மு. உவைஸ் சாஹிப் அவர்களுக்கு இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய ஆய்வுத் தொடர்பாக அவர் எழுதிய 'இஸ்லாம் தமிழ்க் காப்பியங்கள்' என்ற நூலை ஏற்று இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் 'கலாநிதி'ப் பட்டம் (Ph. D.) அளித்திருப்பது, இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய மறுமலர்ச்சியின் சிறந்த அறிகுறிதான் என்றறிந்து இஸ்லாமியத் தமிழிதயங்கள் இன்பத்தில் திளைக்கின்றன.

நாமகளும் பூமகளும் இணைந்தால்.....

எழுது கோலைக் கொண்டு (எழுதக்) கற்றுக் கொடுத்த வல்ல அல்லாஹ்வின் திருநாமத்தால் . . .

“தன் இறந்தகால வரலாற்றையும் நிகழ்கால வரலாற்றையும் அறியாத சமுதாயத்திற்கு எதிர் காலமே கிடையாது” என்ற ஒரு பேருண்மையை இஸ்லாமிய வரலாற்று மேதை இப்னு கல்தான் கூறுகிறார். இந்தப் பேருண்மையை அறிந்துதான் போலும் கலாநிதி ஹாஜி உவைஸ் அவர்கள் முஸ்லிம்கள் தமிழுக்கு ஆற்றிய சேவை வரலாற்றைத் தேர்ந்து தொகுத்து எழுது இறந்த கால இலக்கிய வரலாற்றை அறிந்து கொள்ள வழி செய்துள்ளார்கள்.

நிலையில்லாச் செல்வத்திலே செழிப்பும், நிலையுள்ள கல்வியில் விழிப்பும் மிக்கவராகத் திகழும் கலாநிதி அவர்கள் நாமகளும் பூமகளும் இணைந்தால் செம்மையும் வெண்மையும் கலந்து செழிப்பும் விழிப்பும் ஏற்படும் என்பதை நிரூபித்துள்ளார்கள்.

ஈழத்து மொழிகளான இன்பத்தமிழும், சிங்கச் சிங்களமும் தம் மொழிகளே என்ற பரந்த நோக்கில் அவற்றைக் கற்றுத் தேர்ந்துள்ளார்கள். சிங்கமொழிச் சிங்களத்திலும், தங்க மொழித் தமிழிலும் அவர் எழுதியுள்ள நூல்கள் எல்லாம் அவர் பெற்றெடுத்த அழியாச் செல்வங்களாகும். பாரதி பாடிய “சிங்களத்திவினிக்கோர் பாலமமைப்போம்” என்ற கனவை நனவாக்கி ஈழத்து முஸ்லிம், தமிழ், சிங்கள மக்களிடையே தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கடல் கடந்த தமிழ் நாட்டு மக்களையும் எம் நாட்டவரோடு பின்னிப் பிணைத்து எல்லா மக்களையும் ஒன்றிணைத்த பாலமாகக் கலாநிதி ஹாஜி உவைஸ் அவர்கள் திகழ்கிறார்கள்.

மும்மொழிப் பண்டிதராய்ப் பன்னுலாசிரியராய்ப் பட்ட அறிவும், பட்டத்து அறவும் கலந்த பெரியாராய் இலங்கும் உவைஸ் அவர்கள் கௌதுல் அஃலம் முஹி யித்தின் அப்துல் காதிர் ஜீலாஸி அவர்களது உயர் உத்தமச் சேவையின் புனிதத்தில் இதயமிழந்து காதிரிய் யதுன் நபவிய்யாத் தரீக்காவின் தரம்மிக்க சீடராகத் திகழ்கின்றார்கள். குளிர்ந்த இதயமும், மலர்ந்த வதனமும் மிக்கவராக வெண்மையும், செம்மையும் கலந்த தாமரை மலரின்மேல் அமர்ந்து அவர் ஆற்றுவரும் அருந்தொண்டுகள் இணையற்றவை. செல்வச் செழிப்பிருந்தும் அறிவுப் பெருக்கமிருந்தும் எளிமைப் பழக்கம் மாறாத பெருந்தகையாக வாழ்வது எளிதாகாது. அகங்காரமும் பெருமையும் நிறைந்த இந்த உலகில் எளிமையும் பணிவும் செத்துவிடவில்லை என்பதற்கு ஒடுத்துக் காட்டாக கலாநிதி உவைஸ் அவர்களைப் பயமின்றிச் சுட்டிக்காட்டலாம்.

திருச்சியில் தொடக்கப்பட்ட இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியக் கழகம் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவித்த இஸ்லாமியத் தமிழ் அறிஞர் உவைஸ் அவர்கள் எடுத்துக்கூற வேண்டிய உண்மைகளை இடித்துக் காட்ட வேண்டிய செய்கைகளை காய்தல் உவத்தலின் றிச் செய்துள்ளார்கள் என்பதைப் பின்வரும் நிகழ்ச்சிகள் சித்தரிக்கின்றன.

அருந்தமிழ் பணி புரிவதில் உ. வெ. சுவாமிநாத ஐயர், சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை ஆகிய இருவரையும் முந்திவிட்ட முஸ்லிம் புலவரையும், புரவலரையும் வழங்கிய பெருமை ஈழத்துக்குரியது எனத் துணிந்து கூறியவர் கலாநிதி உவைஸ் அவர்களே.

நாகூரிலே இஸ்லாத்தின் பெயரால் இஸ்லாத்தாக்கே இழிவு கற்பிக்கும் வகையில், ஈமானைப் பறிகொடுக்கும் வகையில் சடங்குகள் இடம் பெறுகின்றன என்பதை அங்கு சென்று கண்டு வந்து ஈழத்துத் தேசிய நாழ்தழ் களில் செங்குருதி வடிய எழுதினார்கள்.

அல்ஹாஜ் ஏ. எம். முஸ்தகீம்

பி.ஏ.(ஆனர்ஸ்) டிப்-இன்-எட்.

உதவிப் பரீட்சை அத்தியட்சகர்,
பரீட்சைத் திணைக்களம், கொழும்பு.

இந்நிகழ்ச்சிகள் அவரது வாழ்க்கை வரலாற்றில் வீரச் சுவை மிக்கனவாகத் திகழ்வன எனலாம்.

எமது சமுதாயம் நிலையிழந்த நிலையில் இருக்கக் காரணம் யாது எனக் கலாநிதி அவர்களோடு அளவ ளாவிக்கொண்டிருக்கும் போது வினவினேன். முஸ் லிம்கள் மட்டுமல்ல எந்தச் சமுதாயத்தினரும் எல்லை கடந்த செல்வத்தின் உச்சிக்குச் செல்கையில் தம்மைக் கட்டுப்படுத்திக்கொள்ள முடியாத ஒரு நிலைக்காளாகி விடுகின்றனர். முஸ்லிம்களைப் பொறுத்த அளவில் எல்லையில்லாச் செல்வமோ அதிகாரமோ தம் கையில் பட்ட பொழுது பாலியல் இன்ப நுகர்ச்சியில் லயித்து நிலையிழக்கின்ற கட்டத்துக்கு வருகின்றனர் என்று விளக்கினார். பிராயிட் என்ற உள நூலாசிரியர் ஒரு வனது முழு நடத்தைக்கும் காரணமாயமைவது பால் உணர்வே என்று கூறிய கருத்தோடு கலாநிதி அவர் களது கருத்தும் சமன்படுவதாகத் தோன்றுகிறது.

கலாநிதி ஹாஜி எம். எம். உவைஸ் அவர்கள் எப்பொழுதும் எளிமை மிக்கவராத் தோன்றுவார். அத்தகைய பண்பாளர்கள் எம் மத்தியில் இருப்பதன் காரணமாகத்தான் முஸ்லிம்களைப் பற்றிய நல்லபிப் பிராயம் எமது தமிழ் சிங்கள சகோதரர்களிடையே நிலவுகின்றது என்று துணிந்து கூறலாம்.

பூமகளும் நாமகளும் இணைந்து கலாநிதி உவைஸ் அவர்களது தோற்றத்தில் காட்சி தருவதாக ஒருவர் கூறிய கூற்று பொய்யாகாது.

அவரது வாழ்வு சிறக்க, பணி சிறந்து பரக்க எழுது கோலைக் கொண்டு (எழுதக்) கற்றுக் கொடுத்த வல்ல அல்லாஹ்வின் அனுக்கிரகத்தை வேண்டி நிற்கிறேன்.

பல நல்ல விடயங்களை எம் சமுதாயத்துக்குத் தந்த

அல்ஹம்து லில்லாஹ்.

ஈமான்

நாயக னொருவ ணுண்டு நனிபுக ழிமையோ ருண்டுந்
தூய நால்வே தமுண்டுந் துலக்கிய நபிமா ருண்டு
மாய தோர்கா லமுண்டு மடர்வினை யிரண்டுண் டென்று
நேயநல் லுறுதி யுள்ளோர் நினைப்பரோ வேறு மாதோ.

—சேகுளுப்புலவர்: திருக்காரணப்புராணம்:

மேலைநாகூர் புக்கபடலம்: 42.

ஊஊஊ

மலைக்காட்சி

வரியளி யிசைகள் பாட வரிக்குயிற் சுதிகண் டிட்ட
வரியினங் தாளங் கொட்ட வரிநிறக் கலாபத் தோகை
வரிவிழி மாத ரென்ன மயிலின நடன மாட
வரிமலர் நறவஞ் சிந்த வளங்கொளு முயர்ந்த வெற்பே.

—பதுறுத்தின் புலவர்: முகியித்தின் புராணம்:

செய்குமார் வகுலுகேட்ட படலம்: 18

சாதனைக்கோர் டாக்டர்

உவைஸ்

முத்தமிழையும் பண்ணுறத் தெரிந்து, ஆய்ந்த பான்மையால் சிந்தைக் கினிய, செவிக்கினிய பசுந்தமிழ் புலமை பெற்ற எங்கள் மூதாதையர் தமிழ் இலக்கிய அரங்கில் வகிக்கும் இடம் தமிழிலகில் பிற புலவர்கள் பெற்றுள்ள இடங்களுக்கு எவ்வகையிலும் தரத்தில் குறைந்ததல்ல.

இலக்கிய மரபுக் கொப்ப அவர்கள் படைத் தனித் துள்ளவை இன்றும் தமிழ் இலக்கிய நிதிக்குவட்டில் தமக்குத் தாமே நிகராய் நின்றிலங்குகின்றன.

ஆலிப் புலவரின் மிஹராஜ் மாலை, காசிம் புலவர் தந்த திருப்புகழ், குணங்குடியாரின் பாடல்கள் உமறுப்

நாலை

மு. கா. ஸையிது யூசுப்

முன்னாள் அங்கத்தவர்,
சிங்கை முஸ்லிம் சமய
மன்றம்

சமூக நல அமைச்சு
சிங்கைக் குடியரசு

இந்நூல்களுள் பல நமக்கு கிடைக்காதவளவிற்கு வழக்கழிந்துள்ள இந்நாளில் சில நல்லறஞர்கள் இவற்றின் ஓரோர் பகுதிகளை மக்களுக்கு அவ்வப்போது விளக்கி வருகின்றனர். பதிப்பிததுத் தருகின்றனர்; எம் தமிழ் முஸ்லிம் இலக்கியங்களுக்கு இறவா வர மளிக்கின்றனர்.

இப்படி விளக்கங்காட்டியவர்களுள் ஒருவரே; பழந் தமிழ் முஸ்லிம் இலக்கியங்களுக்குப் புத்தயிரூட்டுபவர்களுள் ஒருவரே டாக்டர் ம. மு. உவைஸ் ஹாஜியார்.

இப்புலவர் பெருமகர் வழக்கொழிந்திருந்த நாகூர் மகா வித்துவான் குலாம் காதிரு நாவலரின் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துப் புலவராற்றுப் படை''யை வெளியிட்டார். செம்மையான பதிப்பு. டாக்டர் உவைஸ் ஹாஜியார் சீரான விளக்கங்களை அதற்கிணைத்துள்ளார். இதை வெளியிட்ட பெருமை டாக்டர் உவைஸ் ஹாஜியாரையே சாரும்.

இந்நூல் ஒரு முஸ்லிம் புலவரால் இயற்றப்பட்டிருப்பினும் முற்ற முற்ற இஸ்லாமிய சமயத் தொடர்பற்றது. முஸ்லிம்கள் இயற்றியுள்ள நூல்களை அறபு மொழி தெரிந்தோராலேயே விளக்கிக்கொள்ள முடியும் என்று ஓர் சாரார் கூறும் ஒவ்வாத வாதத்துக்குப் புறம்பானது இந்நூல்.

கவியோட்டமுஞ், சொற்செறுவும், பொருட் பொலிவும் உள்ளத்தைக் கவர வல்லன. டாக்டர் உவைஸ் ஹாஜியார் அங்கங்கே தரும் விளக்கம் அகவலை மிக இன்புற உதவுகிறது.

நாவலர் குலம் காதிருந் நாகூர்ப் புராண விரிவுரையில் டாக்டர் உவைஸ் ஹாஜியார் எடுத்தக் காட்டும் ஓரோர் பாக்கள் நாவலரின் புராணத்தின் பக்கமே நம் நாட்டத்தை இழுக்கின்றது. நாவலர் தீட்டும் நாகூரின் சிறப்பை — உவைஸ் ஹாஜியார் தமது சுட்டுரைகளில் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

புதுஹுஷ்ஷாமின் விளக்கத்தைப் படிக்கும் போதும் பிற காப்பியங்களைப் பற்றியவிளக்கக் கூறும் போதும் நம் கவனத்தை மூலத்தின் பக்கமே டாக்டர் உவைஸ் ஹாஜியார் கொண்டு செல்கிறார்கள். இவ்வியல்பு விரிவுரையாளர் பலரிடம் காணவியலா ஓர் அரிய இயல்பு.

அவர்கள் பதித்து வெளியிட்டுள்ள ஆசாரக் கோவை, திருக்குர்ஆனும் முஸ்லிம் மக்களின் தமிழ்ப் பேச்சு வழக்கும் இலக்கிய வழக்கும், இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய தமிழ் காப்பியங்கள், Spoken Dialect of the Muslims of Sri Lanka, Muslim Literary Forms in Tamil Literature, இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் திருச்சித் திருப்பம் முதலியன இப்பேராசிரியரின் பன்னூல் ஆய்வையும் பற்பல பொருள் அறிவையும் ஒருங்கே எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

1973 ஆம் ஆண்டில் திருச்சியில் நடைபெற்ற இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய கருத்தரங்கில், டாக்டர் உவைஸ் ஹாஜியார் ஆற்றிய உரைகள் *நம் இலக்கிய செல்வங்களில் அவர்களுக்குள்ள ஆழிய ஈடுபாட்டை விளக்கப்போதுமானவை. அங்கே உரையாற்றும் போது அவர்களின் தழும்பேறிய நாவினின்று, உதடுகளிலிருந்து உதிர்ந்த செஞ்சொற்பாக்கள் அளப்பரியதாயின. எனவே “இவ்வாறே” கூறிக் கொண்டே போகலாமென்ற டாக்டர் உவைஸ் அவர்கள் இனி விரிக்க விரிக்க விரியுமென்றஞ்சியே இனியும் விரிக்காது அத்துடன்” விடுத்தனர் டோலும்!

தமிழ் நூல் ஆய்வோடு, பேச்சு வழக்கு இலக்கிய வழக்கு ஆய்வோடு அவர்கள் நின்று விட வில்லை.

திருவிலங்கை மக்களுக்கு சிங்கள மொழியில் “நபிநாயக்க சரித்தய” என்ற வழி நூலையும் வழங்கி இருக்கிறார்கள்.

அரசியல், பொருளாதாரம், பொருளியல் போன்ற துறைகளிலும் டாக்டர் உவைஸ் ஈடுபட்டு நன்னூல் பல இயற்றியுள்ளனர்.

டாக்டர் உவைஸ்ஹாஜியாரின் சாதனை எளியதல்ல. இஸ்லாமிய இலக்கியத்துறையில், தமிழ் இலக்கியத்துறையில் ஒரு பல்கலைக் கழகம் சாதிக்க வல்ல பெரும் பணியை நம் டாக்டர் உவைஸ் அவர்கள் தனித்து நின்று ஒருத்து நின்று, பளுவைத் தம் தோள்களிற சுமந்து சிறப்பாய் சாதித்துள்ளார்.

* இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய தமிழ்க் காப்பியங்கள்.

இச்சாதனைகளின் விளைவால் தமிழ் உலகத்திலுள்ள முஸ்லிமல்லாதாரும் நமதிலக்கிய மேம்பாட்டை நன்குணர முற்படுகின்றனர்.

இச்சாதனையின் விளைவாலேயே இப்பரல் இப்பேராசிரிய பெருமகர் அல்ஹாஜ் ம. மு. உவைஸ் அவர்கள், அல்ஹாஜ் டாக்டர் ம. மு. உவைஸ் என்று உயர்த்திப் போற்றப் படுகின்றார்.

அல்ஹம்து லில்லாஹ்!

இச்சாதனையை யுவந்து உயர்ந்தவொரு பட்டம் வழங்கி அன்னவர்களைச் சிறப்பிக்கும் பல்கலைக்கழகமும் “தமிழ் முஸ்லிம் பல்கலைக்கழக” மல்ல. இஃதொன்றே அன்னவர்களின் சாதனைக்கு எடை என்ன விலை என்ன என்று யாரும் மதிப்பிட முடியாத வளவிற்கு அவர்கள் சாதனை ஒப்பற்ற தென்பதற்கோர் பெருஞ் சான்றன் றோ?

பேராசிரியர் அல்ஹாஜ் ம. மு. உவைஸ் அவர்களுக்கு டாக்டர் பட்டம் வழங்கிச் சிறப்பித்த பல்கலைக் கழகம் தனக்குத் தானே இதன் மூலம் சிறப்பைத் தேடிக்கொண்டது.

டாக்டர் உவைஸ் ஹாஜியாரவர்கள் திருப்பணி தொடர்ந்து தமிழ் உலகிற்கும் தமிழ் முஸ்லிம்களுக்குங் கிடைக்க ஆவன செய்ய வேண்டும். இதுவே நம் கடமை.

செல்வர்களும், எளியவர்களும் அவரவராலியன்ற அளவு அவ்வப்போது உதவி, அரவது திருப்பணி நிலைக் கச் செய்ய வேண்டும். டாக்டர் உவைஸ் ஹாஜியார் தோற்றுவித்த முஸ்லிம் தமிழ் இலக்கிய மறுமலர்ச்சிப் பணிக்கு உதவுவது டாக்டர் அவர்களை பெருமைப் படுத்துவதாகும்.

பல ஆண்டுகாலமாய் புதுப்பித்துப் பதிப்பிக்கப்படா மலிருந்த சீரூப்புராணம். இராஜநாயகம் ஆகிய இரு காப்பியங்களை ஒரு எளிய முஸ்லிம் அண்மையில் சென்னையில் வெளியிட்டுள்ளார். சின்ன சீரூ மறு பதிப்பு வேலையிலும் அங்கே ஒரு நல்லறிஞர் ஈடுபட்டுள்ளார்.

இவ்வேளையில் டாக்டர் உவைஸ் ஹாஜியாரவர்களின் திருத்தொண்டால் இன்னும் எத்தனையோ பல மறைந்த மாணிக்கங்கள் தமிழ் இலக்கிய விண்ணில் மீண்டும் தோன்றும், மின்னும்.

நமது கடன் பணி செய்து கிடப்பதல்லவா?

முஸ்லிம் மனத்துறைத்தோரே!

நாகூர் தருகர் மகா வித்துவானும், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் புலவர்
களேறுமான -- ஸ்ரீ வா. குலாம் காதிறு நாவலர் பேரன் நாகூர்
தருகா வித்துவானும், மதுரைத் தமிழ் சங்க அங்கத்தினருமான
வா. கு. முகம்மது ஆரிபு நாவலர் மகன்

ஜி. எம். குலாம் ஹுஸைன்

இயற்றியது.

பண்புறு விசலாம் பாரினிற் றேன்றத்
தண்ணெழிற் பரவ, தமிழ்வாழ் முசுலீங்
கண்ணியப் புலவர் காப்பிய மியற்றித்
திண்ணமாய்த் தமிழ்த்தாய்த் திறம்வளர்த்தாரே!

(1)

அந்நாள் போற்றி வருந்தமி ழிலக்கிய
மிந்நாள் மீளா விருளினிற் படிந்து
பன்னா ஞலகைப் பாராதிருக் கையில்
தன்னுயிர் மீண்டிடும் பொன்னுள் பெற்றது.

(2)

வீக்கிய விசலாம் விளங்கிடு மிலக்கியம்
நோக்கியே, யாய்ந்து நொம்பல மகற்றிப்
பாக்கிய மெல்லாம் பாங்குடன் சேர்த்துத்
தாக்கியே, தமிழகந் தெரிந்திடச் செய்தவர்;

(3)

வீழா வீழம் விறல்பதி வாழுநர்
ஊழாந் துயரினை யுதரியநெஞ்சினர்,
எந்தைக் கன்பர், சிந்தைக் கினியர்,
நிந்தையில்லா நிறைந்த ஷழைப்பினர்;

(4)

காட்சிக் கெளரியர், மீட்சியில் வலியர்
மாட்சிமை பெரியார் மருத்துவ ரல் ஹாஜ்
மாண்புக ழோங்கிய ம. மு. உவைசு
மாநில முஸ்லிம் மனத்துறைத்தோரே!

(5)

பாண ந்துறைப்

பேராசிரியர்

ம. மு. உவைஸ்

ஆராய்ச்சி ஆசிரியர்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு முற்பகுதியில் ஈழத் துத் தமிழகத்தின் தலையாய பகுதியான யாழ்ப்பாணத் தில் தமிழ்மொழியின் நிலையும் தமிழரின் வாழ்க்கை நிலையும் அவர்களின் சைவ சமய நிலையும் மிகுந்த தாழ்வுற்றிருந்தன. ஏனைய பகுதிகளில் வசித்துவரும் தமிழ்ப் பேசும் இனங்களின் நிலைமையும் அவ்விதமே இருந்தது. தமிழ் மொழியைத் தாய் மொழியாகக் கொள்ளும் இஸ்லாமிய மக்களின் நிலைமையும் அவ் வாறே இருந்தது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு முற்பகுதியில் யாழ்ப்பாணத்தில் ஆறுமுகநாவலர் பிறந்தார். தமிழ்மொழிக்கும் சைவசமயத்துக்கும் அருந்தொண்டாற்றினார். தமிழ்மொழியையும், தமிழர்களையும் அவர்களின் பண்பாட்டையும் சைவசமயத்தையும் மீண்டும் தழைக்கச் செய்தார். கிழக்கிலங்கையிலோ தமிழ்மொழி, தமிழரின் பண்பாடு, சமய நிலை அழித்து போகும் வகையில் இருந்தன. அதே நூற்றாண்டு பிற்பகுதியில் சுவாமி விபுலானந்த வித்தகர் பிறந்தார். தமிழுக்கும், தமிழர் பண்பாட்டுக்கும் சைவசமயத்துக்கும், தமிழ்மொழி ஆராய்ச்சிக்கும் அளப்பரிய தொண்டாற்றினார். இப் பெரியார் இருவரும் ஆற்றின தொண்டின் விளைவாக தமிழ்மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட இஸ்லாமிய மக்களின் தமிழ்மொழியும் இஸ்லாமிய சமயமும் ஓரளவு வளர்ந்தது.

மேலும் யாழ்ப்பாணத்து அசனா லெப்பை, சுலைமான் லெப்பை, நாவலப்பிட்டி அப்துல் றகுமான், புத்தளம் செய்கு அலாவுதீன், மருதமுனை சின்ன ஆலிம் அப்பா,

அருள்வாக்கி அப்துல் காதர், போன்றபெரும் இஸ்லாமியத் தமிழ் புலவர்கள் தோன்றுவதற்கும் வித்திடப்பட்டன.

ஆனால், தென் மேற்கு இலங்கைத் தமிழ் கூரும் முஸ்லிம் மக்கள் தமிழ் மொழிக் கல்வியைப் பொறுத்த மட்டில் தாழ்வுற்றிருந்தனர். நூற்றுக்கணக்கான இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியக் காவியங்கள், புராணங்கள், பிரபந்தங்கள் ஏனையவகை இலக்கியப்படைபல்கள்; ஒரு காலத்தில் தமிழ்த்தாயையே அலங்கரித்து வாழ்வித்த இலக்கியப் படைப்புக்கள் ஏடுகள் வடிவில் தேடுவாரற்று, முஸ்லிம் மக்களின் தமிழையும் சமய வாழ்வையும் வளம்படுத்தாது அழிந்து போகும் நிலையிலிருந்தன.

இம் மக்கள் செய்த தவப் பயனால் இருபதாம் நூற்றாண்டின் இரண்டாவது தசாப்தத்தில் தென்மேற்கிலங்கையில் திரு ம. மு. உவைஸ் பிறந்தார். சுவாமி விபுலானந்தரின் மாணவனான பேராசிரியர், வித்துவான், டெரும் பண்டிதர் டாக்டர்தார், ஆராய்ச்சியாளர் ஆன க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களிடமிருந்து தமிழைப் பல கோணங்களிலிருந்து அணுகி ஐயம்திரிபறக்கற்றார்.

பேராசிரியர்
டொக்டர் அ. சின்னத்தம்பி
L.M.S. (CEY.), F.R.C.S. (ED.),
F.R.C.S. (ENG.), F.R.C.O.G. (GT.BR.)
Former Professor of Obstetrics
and Gynaecology

இப் பெரும் பேராசிரியர் எங்கள் திரு. ம. மு. உவைசை இஸ்லாமிய இலக்கியப் பெருங்கடலை ஆராய் மாறு ஏவியும் அதற்கு வேண்டிய உதவியும் அளித்தார். அவரின் மாணாக்கனும், திரு ம. மு. உவின் நண்பனுமான பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் இதற்குத் துப்பமிட்டார். இவ்விரு நண்பர்களும், “யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர்” என்னும் பண்டைத் தமிழர் அறிந்து கூறிய பெரும் கொள்கையோடொட்டி வாழ் பவர். இவ்விருவரும் இக் கொள்கையைக் கடைப் பிடித்து ஒழுகும் அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சிக் கழகத் தின் தாங்கு தூண்களுமாவர். அனைத்துலகத் தமிழா ராய்ச்சி மாநாடுகளை நடத்தினதுமல்லாமல் அதில் எங் கள் ம. மு. உ அவர்கள் பல வரலாற்றுப் பெருமை யுடைய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளையும் வாசித்து இம் மாநாடுகளுக்குப் பெருமையும் செய்தார். இந்த இஸ் லாமியத் தமிழிலக்கிய ஆராய்ச்சியில் வெற்றியும் கண்

டார். தமிழ்க்கும் நல்லுலகம் அனைத்துக்கும் ஒரு பொதுவானவர் என தமிழ் பேசும் எல்லா இன மக்களாலும் கருதப்படுகிறார். இவ்வகையினங்களுக்கிடையிலும் புறமொழியினங்களைச் சேர்ந்த ஆராய்ச்சியாளருக்குமிடையிலும், தமிழ்ப்பண்பாட்டின் சிறப்புப் பண்பான மக்களுக்கிடையில் நிலவவேண்டிய அன்பையும் சகோதர (உடன்பிறப்பு) மனப்பான்மையையும் வளர்க்கும் உலகப் பெரியோர்களுள் இவரையும் முன்வரிசையில் வைத்து மக்கள் மதிக்கின்றனர்.

இப் பெரியாரை 30 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நான் நன்கறவேன். ஹேனமுல்லை அமைந்துள்ள (நான் இவரின் ஊரை சேனமூலை என்பேன்) பாணந்துறைப் பகுதி எனக்கு ஓர் தமிழ் யாத்திரை யூராக மாறியது. அவரின் இல்லத்தார், உறவினர், சுற்றத்தார் ஆகியவர்களுடன் பழகினேன். அவர்களின் குடும்ப நல்பல யுமாகிவிட்டேன். ஒரு சமயம் அவரின் சேனமூலை இல்லத்துக்குச் சென்றிருந்தபோது நூற்றுக்கணக்கான இஸ்லாமியத் தமிழ் ஏடுகளை பற்பல சேமிப்பிடங்களில் அடுக்கி வைத்திருந்த நிலைமையைக் கண்டேன். அழிந்து மறைந்து போகும் தறுவாயில் பலரின் கைகளிலிருந்த ஏடுகளைச் சலிக்காது தேடியெடுத்து பவுத்திரப் படுத்தி வைத்திருந்தார். இது தான் அவர் தென் மேற்கிலங்கை இஸ்லாமிய மக்களுக்கு தேடியளித்த பெரும் பெருமையாகும். நான் திகைத்துப் போனேன்! இப் பெரும் தொண்டில் அவர் மனைவியும் மனக்கசப்புக் காட்டாது அவருக்குப் பெருந்துணையாக விருந்தார். 'என்ன உவைஸ்! ஏன் இவற்றை—இலங்கை இஸ்லாமியத் தமிழ் மக்களுக்கு, ஏன் எல்லாத் தமிழ்மக்களுக்குப் பெருமையூட்டும் இப் பெரும் காவியங்களை மதிக்கமுடியாத படைப்புக்களை, அவர்களின் முத்தமிழறிவுப் புதையல்களை— அச்சு வாகனம் ஏற்ற வில்லை''யெனச் சினத்துக் கேட்டேன். வரலாற்று மிக்க அறபுக்கலாச்சாரம் தமிழ் கலாச்சாரத்தை வளம் செய்த கூறுகளை ஆராயலாமே. பொருட் செல்வம், அறிவுச்செல்வம் அருட் செல்வம் படைத்த உங்கள் பகுதி மக்களுள் ஒரு மகனில் இவ்வச்சு வாகனம் ஏற்றலைச் செய்யக்கூடிய காரியமானதே. அசனா லெப்பை, சுலைமான் லெப்பை, அருள்வாக்கி அப்துல் காதர் அவர்கள் தொடக்கிய மறுமலர்ச்சியைத் தழைக்கச் செய்ய இஸ்லாமிய இனம் மீண்டும் ஏனைய பகுதியினரோடு தமிழ் மொழி அறிவிலும் தம்சமய அறிவிலும் தோளோடு தோள்நின்று தோழமை கொண்டாடலாமே! என்றேன். அவர் அளித்த மறுமொழியானது — “இதற்குத் தடை பணக்குறைவு மட்டுமே தான்!” என்பதாகும். தன் வாழ் நாட்கள் முழுவதையும்தான் இந்தப் பணியை நிறைவு செய்ய வேண்டுமென்பதுதான் அவர் ஆண்டவனை எந்நேரமும் வேண்டிக் கொண்டேயிருக்கின்ற பிரார்த்தனை எனக்கூறினார்.

ஆகவே செல்வத்திலும் தங்கள் முதாதையரின் பண்பாட்டிலும் சிறந்த இஸ்லாமியச் செல்வர்கள் ஒன்று கூடி இவ்வேடுகளை எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கு ஒரு தமிழ் இஸ்லாமிய நிதியாக அமைவதற்கும், மாபெரும் அறபுக்கலாச்சாரம் எவ்விதமாகத் தமிழ் மக்களின் கலாச்சாரத்தை பதம்படுத்தினதென்றும் ஆராய்ச்சியாளருக்கு உதவுவதற்கும், ஒரு பெரும் ஆராய்ச்சிப் பீடமாக அமைவதற்கும், இவ்வேடுகளையும் ஆராய்ச்சியுரைகளையும் முன்னின்று அச்சிடுவதற்கும், - 'அல் ஹாஜ் (காஜ்) இஸ்லாமிய தமிழ் ஆராய்ச்சி நிலையம் எனும் பெயர் கொண்ட ஒரு நிலையத்தை நிறுவுவது நாம் அவருக்குச் செய்யும் ஒரு பெரும் கடனாகும். அவரின் வாழ் நாட்களிலே காலச் சுணக்கமில்லாது நிலையம் நிறுவ முன்னம் ஒவ்வொரு செல்வந்தனும் ஒவ்வொரு ஏட்டை அச் சேற்றுவதற்கு முன்வர வேண்டும். டொக்டர் அல்ஹாஜ் ம. மு. உவைஸ் அவர்களுக்கு அவரின் பணியைத் தொடர்ந்து செய்வதற்கு இச்செயல்கள் உதவும்; இஸ்லாமிய தமிழ்ச்சமூகம் மீண்டும் தாய்மொழி இஸ்லாமியச் சமயம் ஆகியவற்றின் மறுமலர்ச்சியை திரு அல்ஹாஜ் ம. மு. உவைஸ் பெரியாரின் தலைமையில் அடைய வேண்டுமென்றும், இதற்கான திறன்களை எல்லாம் வல்ல ஆண்டவன் அவருக்கு அருளவேண்டுமென்றும் தமிழ்மொழி மக்களின் சார்பில் இறைவனை வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

துன்பத்தில் இன்பம்

மன்பெரும் புவியினில் வாழு மாந்தரிற்
துன்புற தவரினைத் துன்பைத் துன்புற
தின்பமே கொள்பவ ரிலங்கும் பொற்பதிக்
கன்பரா யிருப்பவென் றறிவு சொற்றதே.

உமறுபுலவர்: சீரூப்புராணம்: மதியையழைத்தபடலம்: 40

முஸ்லிம்களின் தமிழ் தொண்டு

பல முஸ்லிம் புலவர்கள் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தொண்டு புரிந்திருக்கின்றனர். அவர்கள் இயற்றிய சிறந்த பல நூல்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் இலம்றைகாய்கள் போன்றுதான் இந்நூல்கள் சமீப காலம்வரை இருந்துள்ளன. அவற்றைப் பற்றி தமிழ் கற்றோர் அறியாதவர்களாக இருந்தனர். சென்ற 18-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் 19-ஆம் நூற்றாண்டிலும் 20-ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலும் தென்னிந்தியா, இலங்கை ஆகிய இடங்களைச் சேர்ந்த முஸ்லிம் புலவர்கள் இலக்கியச் சிறப்புத்தன்மைகள் அமைந்த பல நூல்களை இயற்றினர். புலவர்களின் பிற்சந்ததியினர் அந்நூல்களைப் பற்றி அறியாதிருந்ததற்குக் காரணம் நூல்களைப்பற்றியோ அவற்றை எழுதிய புலவர்களைப் பற்றியோ எதுவும் தெரியாமல் இருந்ததேயாகும். இன்ன இன்ன காலத்தில், இப்படி இப்படியான நூல்கள் வெளிவந்தன என்பதை எடுத்துக் கூறுகின்ற ஆராய்ச்சி நூல் ஒன்று சமீபகாலத்தில்தான் வெளியானது:

சீரூப்புரர்ணம், மஸ்தான் சாகிபு பாடல்கள் போன்ற இரண்டொரு நூல்கள் தான் முஸ்லிம்களால் தமிழில் எழுதப்பட்டன என்ற அபிப்பிராயம் ஒரு காலத்தில் நிலவியது. இஸ்லாமிய இலக்கிய நூல்களைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி நூல் பேராசிரியர் ம. மு. உவைஸ் அவர்களால், முதன் முதலில் 1953-ஆம் ஆண்டில் வெளியானவுடன், பிறர் மாத்திரமல்ல, முஸ்லிம்களும் கூடத் தான் ஆச்சரியமடைந்தனர். முஸ்லிம் புலவர்கள் இவ்வளவு நூல்களை எழுதியிருக்கின்றனரா என்று பலர் அதிர்ச்சியுற்றுக் கேள்வியெழுப்பினர்.

முஸ்லிம்கள் தமிழ் மொழிக்கு ஆற்றிய தொண்டை சிறப்பாக எடுத்துக் கூறுகின்ற ஆங்கில நூல், இலங்கை மத்திய மாகாணத்தில் உள்ள கல்ஹின்னியில்

இருக்கும், தமிழ் மன்றத்தால் வெளியிடப்பட்டது. இலங்கையின் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரிகள் சிலரின் முயற்சியால் பிரசுரமான இந்நூலை, தற்பொழுது இலங்கையில் வித்தியோதய பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவராக இருக்கும் எம்.எம்.உவைஸ், எழுதினார். இவர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் எம். ஏ. பட்டம் பெற்றவர். இலக்கியத்துறையில் மிக ஈடுபாடு கொண்டவர். இலங்கை வானொலியில், இலக்கிய சம்பந்தமான எத்தனையோ பேச்சுக்களை நிகழ்த்தியுள்ள இவர், இஸ்லாமிய இலக்கியங்கள் பற்றிப்போது மக்கள் அறிந்துகொள்வதற்காக, தமிழ்த் தினசரிப் பத்திரிகைகளிலும் பல கட்டுரைகளை எழுதினார். இலங்கையில் வெளியாகும் சஞ்சிகை ஒவ்வொன்றிலும், இவரின் கட்டுரைகள் இடம்பெறாமல் போவதின்கலை. பல நூல்களை இயற்றியுள்ள ஜனப் உவைஸ், இன்னும் தொடர்ந்து இஸ்லாமிய இலக்கியங்கள் பற்றிய கட்டுரைகள் எழுதிக்கொண்டேயிருக்கிறார். அவர் இயற்றிய Muslim Contribution to Tamil Literature என்ற ஆங்கில நூலை அனுசரித்து 'இஸ்லாமியத் தென்றல்' என்ற தமிழ் நூல், 1961-ஆம் ஆண்டில் வெளியானது. கல்ஹின்ன, மணக்குரல் பதிப்பகம், இந்நூலை வெளியிட்டிருக்கின்றது.

பெரும்பாலும் தென்னிந்திய முஸ்லிம் புலவர்களாலேயே எழுதப்பட்ட தமிழ் இலக்கிய நூல்களின் வரலாற்றை, ஓர் இலங்கையர் எழுதியிருப்பதில் இருந்து இலக்கியத்துறையில் எவ்வளவு கருத்தொற்றுமை இருக்கிறது எனக் கணிக்கலாம்.

1970ம் ஆண்டு மே மாதம், அல்ஹாஜ் ஏஸ். எம். ஹனிபா, மலேயா வானொலியில் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவு.

கலிமா

வல்லான் முற்று முணர்ந்தான் றன்னைச்

சொல்லா லுளத்தாற் செயலாற் ரெழுலாம்

சேகுனாப்புலவர். மக்காக்கலம்பகம்.

இயற்கையான இலக்கிய ஆய்வாளர் அவர் தலைமையில் ஆராய்ச்சிப்பண்ணை நிறுவப்படல் வேண்டும்

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியப் பணிபுரிந்து 'டாக்டர்' பட்டம் பெறும் 'முதல் முஸ்லிம்' உவைஸ் சாஹிப் அவர்களே. இது சாதாரணச் செய்தியன்று; சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும்.

'ஒரும அவதானம் ஒருநாறு செய்திந்தப் பாரில் புகழ்படைத்த பண்டித'ராக விளங்கிய சிறப்பு கோட்டாறு தந்த கவிக்கோமான் செய்குத் தம்பிப் பாவலருக்கே யுண்டு. சங்கப் பாடல்களின் சாயலில் 'புலவராற்றுப்படை' எழுதிப் புகழேந்திச் சென்ற சிறப்பு நாகூர் குலாம் காதிரு நாவலருக்குச் சொந்தமாகும். இன்றுவரை தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இஸ்லாமிய இலக்கியம் குறித்து ஆராய்ந்து, ஆராய்ச்சித் தொகுப்புக்களை அகிலமறிய வெளியிட்டு அதற்கு டாக்டர் பட்டம் பெற்றுள்ள பெருமையும் சிறப்பும் பேரறிஞர் உவைஸ் அவர்களுக்குச் சேர்ந்தது. தமிழறிந்தவர் அனைவருக்கும், குறிப்பாக முஸ்லிம் சமுதாயத்திற்கும் இஃதோர் ஏற்றமிகு செய்தியாகும்.

தமிழக முஸ்லிம்களுக்கு உவைஸ் அவர்களின் இலக்கியப்பணி நீண்டகாலமாகவே அறிமுகமானதாகும். இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு 'டாக்டர் உவைஸ்' என்றே அறிமுகம் செய்தவர் மறைந்துவிட்ட அறிஞர் மதனி சாஹிப் அவர்கள். இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் பேராதனை வளாகம் இன்று கொடுத்தது; மதனியின் உணர்ச்சி கொப்பளிக்கும் எழுத்து, உவைஸ் அவர்களுக்கு அன்றே 'டாக்டர்' பட்டம் அளித்து மகிழ்ந்தது.

டாக்டர் உவைஸ் அவர்களின் எழுத்தோவியங்களுக்கு ஆக்கப்பூர்வமான விமர்சனங்கள் தீட்டியும் தமிழ்

முகத்தில் உள்ளோருக்கு உவைஸ் சாஹிப் வழிகாட்டியாக உள்ளார் என்றும் எழுதியவர் மதனி. 'ஷாஜஹான்' இதழிலும், பின்னர் மற்ற ஏடுகளிலும் அவர் எழுதிய இலக்கியக் கட்டுரைகளில் டாக்டர் உவைஸ் அவர்கள் பெரும்பாலான இடங்களில் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளார். டாக்டர் அவர்களின் ஆராய்ச்சி நுட்பங்கள் இன்று விளக்கம் பெற்றுள்ளன. தூயதொண்டும், புதுமையான எழுத்தோவியங்களும் மதிக்கப்படுவது கண்டு மனம் பூரிக்கின்றோம். இலங்கைப் பல்கலைக் கழகப் பேராதனை வளாகத்தினருக்கும் குறிப்பாக அதன் தமிழாராய்ச்சித் துறைக்கும் நமது இதயம் நிறைந்த பாராட்டுதல்கள் உரியன.

பேரறிஞர் டாக்டர் உவைஸ் அவர்கள் இயற்கையான இலக்கிய ஆராய்ச்சியாளர். இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்திற்குத் தொடக்க காலம் தொட்டு தொடர்ந்து பணியாற்றி வரும் நல்லறிஞர். சீர்துவாரற்றுக் கிடந்த இஸ்லாமிய இலக்கியச் சுவடிகள் இன்று முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்குவதைப் பார்க்கி

கே. எம். காதர் மொகியுத்தின் எம். ஏ.

வரலாற்றுப்பேராசிரியர்

ஐமால் முகமது கல்தூரி, திருச்சி-20.

மேலும். டாக்டர் அவர்களின் 'Muslim Contribution to Tamil literature' என்னும் அவரது அரிய சிறுநூல் பல்வேறு உண்மைகளைத் தோண்டி யெடுத்து இலக்கிய வரலாற்றில் இடம்பெறச் செய்துள்ளது.

டாக்டர் அவர்களின் இலக்கியப் பணி புதுமை நிறைந்ததும் புரட்சி நிரம்பியதுமாகும். எளிய போக்கில் இனிய செய்திகளை நாட்டவருக்குத் தந்தீள் என்ற அவர் செய்துள்ள ஆராய்ச்சிகள் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு வளம் சேர்த்துள்ளன; வளர்ச்சிக்கு வழிகோலியுள்ளன. 'ஞானச் செல்வர் குணங்குடி மஸ்தான்' என்னும் நூலின் மூலம் மஸ்தான் அப்பா அவர்களின் தெய்வீகத் தேனொழுகும் பாடல்களுக்குப் புத்தயிர் அளித்ததோடு, ஞானமார்க்கத்தின் சிறப்புத் தோன்ற பணி புரிந்துள்ளார்.

தமிழகத்தில் உள்ள மாற்று மதச் சார்புடைய ஏடுகளில் டாக்டர் அவர்களின் இலக்கிய ஆராய்ச்சிக்

கட்டுரைகள் வெளியிடப்படுகின்றன. இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்திற்குத் தனித்தோர் நல்லிடம் கிடைத்துள்ளது மிகமிகப் பாராட்டுதலுக்குரியதாகும். முஸ்லிம் சமுதாயத்தின் மனப்பூர்வமான வாழ்த்துக்கள் டாக்டர் அவர்களுக்கு உண்டென்றால் அது மிகையன்று

‘Muslim Contribution to Tamil Literature’ ரன்னும் நூலில் முஸ்லிம்கள் கையாண்டுள்ள பல்வகை பாவகைகளைப் பற்றி எழுதியுள்ள டாக்டர் அவர்கள், ‘தொங்கல்’ என்னும் பாவகை ஒன்றினைக் குறித்து, இன்று வரை அதற்குரிய சரியான விளக்கமும் பொருளும் தெரியவரவில்லை என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். அது குறித்து ஒரு கருத்தினை இங்கே குறிப்பிடுவது பொருத்த முடையதாகும்.

இஸ்லாமிய மார்க்கம் தோன்றுவதற்கு முன்னர் அறபு மொழி இலக்கியத்தில் சிறப்பிடம் பெற்றிருந்தது ‘முஅல்லகாத்’ பாடல்களாகும். அவைகளை ஆங்கி கிலத்தில் ‘Suspended Poem’ என்று பெயர்த்துள்ளனர். கஃபத்துல்லாஹ் கட்டிடத்தில் இப்பாடல்கள் கட்டித் தொங்கவிடப்பட்டிருந்தமை யால் இப்பாடல்களை ‘முஅல்லகாத்’ என்றழைத்தனர் என்பர். இதனை நேரடி பாகத் தமிழ்ப்படுத்தினால் ‘தொங்கல்’ என்றுதான் வருகின்றது. ஆகவே, ‘தொங்கல்’ என்னும் தமிழ்ப்

பாவகை ‘முஅல்லகாத்’ பாடல்களின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளனவா என்பது ஆராய்ச்சிக் குரியதாகும். அதோடு, சங்க காலத் தமிழ் இலக்கியங்களில் காணப் பெறும் குடும்பவாழ்க்கை, காதல், போர், முதலிய ஒழுக்கங்கள், சிந்தனைகள், சமுதாய அமைப்பு விதி முறைகள் ஆகியவற்றுக்கும் ஜாஹில்லியா காலத்திய அறபு இலக்கியத்தில் காணப்பெறும் போக்கிற்கும் அமைப்பிற்கும் நிறைய ஒற்றுமைகள் உள்ளனவாகத் தோன்றுகின்றன. இவ்விரு இலக்கிய கோவைகளை ஒப்புநோக்கி ஆராய்ந்தால் தமிழகத்திற்கும் அறபு நாட்டுக்கும் இடையில் நிலைய தொடர்புகள்—உறவுகள் குறித்துப் பல புதிய செய்திகள் தமிழ் இலக்கியத் திற்குக் கிடைக்க வாய்ப்புண்டு.

டாக்டர் அவர்களின் தலைமையிலான ஆராய்ச்சிப் பண்ணை (Research Academy) ஒன்று இயங்குமாயின் தமிழ் இலக்கியத்திற்குப் பெருஞ்சேவை செய்ய வழி ஏற்படும். அதன் வழி இஸ்லாமியப் பெருமார்க்கம் ஒளிவிளக்கம் பெற வாய்ப்புண்டாகும்.

பேரறிஞர் டாக்டர் உவைஸ் அவர்களின் இலக்கியத் தொண்டு மென்மேலும் சிறந்தோங்க இறையருள் கிட்டுமாக. ஆமீன்.

புதிய ஏட்டினம் அளித்தார் !

தினிலிசு லாந்தளிர்க்குந்
திவ்யமா மறைமொழி
தானிலங்குந் தாய்தமிழின்
தழைக்கு மிலக்கிய யேட்டிலே!
“அரபு சொல்லை யறியா மாந்தர்
அறியுந் தகுதிபெற்றவர்
மரபுநெறியும் மடியு”மென்று
மகிமை செய்ய மறுத்தனர்.
அறியாமாந்த ரறிவைத் தூண்டி
அறியச் செய்தமருத்துவர்
அறிஞர் பெரியார் ஹாஜிஉவைசு
அளித்தார் புதிய-ஏட்டினம்!

நாகூர் ஜி. எம். குலாம் ஹுஸைன்

நல்கலைக் கலாநிதி

“நாயகவெண்பா” ஆசிரியர்,
முதுபெரும் புலவர், பனைக்குளம், மு. அப்துல் மஜீது

நேரிசை வெண்பா

செப்பரியத் தீன்குலத்தார் செய்ததமிழ்த் தொண்டதனை
ஒப்பிலுரு வாக்கி உலகினர்க்கு—அற்புதமாய்க்
காட்டினார் தென்னிலங்கை ஹாஜி உவைஸவர்கள்
நாட்டினர்கள் போற்ற நனி

(1)

இலக்கியமும் தீனோர் இயற்றினரா என்றே
மலக்கமுறக் கேட்டவர்க்கு மன்றில்—துலக்குமுற
பன்னூ றிலக்கியங்கள் பண்ணினர்கள் எவ்களின்
முன்னோர்கள் என்றனர் முன்

(2)

அன்னை மொழியென்றே அல்லும் பகலுமாய்க்
கன்னித் தமிழ்வளர்த்த காரணத்தால்—இந்நாளில்
தீனோர்க்கும் சிங்களர்க்கும் சேர்ந்ததமிழ் மக்களுக்கும்
தேனோர் உவ்வைஸ் திகழ்ந்து.

(3)

துலங்கும் பலகலையில் தோய்ந்தவரைத் தோன்றும்
கலங்கரையின் தீபமெனக் கண்டு—இலங்கையின்
பல்கலை தேர்கழகம் பட்டம் வழங்கியது
நல்கலைக்க லாநிதியென் ருங்கு

(4)

நாட்டுக்கும் தீன்குலத்தார் நன்மைக்கும் நற்றமிழர்
பாட்டுக்கும் நல்வழியில் பாடுபட்டுக்—காட்டியவர்
நல்வாழ்வு வாழ்ந்திடவே நாயனிடம் கேட்கின்றோம்
எல்வாழ்வு போலவாழ யீங்கு

(5)

தமிழும் உவைஸும்

உவைஸ் அவர்களுக்கும் எனக்குமுள்ள உறவு அண்ணன்-தம்பி உறவு; பண்பு நிலை கொண்டு மாத்திரமல்ல பழக்கத் தன்மை வழியாகவும் இந்த உறவு வந்து விரிந்துள்ளது.

உவைஸ் அவர்கள், எனது தகப்பனார் பண்டிதர், சைவப்புலவர் த. டொ. கார்த்திகேசுவிடம் ஹேனமுல்லையில் தமிழ் பயின்றவர். அக்காலக் கல்வி நிலைப்படி “சீனியர் செக்கண்டரி” வகுப்புக்களிலே இத்தொடர்பு இருந்தது எனக் கருதுகிறேன். கரவெட்டியைச் சேர்ந்த இன்னொரு கார்த்திகேசு — சி.கார்த்திகேசு — அப்பொழுது தலைமையாசிரியராக அங்கு இருந்து வந்தார். இரு கார்த்திகேசுகளும் கரவெட்டி அயலவர்கள், பள்ளித் தோழர்கள். சக ஆசிரியர்கள், நண்பர்கள். ஐனப் உவைஸ் அவர்களின் நெறிப்பாடான தமிழ் வளர்ச்சிக்கு கரவெட்டி வழிகோலிற்று என்பது வெறும் புகழுரையாகாது.

(கரவெட்டி ஞாயிலாக வந்த தமிழார்வம் டெபராட் சிப்பாரம்பரியத்துடன் (பேராசிரியர்கள் கணபதிப் பிள்ளை, வித்தியானந்தன்) இணைந்து சீர்ப்பட்டு இலங்கைத் தேசிய இலக்கியத்துக்கும் தமிழகத்து இஸ்லாமிய இலக்கியப் புத்துணர்வுக்கும் வழிவகுக்கும்ளவுக்கு இன்று விசாலித்துள்ளது.)

ஹேனமுல்லையில் விட்டகுறை, சாஹிராவில் மீண்டும் “தொட்டுக்” கொண்டது. முதலில் உவைஸ் அவர்களுடன் இணைந்து தமிழ் கற்பித்துப் பின்னர் அவர் உயர் உத்தியோகம் பெற்றுச் செல்ல தமிழ் பயிற்றுதல் சம்பந்தமாக அவர் வகித்த இடத்திலே ஏற்கவேண்டியதாயிற்று. அறிஞர் அஸீஸ் அவர்கள் விதித்த அன்புவிருவிய அறிவாணை அது.

சாஹிராவில் விட்டது மீண்டும் வித்தியோதயவில் ஓட்டிக்கொண்டது. சாஹிரா நிகழ்வுகள் பிரதிசெய்

யப்பட்டன. ஐனப் உவைஸ் அவர்கள் 1959 முதல் கட்டி வளர்த்த தமிழ்த்துறைக்கு வாரிசாகினேன்.

இந்த உறவு தொடர்ந்து நீடிக்கும்; நீடிப்பதற்கான சாத்தியப்பாடுகள் துல்லியமாகத் தெரிகின்றன.

ஃ ஃ ஃ

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தில் எம். ஏ. பட்டத்திற்கென ஆரம்பிக்கப்பெற்ற ஓர் ஆராய்ச்சித்துறை, இன்று “பி.எச்.டி”ப் பட்டமாகப் பூத்துள்ளது.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்துறையும் உவைஸும் ஒரு பொருள் குறித்த இரு சொற் கிளவிகளாகக் கணிக்கப்படுமளவுக்கு இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்துறையும் வளர்ந்துள்ளது; உவைஸ் அவர்களும் உயர்ந்துள்ளார்கள்.

கலாநிதி ம. மு. உவைஸ் அவர்கள் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சிகளை நெறப்படுத்தும் நிலை

கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி எம்.ஏ. (இலங்கை)

பிஎச்.டி.(பர்மிங்காம்).

இலங்கைப் பல்கலைக் கழக வித்தியோதய வளாகம், நுகேகொடை.

மைக்குவருதல் வேண்டும். தமிழகத்திலும் இலங்கையிலுமுள்ள இஸ்லாமியத் தமிழ் அறிஞர்களும் ஆதரவாளர்களும் இந்நிலையை உருவாக்குதல் வேண்டும்.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சி நிறுவனம் ஒன்று ஸ்தாபிக்கப்பெற்று ஐனப் உவைஸ் அவர்கள் அதன் பொறுப்பு நிர்வாகியாக நியமிக்கப் பெறல் வேண்டும்* அதற்கு வேண்டிய அறிவுவளமும் ஆராய்ச்சித்துணைகளும் உவைஸ் அவர்களிடம் உள்ளன.

ஃ ஃ ஃ

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்துறையை தமிழகக் காற்றப் பெற்ற “தொண்டு” களின் வரிசையில் வைத்து நோக்கும் ஒரு பண்பு இன்று காணப்பெறு

கின்றது. ஆராய்ச்சிக்கண் கொண்டு பார்க்கும் பொழுது இது திருப்திகரமான விவரணைமன்று என்பது தெரியவரும்.

செல்வங்களைத் தமிழின் பாற் படுத்தும் முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்படல்வேண்டும்.

முக்கியமாக, அன்றாடச் சமூகவாழ்வில், தமிழும், இஸ்லாமும் இணைந்து நிற்கின்ற முறையினை மொழியியல், மானிடவியல், வாய்மொழி இலக்கியவியல் ஆகிய துறைகளுக்குரிய ஆய்வு நெறிகளுக்கேற்ப ஆராய்தல் வேண்டும்.

இவை, உவைஸ் அவர்களின் ஆராய்ச்சிச் சுடர் கொண்டு நாம் காண விரும்பும் அடிவானத்து ரகசியங்கள்.

ஐரோப் உவைஸ் அவர்களின் பொறுப்புக்கள் இவை. ருசிய ஏற்படுத்தியவர் டசியையும் போக்கட்டும்.

ஃ ஃ ஃ

உவைஸ் அவர்களின் இச் சாதனைகளுக்குத் துண்டு கோலாக விளங்கியவர் ஒருவர். அவர் இன்று இல்லை. ஆயினும் உவைஸ் அவர்களின் வெற்றிடமலர்களில் அவர் இட்ட வளப்பசனையின் வாளிப்பைப் பக்காண்கிறேன்.

அவர் தான் ஏ. எம். ஏ. அஸீஸ்

அஸீஸ் தொடக்கி வைத்த அறிவியக்கத்தின் மலர்களில் உவைஸ் ஒருவர்.

ஃ ஃ ஃ

ஐரோப் உவைஸிடம் இருந்து நாம் பலவற்றை தெரிபார்க்கிறோம். அந்த தெரிபார்ப்புச்சுனை நிறைவேற்றம் ஆற்றலும் உழைப்புச்சக்தியும் அரிடம் உண்டு.

ஐரோப் உவைஸ் வாழ்க.

தமிழ் இலக்கியம் வளர்க.

மக்கட் செல்வம்

பொற்பல னுடைய ரேனும் பொருட்பல னுடைய ரேனுஞ்
சொற்பல னுடைய ரேனுந் துதிபல னுடைய ரேனு
நற்பல னுடைய ரேனு நனியறி வுடைய ரேனு
மிற்பல னுரு மைந்த ரில்லவ ரில்லா ராமே

சேகுரூப்புலவர்: திருக்காரணப்பிரானம்: லாகூர்புக்க

படலம்: 17

கலாநிதி தோன்றக்

காரணமான

கலாவல்லி

“வாழ்வில் வெற்றி கண்ட ஒவ்வொரு ஆணுக்கும் பின்னால் ஒரு பெண் இருக்கின்றாள்” என்ற முதுமொழி அன்றும் இன்றும் உண்மையானதாகும். அந்தவகையில் வெற்றியடைந்த ஒவ்வொரு ஆணினதும் வாழ்க்கைக்குணநலன்களைப் பிரதிபலிக்கும் “ஆடி” ஆணின் துணைவியே. “மனைவியைக்காட்டு. கணவன் எப்படி எனக் கூறிவிடுவேன்” என்றார் மற்றொரு அறிஞர். அவ்வளவுதாரம் ஒரு மனைவியின் குணநலன்களிலே கணவனின் உரு பிரதிபலிக்கின்றது. தனது வெற்றியின் பெரும் பங்கு தனது மனைவிக்கு உரியது என்பதை கலாநிதி உவைஸ் மறுக்கவில்லை. எனவே தான் நாம் இக்கட்டுரையில் அறிவில் மூத்தவரான எம் “கலாநிதி”யைத் தோற்றுவிக்கக் காரணமாயமைந்த அழகிலும் அன்பிலும் மூத்தவளான ‘கலாவல்லி’யின் வாழ்க்கைப் பின்னணியை ஆராய்கிறோம்”.

அன்புக்கு அன்னையாகவும், ஆசைக்கு கன்னியாகவும், அறிவுக்கு ஆசானாகவும், ஆலோசனைக்கு அமைச்சனாகவும், குடும்பத்தின் குல விளக்காகவும் குழந்தைகளின் வழிகாட்டியாகவும், குணத்தின் சிகரமாகவும் விளங்குகின்ற ஒரு மங்கை நல்லாள் மனைவியாக வாய்த்து விட்டால் இல்லறம் என்னும் இன்பநதியில் ஓடும் இலட்சியம் என்னும் வாழ்க்கைப் படகு எதுவிதச் சிக்கலும், சிரமமின்றி குறித்த திசையைச் சென்றடையும் என்பதை நாம் கண்டும், கேட்டும். அறிந்தும் இருக்கின்றோம். பல இலட்சிய மேதைகளின் வாழ்க்கைத் துணைவியரின் வரலாற்றிலிருந்து நாம் இதனை உணர்ந்துள்ளோம். ஆகவே கலாநிதி அவர்களின் துணைவியை நாம் நோக்கின் பல அருங்குணங்களைத் தன்னகத்தேகொண்டு தன் துணைவரின் இலட்சியம் நிறைவேற அல்லும் பகலும் உழைத்தும் வரும் ஓர் உதத்தி செல்வக் குடும்பத்தில் பிறந்

தாலும் சிறந்த பண்பும், பரந்த எண்ணமும், உயர்ந்த குணமுமுடையவராக இருந்து வாழ்ந்து வருவதை நான் காண்கின்றேன். தன் நாயகனின் குணங்களுக்கேற்பத் தன்னை மாற்றிக் குடும்பக் குல விளக்காகத் திகழ்கின்றார். குடும்ப பாசமும் விருந்தினரை விரும்பி உபசரிக்கும் உயர் குணமும், எல்லோரிடமும் இனிவாகப் பழகும் இயல்பும், மதபக்தியும், பதிபக்தியும் கொண்டு பெண்களுக்கோர் முன் மாதிரியாய் வாழ்பவர்தான் எமது கலாநிதி அவர்களின் துணைவி ஹாஜித் சித்தி பாத்தும்மா அவர்கள்.

இவ்வம்மையார் “தினோர் வாழும் கோட்டையென” வர்ணிக்கப்படும் வேர்விலே சீனன் கோட்டையில் அன்று வளர்ந்தோங்கி இன்று சிறந்த விளங்கும் மர்ஹுமீஸ். எம். எச். எம். சாலி ஹாஜியாரின் மூத்த புதல்வர் அல்ஹாஜ் எம். எஸ். எம். வபா அவர்களினதும் அவரின் அன்பு மனைவி உம்முஹசா அவர்களினதும் சிரேஷ்ட புதல்வியாக 1935ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 9ந் திகதி பிறந்தார்கள்.

இளமையிலிருந்தே எதனையும் விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பான்மையும், ஏழைக்கிரங்கும் இனிய பண்பும்,

ஏ. லீ. ஏ. ருலிக்

(விழாக்குழு காரியதரிசி)

தலைமை ஆசிரியர், அலலியா முஸ்லிம் பாடசாலை,

எலுவிலை, பாணந்துறை

சமையலில் தேர்ச்சியும், சன்மார்க்கத்தில் பற்றும் கொண்டு வாழ்ந்தார்கள்.

தனது ஏக புதல்வனுக்கு வாய்க்கும் மங்கை எல்லா இலட்சணங்களையும், எம்மோடு என்றென்றும் இணைந்து வாழும் இனிய மருமகளாகவும் இருக்க வேண்டுமென்ற அவாவினை உடையவர்களாகக் கலாநிதியின் பெற்றோர் இருந்தார்கள்.

முன்னம் அவனுடைய

நாமம் கேட்டாள்

மூர்த்தி அவனிக்கும

வண்ணம் கேட்டாள்

பின்னை அவனுடைய

ஆரூர் கேட்டாள்

பெயர்ந்தும் அவனுக்கே

பிச்சியாளுள்!

அன்னையையும் அத்தனையையும்
அன்றே நீத்தாள்
அகன்றாள் அகலிடத்தோர்
ஆசாரத்தை

தன்னை மறந்தாள்
தன் நாமம் கெட்டாள்
தலைப்பட்டாள் நங்கை நல்லாள்
தலைவன் தாமே!

என்று தனது நாயகனின் கரங்களைப் பற்றினாரோ அன்று முதல் தன் நாயகனின் வழியினையே பின் பற்றத் தொடங்கினார்கள். தனது விருப்பு வெறுப்பு களுக்கு இடம் கொடாது தன் துணைவரின் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கே இடம் கொடுத்தார்கள். அவரின் குணங்களுக்கேற்ப தன்னை மாற்றக் கொண்டார்கள். இதனால் பிறந்த இடத்திற்கும், புருந்த இடத்திற்கும் பெருமை தேடிக்கொடுத்தார்கள். தன் மருமகளின் பண்புகளையும், பாசத்தையும், தங்களை கவனிக்கும் பாங்கினையும் கண்ட கலாநிதியின் பெற்றோர்கள் தங்களுக்கு மகள் இல்லையே என்ற எண்ணத்தையே மறந்தார்கள். மாமி, மருமகள் என்ற வேறுபாடு சிறந்தளவு மின்றி கலாநிதியின் குடும்பம் சிறப்புற்று விளங்கியது. 93 வயதைக் கடந்து கொண்டிருக்கும் தன் மாமனாரை தன் தந்தையையும்விட மேலான அன்புடன் அவருக்கு செய்ய வேண்டிய அத்தனை கடமைகளையும் எந்த விதக் குறைவுமின்றி நிறைவேற்றி வருகின்றாள் ஹாஜினி அவர்கள்.

தன் வாழ்வு உயர்ந்த வாழ்வு செல்வ வாழ்வை விட சிறப்பானதும், நிம்மதியானதும் என என்னிடம் அடிக்கடி கூறுவார்கள். கலாநிதி அவர்கள் எழுத்தாய்வில் இறங்கி விட்டால் குடும்ப பாரதத்தையே மறந்து விடுவார்கள். அவ்வேளைகளில் தம் துணைவருக்கு எவ்விதக் கஷ்டமுமின்றி குடும்பச் செலவுகளைத் தனது திறமையால் சமாளித்து விடுவார்கள்.

ஹாஜினி அம்மையார் தன் குடும்பத்தில் எவ்வளவு பாசமுடையவராக இருக்கின்றாரோ அதேபோன்று தன் உடன் பிறந்தவர்களிடமும் பாசமுடையவராக இருக்கின்றார்கள்.

நான் உடன் பிறவாவிட்டாலும் நான் இவ்வூரில் திருமணம் முடிக்கும் முன்பு 15 நாட்கள் அவர்களின் வீட்டில் தங்கியிருந்த காலம் எனக்கு உண்டி.

கொடுத்து உபசரித்து சிறப்பான முறையிலும் எனது செலவின்றி எனது திருமணத்தை நடாத்திவைத்தார்கள். எனக்கு உடன்பிறந்த சகோதரி இல்லை என்ற குறையினைப் போக்கிய ஹாஜினி அவர்களையும் அவர்களின் துணைவர் கலாநிதி அவர்களையும் என்றுமே மறக்க முடியாததாகிவிட்டது. திருமணத் தன்று என்னை நாடி வந்த நண்பர்கள் உறவினர்கள் யாபேர்களுக்கும் ஹாஜினி அவர்கள் சமைத்துக் கொடுத்தார். அன்று முழுவதும் ஓய்வின்றி உழைத்தார்கள். இச்செய்கையால் ஹாஜினி அவர்களின் உயர் குணத்தையும்; ஏற்றத்தாழ்வின்றி எவருக்கும் தன்னால் முடிந்ததைச் செய்யும் பண்பினையும் தன் துணைவரின் உறவினரின் குடும்பத்தில் தான் கொண்டுள்ள பற்றினையும் காட்டி ஏனையோருக்கு முன்மாதிரியாக நடந்தார்கள். இப்படியான பண்பான குணத்தை ஹாஜினியிடம் மட்டுமல்ல அவர்களின் அருமை மகளிடமும் யான் காண்கின்றேன்.

1960-ம் ஆண்டு தனது பெற்றோரையும் தம் துணைவரின் பெற்றோரையும் அனுப்பி இஸ்லாத்தின் இறுதிக் கடமையினை நிறைவேற்றி வைத்த ஹாஜினி 1970-ம் ஆண்டு தம் துணைவருடன் சென்று இறுதிக் கடமையினை இனிதே நிறைவேற்ற வந்தார்கள். 1968-ம் ஆண்டு தமிழ் நாட்டில் நடைபெற்ற அனைத்துலக தமிழாராய்ச்சி மகா நாட்டுக்கு தம் துணைவருடன் சென்று பல பேராசிரியர்களின் குடும்பங்களுடன் பழகி அவர்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்றுவந்தார்கள். இன்று ஈழம் வரும் தமிழ் நாட்டு இஸ்லாமிய பேராசிரியர்கள் எழுத்தாளர்கள் கலாநிதி அவர்களின் விருந்தினர்களாக தங்கிச் செல்வதையும் நான் காண்கின்றேன். அவர்களை யெல்லாம் அன்போடு உபசரித்து அனுப்பும் நற்பண்பினைக்கொண்டு வாழ்கின்றார். எப்பிரச்சினையையும் தம் துணைவருக்கு எட்டி வைக்காமல் தானே முன்னின்று அதனை தீர்த்து வைப்பார்கள்.

தன் துணைவரின் நலமே தன்னலம், தன் செல்வங்களின் சிறப்பான வாழ்வே தன் வாழ்வு, எனத்தினமும் ஏகனை இறைஞ்சும் எம் கலாநிதியின் துணைவி ஹாஜினி சித்தி பாத்தும்மாவின் வாழ்வு சிறப்புற்றோருக்கவும், நிறைந்த செல்வங்கள் பல்கிப் பெருகவும், பல்லுலகமும் படைத்துக் காத்தளிக்கும் பரமன் நீடித்த ஆபுளைக் கொடுத்து நிலையான புகழுடன் வாழ வழி வகுக்க அந்த வல்லவனை இருகரமேந்தி யானும் யாமும் இறைஞ்சுவோமாக!

நான் போற்றும்

கலாநிதி, பேரறிஞர்

அல்ஹாஜ்

ம. மு. உவைஸ்

சாஹிப்

அன்பு அடக்கம் பொறுமை, உயர்பண்புகள்; தொழுகை, இபாதத்து-இசுலாமியம்; நூலாசிரியர்! பதிப் பாசிரியர்! பன்மொழிப்புலவர்! வணிகவியலறிஞர்! நீதி பதி! மொழிபெயர்ப்பாளர்! உரையாசிரியர்! கட்டுரையாளர்! ஒப்பியலறிஞர்! திறனாய்வாளர்! பயண நூலாசிரியர்! மாசிகை ஆசிரியர்! பல்கலைக் குரிசில்! தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களில் ஆய்ந்து தோய்த்து துறை போகியவர்! இசுலாமியத் தமிழிலக்கியங்களில் நுணுகி ஆராய்ந்து, தோய்த்து இரண்டறக் கலந்தவர்! இசுலாமியத் தமிழிலக்கியங்களிலெல்லாம் இன்று முழு முதல் Authority! பல்கலைக்கழகம்! ஆராய்ச்சி! உழைப்பு — இவற்றின் மொத்த முழுநிலை உருவம் தான் கலாநிதி உவைஸ் சாஹிப்! இவர்தான் பண்டாரகர் பேரறிஞர் அல்ஹாஜ் உவைஸ் சாஹிப்.

அன்று 1968 சனவரித் திங்கள் தமிழகத்தின் தலை நகரில் இரண்டாவது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு — அற்றைத்திங்கள் என் வாழ்நாளில் பெற்றகரிய — உரிய பேறுபெற்றநாள். அந்நாள் தான் பேரறிஞரைக் கண்டேன். அன்புக் கரம் பற்றினேன். பெற்றேன் பெறலரும் நட்பு. போற்றி வருகிறேன். அன்று முதல் இன்று வரை அவர்களின் குடும்பத்தாரோடும் உறவு விரிந்து, பரந்து வளர்ந்தோங்கி வருகிறது. அன்பு, அறிவு, ஆட்கொண்டது. அவர்களது அறிவாராய்ச்சி, அடக்கம் போன்ற பல உயரிய பண்புகள் என்னை மிகக் கவர்ந்தது, அவர்களோடு அதிகம் ஈடுபாடுக் கொள்ளச் செய்தது. என்மீது அவர்கள் காட்டி வரும் அன்புப் பிணைப்பு ஓர் ஈடு இணையில்லா இணைப்பினை மேலும்

ஏற்படுத்திக் கொண்டது எனின் என்னென்பேன். இன்று அவர்களின் நட்புக்காக எங்கும் பல்லோர் தமிழகத்தில் தவம் புரிகின்ற தன்மையினை உணர்வேன்; அறிவேன். நான் அவரின் முதல் சீடன் என்பதில் மட்டில்லா மகிழ்வுறுகிறேன். அப்பேறுபெற்றவன் யானே! அல்ஹம்துலில்லாஹ்!

முதல் இசுலாமியத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு 1973 இல் திருச்சியில் நடைபெற்ற ஞான்று, பேராசிரியருக்குப் பொன்னாடை போர்த்திச் சிறப்பித்தது. தமிழகம் அவர்களுக்கு ஈந்த மிகப்பெரிய பெருமை எனும் புகழாரம் அது!

“முஸ்லிம்கள் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு ஆற்றிய தொண்டு” (ஆங்கிலம்) முதல் ஆய்வு நூல். அதனை யொட்டியே பின்பு பிற ஆசிரியர்களின் வழிநூல்கள் கட்டுரைகள் பல எழுந்தன எனின் அந்நூல் சிறப்பு தான் என்னே! அவர்தம் ஆங்கில மொழிப்புலமைக்கும் சான்று பகரும் அந்நூல் ஆங்கிலத்தில் முதன் முதலில் எழுதப்பட்ட இசுலாமியத் தமிழிலக்கிய ஆய்வுத்தாளும் அதுவே. குணங்குடியார் பாடல்களில் மூழ்கி அதனில் முகிழ்த்தெடுத்த நன்முத்து “ஞானச் செல்வர் குணங்குடியார்” அவர் தம் நீதித்துறை அறிவின் விரிவு “நீதியும் நியாயமும்”. சிங்கள மொழிப் புலமையின் தேர்ச்சி பாண்டித்தியம் தந்தபரிசு அவர் தம் மொழிபெயர்ப்புப் பணிகள். இரண்டாவது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டு பிரயாண அனுபவம் பெற்ற இலக்கியமகவு “நெஞ்சில் நிலைத்த சுற்றுலா”. புண்ணிய பூமிப் பயணம் — ஹஜ் யாத்திரை தந்த காவியம் “மக்காப்பயணம்”. முதல் இசுலாமியத் தமிழாராய்ச்சி கால்கோள் கண்டெடுத்தது “இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் திருச்சித் திருப்பம்”. என அவர்களது ஆய்வுப் பணிகள் இன்னும்பல. அவைகள் அனைத்து பற்றும் ஞாலம் நன்கறியும். அண்மையில் அவர்களது “முதுரையும் சீரூப்புரானமும்” என்ற அரிய ஆய்வுக் கட்டுரை (அச்சாகவில்லை. விரைவில் வெளிவரும்)யினைக் காணும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அக்கட்டுரையின் மாட்சி சொல்லற்கு எளிதோ! இன்னும் என் மனத்திரையில் — நினைக்கும்பொழுதெலாம் தோன்றித் தோன்றி நிழலாடுகின்றன. அது இலக்கிய ஒப்பியலாய்வின் வெளிப்பாடு. ஆழ்ந்து அகன்ற அறிவின் ஆற்றல்; முதிர்ச்சியான தேர்ச்சி அது. அண்மையில்

தக்கலை எம். எஸ். பஷீர்

“இஸ்லாமும் இன்பத் தமிழும்” எனும் அவர்களின் பேராய்வுநூல் வெளியாகியுள்ளது. அந்நூலின் சிறப்பும் பெருமையும் மேலும் புகழ் தருவன. இசுலாமியத் தமிழிலக்கியத்தில் துறைபோகிய அறிஞர் எஃபதற்கு தகுசான்று பகரும். ஆங்கிலத்தில் இசுலாமியத் தமிழிலக்கியங்கள் பற்றி ஆய்வுக்கட்டுரைகள் எழுதிவருபவரும் இவரே. இக்கலை பிறராலும் பின்பற்றப் படல் வேண்டும். இன்றியமையாதது வேண்டற்பாலதுமாம்.

இன்று இசுலாமியத் தமிழ்க் காப்பியங்கள்” (ஆங்கிலம்) பற்றிய, பல்கலைக் கழக Ph. D. ஆய்வில் கலாநிதி உயர் பட்டம் பெற்று புகழாரம் சூட்டும் நன்னான்! பொன்னான்! வரலாற்றில் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட்ட நன்னான்! உரியவருக்கே பாராட்டும் புகழும் உரித்தாகின்றது. எனில் அப் பாராட்டும் புகழுமே பெருமை அடைகின்றன எனில் மிகையன்று!

அவர் தம் ஆய்வுகளும் மேதைத்தன்மைகளும் தமிழகத்திற்கு முன்னோடி முதன்மையாக இலங்குகின்றன. எங்களுக்கெல்லாம் முதல்வராக முன்மாதிரியாக மூத்த அறிஞராக வழிகாட்டியாக — பல்கலைக்குரிசிலாக அவர் தம் பணிகள் பரிணமிக்கின்றன. பரிமளிக்கின்றன. அவைகள் பின்பற்றப்பட வேண்டும் எஃபது என் பேரவா. எனது இசுலாமியத் தமிழிலக்கியார் வம் அதிகமாவதற்கும் காரண கர்த்தா கலாநிதி அவர்களே என்பது இவன் குறிப்பிடத்தகுத்து.

இலங்கை தந்த டாக்டர் உ. வே. ச.! இசுலாமிய இலக்கியத்தென்றல்! இலக்கிய பசுஞ்சோலை! அன்புக் கடல்! பண்புப் பெட்டகம்! இன்றைய இலக்கிய நாய

கர்! வரலாற்று நாயகர்! நானாய வரலாற்றுத் தலைவர்! அவரே நான் போற்றும் நாயகர்! அவர் புகழ் விரிப்பின் விருயும்.

அல்லாஹ் மேலும் அவர்களுக்கு உயர்ந்த பதவிகளை நல்குவானாக! இசுலாத்திற்கும் இந்தமிழுக்கும் நற் றெண்டு ஆற்ற அல்லாஹ் அருள்பாலிப்பானாக! ஆமீன்!

இக் கட்டுரையை எழுதிய தக்கலை எம். எஸ். பஷீர் தமிழகத்தின் இசுலாமிய எழுத்தாளர்களுள் குறிப்பிடத் தக்கவர். இளமைமையே ஞானப்பாடல்கள் பற்றி ஆய்வு நடத்திவருபவர். பிரப்பு (ஒலி) பற்றிய பல ஆய்வுக் கட்டுரைகள் எழுதி புகழ்பெற்றவர். இசுலாமியத் தமிழ் இலக்கியங்கள், தமிழகத்து சூபிப்புவவர்கள் பற்றியும் பல ஆய்வு கட்டுரைகள் எழுதி அறிமுகப்படுத்தியவராவார். ‘நாஞ்சில் நன்மொழியோன்’ எனும் புனைபெயரிலும் பல கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். ‘பிரம்ம ஞானசுபை இஸ்லாமியக் கழகம்’ (அடையார்) செயலாளர் ஆவர். B. Sc. விலங்கியல் பட்டமும், நூலகச்சான்றிதழ் பட்டமும் பெற்றவராவார். சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரியில் தமிழ் எம். ஏ. பயின்றவராவார்.

பிஸ்மில்லாஹிர்றஹ்மானிர்ரஹீம்

ஆதிசொல் சுகுபு நூறு மும்மறையி
லடங்கிய தந்தமு மறைக
ளேதமில் குருஆ னென்பதி லடங்கி
யிருப்பதில் வகைக்குறு ஆனங்
கோதகல் பாத்தி காவினி லடக்கங்
கொண்டது பாத்திகா முழுது
மோதிய பிசுமிலி னினிறைந் தடங்கி
யுறைவதென் றனர்வான் முறையே

வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர்: இராஜநாயகம்: நபி இட்டமுத்திரை மோதிரம்
வந்த படலம்: 19

"WELL DONE, UWISE"

A. A. AHAMED JIFFRI

B.A., Dip in Ed.
Administrative Secretary
Naleemiah Institute.
Beruwala.

democracy..... and others beaten about from time to time as educational panaceas, still one can boldly say what is real scholarship and what is lack of it. Hence I would describe our own Uwise thus "Here's a sound scholar".

What a pity? Every bouncing bounder — full of sound and fury — who makes his fiery speech on some platform gets his applause. But has anyone paused to think whether this demagogue is really sound..... whether this Colossus (Islamic or otherwise) has a pair of clay feet? It's time we welcomed real scholarship. So let's all say: "Well Done, Uwise!"

Dr. Uwise's personality has also something unique viz., it is complete organisation of his mental, emotional and other traits..... a composite nature that distinguishes him from other individuals. I am quite sure of this because when I had the chance of inviting persons to address my students I avoided the loud-sounding politician and had as speakers the more silent scholars who think more and talk less and not vice-versa. And Al-Haj Dr. M. M. Uwise is one we all liked.

In these days when in the University Campus emotionality (positive factor) and inhibition (a negative process) have been exploited by designing individuals for certain ends of their own, one is really happy to note that a great and good man such as Dr. Uwise is at hand. The conception of the essence of all things as the realization of their special end or good leads to the fact that this special end or good is only good in relation to the end or good of the whole of which it only forms a part and that ultimate reality is found to consist in the ultimate end. Dr. Uwise..... You really have the "summum bonum", Bravo!

Dr. Uwise has always impressed me as an integration of ability and goodness. His general adaptability to new problems and conditions of life, his innate intelligence, his adroit use of his social and economic environment, his insight into cultural and environmental influences, his high educational attainment and lastly his high scholarly attitude to life in general led him to very useful research and a unique doctorate.

Even though one cannot find consensus as to what is educationally sound after one has examined all the philosophies of education such as pragmatic naturalism, reconstructionism, romantic naturalism, existentialism, linguistic analysis, idealism, realism, rationalism, scholaristic realism, facism, communism,

A PIONEER IN RESEARCH

In an age of extreme materialism, where human activity is measured in terms of monetary returns, it is extremely difficult to find a scholar of such dedication to learning in research as Al-Haj Dr. M. M. Uwise. They say a prophet is not honoured in his own country. This applies equally well to men of learning. It is rarely known that for the last thirty years Dr. Uwise had dedicated almost his whole life to resurrect some of the masterpieces of Islamic Tamil literature from the debris of forgotten things. At first Dr. Uwise has to fight against prejudice—a prejudice amongst certain scholars who saw no good in any Tamil literature, other than the hitherto well known masterpieces. This prejudice took a different form in Muslim orthodox circles. They could find no good in any Islamic literature which is not in Arabic, Persian or Urdu languages. Dr. Uwise like other pioneers in the different fields of learning had to fight these prejudices on both these fronts single handed. By patient collection, edition and translation of innumerable works, many of which are out of print, he showed the Tamil speaking world that there was quantitatively a vast number of Islamic Tamil works whose existence was not even known in

the centres of Tamil learning. His second task was to evaluate them and show that these works were second to none in their literary excellence of form and style. Thirdly, by arduous interpretation he showed that the contents of these works merited serious study, not only by research scholars but also by those who loved philosophy, metaphysics, Islamic culture and civilization. In the innumerable works he has edited and written, he has clearly shown the germination and growth of Islamic ideas throughout several centuries in the sociological background of a great Tamil civilization.

The originality of literary outpouring of many Muslim saints and poets consisted in the use of Tamil symbolism not only to convey the immeasurable depths of Sufi metaphysics, but also to communicate their own personal experience of the Divine.

As is well known, whilst religious experience is immediate and personal, there can be meditation in the communication of that experience. Tamil speaking sufi saints thus mixed indigenous literary symbolism with Arabic and Persian technical terms to convey the experience of the Divine. With the passage of time, Tamil literature developed a new branch to meet the demands of an Islamic civilization. This is known as Islamic Tamil literature.

Dr. Uwise deserves the eternal gratitude of all Tamil scholars for unearthing the masterpieces in Tamil on Islamic themes from private and public libraries, editing and publishing them for the greater good of all Tamil lovers. May Almighty Allah grant him long life and good health to continue this great service for many more years to come.

A. M. M. SAHABDEEN, B.A. (Hons.)
(Formerly of the Ceylon Civil Service,
and acting Head of the Department of Western
Philosophy, Vidyodaya University of
Ceylon)

அமைதியான

பணி

இலக்கியத்துறையிலும் இஸ்லாமிய கலாசாரத்துறையிலும் ஒரு சமுதாயத்தை வழிநடத்த முற்பட்டவர்களைப் பாராட்டிப்புகழ்வதில், சமுதாயமே பெருமை அடைகின்றது. நமது நாட்டிலுள்ள அறிஞர் பெருமக்களில் முதன்மையாகப் போற்றப்பெறுபவர்களில் கலாநிதி அல்ஹாஜ் எம். எம். உவைஸ் அவர்களும் ஒருவராகும். அன்னார் தமிழ் இலக்கியத்துறையில் ஆற்றியுள்ள அளப்பரிய சேவைகளை நினைவு கூறுகின்ற அதே நேரத்தில் சமுதாயத்தின் முற்போக்குத் திட்டங்களுக்காகச் செய்துள்ள இணையற்ற சேவைகளையும் நினைவிற்கொள்வது அவசியமாகும்.

முஸ்லிம்களின் சமய சமூக வாழ்க்கைக்காகப் பல இயக்கங்களின் மூலமாகப் பணியாற்றியுள்ளார். விசேடமாக இலங்கை அரசாங்கத்தின் கலை, கலாசாரப்பிரிவுகளில் இயங்கும் சபைகளில் அங்கம் வகித்து சமுதாயத்தின் குறைபாடுகள் பலவற்றை நிவர்த்தி

செய்துள்ளார். அத்துடன் சமாதான நீதிபதியாகவும் துவாகியாகவும், பள்ளிசொல் பரிபாகராகவும் முஸ்லிம் மானவர்களின் சமய இலக்கியப் பரிட்சுராகவும் இருந்து வருந்தொண்டுகள் பல புரிந்துள்ளார்.

ஒரு சமுதாயத்தின் முன்னேற்றம் ஒரு துறையை மாத்திரம் சார்ந்ததாக இல்லை. பல்வேறு துறைகளிலும் முன்னேற்றம் காணவேண்டும். அதற்கேற்ப பரந்த மனப்பான்மையுடனும் ஆழந்தசிந்தையுடனும், அமைதியாகப் பணிபுரிந்து வருபவர்தான் கலாநிதி அல்ஹாஜ் உவைஸ் அவர்கள்.

எனது தலைமையில் இயங்கும் முஸ்லிம் கலாசார நட்புறவுச்சங்கம், செட்டியார் தெரு மீலாத் குழுஎன்பவற்றுள் முன்னேற்றத்திலும் அதிக அக்கறை காண்பித்துள்ளார். செட்டியார் தெரு மீலாத் குழுஎன, வளரும் சமுதாயத்தின் இலக்கியத் தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்தும் வகையில் மாற்றியமைத் தவரும் கலாநிதி உவைஸ் அவர்களே.

அன்னரின் அரிய பண மெலும் மெலும் தொடர்வதற்கு எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ் நல்லருள் பாலிப்பானாக.

எஸ். எம். சகாப்தின்

காரியதரிசி: திருக்குர்ஆன் இயக்கம்

தலைவர்: செட்டியார் தெரு மீலாத் குழு
கொழும்பு.

தாயார் சொல்லுறுதி பூண்டமை

எத்தலத் தாயினு மெவர்கள் பாலினு
மெத்தொழி விடத்தினு மெவைவந்த தெய்தினு
முய்த்திட லுண்மையா லுரைத்தியெற்றருள்
பொய்த்திடாத் தாயர்சொ லுறுதி பூண்டதே.

குத்புநாயகம்: முகியிதின் புராணம்: வாய்மை விளக்கிய

படலம்: 32

கலாநிதியை வாழ்த்துகின்றோம்

பேராசிரியர் கா. முகம்மது பாருக் எம்.ஏ.

தமிழ்த்துறைத் தலைவர்
ஸதக்கத்துல்லா அப்பா கல்ஹரி
பாளையங்கோட்டை,
தமிழகம்.

கன்னலினைக் கசக்கவைக்கும் காவியங்கள்
கணக்கின்றித் தமிழ்மொழியில் கண்ட முஸ்லிம்
முன்னவர்தம் நற்பணியை முற்றக் கற்று
மூப்பில்லாப் பைந்தமிழை முறையாய் ஆய்ந்தே
அண்ணலென வீற்றிருக்கும் அன்டச் செல்வ!
அகங்கவரும் உவைஸ்என்னும் அறிவுக் கடலே!
எண்ணமெலாம் ஒருங்கிணைத்தே எந்தம் வாழ்த்தை
இயம்புகின்றோம் ஏற்றிடுக ஏந்தல் மணியே

‘தின்’குலத்துப் பெருமக்கள் தீந்தமிழ் ஆயத்
திருச்சியிலும் சென்னையிலும் திரண்ட போது,
ஊன்கலந்தே உயிர்கலக்கும் உயர்வாம் இஸ்லாம்
உவந்தளிக்கும் உறுதியுடன் ஓடி வந்து
தேன்கலந்த மொழியாய்வில் தெளிவு கூட்டிச்
தேசறையும் ஈழத்தின் திறனைக் காட்டி
வாட்கலந்த பேர்கொண்ட வண்ணச் சுடரே!
வாடாத தமிழ்ச்சரத்தால் வாழ்த்து கின்றோம்!

செந்தமிழை ஆங்கிலத்தைச் சிங்க ளத்தைச்
சேர்க்கின்ற நும்புலமைத் திறத்தைக் கண்டோம்!
சிந்தனையின் செழிப்பாலே சிறக்கும் நூல்கள்
சீராக நுமதுயர்வைச் செப்பக் கேட்டோம்!
முந்தியநற் புலவர்கள் மொழிந்த பாடல்
முடுக்கிவிடும் உரைவளத்தில் மூழ்கித்துய்த்தோம்!
அந்தமிலாப் புகழ்கொண்ட அல்லாஹ் அருளால்
அரும்பணிகள் தழைத்தோங்க வாழ்த்து கின்றோம்.

கலாநிதியாய்க் கவிநிதியாய்க் கருணை நிதியாய்
கன்னித்தமிழ்க் கவிநிதியாய்க் கருகடுப்பொன்
றலாநிதியாய் எழில்நிதியாய் இணையில் இறையின்
இல்புகளைப் புகழ்நிதியாய் இலக்கிய மாவெண்
ணிலாநிதியாய் நீள்நிதியாய் நின்றே எங்கள்
நெஞ்சத்தில் ஊக்கத்தை நிகழ்த்தும் நிதியாய்
உலாவிவரும் உவைஸ்ஹா ஜிஉத்தம ராமெம்
உயரீழ அறிவரசை வாழ்த்து கின்றோம்!

அன்புப் பணி

க ன்னித் தமிழுக்கு நீண்டகால வரலாறு உண்டு. அதனைக் கண்ணெனக் காத்து வந்தவர் பலர்; போற்றிப் புகழ்ந்தவர் பலர்; தமிழுக்கு வளர்ச்சி உண்டு; வளம் உண்டு; உணர்ச்சி உண்டு; உயிர் உண்டு. இத்தகைய மொழி, சமுதாயத்தின் வளர்ச்சியிலும் வளத்திலும் உணர்ச்சியிலும் ஒன்றிணைந்து உயிரினும் மேலாகப் போற்றப்படுகின்றது. இத்தனைக்கும் காலாக நின்று உழைத்த தமிழ்ப் பேரறிஞர்களில் ஒருவராக மதித்துப் போற்றப்படக்கூடியவரே கலாநிதி, அல்ஹாஜ் எம். எம். உவைஸ் அவர்கள்.

தமிழுக்குப் புதியதொரு வரலாறு எழுதப்போனால் அந்த வரலாறு புதுமையும் பொலிவும் பெற்றுத் திகழ வேண்டும். அதன் வரலாற்று நாயகர்களில் குறிப்பிடத் தக்கதோர் இடத்தை-தமிழறிஞர் வரிசையில் அல்ஹாஜ் எம். எம். உவைஸ் அவர்களுக்கு வழங்கப்படல் வேண்டும். பழமைக்கும் புதுமைக்கும் நடுவராகித் தமிழ் இலக்கிய வளத்தைச் சிறப்பித்தவர், அறபு, உறுது, பாரசீகம், ஆங்கிலம், சிங்களம் ஆகிய மொழிகளின் சொற்கள் தமிழ் மொழியோடு உறவாடும் வகையினைச் சிறப்பாக ஆராய்ந்து விளக்கம் கூறுபவர்; கிராமிய மக்களின் நாவுகளில் இன்றைக்கும் நடமாடுகின்ற ஆனால் வழக்கொழிந்த சங்க இலக்கியச் சொற்களை ஆராய்ந்து அவற்றை நிலைக்க வைத்தவர்.

இஸ்லாமியரால் எழுதப்பட்ட பெருங்காப்பியங்களை யும் சிறு காப்பியங்களை சேகரிப்பதற்காகத் தமது வாழ் நாளின் பெரும் பகுதியை அர்ப்பணித்தவர்; கறையானுக்கும் எலிகளுக்கும் பூச்சிகளுக்குங்கூட இரையாகிக் கொண்டிருந்த எண்ணற்ற இலக்கிய ஏடுகளைத் தேடிப்பிடித்தவர், அவற்றைக் கண்டுபிடிப்பதற்காகக் கடல் கடந்து தமிழகத்துக்குச் சென்று, சேகரித்துப் புதிப்பித்து-பதிப்பித்து-மக்கள் மத்தியிலே மக்கள்

இலக்கியங்களாகப் பரிணமிக்கச் செய்தவர், அவற்றை ஆராய்ந்து தமிழ் இலக்கியத்துறையில் முஸ்லிம்களின் பங்கை நிலைநாட்டியவர் அத்தகைய இலக்கியச் செல்வங்களைத் தமிழைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட மாணவர்கள் மத்தியிலே பாடப்புத்தகங்களாகவும் பாடங்களாகவும் வகுத்துக்கொடுத்து மாணவரின் இலக்கிய ஆர்வத்தை வளர்த்தவர்.

தமிழ் ஆராய்ச்சி மகாநாடுகளில் தலைமை வகித்தும் ஆய்வுரைகள் நிகழ்த்தியும் தமிழின் பெருமையை உலகுக்கு உணர்த்தியவர், ஈழத்துக்கும் தமிழகத்துக்கும் இலக்கியப்பாலம் அமைத்து மொழியினால் ஒன்று பட்ட சமுதாய ஒற்றுமையை உருவாக்கியவர்.

இஸ்லாமிய இலக்கியம் கலாசாரம் என்பவற்றைப் பற்றிய ஆராய்ச்சிக்குட்பட்டவை பலவற்றை எழுதித்தந்தவர்; பன்னு, லாசிரியராகவும், அறிஞராகவும், தமிழ்ப் பண்டிதராகவும், பலமொழிப்புவலவராகவும், திகழ்கின்ற அன்றாடம் ஈழத்துப் பல்கலைக் கழகம் கலாநிதிப் பட்டமளித்து கௌரவித்திருப்பது தமிழ்க்கூடும் நல்லுலகத்தையே கௌரவித்ததை ஒத்ததாகும்.

தமிழிலும் சிங்களத்திலும் சிறப்புப் பட்டம் பெற்ற கலாநிதி உவைஸ் அவர்கள், உத்தியோகமே தமது வாழ்வின் இலட்சிய மெனக் கொண்டிருந்தால்—தாம்

அல்ஹாஜ் எஸ். எம். ஏ. ஹஸன்

(விரிவுரையாளர்)

ஆங்கில ஆசிரிய கலாசாலை பேராதனை.

வகித்த பதவிகளில் இன்று அவர் உச்சேணியை அடைந்திருப்பார். அவரைத்தேடி வந்த சில பதவிகளில் சில காலம் சேவையாற்றினாலும்—இலக்கியப்பணியைத் தமது நிரந்தர இலட்சியமாக்கிக் கொண்டார்.

அத்தகைய பேரறிஞரைச் சமுதாயம் பயன்படுத்த வேண்டுமாயின் இந்த நாட்டின் இஸ்லாமிய கலாசாரத்தின் உயர் பீடத்தில் அவரை அமர்த்தவேண்டும். அதனால் மொழி இலக்கியம் கலை கலாசாரம் ஆகிய பல கலைத்துறையிலும் இந்த நாட்டு மக்கள் விசேடமாக முஸ்லிம்கள் பயனடையமுடியும்.

பேறிரஞர் கலாநிதி உவைஸ் அவர்கள் நீண்ட ஆயுளும் சிறப்பும் பெற்று சமுதாய பணியில் மேலும் உழைக்க எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ் நல்லருள் பாலிப்பானாக—தொடரட்டும் அனாரூரின் அன்புப் பணி.

வளர்க உவைஸார் பணி

எனது நண்பர் உவைஸ் அவர்களைப் பற்றி எழுதுவதாயின், அது இலங்கையில் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மறுமலர்ச்சி வரலாற்றின் பதிவாகவே அமையுமெனலாம். அந்த அளவிற்கு அவர் இஸ்லாமிய இலக்கியத் துறையினோடு தம்மைப் பிணைத்துக் கொண்டுள்ளார்.

கலாநிதி உவைஸ் அவர்களுடனான, எனது முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட தொடர்பை எண்ணிப்பார்க்கும்போது, விபுலானந்த அடிகளார், பேராசிரியர்கள், க. கணபதிப்பிள்ளை, வி. செல்வநாயகம், அறிஞர் அஸீஸ் போன்ற பல அறிஞர் பெருமக்கள் எனது மனத்திரையில் தோன்றி, எமது உறவுச் சிந்தனை மீட்பை வளப்படுத்துகின்றன.

எமது பல்கலைக் கழகத்தே ஆங்கில மொழிவழியான அறிவுத்துறைகள் பேராதிக்கம் செலுத்திய ஒரு கால கட்டத்தில் தமிழோடு சிங்களத்தையும் தமது அறிவுத் தேட்டத்தின் களமாக விரித்து கொண்டவர் உவைஸ். உத்தியோக அடிப்படையில் செல்வாக்குரிய ஒரு துறையில் அன்று அவர் துணிந்தமை, முஸ்லிம் சமூகத்தைப் பொறுத்தளவில் அதன் நற்பாக்கிய மெனவே நாம் கூறவேண்டும். ஏனெனில் இதன் மூலம் இன்று எமது நாட்டின் கல்வித்துறையில், இஸ்லாமிய இலக்கியம் வகித்துவரும் உயர் நிலைக்கு அடித்தளம் அமைத்த வர்களுள் முன்னணியினராக உவைஸ் அவர்கள் திகழ்கிறார்கள். கலாநிதி உவைஸ் அவர்கள் எமது பழந்தமிழ் இஸ்லாமிய இலக்கியங்களை அரிதின் தேடி அளித்தமை

க்கும், எமது கல்வித்துறையில் அவற்றுக்குச் செல்வாக்குத் தேடித் தருவதில் பெரும் பங்கு கொண்டமைக்கும் முஸ்லிம் சமூகம் அவருக்குப் பெரிதும் கடப்பாடுடையதாயிருக்கும்.

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆய்விற்கும் படைப்பிற்கும் தமது வாழ்நாளையே அர்ப்பணித்துக்கொண்டுள்ள உவைஸ் அவர்கள் தமது நெடுங்கால ஆய்வின் பேரூத எமக்களித்துள்ள “தமிழ் இலக்கியத்தில் முஸ்லிம் காப்பியங்கள்” இஸ்லாமிய இலக்கிய மறுமலர்ச்சியில் புதியதொரு திருப்பமாகும்.

கலாநிதி உவைஸ் அவர்களின் இலக்கிய சாதனைகளை யிட்டும் அவற்றின் பேரூதப் பெற்றுள்ள கலாநிதித்தகை மையையிட்டும் எனது பெருமகிழ்ச்சியையும், பாராட்டையும், தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பொதுவாகத் தமிழிலகும் சிறப்பாக முஸ்லிம் சமூகமும் நண்பர் உவைஸ் அவர்களின் தொடர்பான இலக்கிய பணியைப் பெரிதும் ஆசித்து நிற்கின்றன. இவ்வரும் பணிக்கான ஆற்றலையும் நீள் ஆயுளையும் அல்லாஹ் அவருக்கு அருளப் பிரார்த்திக்கின்றேன். ஆமீன்.

எஸ். எம். கமாலுத்தின் B.A., B.Ed. Dip in Lib.

உதவி நெறியாளர்

இலங்கைத் தேசிய நூலகசேவைகள் சபை

கொழும்பு-4.

இலை நுனிப்பனி யாக்கை

கலையெனப் பிரிவிலாது கண்ணிமை காப்ப தென்ன
வலைவறக் காப்பச் சின்ன ளவனியிற் கலந்து வாழ்ந்தேம்
குலவிய மறியு மின்றேன் குறித்தினி யிருப்பதென்கோ
விலைநுனிப் பனியி னுக்கை யிறத்தலே நலத்தன் மன்னோ

உமறுப்புலவர்: சீரூப்புராணம்: மானுக்குப் பிணைநின்ற படலம்: 31

சில ஊர்கள் காரணப்பெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்றன. பல ஊர்கள் காரணங்களறியாது பழமை தழுவியழைக்கப்படுகின்றன. யாழ்ப்பாணம் வந்து இறங்கிய துறை என்ற காரணத்தால் பாணன்-துறை என நாமமிடப்பட்டதாகக் கொள்கின்றனர். செந்தமிழ் வளர்க்கும் யாழ்ப்பாணத்துக்குத் தெற்கே “நல்லூர்” என்ற கிராம மிருப்பது போல், பெந்தமிழ் செழிக்கும் பாணந்துறைக்குத் தெற்கே “நல்லூருவ” என்ற கிராமம் அமைந்திருப்பது அதற்கான தாரண மெனக்கொள்வர். தமிழ் வளர்த்த நாவலரும், பாவலரும், காலவரும், யாழ் நகரில் மட்டுமல்ல பாணந்துறையிலும் தோன்றலாம் என்பதற்குச் சான்றாகத் தமிழை வளர்த்து, வரும் பெருமை கலாநிதி உவைஸ் ஹாஜியவர்களையே சாரும். கலாநிதியவர்கள் தமிழுக்கும் சிறப்பாக இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியத்துக்கும் ஆற்றிய சேவையால் பாணன் துறையையும், நகரமக்களையும் மணம் பெறச் செய்தார், மக்கள் மனத்தில் இடம் பெறச் செய்தார். தமிழ் வளர்த்த நல்லார்கள் பட்டியலில் அவர் நாமம் பாணன் துறையுடன் கலந்திடம் பெற்றுள்ளது.

தமிழ் வளர்க்கும் தகைமை தமிழுக்கு என்ற நிலை மாற்றி தமிழைத் தாய்மொழியாக்கொண்ட முஸ்லிம்களும், கவிதைகளால், புராணங்களால், நாவல்களால் சிறுகதைகளால் மட்டுமன்றி தசாவதானத்தாலும் பல துறைகளிலும் தமிழர்களுக்கீடாக நின்றனர் என்பதையும், சில துறைகளில் தமிழ் மக்களை மிஞ்சிவிட்டனர் என்பதையும் நிரூபித்த பெருமைக்கு, அவர்தம் திறமைக்கு கலாநிதிப்பட்டம் மட்டுமென்ன பொன்னடை கூட நிகரல்ல. தன் தாய்பாஷையின் மீதுள்ள பற்றினால் ஒருவர் தன் தாய்மொழிக்கு ஆற்றக்கூடிய உன்னத சேவையை இனமரபை முறையடித்து நிலை நாட்டியவர் என்ற புகழுக்கும் உரித்தாகிறார் “பண்டித ரத்னம்” அவர்கள்.

சோனக முஸ்லிம்களுக்குத் தமிழ் வராது. தமிழை வளர்க்கத்தகுதியற்றவர்கள் இலக்கண இலக்கியம் தெரியாதவர்கள் என்ற குறுகியகணக்கை அறுத்தெறிந்து தமிழ் வளர்த்த நாவலரும் பாவலரும் எம்மிடையே உள்ளனர் என்பதை நிரூபித்த பெருமை கலாநிதி உவைஸ் அவர்களுக்கே உரியது. இஸ்லாமியச் சொற்களைத் தமிழ் மொழியில் புகுத்தி தமிழ் மொழியை எம் மதமொழியாகவுமாக்கிய பெருமை முஸ்லிம்களையேசாரும்.

இஸ்லாத்தை வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாகக் கொண்ட முஸ்லிம்கள் தாம் குடியேறி வாழ்ந்த சகல நாட்டுப்பாஷைகளையும் கசடறக்கற்று, இஸ்லாத்தை அந்தந்த நாட்டுப்பாஷைகளில் காவியமாய்க் கதைகளாய் வடித்தளித்துப் பாஷைக்கும் மதத்துக்குமகலாச்சாரத்துக்கும் உயரிய சேவை செய்துள்ளனர் என்பது

பாணன் துறை

தந்த

பண்டித ரத்தினம்

தற்கு மாலைதிவு, ஆபிரிக்க, மலேசிய, இந்தோனேஷிய இந்திய சரித்திர ஏடுகள் மட்டுமல்ல காவியங்களும் சான்று பகர்கின்றன. அதேவரிசையில் ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம்களும் தமிழ் மொழியைப் பொறுத்த மட்டில் சகல துறைகளிலும் முன்னிற்கின்றனர் எனத் துணிந்து கூறக்கூடிய அளவில் ஆற்றிய தொண்டினை யாரோ மறுக்க வல்லார்?

இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியங்களைப்படைப்பதில் இந்திய முஸ்லிம்களும் ஈடு இணையற்ற சேவைகளைச் செய்துள்ளனர், அன்றியும் இஸ்லாமியத்தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்கு இலங்கை முஸ்லிம்களுக்குப் பக்கபலமாயிருந்தனனர் என்பது சாலவும் பொருந்தும். சில சந்தர்ப்பங்களில் இலங்கை முஸ்லிம்கள் முன்னோடியாகவும் திகழ்ந்துள்ளது. எடுத்தியம்பப் படவேண்டிய ஒன்றாகும். சிறுகதை நாவலில்மர்ஹூம் ஸித்திலெப்பையும், நூறு ஆண்டுகட்குமுன்பு இறைமறையாம் திருக்குர்ஆனை தமிழில் தருவதில் வெற்றிகண்ட மகான் செய்குமுஸ்தபா வலியுல்லாஹ் அவர்களையிட்டு தமிழ் பேசும் முஸ்லிம் உலகம் பெருமைப் படுவது இயல்பு.

பாணந்துறை தந்த பண்டித ரத்தினம் ஹாஜி உவைஸ் அவர்கள் பாணந்துறை நின்று தமிழ், சிங்கள ஆங்கில மொழியிலான இஸ்லாமிய ஆக்கத்துறைகளில் செயல் வீரராகி இஸ்லாமிய இலக்கியத்துறையில் “கலாநிதி” பட்டம் பெற்ற முதல் முஸ்லிம் எனும் உயர்நிலைக்குத்தன்னை ஆக்கிக்கொண்டார். இத்துறையில் ஈடுபடும் ஏனைய இளைஞர்களுக்கு இவர் ஒரு அழகிய முன்மாதிரி. கலாநிதியவர்களின் சேவை சமுதாயத்துக்கும் மதத்துக்கும் சிறப்பாகத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கும் மென்மேலும் சிடைக்கப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

அல்ஹாஜ் ஏ. எம். ஷாஹுல் ஹமீது
அதிபர், அல்-இக்பால் மகா வித்தியாலயம்
கொழும்பு 2.

அல்ஹாஜ் கலாநிதி

எம். எம். உவைஸ்

இஸ்லாமிய இலக்கியத்துக்காக அளப்பரிய தொண்டாற்ற வரும் அல்ஹாஜ் கலாநிதி உவைஸ் அவர்களது, பாராட்டு விழாவில் பங்குபற்றிக் கொள்வதில் பெரிதும் மனமகிழ்ச்சியடைகிறேன். நல்லொழுக்கமும் உயர்பண்பும் சிறந்த இலக்கியப்படைப்பாற்றலும் ஒருங்கே அமையப்பெற்ற இப்பேரறிஞரைப் பாராட்டுவதும் கௌரவிப்பதும் எமது சமுதாயத்தின் தலையாய கடமையாகும். பாணந்துறை முஸ்லிம் களுக்கு மட்டுமன்றி இலங்கை முஸ்லிம்களுக்கே பெருமை தேடிக்கொடுக்கும் வகையில் அவர்கள் இலக்கியப் பணிபுரிந்து வருவது வெள்ளிடைமலை. அவரது இலக்கிய ஞானமும், இஸ்லாமிய அறிவும் ஆராய்ச்சித் திறனும் இலங்கையில் மட்டுமன்றி தென்னிந்தியாவிலும் கூட தமிழ் இஸ்லாமிய இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாய் அமைந்துள்ளதென்றால் அது மிகையாகாது. தன்னையொருடும் பத்தினரையோ உற்றார் உறவினரையோ பொருட்படுத்தாது இலக்கியத்தொண்டிலேயே திழைத்து பல நூல்களை வெளியிட்டிருப்பது ஈழநாட்டிற்கு சேவை யென்பதில் ஐயமில்லை. அவரை அதற்காக மனதார வாழ்த்துகிறோம். அவரது அரசியற் சேவையைவிட இஸ்லாமிய இலக்கிய சேவையையே பெரிதென மதிக்கிறோம்.

பாணந்துறை முஸ்லிம்கள் கொடும்புக்கு மிக அண்மையில் வாழ்ந்துவந்த போதிலும் வரலாற்றுத் தாக்கல்கள் காரணமாக கல்வித்துறையில் மிகப் பிற்போக்குள்ளவர்களாகவே இருந்தார்கள். இன்றும் அந்நிலை மாறவில்லை. 'மலடி பிள்ளைப்பெற்றாள்' என்ற கூற்றுக்கிணங்க முஸ்லிம்களைப் பொறுத்தமட்டில் கல்வித்துறையில் பிற்போக்குப் பகுதியாகப் பேரெடுத்தபான்

துறைப் பகுதி இற்றைக்கு சுமார் 25 வருடங்களுக்கு முன் பெற்றெடுத்த முதல் முஸ்லிம் பட்டதாரி ஜனாப் எம். எம். உவைஸ் அவர்களாவார். இலங்கைப்பல்கலைக் கழகமும் இவ்வாறே பெற்றெடுத்த முஸ்லிம் கலாநிதியும் அவர்களேயாவார். இன்ஷா அல்லாஹ் இந்த மலட்டுத்தாய்கள் அறிஞர் உவைஸ் அவர்களைத் தொடர்ந்து பல பிள்ளைகளை ஈன்றெடுக்கவேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறோம். ஆசைப்படுகிறோம்.

மௌலவி எஸ். எம். ஏ. எம். முஸம்மில்

(கலிபதுஷ்ஷாதுலி)

அல்ஹாஜ் கலாநிதி உவைஸ் அவர்கள் அமைதியாகவும் சாதாரியமாகவும் நடந்து இலக்கியத்துறையில் மட்டுமின்றி மற்றும் சமுதாயத்துறைகளிலும் செய்துவரும் அருஞ்சேவைகளைப் பாராட்டி எல்லாம் வல்ல அல்லாஹுத்தஆலா அவர்களுக்கு நீண்ட ஆயுளையும் நல்லாரோக்கியத்தையும் கொடுத்தருள வேண்டுமென்ப பிரார்த்திக்கிறோம்.

அல்லாஹ்

அலையை யுந்திட ராக்குவன் றிடரலை யாக்குவன்
மலையை யும்மணு வாக்குவ னணுமலை யாக்குவன்
நிலையை யிருவன் கணித்திடற் கருநெடுங் காலத்
தொலையை யும்நொடிப் பொழுதெனச் செய்குவன் துய்யோன்.

வண்ணக்களஞ்சியப்புவலர் : இராஜநாயகம் அரசநிலைப்படலம் 18

கலாநிதி உவைஸ் அவர்களின் வாழ்க்கையின் ஒரு சுருக்கக் கண்ணோட்டம்

பாணந்துறை மொயின் சமீன்

ஆசிரியர், ஜீலான் மகாவித்தியாலயம்

ஹேனமுல்லை

பாணந்துறை

எழில் அலைகளிலே ஓயிற் சுருதி இந்துமா சமுத்திரத்தை மேற்கு எல்லையாகவும், நர்த்தகியின் நடனலயஞ் சிந்தும் பொல்கொட ஆற்றை வடக்கு எல்லையாகவும், பசுமை போத்திய மருத வயல்களையும் முல்லைக்காடுகளையும் கிழக்கு எல்லையாகவும், கழுங்கையிலிருந்து காதலனை அரவணைக்கக் கரம் நீட்டும் வாக்கில் கிளை விட்ட நல்லுருவை ஆற்றைத் தெற்கு எல்லையாகவும் கொண்ட கவினும் வளனும் இசைந்த பாரிய நகரே பாணந்துறை:

ஈழமணித் திருநாட்டின் கோநகரிலிருந்து உருகுண தலைநகர் வரை பெரிய கருநாகம் போன்று நெழிந்து செவ்லும் தன்மை உள்ள காலி நெடுஞ்சாலை பாணந்துறையை ஊடறுத்துச் செல்கின்றது. தெற்கில் பதினான்கு மைல் தொலைவில், காலிவீதியின் கோடிக் கரையில் ஊர்மனை என்ற குக்கிராமம் அமைந்துள்ளது. இதற்கு அண்டையிலுள்ள ஒரு சிங்களக் கிராமத்தில் எமது அதிமதிப்புக்குரிய பெரியார் கலாநிதி எம். எம். உவைஸ் அவர்கள் பிறந்தார்கள்.

1922 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 15ஆம் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை பிற்பகல் 3 மணிக்கு இவரின் ஜனன வேளையாகும். ஆனால், பிறப்பு அத்தாட்சிப் பத்திரத்தில் 1922ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 18ஆம் திகதி என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வேறுபாடு ஏற்படுவதற்குக் காரணம் இந்தப்பிறப்பைப்பற்றி அறிவித்தவர் உண்மையான தினத்தை அறியாமையாலாகும். தந்தையாரின் பதம்—கிர்த்தனை புத்தகத்தில் உண்மையான பிறந்ததினம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பிறப்பை அறிவித்த தாய்வழிப்பாட்டினர் வேறுவிதமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இவர் பிறந்த அகம் இவர் தம் தாயார் பிறந்த மனையாகும். திருமணம் ஆன பின் தம்பதிகள் ஒரு சில வருடங்களுக்காவது தமது இல்லற வாழ்க்கையை இல்லக்கிழத்தியின் வீட்டிலேயே கழிப்பர். இது முஸ்லிம் களிடையே பயிலப்படும் ஒரு சீலமாகும். இவருடைய தந்தையார் பிறந்த ஊர் ஹேனமுல்லை என அழைக்கப்படுகிறது. இங்கு உள்ள முஸ்லிம் மக்கள் இந்த ஊரை ஊர்மனை என்று அழைப்பர். காடுகளால் சூழப்பட்டுள்ள

மக்கள் வாழும் பிரதேசம் ஊர்மனை என்பது இலக்கிய வழக்கு. இங்கே நாகர் ஆலிம் சாஹிப் வீடு என்று ஒரு வீடு உள்ளது. இப்பொழுது இவ்வீடு ஆலிம் சாஹிப் வீடு என அழைக்கப்படுகிறது. இவ்வில்லத்தில் பிறந்தவர் தான் இன்னரின் தந்தையார் அல்ஹாஜ் சம்சு லெப்டை மரிக்கார் மஹ்மூது. இவருடைய தாயாரின் பாட்டினர் நாகர் ஆலிம் என்று அழைக்கப்படுகிறார். கலாநிதி உவைஸின் தகப்பனர் ஆரம்பத்திலேயே வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டிருந்து பின்னர் சமயக் கைங்கரியங்களுக்கே தமது வாழ்க்கையை முழுமையாக அர்ப்பணித்திருந்தார். ஐம்ஆ பள்ளியில் பேஷ் இமாமார்களும் நபவியதல் காதிரியா தரிக்காவின் — ஊர்மனை தக்கியாவின் கலீபாவாகவும், ஹேனமுல்லை குர்ஆன் மதரசாவின் ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றி வந்துள்ளார். இப்பொழுது தொன்னூற்றிரண்டாம் வயதிலும்கூட முஸ்லிம் விவாகப் பதிவுகாரராகக் கடமையாற்றி வருகிறார். இவர் 1885 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 20 ஆம் திகதி பிறந்தார் என்று தமிழிலுள்ள இவருடைய பிறப்பு அத்தாட்சிப்பத்திரம் சான்று பகர்கின்றது.

எம்.எம்.உவைஸ் அவர்கள் தமது ஆரம்பக் கல்வியை ஹேனமுல்லை ஜீலான் வித்தியாலயத்திலேயே பெற்றார். அப்பொழுது அது அரசாங்கத் தம்பிப்பாடசாலை என வழங்கப்பட்டது. கரவெட்டியைச் சேர்ந்த திருவாளர் சீ.கார்த்திகேசு, திருவாளர் வே. செல்லையா, பண்டிதர் கந்தையா, பண்டிதர் டி. பி. கார்த்திகேசு முதலியவர்கள் ஆசிரியர்களாக இருக்கும் போது கல்வி கற்றார். ம. மு. உவைஸ் அவர்கள் இங்கு கனிஷ்ட தராதர பத்திர பரீட்சைவரை கல்வி பயின்றார். அப்பொழுது கனிஷ்ட தராதரப் பரீட்சை அரசாங்கத்தினாலேயே நடத்தப்பட்டது. பரீட்சைக்குத் தோன்றும் இந்தப் பகுதி மாணவர்கள் வாதுவைக்கு பரீட்சை எழுத செல்ல வேண்டியிருந்தது. பரீட்சைக்கு வழி அனுப்ப வந்த தலைமை ஆசிரியர் சீ. கார்த்திகேசு அவர்கள் இலக்கிய பாடத்திலுள்ள ஒரு செய்யுளை நினைவுற்ற யது கலாநிதி உவைஸின் செவிப்பறையில் நிலையுற்றது வித்திரட்டாக இருப்பதாக கூறுகிறார். அந்தப் பாடல் பின்வருமாறு :

வைகலும் வைகல் வரக்கண்டும் அஃதுணரார்
வைகலும் வைகலை வைகுமென்று இன்புறுவர்
வைகலும்
வைகல்தம் வாழ்நாள்மேல் வைகுதல்
வைகலை வைத்துணரா தார்.

இது நாலடியாரிலுள்ள ஒரு பாடல். இந்தப் பாட
சாலையிலிருந்து இப்பரீட்சைக்கு 1937ல் தோற்றிய
நால்வருல் இவர் மாத்திரமே சித்தியெய்தினார்.

இவ்வேளையில் காலியில் அமைந்திருந்த கல்விக் கந்
தோரிலிருந்து ஆசிரியர் பதவியைக்கருதி எவரும் படிக்க
க்கூடாது என்ற சுற்று நிருபம் இப்பகுதியிலிருந்த
எல்லாத் தமிழ் பாடசாலைகளுக்கும் அனுப்பப்பட்டது.
இவரோ படித்த இரு முஸ்லிம் மாணவர்களும் இச்
சுற்றுநிருபம் காரணமாக தமது படிப்பையே விட்டுவிட்
டுச் சென்றனர். உவைஸ் அவர்களின் தந்தையாரோ
அவரை ஆங்கிலம் படிக்க அண்மையிலிருந்த தக்ஸலா
வித்தியாலயத்துக்கு அனுப்பினார். அங்கு சென்று
தொடக்கத்திலிருந்து ஆங்கிலக் கல்வியைக் கற்க ஆரம்பித்து
நான்கு வருடங்களில் ஆங்கில கனிஷ்ட தராதரப்
பத்திரப் பரீட்சைக்குத் தோற்றினார் இந்தப் பள்ளிக்
கூடத்தில் சிரேஷ்ட வகுப்பு இல்லாத காரணத்தினால்
சென்ஜோன்ஸ் கல்லூரியில் சேர வேண்டி இருந்தது.
அங்கு கட்டணம் அறவிடப்பட்டே கல்வி புரட்டப்பட்ட
து. எனினும் இவருக்கு புலமைப் பரிசில் இங்கே
கிடைத்தது. இங்கு படித்த இவர் 1944ம் ஆண்டில்
சிங்களத்தையும் தமிழையும் இருபாடங்களாகக்
கொண்டு சிரேஷ்ட பாடசாலை தராதரப் பத்திரப்
பரீட்சையில் திறமைச்சித்தி எய்தினார். மீண்டும்
சிங்களத்தையும் தமிழையும் இருபாடங்களாகக்
கொண்டு 1946ம் ஆண்டில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழ
கத்தால் நடத்தப்பட்ட பல்கலைக்கழகப் புகு முகப்
பரீட்சையில் சித்தி எய்தினார். அதே ஆண்டில் பல்கலைக்
கழகத்தில் சேர்ந்த இவர் சிங்களத்தையும் தமிழையும்
பொருளியலையும் மூன்று பாடங்களாகக் கொண்டு முத
லாம் ஆண்டு பரீட்சையில் தோற்றினார். இந்தப் பரீட்
சைக்குத் தோற்றிவிட்டு நண்பர்கள் சிலருடன் தமிழகத்
துக்குச் சென்றார்கள். அப்பொழுது எந்த வித கட்டுப்
பாடுமின்றி இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்கும் இடையே
போய்வரலாம். தமிழைச் சிறப்புப்பாடமாகவும் சிங்
களத்தை உபபாடமாகவும் கொண்டு 1949ம் ஆண்டில்
இரண்டாம்தர கௌரவச்சித்தியுடன் கலைமாணிப்பரீட்
சையில் தேறினார். தமிழில் சிறப்புக் கலைமாணிப்
பட்டத்துக்கு 1949ல் தோற்றிய ஒரே மாணவர்
இவர் மாத்திரமே என்பது இவண் குறிப்பிடத்தக்கது.

இக்கால கட்டத்தில் இவர் தற்காலிக தமிழ் விரிவுர
யாளராகப் பல்கலைக்கழகத்தில் நியமிக்கப்பட்டார். இக்
கால கட்டத்திலேதான் இவர் இஸ்லாமிய இலக்கிய
ஆராய்ச்சியிலே ஈடுபட்டார். 1950 ம் ஆண்டு
இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய நூல்களை ஒன்று திரட்டு
முகமாக மீண்டும் தமிழகத்துக்குச் சென்றார். பல்கலைக்
கழகத்தில் படிக்கும்போதும் இந்தியப் பிரயாணத்துக்கு
ஆன செலவுகளை இலங்கை முஸ்லிம் கல்விச் சகாய நிதி
பொறுப் பேற்றுக்கொண்டது. 1946 ல் இருந்து
1949 வரை இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் உதவி
நன் கொடையையும் பெற்றார். இஸ்லாமியத் தமிழ்
இலக்கிய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டு தமிழ் நாட்டிலுள்ள
கீழைக்கரைக்குச் சென்றார். அங்கு ஒரு பள்ளிவாசலில்
துறவிபோல் வாழும் சேகுமுகம்மது ஆலிம் அவர்களைச்
சந்தித்தார். அவரிடமிருந்து இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்
கிய நூல்களின் பட்டியலைப் பெற்றார். இந்தப்பட்டி
யலின் அடிப்படையில் இலங்கையிலேயே இரு நூறுக்
கும் மேற்பட்ட இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய நூல்களை
ஒன்று திரட்டினார். இவை அனைத்தையும் ஆராய்ந்து
முஸ்லிம்களின் தமிழ்த்தொண்டு என்னும் ஆழ்ந்தநூலை
இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்துக்குச் சமர்ப்பித்து அதற்
கானபரீட்சைக்கும் தோன்றி 1951ம் ஆண்டில் இவர்
முதுமாணிப்பட்டம் பெற்றார். 1953ல் பல்கலைக்கழ
கம் பேராதனைக்கு மாற்றப்பட்டதும் ஸாஹீராக் கல்
லூரியில் உதவி ஆசிரியராக பணிபுரிந்தார். அதே
சமயத்தில் இலங்கை வாடுவிலையில் முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி
அமைப்பாளராக பணிபுரிந்தார். தினசரி அரைமணி
நேர இஸ்லாமிய நிகழ்ச்சியை ஒழுங்கு செய்யவே இவர்
இப்பதவியை ஏற்றார். 1957 ஏப்ரல் 1ம் திகதி
இலங்கைப் பரீட்சைத் திணைக்களத்தில் மொழி பெயர்ப்
பாளராகச் சேர்ந்தார். 1959 ஜனவரி 1ம் திகதி
இலங்கை வணிகர் மன்றத்தில் மொழி பெயர்ப்புச்
சேவையில் பிரதம ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார்.
வித்தியோதய பல்கலைக்கழகமும் இவ்வாண்டிலேயே
ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே அதன்
தமிழ்துறைத் தலைவராக கடமையாற்றி வந்தார்.

தமிழாராய்ச்சி மகாநாடுகள் பலவற்றில் கலந்து
கொண்ட இவர் 1968 ல் பாணந்துறை நீதிபரி
பாலன் பகுதியில் காதியாக நியமிக்கப்பட்டார்.
1971ல் நிறுவப்பட்ட இலங்கை அரசு வர்த்தக
(பொது) கூட்டுத்தாபனத்தின் இயக்குனராகக் கடமை
புரிந்து வருகிறார். 1954ல் இல்லறத்தில் புகுந்த
இவர் நான்கு ஆண்பிள்ளைகளிடமும் ஒரு பெண்பிள்ளை
யினதும் தந்தையாவார்.

கலாநிதியின் நூல்கள்

அல்ஹாஜ் கலாநிதி ம. மு. உவைஸ் அவர்களின் வீழ்மிய இலக்கியப் பணி உலகறிந்ததே அனீஸ் யாத்த அறிவுக்களஞ்சியங்களை; படைத்த பயணக்கட்டுரைகளை; வரலாற்றுப் பொக்கிஷங்களை; குறுங்கதைக் கணிகளை; ஆராய்ச்சி அமுதுக்களை இலக்கியச் சுவைஞரின் சொகுசுகருதி அறிமுகம் செய்வது அவசியமாகின்றது.

பேராசிரியர் உவைஸின் படையல்களில் சில கீழே இடம்பெறுகின்றன.

1. தமிழ் இலக்கியத்துக்கு முஸ்லிம்கள் ஆற்றிய தொண்டு : (ஆங்கிலம்)

இஸ்லாமிய இலக்கியத்தைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி நூல். இது பல்கலைக்கழகத்திற்கு முதுமாணி பட்டத்துக்காக சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

2. இஸ்லாமிய தென்றல் :

இலங்கை முஸ்லிம்களின் கலை கலாச்சாரத்தை விவரிக்கும் நூல்.

3. நம்பிக்கை :

சுஅபில் சுமான் என்னும் நூலின் முதல் ஐந்து படலங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு இஸ்லாத்துக்கு இன்றியமையாத சுமாவைப்பற்றி விவரிக்கும் நூல்.

4. ஞானவள்ளல் கணங்குமையார் :

மஸ்தான் சாஹிபு பாடல்கள் சிலவற்றை அடிப்படையாக வைத்து எழுதப்பட்ட ஒரு நூல்.

5. நீதியும் நியாயமும் :

இஸ்லாமிய வரலாற்றிலே நீதியையும் நியாயத்தையும் பிரதி பலிக்கும் நிகழ்ச்சிகள் சிலவற்றின் தொகுப்பு.

6. இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் திருச்சித் திருப்பம் :

1973 ல் மே மாதம் தமிழகத்திலே திருச்சியில் நடைபெற்ற இஸ்லாமிய இலக்கிய மகாநாட்டைத் தொடர்பு படுத்தி எழுதப்பட்ட ஒரு பிரயாண நூல்.

7. இஸ்லாமும் இன்பத் தமிழும் :

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்திலே உள்ள காப்பியம் தவிர்ந்த ஏலைய பிரபந்தங்களையும் இலக்கியங்களையும் விவரிக்கும் ஒரு நூல். இஸ்லாமிய இலக்கிய வரலாற்று நூலாகவும் அமைந்துள்ளது.

8. மக்காப் பயணம் :

ஹஜ் கடமையை நிறைவேற்றுவது பற்றி விரிவாக விவரிக்கும் பயணக் கட்டுரைகளைக் கொண்ட ஒரு நூல் — நான்கு மதுஹப்களையும் கருத்திற் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டது. இந்நூல் ஹஜ்ஜுப் பிரயாணத்தின் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளையும் எடுத்துக் காட்ட இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்திலிருந்து மேற்கோள்கள் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.

9. இஸ்லாமிய தமிழ் காப்பியங்கள் : (ஆங்கிலம்)

இஸ்லாமிய அடிப்படையாகத் தோன்றிய பன்னிரண்டு தமிழ் காப்பியங்களைப் பற்றி ஆராய்ந்து எழுதப்பட்டது. இந்நூலைச் சமர்ப்பித்ததன் மூலமாகவே ஆசிரியர் கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றார்.

10. நெஞ்சில் நலைத்த சுற்றுலா :

1968ல் சென்னையில் நடைபெற்ற இரண்டாவது தமிழ் ஆராய்ச்சி மகாநாட்டின் போது நிகழ்ந்த தமிழ் நாட்டுச் சுற்றுலா பற்றிய பயணக்கட்டுரைகளைக் கொண்டது. இலக்கிய நயத்துடன் எழுதப்பட்டது.

11. வாணிஜ அங்க கணிதய :

தேவராஜன் என்வபரின் வர்த்தக எண்கணிதம் என்னும் தமிழ் நூலின் சிங்கள மொழி பெயர்ப்பு.

12. நபிநாயக சரிதய :

பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் வாழ்க்கையைப் பற்றி அறிஞர் அப்துர்றஹீம் எழுதிய “நபிகள் நாயகம்” என்னும் நூலின் சிங்கள மொழி பெயர்ப்பு.

13. குர்ஆன் அமா பிந்து :

திருக்குர் ஆனைப் பற்றிய கட்டுரைகளைக் கொண்ட மௌலவி அப்துல் வஹாப் சாஹிப் எழுதிய தித்திக்கும் திருமறை என்னும் நூலின் சிங்கள மொழி பெயர்ப்பு.

14. இலங்கையின் பொருளாதாரத் திட்டம் :

கலாநிதி ஈ. டி. எஸ். வீரவர்தனா எழுதிய சிங்கள நூலின் தமிழ் ஆக்கம் :

15. பொருளியற் பாகுபாடு :

கலாநிதி எப். ஆர். ஜயசூரிய எழுதிய சிங்கள நூலின் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு.

16. கிராமப் பிறழ்வு :

மாட்டின் விக்ரபசிங்க எழுதிய தலைசிறந்த சிங்கள நாவலான “கம் பெரலிய” வின் தமிழாக்கம்.

17. பிரித்தானிய யாப்பு :

மஹா பிரித்தானியாவின் அரசியல் திட்டம் பற்றி கலாநிதி ஈ. டி. எஸ். வீரவர்தனா எழுதிய சிங்கள நூலின் தமிழாக்கம்.

18. இஸ்லாம் யனு குமக்த :

மஸ்லானா அபுல் அலா மஸ்தூதி எழுதிய ஆங்கில நூலின் மொழி பெயர்ப்பு.

19. கதா முது :

முதலாம் இரண்டாம் பகுதி, இஸ்லாம் வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளின் சிங்கள மொழி பெயர்ப்பு.

20. குதுபு நாயகம் :

கல்வீப் பொதுத் தராதரப் பத்திர சாதாரணப் பரீட்சைக்காக குதுபு நாயகத்தின் பாடல் களுக்கான உரை நூல். முகியித்தின் ஆண்டவரின் வாழ்க்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டது இந்நூல்.

21. இராஜ நாயகம் :

சுலைமான் நபி (அலை) வாழ்க்கை வரலாற்றை விவரிக்கும் இக்காப்பியத்திலுள்ள இரண்டு படலங்களுக்கான உரை. கல்வீப் பொதுத்தராதரப் பத்திர உயர்தரப் பரீட்சைக்காக இருந்த நூல்.

22. ஆசாரக் கோவை :

நபிகள் பெருமானாரின் மண்மொழிகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு அப்துல் மஜீத் புலவரால் இயற்றப்பட்ட இந்நூல் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

23. புலவராற்றுப்படை :

ஆற்றுப்படை இலக்கணங்களைக் கொண்ட குலாம் காதிறு நாவலரின் இந்நூல் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

24. புதுகுஷ்ஷாம் :

என்ற வசனகாவியத்தின் முதலாம் காண்டம் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

25. லஸந்த :

முஸ்லிம்களையும் அவர்தம் கலாசாரத்தையும் பற்றி சிங்களத்தில் வெளியிடப்படும் சஞ்சிகை.

வாழ்த்துகள்!

முதார் முதல்வர், தகவல், ஒலியரப்பு பிரதி அமைச்சர்

ஐனாப் ஏ. எல். அப்துல் மஜீத்

மனிதனிடம் சிந்தனாசக்தி என்று தோன்றியதோ அன்றே இலக்கியம் தோன்றிவிட்டதென்று கொள்ளலாம். ஒரு சமுதாயத்தின் வளர்ச்சியை, நாகரீகத்தை, கலாச்சாரத்தனித்துவத்தை பேணி வளர்ப்பதில் இலக்கியத்தின் பங்களிப்பு உயர்ந்தது. இந்த உன்னதக் கருத்தை உன்னிய எமது மூதாதையோர் ஏனைய இனத்தவரைப் போல் இலக்கியங்களைப் படைத்தனர். அப்படி உருவாக்கிய இஸ்லாமிய இலக்கியப் படைப்புக்கள் பலவகைப்படும். அந்தப்படையல்களை ஆராய்ந்து, முஸ்லிம் இலக்கியப் பாரம்பரியம் ஏனைய இனத்தவர்களின் படைப்புகளுக்குச் சளைத்ததல்ல என்ற வீழும்ய கருத்தை நிறுவிய முதல்வர் கலாநிதி உவைஸ் என்பதை இலக்கிய ஈடுபாடுள்ள எவரும் நன்றியுடன் ஒத்துக்கொள்வர். இதற்குத் தக்க சான்றாக அவர் முதமணிப்பட்டத்துக்காக ஆராய்ந்து எழுதிய Muslim Contribution to Tamil Literature என்ற ஆங்கில நூலைச் சுட்டலாம்.

பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களை; அவரின் ஆற்றலை நீண்டகாலமாக எனக்குத் தெரியும். பன்மொழிப் புலவரான அவரும் நானும் தமிழகத்தில் நடந்த தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சி வீழாக்களில் பங்கு கொண்டுள்ளோம். அவ்வேளைகளில் அவராற்றிய இலக்கிய ஆய்வுரைகள் என் இதயத்தை கபளிகரித்துள்ளன.

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆராய்ச்சிக்காக இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் உவைஸ்-க்கு வழங்கிய கலாநிதிப் பட்டம் தனியாக அவருக்குக் கிடைத்த பெருமையல்ல. தமிழ் பேசும் நல்லுலகுக்குக்கிடைத்தபுகழாகும்.

கலாநிதி உவைஸ் அவர்களின் இலக்கியப் பணியை நினைக்கும்போது, கின்னியாவில் முற்போக்கு வாலிபர் இயக்கம் நடத்திய அகில இலங்கை இஸ்லாமியக் கலைவீழா ஞாபகம் வருகிறது. அந்தக் கூட்டத்தில் ஈழமணித் திருநாட்டிலுள்ள முஸ்லிம் மாணவர்களுக்கென ஒருஇலக்கியப்பாடத்திட்டம் அவசியமாகின்றது. பிற இலக்கியங்களின் செல்வாக்கால் முஸ்லிம் மாணவர்களின் தனித்துவப் போக்கு மாறுபடாமலும், கல்வித்துறையில் முற்றிலும் சுதந்திரமான ஒரு சூழ்நிலையில் முஸ்லிம்களின் கலாசாரம் வளர்க்கப்பட வேண்டும் என்றும் நான் வலியுறுத்தினேன். அந்தக் கருத்தை, தூய திட்டத்தை வளர்க்கும் உரப்பசனையாக அறிஞர் உவைஸின் உரை அமைந்தது. முஸ்லிம் இலக்கியப் பாடத்திட்டத்தை இலங்கை மாணவர்களின் பாடத்திட்டத்திற்குப்படுத்த உறுதலை செய்தவர் உவைஸ் என்றால் அது மிகையாகாது.

உவைஸ் அவர்கள் பண்டைய இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சியாளர் மாத்திரமல்ல, சிந்தை கவரும் விதத்தில் சிங்கள நூல்களை தமிழருவாக்குவதிலும் தமிழ் நூல்களை சிங்கள வடிவாக்குவதிலும் சிறந்த மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியக் கர்த்தாவாகவும், பயணக்கட்டுரை எழுதுவதில் தனக்கென ஒரு புதிய பாணியைக்கையாளும் போக்குடையவராகவும், வரலாற்றுக் கதைகளை சுவைபடப் படைப்பதில் சாமர்த்தியக் காரராகவும் திகழ்கிறார். கால வெள்ளத்தால் அழிந்து, சுயவுருமாறி செல்லுக்கு இரையாகிக் கொண்டிருந்த நூல்களைத் தேடி, அச்சுவாசன மேற்றயதோடு இஸ்லாமிய இலக்கியம் இருக்கிறது என்ற விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியவரும் அவரே.

அல்ஹாஜ் உவைஸ் அவர்கள் சிங்கைப் பிராந்தியத்தில் பிறந்து—வளர்ந்து—ொழ்ந்து ரெடுபவர். ஆனால் அவரின் வாழ்க்கை தமிழ்ப் பணிக்கு அர்ப்பணிக்கப்படுகிறது. எனவே தமிழ்உணர்வுடன் ஒன்றித்து வாழும் தமிழ், முஸ்லிம் இனத்தவர்கள் உவைஸுக்கு சகோதர வாஞ்சையுடன் நன்றி கூறக் கடமைப்படுவர்.

வாழ்க கலாநிதி உவைஸ்
வளர்க அவர் பணி.

ஏ. எல். அப்துல் மஜீத்
மூதூர் முதல்வர்,
தகவல், ஒலிபரப்பு பிரதி அமைச்சர்.

கப்டன் என். ஏ. அமீர் அலி எம். ஏ.

அல்ஹாஜ் டாக்டர் ம. மு. உவைஸ் அவர்களுக்கு பாராட்டு விழா எடுப்பதற்கு எல்லையற்ற மகிழ்ச்சியடைகிறோம். தமிழகரு நல்லுலகமே பெருமிதமும் பெருமகிழ்ச்சியுமடைகிறது என்று கூறின் மிகையாகாது.

பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களே தமிழ் முஸ்லிம்களிடையே, தமிழ் இலக்கிய ஆய்வுக்கெனக் கலாநிதிப் பட்டம் பெறும் முதல் அறிஞர் என்பது குறப்பிடத்தகுந்தது. இவர்கள் வழி சென்று பன்னூறு தமிழ் முஸ்லிம்கள் தமிழை ஆய்வு செய்து, இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தினை ஆய்வு செய்து கலாநிதிகளாக ஆதல் வேண்டும். தமிழுக்குத் தொண்டு செய்த இசுலாமியர் புகழ் உலகத் தமிழரங்கில் இடம் பெறல் வேண்டும்.

பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களின் ஆழ்ந்த அறவும் அடக்கமும் எழுத்தில் அடங்கா. 'நிறை குடம் தளும் பாது' எனச் சொல்லும் தமிழுக்கு ஏற்ப, ஓர் அறிஞரைச் சொல்ல வேண்டுமானால் அதற்கு இலக்கணமாய் வாழும் அறிஞர் உவைஸ் அவர்கள்தான் நம் மனத்திரையில் தலைமாந்தராய் நடமாடுவார்கள். அத்தகைய அறிஞர் பெருமகனுக்கு விழா எடுப்பது மிகுதியும் பொருத்தமுடையதாகும்.

விழா வெற்றியடைய இறைவனைத் துதிப்பதோடு பேராசிரியர் கலாநிதி ம. மு. உவைஸ் அவர்கள் இன்னும் பலப் பல ஆண்டுகள் வாழ்ந்து இஸ்லாமியத் தமிழ்ப்பணி செய்ய வல்ல இறைவன் அருள் செய்ய வேண்டுகிறேன்.

இங்ஙனம்,

காப். என் ஏ. அமீர் அலி எம். ஏ.

அதிபர்

டொக்டர் ஸாகிர் ஹுஸைன் கல்தூரி.
இளையாங்குடி, இராமநாதபுரம்,
தமிழகம்.

ஜனாப் ஈ. பி. முஹம்மது இஸ்மாயில்

அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்.

டாக்டர் அல்ஹாஜ் உவைஸ் அவர்கள் கலாநிதிப்பட்டம் பெற்றமைக்கு மலர் வெளியிட்டுப் பாராட்டு விழா நடத்துவது அறந்து மகிழ்கிறேன். நம் கலாநிதி நூலறிவும் றுண்ணறிவும் மிக்தவர்கள். கலைபுயில்

தெளிவும் கட்டுரை வன்மையும் கொண்டவர்கள். ஆராய்ச்சியில் ஆர்வம் கொண்டு நூல்கள் பல இயற்றி யுள்ளார்கள். திறனுய்வுத்திறம் படைத்தவர்கள். ஆங்கிலத்திலும் அப்புத் தமிழிலும் ஆழ்ந்த புலமை மிக்கவர்கள். இவர்களின் ஆய்வு ஏற்று இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் கலாநிதிப் பட்டம் வழங்கியது மிகப் பொருத்தமாகும். நாங்களோ மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னரேயே அவர்களைக் கலா நிதியாகவே கருதிப் போற்றினோம். நூலாசிரியராக, உரையாசிரியராக, மொழி பெயர்பாசிரியராகப் பல துறைகளிலும் பெருந் தொண்டு புரிந்து வரும் கலாநிதி அவர்கள் பல்லாண்டு வாழ்க!

ஈ. பி. எம். இஸ்மாயில்.

அதிபர்.

ஐமால் முஹம்மத் கல்தூரி,
சுப்ரமணியபுரம்,
திருச்சி-20.

ஐனாம் ஏ. ஸி. எஸ். ஹமீத் M. P.

சிங்களத் துவீபத்தின் இலக்கிய வானில் மங்கள ஜோதியாக ஒளிசிந்திக்கொண்டிருப்பவர் கலாநிதி உவைஸ் என்ரூல் மிகையாகாது. அவரின் புகழ்; அரிய பணி இலங்கைக்கு மாத்திரமல்ல தமிழகத்துக்கும் உண்டு. எனவே டாக்டர் உவைஸ் அவர்களை இதயபூர்வமாக வாழ்த்துகிறேன்.

இலங்கைவாழ் முஸ்லிம்களுடைய கலாச்சார மரபு, குன்றுது, தின்னெறுமேலோங்க, இஸ்லாமிய இலக்கியப் படைப்புக்களை பாடசாலைமாணவர்களுக்கும் பயில வசதி செய்தருளியவர் பெரியார் உவைஸ் அவர்களே.

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆராய்ச்சிக்காக அவருக்குக் கிடைத்த டாக்டர் பட்டம் சாதாரண மான தல்ல. வெறும் அரசியல் லாபம் கருதி அளிக்கப்படும் கௌரவப்பட்டமல்ல. அது ஆழமான ஒரு ஆய்வு வேலைக்குக் கிடைத்த காணிக்கையாகும். அன்னொருடைய பணி தனிமனிதருடைய பணியாக இருந்தாலும் அது இலக்கியப்பணி, எனவே அது ஒரு சமூகப் பணியாகும்.

இலங்கை முஸ்லிம்களில் ஆராய்ச்சி வேலையொன்றுக்காக முதன் முதல் டாக்டர் பட்ட பெற்ற பெருமை உவைஸ் அவர்களையே சாருகிறது. அறஞர் உவைஸ் அவர்கள் நீழே வாழவேண்டுமென்று பிரார்த்திப்ப தோடு, இலக்கிய பணி மேலோங்க அவரை வாயார வாழ்த்துகிறேன்.

அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்.

ஏ. ஸி. எஸ். ஹமீத்

அகுறனைத் தொகுதி தேசிய அரசுப் பேரவை
உறுப்பினர்.

அல்ஹாஜ் பி. எஸ். சதக்

ஒரு சமூகத்தின் ஏற்றத்தையும் தாழ்வையும் நிர்ணயிப்பவர்கள் அந்தச் சமூகத்தில் தோன்றிய பெரியார்களென்றால் அது மிகையாகாது. பாரதத்தில் தோன்றிய பாரதியும், ரவீந்திரநாத் தாகூரும் தேச சுதந்திர எழுச்சியுடனார். சுமத்தில் பிறந்த ஆறுமுக நாவலர் தமிழும் இந்து மதமும் வாழத் தொண்

டாற்றினார். இதுபோலவே பாணந்துறை ஹேனமுல்லையில் பிறந்த ம. முகம்மது உவைஸ் அவர்களும் இலக்கிய பணி மூலம் தமிழ் முஸ்லிம் இனத்தின் உயர்ச்சிக்கு உதவி நல்கி வருகிறார்.

உவைசு ஹாஜ்யார் அவர்கள் எனது நெருங்கிய நண்பர். நீண்டகாலமாக அவருடன் பழகும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியது. இனிய சுபாவத்தினால் இதயம் கவர்ந்தவர் அவர்.

உலக முஸ்லிம்கள் சகோதர வாஞ்சையினால் ஒன்று பிணைக்கப்பட்டிருப்பது உலகறிந்ததே. ஆனால், ஈழத்து முஸ்லிம்களும் இந்திய முஸ்லிம்களும் ஒரு தாய் மக்கள் போல் மிக நெருக்கமாக உறவாடுவது அதிலும் ஒரு படி உயர்ந்த அம்சமே. இதற்குக் காரணம் தமிழ் முஸ்லிம் இனத்தின் இஸ்லாமிய சமய இலக்கியப் பங்களிப்பின் ஊற்றுவாயாகத் தமிழ்நாடு திகழ்வதாகும். ஈழத்துக்கும் இந்தியாவுக்குமிடையில் பெளத்த-இந்து கலாச்சார-சமயத் தொடர்பு போன்று இஸ்லாமிய சமய-இலக்கியத் தொடர்பும் தொன்மையானதே. எனவே உவைசு அவர்களும் இவ்விதமான தொடர்புக்கு பாலமமைத்வர்களுள் ஒருவராவார். தமிழகத்தில் தோன்றிய புலவர் பெருமக்கள், அவர்களின் ஆக்கங்களை ஆராய்ந்து இஸ்லாமிய தமிழ் உலகத்துக்கு இறவாப் புகழ் தந்தவர் அவர். திருப்புக்ழ் நூலின் புதிய பதிப்பை நாம் வெளியிட்ட பொழுது அது எத்தகைய சிரமமான காரியம் என்பதை உணர்ந்தோம். ஒன்று இரண்டல்ல பன்னிரண்டு காப்பியங்களை ஒன்று திரட்டி அலசி ஆராய்ந்து முஸ்லிம் தமிழ் காப்பியங்கள் என்ற நூலை வெளியிடுவதன் சிரமத்தை ஒருவாறு உணரக் கூடியதாக நாம் இருக்கிறோம்.

இலங்கைத் திருநாட்டில் சிங்களக் கிராமம் ஒன்றில் பிறந்து தமிழ்மொழிவாழ அரிய பணியாற்றும் உவைஸ் அவர்கள், தமிழகத்தில் பிறந்து, தமிழ் குழலிலே வாழ்ந்து இலக்கியப் பணியாற்றுவவர்களைவிட ஒரு படி உயர்ந்தவர் என்று கூறலாம். பண்மொழிப் புலவரான உவைசுக்கு இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் வழங்கிய கலாநிதிப் பட்டத்தை வரவேற்பதோடு, மேலும் பல ஆய்வுகள் மூலம் கலாநிதி உவைசின் இலக்கியப்பணி தொடர ஏக இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்.

அல்ஹாஜ் பி. எஸ். சதக்.

பல்லாக்கு லெப்பை நிறுவனத்தின் அதிபர்

திருச்சி ரகூல்

அல்லாஹ் திருகுர்ஆனில், எழுதுகோல் என்ற தலைப்புடன் ஓர் அத்தியாயத்தையே அருளியுள்ளான். அதே எழுது கோலைக் குறிப்பிட்டுத் திரு குர்ஆனில் நான்கு இடங்களில் விவரித்துள்ளான். அவற்றிலொன்று இது:

“அவன் தான் எழுதுகோலைக் கொண்டு (எழுதப் படிக்கக்) கற்பித்தான்” ... (69:)

என்றும் பிறிதோரிடத்தில்,

“எழுதுகோலின் மீதும், அதனைக்கொண்டு எழுதினவற்றின் மீதும் பிரயாணமாக” (68:1)

என்றும் குறிப்பிட்டிருப்பதைக் கொண்டு, இந்த எழுது கோலுக்கு அல்லாஹ் எவ்வளவு முக்கியத்துவம் அளித்துள்ளான் என்பதை உணர முடிகிறது.

அண்ணல் நபி (ஸல்-அம்) அவர்கள் கூட ஒரு கல்விமானின் எழுதுகோலிலிருந்து வெளிப்படும் எம் மேலானது என்ற கருத்தை வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

மாவீரன் நெப்போலியன் ‘‘எதிரியின் வாளைக் கண்டு நான் அஞ்சவில்லை; ஆனால், அந்த எழுதுகோலைக் கண்டு அதிகம் அஞ்சுகிறேன்’’ என்று கூறியுள்ளான்.

உலகம் பிறந்தது முதல் இன்று வரை எத்தனையோ எழுத்தாளர்கள் பிறந்துள்ளனர்; அதே போன்று பலர் மரித்தும் போய்விட்டனர். ஆனால், அவர்கள் படைத்த எழுத்துக்கள் ஒன்றும் கூட இறக்கவில்லை-இறக்க முடியாது! இது, உலகம் கண்ட உண்மை.

எழுதுகோல், புரட்சிப் புயலை வீசிடக் செய்கிறது. புத்துலகைப் பூக்கச் செய்து விடுகிறது; புது மனம் கமழச் செய்து விகிறது.

நாடுகள் அழிகின்றன; நாட்டு மக்கள் ஒழிக்கப்படுகின்றனர்; மேடு, பள்ளமாகிறது; பள்ளம், மேடாகிறது; குச்சு வீடிருந்த இடத்திலே மச்சு வீட்டைக் காண்கின்றோம்; மச்சு வீடு மறைந்து குச்சு வீடு பூத்துளிவதையும் பார்க்கிறோம்! எல்லாம் இந்த எழுதுகோலின் திருவிலையாடலால் தான் என்றால் அது மிகையாகா.

இமாம் பூஸிரி (ரஹ்) அவர்கள் மறைந்து பல நூற்றாண்டுகளாகி விட்டன. ஆனால், அவர்கள் படைத்த ‘புர்தா ஷரீப்’ உலகம் முழுவதிலும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இமாம் கஸ்ஸாலி (ரஹ்) அவர்கள் விட்டுச் சென்ற ‘இஹ்யாவு உதூமித்தீன்’ நம்மிடை வெற்றி நடை போட்டு அவரது திருநாமத்தை வாழ வைத்துக் கொண்டு வருகிறது. அல்லாமா இப்பால் (ரஹ்) உருவாக்கிய ‘ஷிக்வா ஜவாபே ஷக்வா’ இன்றுங்கூட நம்மைத் தூக்கத்திலிருந்து தட்டி எழுப்பிக்கொண்டே இருக்கிறது. இப்படி ஆயிரம் உதாரணங்கள் கூறினாலும் அது குறைவுதான்!

எழுதுகிறவன் கிழமாகி விடுகிறான்; உடல் தளர்ந்து-உளம் குலைந்து-உருவம் மாறி விடுகிறான். ஆனால், அவனது எழுதுகோல் நாளுக்கு நாள் உரம் பெறுகிறது. அதிலிருந்து பிறக்கும் எழுத்துக்கள் விநாடிக்கு விநாடி வலுவடைந்து கொண்டே போகின்றன. அவை மூப்படைவதில்லை; முதுமையால் தளர்வடைவதில்லை.

ஆத்மாவிற்கும், எழுது கோலுக்கும் நெருக்கமான ஒரு தொடர்பிருக்கிறது. அந்த எழுது கோலைக் கொண்டு வெளிப்படும் எழுத்துக்கள் மீது ஆட்சிபுரிபவனேத்தான் ‘எழுத்தாளன்’ என்கிறோம். அந்த எழுத்தாளன், எழுத்தை மட்டுமல்ல. எழுது கோலை மட்டுமல்ல. தன் ஆத்மாவின் மீதும் கூட ஆட்சி செலுத்துகிறான். அதனால் தான் எழுத்தாளனைக் கண்டு உலகம் பயப்படுகிறது.

ஓர் உண்மையான எழுத்தாளன், தனது மூளையை உருக்கி அதனை மசியாக உபயோகிக்கிறான்; சில சமயங்களில் அவனது உதிரமும் மசியாக மாறிவிடுகிறது. அதனால் தான் அவனது எழுத்துக்கள் கூரிய ஈட்டியை விடப் பன்மடங்கும் பதம் பெற்றுப் பாய்கிறது. வாள் முனைக்குத் தப்பிவிடலாம்; எழுது கோல் முனைக்கு எவரும் தப்பிவிட முடியாது.

பேராசிரியர் ம. மு. உவைஸ் அவர்களுக்கு ‘‘தமிழ் இலக்கியத்தில் இஸ்லாமிய காப்பியங்கள்’’ என்ற நூலைப் படைத்ததற்காக இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் ‘டாக்டர்’ (கலாநிதி) பட்டம் வழங்கிக் கவுரவித்த செய்தியறிந்ததும் எனவுள்ளம் கிளகிளுத்தது; அல்ஹாஜ் உவைஸ் அவர்கள் நல்ல பண்புள்ள எழுத்தாளர். பட்டம் பெறத் தகுதியுள்ளவர். பட்டம் பெற்றது மூதறிஞர் உவைஸ் மட்டுமல்ல. அந்தப் பட்டம் உண்மையிலே தமிழ் முஸ்லிம் சமுதாயத்திற்குக் கிடைத்தது; தமிழ் முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களுக்கும் கிடைத்தது என்ற மகிழ்ச்சியிலே மூழ்கிப் போயிருந்த சமயந்தான், அவர்களை வரவேற்று விழா நடத்தவும், ஒரு ஞாடகார்த்த மலர் வெளியிடவும் இலங்கை வாழ் முஸ்லிம் பெருமக்கள் முயற்சிக்கிறார்கள் என்ற மகிழ்ச்சி தரும் தகவலும் கிடைக்கக் கண்டேன். மனம் பூரித்துப் போனேன்.

திருச்சி ரகுல்

උපහාර දක්වනු ලබන ශාස්ත්‍රාචාරී උවයිස්ගේ උදර සේවය

එම්. එස්. අබ්දුල් මජීඩ් B.A., Dip-in-Ed. (Cey.)

ශාස්ත්‍රාචාරී එම්.එම්. උවයිස් යන නම ඇසෙනවිට සාහිත්‍ය ලෝලයින්ගේ සිත් ඇදියන්නේ මුස්ලිම් සාහිත්‍යය කෙරෙහිය. භාෂාප්‍රේමීන්ට සිහිවෙන්නේ සිංහල, දෙමළ සහ ඉංග්‍රීසි ආදී භාෂාවන් හා භාෂාවන්ගෙන් භාෂාසිත්‍යයක් ලත් වියනකු ගැනය. මෙසේ නොයෙකුත් දෙනා තමන්ට රිසි අංශයක් හා කිවිටු සම්බන්ධයක් ඇති කොතෙකු ලෙස උවයිස් මහතා විසින් හඳුන්වා ඇත. මෙසේවිධ අංශවල නිපුණත්වය ලබා ඇති උවයිස් මහතා පසුගිය දශක තුනක් ඇතුළත නොයෙකුත් තනතුරු වලට තමා පත්වීමට කලින් තිබුණු ගෞරවය කිහිපගුණයකින් නංවන අන්දමින් යුතුකම් සපුරා සේවය කර ඇත.

කොළඹ සාහිරා විදුහලේ ආචාරී වරයෙකු ලෙස, විභාග දෙපාර්තමේන්තුවේ සහකාර විභාග අධිකාරී ලෙස, ලංකා ගුවන් විදුලි සේවයේ මුස්ලිම් අංශයේ වැඩ සටහන් සම්පාදක යෙකු ලෙස, ශ්‍රී ලංකා විද්‍යාදායයේ ද්‍රවිඩ භාෂා අංශයේ, ප්‍රධානියා ලෙස, ලංකා වෙළඳ මණ්ඩලයේ (Ceylon Chamber of Commerce) පරිවර්තක (කතා) හැටියට, ශ්‍රී ලංකා වෙළඳ (විවිධ) නීතිගත සංස්ථාවේ අධ්‍යක්ෂවරයෙකු ලෙස, සංස්කෘතික අමාත්‍යාංශ යටතේ පිහිටා ඇති සාහිත්‍ය මණ්ඩලයේ සාමාජිකයෙකු ලෙස තම සේවය ඉටුකර ඇති, ශාස්ත්‍රාචාරී උවයිස් ගුණර් කතෘ වරයෙකු ලෙස ඉටුකර ඇති මෙහෙය ඉමහත්ය.

පෙරාදෙසිය විශ්වවිද්‍යාලයයට ඇතුළත්වූ උවයිස් මහතා මධ්‍ය පරීක්ෂණයට සිංහල ද විෂයයක් ලෙස හදාරා විශිෂ්ට අන්දමින් සමත්වී, දෙමළ ගෞරව උපාධිය ලබාගත්තේය. ඊටපසුව 1951 දී “Muslim Contribution to Tamil Literature” ශාස්ත්‍රීය නිබන්දනය ඉදිරිපත්කරමින් ශාස්ත්‍ර පති (M.A.) උපාධිය හිමිකර ගත්තේය. ඒ සමගම ඉහතින් දක්වන ලද සෙවාවන්හි යෙදුණු අතර ශාස්ත්‍රීය පර්යේෂණවල නියලී, “Muslim Epics in Tamil Literature” යන ශාස්ත්‍රීය නිබන්දනය ශ්‍රී ලංකා විශ්වවිද්‍යාලයයට (පෙරාදෙසි මණ්ඩපය) ඉදිරිපත් කිරීමෙන් ශාස්ත්‍රාචාරී උපාධිය ඵතුමාට පිරිනැමිණ. මෙයින්, ශ්‍රී ලංකා විශ්ව විද්‍යාලයයෙන් ශාස්ත්‍රාචාරී උපාධිය ලැබූ ප්‍රථම ලාංකික, මුස්ලිම්යා විමේ ගෞරවය එතුමා සතු වන්නේය.

ශාස්ත්‍රාචාරී උවයිස් ජාත්‍යන්තර දෙමළ භාෂා අධ්‍යයන සම්මේලන කිහිපයකට සහභාගිවී, එහි පර්යේෂණාත්මක ලිපි ඉදිරිපත් කරමින් රැස්ව සිටි වියතුන්ගේ සිත් දිනා ගෙන ඇත. 1968 දී මදුරාසියේ පවත්වන ලද ජාත්‍යන්තර දෙමළ අධ්‍යයන සංගමයේ දෙවෙනි සම්මේලනය, 1974 ජනවාරියේ යාපනේදී පැවැත්වූ හතරවැනි සම්මේලනය, 1976 මැර්තුම්බේ මධකලපුවේ පැවැත්වූ ප්‍රාදේශීය සම්මේලනය යන සම්මේලන

වලදී වැදගත් තැනක් ශාස්ත්‍රාචාරී උවයිස්ට හිමිවිය. පළමුවරට 1973 දී දකුණු ඉන්දියාවේ තීරුවිනගරයේ පවත්වන ලද ඉස්ලාම් සාහිත්‍යය ජගත් මුළුවේ සහභාගිවී, එම සමළුවේ එක් වාරයක සභාපති ලෙසද කටයුතු කළේ ය. 1974 දී මදුරාසියේදී පැවැත්වුණු දෙවන සම්මේලනයේදී, එතුමාගේ සේවයට උපහාර දක්වනු පිණිස, එතුමාට “රන් ඇඳුමක්” පළඳවන ලදී. මෙයින් පෙනී යන්නේ අද අප පවත් වන උපහාර උළෙලට අවුරුදු කිහිපයකට පෙර ඉස්ලාම් සාහිත්‍ය සංගමයේ ජගත් සමළුව මගින් උපහාර දක්වන ලද බවයි.

ශාස්ත්‍රාචාරී උවයිස් විසින් ලියන ලද පොත්වල සංඛ්‍යාව තිහකටත් අධිකය. තවද එතුමා විසින් ප්‍රතිසංස්කරණය කොට නැවත පළකරන ලද පැරණි සාහිත්‍ය ග්‍රන්ථවල සංඛ්‍යාව සුළුපටු නොවේ. ඒවා සියල්ල ලියැවුණු ගතකිරීමෙන් මෙම ලිපිය දිර්ඝවනු ඇත. එහෙයින් එතුමා විසින් පරිවර්තනය කරන ලද පොත් ගැන පමණක් මෙහි සඳහන් කිරීමට අදහස් කරමි.

- (අ) සිංහලෙන් දෙමළට පරිවර්තනය කරනලද පොත් :
 - (1) මාටින් චිත්‍රමසිංහ සූරිගේ ගම්පෙරලිය (கிராமப் பிறழ்வு)
 - (2) අයි. ඩී. ඇස්. වීරවර්ධන මහතාගේ බ්‍රිතාන්‍ය ආණ්ඩු ක්‍රමය (“பிரித்தானிய யாப்ப”))
 - (3) මහාචාර්ය ඇස්. ආර්. ජයසූරියගේ ආර්ථික චිත්‍රහය (“பொருளியல் பாடுபாடு”)
- (ආ) දෙමළෙන් සිංහලට පරිවර්තනය කළ ග්‍රන්ථ :
 - (1) දේවරාජන් මහතාගේ வர்த்தக எண் கணிதம் (වාණිජ අංක ගණිතය)
 - (2) මව්ලව් එම්. අබ්දුල් වහාබ් ගේ தித்திக்கும் திருமறை (“කුර්ආන් අමා බිදු”)
 - (3) එම්. ආර්. එම්. අබ්දුර් රහිම්ගේ நபிகள் நாயகம் (“නබිනායක චරිතය”)
- (ඇ) ඉංග්‍රීසියෙන් සිංහලට අනුවාදය කරන ලද පොත් :
 - (1) මව්ලානා මව්දුද්ගේ Towards understanding Islam (“ඉස්ලාම් යනු කුමක් ද”)
 - (2) Aenecdotes of Islam (“කථා මුතු”)

නබිනායක චරිත නම පොතට, ප්‍රස්ථාවනාවක් සපයා ඇති අපවත් වී වදළ විද්‍යාදාය විශ්ව විද්‍යාලයයේ උප කුලපතිට වැඩ සිටි වැලිච්චියේ සෞරන මාහිමිපාණන් උවයිස් මහතාගේ සේවය වෙසෙසින් පසසා ඇත.

(74 පිට බලන්න)

ආදර්ශමත් පුද්ගලයෙක්

විශ්වවිද්‍යාල පාඨශාලාවාසී
 ෧෪. ෧෪. බම්බෑ

අද ලෝකයේ සෑම තත්පරයකටම දරුවෙක් උපදින බව විද්‍යාඥයෝ කියති. එහෙත් දෙසට රැසට බසට වැඩියක අයෙක් උපදින්නේ කලාතුරකිනි. 1922 වර්ෂයේ ගෞරවනීය කුඩාග්‍රාමයේ එවැනි උපතක් සි විය. එස්. එල්. එම්. මහමුඩ් මහතාගේ එකම පුතා උවයිස් කුමරු විය. හේන්ඩ්‍රිල්ල මුස්ලිම් දේවස්ථානයේ ගරු තනතුරක් දරා මොහුගේ පියා, ඉතා ධාර්මික ඉස්ලාම මතභේකි. තමාගේ එකම පුතාට ලබාදිය හැකි උස්ම අධ්‍යාපනය ලබා දීමට තමා ඉටා ගත්තේය. එස්. එල්. එම්. මහමුඩ් මහතා ධනවත් ක් නොවීය. එහෙත් තම පුත්‍රයා ගමේ මුස්ලිම් විද්‍යාලයට යවා අට වැනි පන්තිය (ක්වා එහි ඉගෙනීම ලබා දී, පසුව සිංහල මධ්‍යම (යාබද ගමේ) ඇති තක්ශිලා මහ විද්‍යාලයට ඇතුල් කර, එහිදී ඉංග්‍රීසි කණිෂ්ඨ විභාගය (ක්වා උගැන විය. දෙමල මාධ්‍යයෙන් උගත් ශිෂ්‍යයෙක් එක විටම ඉංග්‍රීසි මාධ්‍යයෙන් ඉගෙනීම ලෙහෙසි කාර්යක් නොවීය. ඔහු සිංහල භාෂාව සහ පාලි භාෂාවද, අනිත් විෂයන් ද, සිංහල ලමයින් පරදවා ඉගෙන ගෙන සිය පන්තියේ පලමුවැනියාද වීම සිය ගුරුවරුන්ගේ මහත් සොමනසට හේතු විය. පසුව පානදුරේ සාන්ත ජෝන් විද්‍යාලයට ඇතුළුවී ජ්‍යෙෂ්ඨ විභාගය, පාලි භාෂාවත් සමග උසස් ලෙස සමත් විය. ලංකාවේ පාලි භාෂාව ජ්‍යෙෂ්ඨ විභාගයට ගෙන සමත්වූ ප්‍රථම මුස්ලිම් ශිෂ්‍යයා වීමේ ගෞරවය උවයිස් මහතාට හිමිවිය. ඊට පසු කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයට ඇතුල් වී 1949 ඩී. ඒ. විභාගයෙන් සමත්විය. පසුව සහිරා විද්‍යාලයේ ආචාර්ය වරයෙක් වශයෙන්ද, ලංකා ගුවන් විදුලි සේවයේ මුස්ලිම් වැඩ සටහන් ද විශායක වශයෙන්ද, කොළඹ වෙළඳ මණ්ඩලයේ උසස් රැකියාධිකාරී කොට, අනතුරුව ලාකා විශ්ව විද්‍යාලයේ වදයෝදය මණ්ඩපයේ වැඩ බලන ද්‍රවිඩ භාෂාව පිළිබඳ ප්‍රධාන කතිකාවාසී දුරද උසුලන ලදී. ඒ මහතා 1951 දී එම්. ඒ. විභාගයෙන්ද සමත් විය.

ඇතැම් උගතුන්මෙන්, තමා නොයෙක් විෂයයන් ගැන මුහුකුරා ගිය ගැඹුරු දැනීමක් ඇති අයෙක් යැයි අහංකාර වී නැත. හෙ අදත් කුඩා දරුවෙක් මෙන් අභිංසකය, නිසලය, වාමය. ගරුකටයුත්තන්ට ගරු කරයි. තමාගේ ගුරුවරුන්ට එද මෙන් අදත් (ක්වීමත් ආදරයක් ක්වයි. උවයිස් මහතාගේ සෑම කටයුත්තක්ම ආදර්ශමත්ය. ඔහු නිහඬ සේවයක් කරයි. දේශපාලනය පටලවාගෙන කැපී පෙනෙන්නට කිසි දිනක උත්සාහ නොකරයි.

(73 පිටුවෙන්)

ශාස්ත්‍ර වාසී උවයිස්ගේ පර්යේෂණාත්මක ලිපි දෙළළ, සිංහල සහ ඉංග්‍රීසි ආදී නොඑක් භාෂාවන්ගෙන් පළවන පුවත්පත්, සහරා වලදී පලවේ. එතුමා ලියන මාතෘකාද ඉස්ලාමයට හෝ මුස්ලිම්වරුන්ට හෝ පමණක් නොවේ. වෙසක් කලබක ද්‍රවිඩ භාෂාවේ බෞද්ධ සාහිත්‍යය ගැන හෝ "මණිමෙකලයි" නම් බෞද්ධ දෙමළ ග්‍රන්ථයේ වතුරාසි සත්‍ය ගැන ඇති කරුණු ගැන හෝ, විග්‍රහ කිරීමට එතුමා සමත්ය.

අවුරුදු කිහිපයකට පෙර "ළසඳු" නමින් මුස්ලිම් මාසිකයක් සිංහලෙන් උවයිස් මහතා පළකෙළේය. ප්‍රථම වරට මුස්ලිම් මාසිකයක් සිංහලෙන් පල කිරීම නිසා, එය, සිංහල සාහිත්‍ය ඉතිහාසයේ වැදගත් කරුණක් වනු ඇත. "ළසඳු"

එ මහතාගේ පවුල් ජීවිතයත් ඒ වගේම වමන්කාරයි. සිය බිරිඳ සමග ඉතා සුහද ලිලාවෙන් ජීවත්වෙයි. තමාගේ දරුවන්ද තමාට සැනසීමක් ගෙන දෙන ලෙස හැසිරෙන බව කියන්නේ ඉතා ප්‍රීතියෙනි.

නොයෙක් ශ්‍රීකරතා මධ්‍යයේ තමා තුල ඇති ශාස්ත්‍රානුලාභය තවත් දියුණුකර ගැනීමට නිතරම උත්සාහවත්වෙයි. කොයි වෙලාවේ බැඳුවත් ඔහු යථෙක් ලියයි. නොලියන්නේ නම් පොතක් කියවයි. එසේත් නොවෙතම් ශාස්ත්‍රීය කරුණක් ගැන බර සැකවිභාවක යෙදෙයි. මේ සියල්ල මැද, තමා මුතගැසීමට නිතර එන අසරණ අයගේ ක් ගැන විඳි ගැන ද සොයා බලා එයට ද පිහිට වෙයි.

උවයිස් මහතා කොපමණ උගන්වුවත්, තවත් නොයෙක් දේ ඉගෙන ගන්නට ඇති බව දැන නිරත-කාර වෙයි. ඔහු, රූ අයිගේ ක් නිව්ටන් ගේ කියමන ක් වන, 'මම මුහුදු වෙරළේ සෙල්ලම් කරන කුඩා දරු ක් වැනිය. ලස්සන බෙලිකටුක් හෝ ගල්කැටයක් දැක ප්‍රීති වෙමි.' එහෙත් ශාස්ත්‍රය නැමති මහ සමුද්‍රය මා ඉදිරියේය. එය බලා මම ඊ වැන. වෙලි යන්නා සත්‍යය බව ප්‍රකාශකරයි.

උවයිස් මහතාගේ වාමි ජීවිතය අප ක් සියළු ලිංකිකයන්ට මහත් ආදර්ශයෙකි. ඔහු උසස් වීමේ මාර්ගය නිතරම පෙන්වන දුර්ලභ ගණයේ මාර්ගෝපදේශකයෙකි.

හේ බොහෝ නවීන මුස්ලිම් ජාතිකයන් මෙන් ලෝකයට පෙනීමට ආගම අදහන කෙරෙක් නොවේ. මුස්ලිම් ආගම නියම අයුරින් වටහාගෙන, නියම මුස්ලිම් ජාතිකයෙකි මෙන් ආදර්ශමත් ලෙස සිය ජීවිතය ගත කරයි. ඔහුගේ ආචාර්ය උපාදියට ඉදිරිපත් කර ඇති පොත — දෙමල භාෂාවෙන් ලියන ලද ඉස්ලාම් මහා කාවයන් ගැන කරන ලද පර්යේෂණාත්මක කෘතියකි. මේ හැරුණු තවත් දෙස්ලාම් ධර්මය ගැන සිංහල දෙමල, ඉංග්‍රීසි භාෂාවලින් පොත්රාශික ලියා ඇත. මාටින් වික්‍රමසිංහ මහතාගේ ගම්පෙරලිය නැමති පොත දෙමල භාෂාවට පෙරලා වර්තමාන පිහිටුවා ඇත.

මෙවැනි උසස් පෙළේ උගත් අවංක යුනිවර්සිටි ශ්‍රේෂ්ඨ පුද්ගලයෝ ලෝකයේ පහලවන්නේ ඉතා කලාතුරකිනි. අහසේ තරු (ක්ම ගණනක් ඇතත්, අදුර දුරුවන්නේ එක පුරුණ වන්ද්‍රයාගෙන්ය. එමෙන්ම ගමන්, ජාතියත්, ආගමත් රටත් ආලෝකමත් කරන උවයිස් මහතා වචනයේ පරිසමාප්ත අර්ථයෙන්ම නියම මහත්මයෙක් බව ප්‍රකාශකරන්නේ ඉතාමත් යතුවනි.

මුළුමනින්ම වරුන්ගේ පමණක් නොව, අනිකුත් සහෝදර ආගමිකයන්ගේද සිත් දිනාගෙන ඇති බව එම පාඨක සංඛ්‍යාව දෙස බැලීමෙන් පෙනී යයි.

ද්‍රවිඩ භාෂාවෙන් "දෙස්ලාම් විශ්වකෝෂයක්" දකුණු ඉන්දියාවේ දැනට ස ස්කරණ කර ගෙන යනු ලැබේ. එහි සංස්කාරක ලෙස කටයුතු කරන එම්. ආර් එම්. අබ්දුර් රහිම්ට ශාස්ත්‍රාචාර්ය උවයිස්ගේ උදව්, උපදෙස් හා මගපෙන්වීම් බෙලි වීත් ලැබෙන බව නොරහස්ය.

පසුගිය දශක තුනක් තුල ශාස්ත්‍රාචාර්ය උවයිස්ගෙන් ඉටුපිටු මහඟු සේවාවන්ට අද දින පැවැත්වෙන උපහාර උදෙසා කාලෝචිතයි.

தந்தையார் தாயாரும் பேரப்பள்ளிகளும்

58ல் மணவி மக்களுடன்

இளமைப்

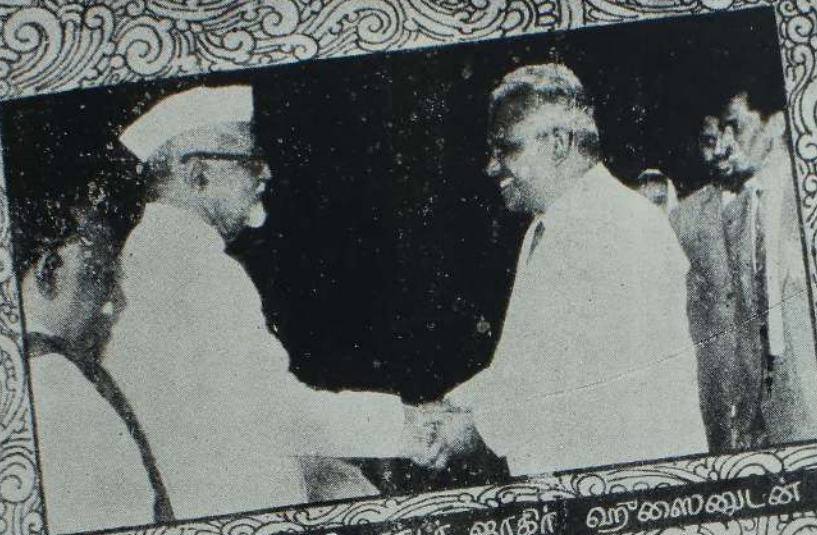
பருவத்தில்

மாமனார் அகநாந்
எம்.எம்.எம். வுபாஸ்

இடிய குடும்பம்

இந்திய ஜனாதிபதி டாக்டர் ஜாகிர் ஹுசைனுடன்

இரண்டாவது உலக

தமிழ்நாடு மாநாட்டில்

எம்.ஜி.ராமச்சந்திரனுடன்

68ல் மாநாட்டு ஓத்திரிதி
களுடன் திருச்சியில்

68ல் சென்னை முஸ்லிம் எழுத்தாளரின்

விருந்து உபசாரத்தின் போது

இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய

திருச்சி மாநாட்டில்

திருச்சியில் ஸான்குடை
பொந்தப்படுத்தல்

திருச்சியில் நடைபெற்ற

4த்தகக் கண்காட்சியில்

திருச்சி ஜமால் முகம்மத் கல்லூரி அதிபருடன்

சென்னையில்

அங்குரார்ப்பண

விழா

இஜாயான்குடி டாக்டர் ஜாதிர் ஹுஸைன் கல்ஷாமி

ஐரூப் எம்.எம். சீர்முகம்மது சாவதிபு

இஸ்ஸத்திற்று வந்த போது

மக்கா பயணத்தின் போது

சித்தித் ஸ்ரீபாதத்தின்

தீர்ப்பு விழாவின்போது

ஷிபுஸ் நடந்த ஒரு வைபவத்தின் போது

அனுபந்தம்

பொருத்த விளக்கம்

நாகூர் தர்கா மகாவித்துவான்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி

குலாம் காதிறுநாவலர்

இயற்றியது

திரிசிரபுரம்

இலக்கணக்கடல்

ஆ. கா. பிச்சை இப்ருகீம் புலவர்

உரையுடன்

கலாநிதி உவைஸ் மலர்

குழுவின்ரால்

வெளியிடப்பட்டது

1976

முதற்பதிப்பு - 1900

சிறப்புப்பாயிரம்

இந்நூலின் உரையாசிரியராகிய

திரிசிரபுரம் எஸ். பி. ஜி. காலேஜ் பிரதம பண்டிதர்

ம. ச. பி.

ஆ. கா. பிச்சையுறுகீம் புலவர்

இயற்றியது

வெள்ளைத் தாமரை யள்ளிதழ்த்தவிசில்
வீற்றமர் கலைமகட் போற்றரும் புலவர்க்குத்
திங்கவி பாடுந் திறத்தி னுங்க
நாட்டிய பல்வகைப் பாட்டியல் வழியே
வேங்கடங் குமரி மேல்கடல் கீழ்கட
லிங்குநடுப் பட்ட வோங்குதமிழ்க் கவியின்
பொருத்தம் பத்துந் திருத்தநூற் பாவிற்
செய்யுள்வழுத் தீரிய வைவகை யியலோ
டிலக்கிய முரைந்தார் மலக்கறக் கேட்பத்
துளக்குறு பொருத்த விளக்கமென் பெயரான்
முரசுமுழங் கிரும்படை யரசினர் யாண்டு
பதினெண் ணூற்றினெண் பதுபுகு மதனிடை
யிந்நா லியற்றி யெந்நா றேர்ந்த
வலமுறு சிராமலைப் புலவரைக் களத்தின்
மாற்றரும் புகழ்சா லுயரரங் கேற்றினன்
முன்னு லொருங்கு பின் னு லுணர்ந்து
பன்னு லியற்றிய தொன்னுற் புலவன்
களைகட லரவத்துத் தலைநிகர் நாகூர்க்
காவலர் புகழ்குலாம் காதிறு
நாவல னென்ன நவிலா சிரியனே.

முற்றிற்று

பொருத்த விளக்கம்

நூல்

தற் சிறப்புப்பாயிரம்

உலகமும் பிறவு முடைமையிற் புரக்குங்
கலகமி லொருமுதற் கடவு ளான
திருத்தகு வல்லவற் றெழுது
பொருத்த விளக்கம் புகலுதும் யாமே.

இது, கூறத்தொடங்கிய பொருள் இடுக்கணின்றியி
விது முடிதற்பொருட்டுத் தெய்வவணக்கமும், அதனான்
முடிபெய்தும் பொருளு முணர்த்துவதாகிய தற் சிறப்
புப்பாயிரங் கூறுகின்றது. என்னை — “தெய்வ வணக்க
முஞ் செய்யப்படு பொருளு, மெய்த வுரைப்பது தற்
சிறப்பாகும்” என்பவாகலின்.

இதன் பொருள்:—உலகத்தையும், அதன் கண்ண
வாகிய இயங்குதினை நிலைத்திணையாகிய பிறவற்றையும்
தனக்குரிய கருணையாற் காக்கின்ற குழப்பமில்லாத ஒப்
பற்ற முதற் கடவுளாகிய சிறப்புத்தக்க வல்லவனை வ
ணங்கி, பொருத்த விளக்க மென்னும் நூலை யாஞ்
சொல்வாம், என்றவாறு.

உலகமும் பிறவுமென்றது, ஆதாரவாதேயங்களை,
அதனானே, அதன் கண்ணவாகிய வெனப் பொருள்
விரித்தாம். காத்தற்குக் கருணையே காரணமாகலானும்,
அது கடவுட்குடைமையாகலானும், உடைமை யென்
புழிக் கருணை கூறினும். இல், வேறுபு, உலகமும்
பிறவும் தனக்குடைமையின வாகலிற் புரக்குமெனப்
பொருள் கோடலு மொன்று, ஆக்கல் காத்தல். அழித்
தலென்னும் முத்தொழிலும் கடவுட் கியல்பேயாயினும்
ஈண்டிந் நூலைக் காப்பது கருதிக் காத்தற் றெழிலைக்
கூறினார். இது, தொழிற்றன்மை யலங்காரம், கலகம்,
ஆளுகையானாகுங் குழப்பம். ஒருவை எண்ணுக்குவாரு
முளர் பொருத்த விளக்கம், இரண்டாம் வேற்றுமை
யுறபும் பொருளுமுடன் றெக்க தொகை. அது, பொ
ருத்தத்தை விளக்கும் விளக்கமென விரியும். பொருத்
தம் மேற்கூறுப. விளக்கம், உவமவாகு பெயர், பிறிவு
முய்த்துணர்க.

முற்றிற்று

பொருத்தந் தாமே புனைந்துரை நான்முத
லிருத்துமுன் மொழிய வென்மனார் புலவர்.

இது, மேற் பொருத்தமென்றார். அவைவரும் இட
முணர்த்துகின்றது.

(இ ள்.) பொருத்தங்கள்தாம் அலங்கரித்துச் சொல்
லப்படுகின்ற நான்முதற் கண் ஆன்றோரா வியமித்து
வைக்கப்படும் முதன்மொழிக் கண்ணவாம். ஏ-று.

மகட்கோடலாறுள் தலைவிக்குந் தலைவற்கும் பிற
பயக்குமின்ப நுகர்ச்சிப்பயனுக்கி, இருபெருமரபினரும்
பொருத்தங் கோடன் மரபாதல்போல, பாடப்படுஞ்
செய்யுட்கும், பாட்டு டைத் தலைவற்கும் மேலுணர்த்
தப்படும் பொருத்தங்கோடல் இன்றியமையாச் சிறப்
பிற்றென் றுணர்க, என்னை — “விரித்தபாடம் கட்டும்
வேட்குமிறைக்கும், பொருத்தமீரைந்தும் போற்றல்வே
ண்டும்” என்ப வாகலின், அப்பொருத்தம் ஒன்றிறந்த
பலவென்பார், தாமே யென்றார். “தாமென்கிளவி பன்
மைக்குரித்தே” என்ப வாகலின், புனைந்துரை யென்
பது பாயிரமன்றே, அதனையுடைய நூலென வுரை
கூற்றாலோ வெனின் — அறியாதகடாயினும். அற்றேல்
பாயிரத்தையுடைய அகலக்கவியாகிய நூலுக்கன்றி
யேனைய கவிகட்குப் பொருத்தம் வேண்டிற்றில்லை
யெனப்படு மாகலான், அவர்க்கு கருத்தன்றென்க,
எனவே, முத்தகம், குளகம், தொகை நிலைகளாகிய
பிறகவிகட்கும் பொருத்தம் வேண்டுமென்று ராயிற்று,
இது மாட்டெறிந்தொழுக லென்னு முத்தி, மொழிய
வினைக்குறிப்பு முற்று.

அவைதாம், மங்கலஞ் சொல்லே யெழுத்தே தானம்
பாலுணு வருணம் பகுக்கு நாளே
கதியே கணமே யென்றிக் கூறய
வொருபடி தென்மன ருணர்த்திசி னேரே.

இது, மேற் றேற்றுவாய்செய்த, பொருத்தங்களின்
பெயருந் தொகையு முணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்.) அப்பொருத்தங்கள் மங்கலமும், சொல்
லும், எழுத்தும், தானமும், பாலும், உணவும், வருண
மும், நாளும், கதியும், கணமும், என்றிங்ஙனங் கூறப்
பட்ட பத்துமா மென்பர் உணர்ந்தோர். ஏ-று.

தாம், அசை எண்ணைகாரம் பிரிந் தெண்ணிநின்
றன. இக்கூறய பொருத்தம் பத்தனுள் மங்கலமுஞ்

சோல்லும் சொன்னோக்கியும், கணம் சீர்நோக்கியும் ஏனைய வேளும் எழுத்து நோக்கியும் நிற்ப துய்த்துணர்ந்தறிக. நாளென்பது, எழுத்துச் சொல்லும் பொருளுமாகிய இலக்கண வாராய்ச்சியுட்படாது வேறுமென்பார், பகுக்கு நாளையென அடைகொடுத்தார். அற்றேல், பொருட்பகுதியாகிய செய்யுளாராய்ச்சியுட்கூறிய தெற்றுக்கெனின் - அந்நானைத் தெய்வப்பகுதியுள் வைத்துப் பொருளாராய்ச்சி யுட்படுத்தலி னென்க. பொருத்தம் பத்தே யென வலியுறுத்தற்பொருட்டுப் பஃதென்னுது ஒருபஃதென்றார். ஆண்டு முற்றும்மை தொக்கது, பொருத்தங்களது முறை ஆன்றோரே யுணர் தன்மலைத் தென்பார், உணர்திசினோரே யென்றார். இது முடிந்தது முடித்தலென்னு முத்தி.

மங்கலம்

சீரும் பொன்னுந் திருவு மணியு
நீருஞ் சொல்லு நிலமு மெழுத்துங்
காரும் பரிதியுங் கடலும் யானையுந்
தேருங் கங்கையுந் திங்களு மலையும்
பூவு முலகமும் புகழும் பிறவுந்
தோமின் மங்கலச் சொல்லா கும்மே.

இது, தொகுத்துச் சுட்டலென்னு முத்தியான் பொருத்தங்க ளித்தனையென மேற்கூறி, வகுத்துக்காட்டலென்னு முத்தியான் தனித்தனி யுணர்த்தப் புகுந்தாராகலின், மேல் நிறுத்த முறையானே முதற்கண்ணின்ற மங்கலப் பொருத்தத்திற்குரிய சொற்க ளிவையென வுணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்.) சீர்முதலாகப் புகழீருகக் கிடந்த பத்தொன்பதும், பிறவும், குற்றமில்லாத மங்கலப் பொருளையுணர்த்தும் மங்கலச் சொற்களாகும். என்று.

மக்கட்கு உலகப் பொருள் பலவு முபகார முடைய வாயினும், ஈண்டுக் காட்டப்படுஞ் சொற்களின் பொருட்கள் விசேட வுபகாரமுடைய வாகலின், சொல்லொடு பொருட் கொற்றுமை யுணமையான், அப்பொருட்களை யுணர்த்துஞ் சொற்களும் மங்கலச் சொற்களாயினவாறு ஆன்றோர் வழங்காத வொருதலையென்க, இதுனானே, மங்கலப் பொருட்களை யுணர்த்து மென வுரை கூற்றும். பிறவென்றது, கூறுதொழிந்தவற்றை. அவை. - அமுதம், இடபம், சங்கு, விசம்பு, கவி, கயல், கவரி, சுடர், வாழி, முரசு, தோகை, நன்னு, தாமரை,

தார், பழனம், விளக்கு, முதலாயின. தோமின் மங்கலச் சொல்லென்றவதனான், ஏனைய பொருத்தங்கள் விதித் தாங்குவரினும், வாராதொழியினும், இச்சொற்களுளொன்று நூற்குப் பாயிரம்போல முதற்சீர்க்கணவருதல் இன்றியமையாமை யெனக்கொள்க. மகரம் விரிக்கும்வழி விரித்தல், ஏ, ஈற்றகை.

இங்கிவற் றென்றுமுற் சொல்லென வியைதன்
'மங்கலப் பொருத்த மென்மனார்' புலவர் (4)

இது, மேன் மங்கலச் சொற்க ளிவையென்றார் அவை பொருத்தமாமாறு ணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்.) ஈண்டுக் காட்டப்பட்ட விச்சொற்களு ளொன்று முதற்சீர்ச் சொல்லாய் வருதலை மங்கலப் பொருத்தமென்று கூறுவராகிரியர். என்று.

சொற்கள் தாமே வியைதல் கூடாமையின் மேல் இருத்து மென்ப பிறவியை யாற் கூறிய வாகிரியர், ஈண்டு வியைதலெனத் தன்னியை யாற் கூறுதன் மலைவாமெனின் அற்றன்று கோழிகுவிப் போதுபுலர்ந்தது" என்றும் போலப் பிவ்விசுதி தொக்கதென்க. அல்லதாம், எஞ்சிய சொல்லி நெய்தக் கூறலென்னு முத்தியான், இச்சொற்கள் பிறவிடத்துவரின் மங்கலச் சொல்லெனக் குறியீடு பெறுவென வுணர்த்தற் கிங்ஙனங் கூறயதெ னினு மமையும். புலவனியைக்கவியைதலென்பது மொன்று.

(உதாரணம்.) கந்தபுராணம் "திருவந்த" இரகுவ மிசம் "உலகம் யாவையும்" திருக்கோவையார் "திருவளர" சிலப்ப திகாரம் "திங்களை" கல்லாடம் "அமுதமும்" ஏனையவந்துழிக்காண்க.

மங்கல மல்லது மங்கல வழுவே. (5)

இது, விசேட வுபகாரமுடைய வேறுசொல்லும் மங்கலமாவான் செல்லுமன்றே. ஆன்றோர் வழக்கின்றே லது வழுவாம்; மங்கல மன்றென்ப துணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்.) மங்கலப் பொருளைத்தரும் மங்கலச் சொல்லல்லாததாகிய வேறுசொல் முதற்சீராய்வரின், அது மங்கல வழுவாம். என்று.

"இங்கிவற் றென்று முற்சொல்லென வியைதன் மங்கலப்பொருத்த" மென்னுஞ் சூத்திரத்தானே வேறு சொல்லியைதன் மங்கல வழுவென்பது அருத்தாபத்தி யாற் பெறப்படுதலின் இச்சூத்திரம் மிகையாமெனின்; அறியாதுகடாயினும். ஒழிந்து நின்றதனற் பொருளுணரப் படுவதன்றே யருத்தாபத்தி? பொருளுணர்த்தற்குச் சொல்லுண்டே லது வேண்டப்படா தாகலின். இச்சூத்திரம் வேண்டுமென்பது.

இது, எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது. இது தவணைப்பாய்த்து.

(இ-ள்.) மங்கலச் சொற்குப் பரியாயச் சொற்கள் முதற்சீராய் வரினுங் கடியப்படாது. எ-று.

உம்மை பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. பரியாயமென்பது ஒரு பொருள் குறித்த பலசொல். எனவே மங்கலப் பொருளைத்தரும் மங்கலச் சொல்லைக்குறித்த வேறு சொல்லெனப்படும். அவை:— சீரைச் சிறப்பென்றும் திருவை யழகென்றும் பொன்னைப் பொலமென்றும் புகழைக் கீர்த்தியென்றும், கடலை வாரிதியென்றும், பரிதியை ஞாயிறென்றும், திங்களை மதியென்றுஞ் சொல் வனவாம, பலபொருள் குறித்த ஒரு சொல் வழுவென்பது மேற்குறுப.

(உ-ம்.) வெண்பாப் பாட்டியல் “மதிக்கொண்ட” சிலப்பதிகாரம் “உரைசால்” பிறவும் வந்துழிக்காண்க.

தலைபெற வமைத்த மங்கல மொழிமுன்
வடைபெறு மடைமொழி நண்ணு முரித்தே (7)

இது, “இங்கிவற்றென்று” “வரிப்பரியாயமும்” என்னுமிரு சூத்திரங்கட்கும் புறனடை கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) முதற்சீரா யமைக்கப்பட்ட மங்கலச் சொற்குமுன் ஆன்றோரான் வழங்கப்படும் அடை மொழி வருதலு முரியதாகும். எ-று.

உம்மையான், வாராதொழிதலே பெரும்பான்மையென்க. அடைமொழியெனப் பொதுப்படக் கூறினாராகலின், பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் இவற்றுளொன்று இனஞ்சட்டியதும், கூட்டா ததுமாய் வருமென்க. உரித்து என ஒருமை வாய்ப் பாடாற் கூறினாரேனும், அது “அஞ்சுவ தஞ்சாமை” என்றற்போலத் தொகுதி யொருமை யாகலின், ஒன்றும் பலவும் வருமெனக்கொள்க.

(உ-ம்.) பாரதப்பாயிரம் “நீடாழி” ஒன்றுவந்தது. நன்னூல் “மலர்தலையுலகத்து” இரண்டு வந்தன. சிந்தாமணி “முவாமுதலா வுலகம்” இரண்டு வந்தன. நைடதம் “கருவிமாமழை” இரண்டு வந்தன. காரிசை “சந்தமடிவிற்கடிமலர்” மூன்றுவந்தன.

சொல்

வகையுளி யுண்மையும் வனப்புளொன் றின்மையுந் தொகையார் பலபொரு டோற்றச் சொல்லும் பொருளின் மொழிபு மீற்று விகாரமு மங்கல மாயினும் வருவா கும்மே. (8)

இது, நிறுத்த முறையானே இரண்டாமெண்ணு முறைக் கண்ணிற் சொற்பொருத்த முணர்த்திய தொடங்கி, அதற்காகதன விவையென் றுணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்) வகையுளி யுண்டாயிருத்தலும், வனப்புக் களி லொன்றில்லா திருத்தலும், தொகையிற் பல பொருடோன்றுவதாய சொல்லும், பொருள்து சொல்லும் சுற்றன்கண் விகாரத்தையுடைய சொல்லும் மேற்கூறப்போந்த மங்கலச் சொல்லாயினுங் குற்றமாகும் எ-று.

வகையுளியென்பது, பொருளை நோக்காது ஒவ்வக் கமையச் சீரியைத்துக் கோடலாம் அது, “கடியார் பூங்கோதை கடாயினுன் றிண்டேர்” எனப் பொருளைக் கிக்கிடந்ததலை “கடியார்பூங் கோதை கடாயினுன் றிண்டேர்” எனப்பிரித்தியைத்தலாம். இவ்வகை வகை யுளிதான் முதற்சீர்க்கண் வராதென்க. சுண்டு வனப் பென்றது, சொற்கிறப்பை, யாப்பாராய்ச்சியுட் கூறப் படும் எண்வகை வனப்படன்று, நூற்குச்சினை செய்புளும், செய்யுட்குச் சினை சொல்லுமாகலின், முதலோடு சினைக் கொற்றுமை யுண்மையான், நூற்குவிதித்த அழகுபத்த லுள் ஏற்புழிக்கோடலான் விளங்க வைத்தல், நவிந் றோர்க்கினிமை, நன்மொழி புணர்த்தல், ஒசைபுடமை முதலாயின சொல்வனப்புக்களென்றுணர்க. பலபொரு டோற்றச் சொல்லென்றது, அரி, மா, முதலாயின தொகையிற் பலபொருடோற்றச் சொல்வென்றமையான் பல பொருடருந் திரிசொல்லேயன்றி, இரண்டுமுதலே மெல்லையீறுகத் தொக்குழிப் பொருளான் மயங்குறு சொற்களும் முதற் சீர்க் காகாவென்க. பொருளன்று மொழியென்றது, மீன்று’ சிமிறி போல்வன சுற்று விகாரமென்றது, கடறவ மென்பதுபோல ஒரு சாரார் கூறுந் திரிபேயன்றி, பூஞ்சோலை என்னுந் தோன்ற லும், நலவரைப்பு என்னுங் கெடுதலுமாகிய விகாரங்க ளாம். இதனானே பன்மைப்பட வுரை கூறுமென்க.

நல்லன வல்லன வவற்றுளொன் றில்லது
சொல்லின் பொருத்த மென்மனார் புலவர் (9)

இது, சொற்பொருத்த மிதுவென வுணர்த்து கின்றது.

(இ-ள்.) நல்லன வல்லனவாகிய மேற்கூறிப் போந்த வற்றுளொன்று மில்லாததாய் வருவது சொற் றொருத்தமென்று சொல்லுவராகிரியர். எ-று.

எனவே, வகையுளி யில்லாமையும், வனப்புக்களு ளொன்றுண்மையும், தொகையிற் பலபொருள் தோன் றுதசொல்லும், பொருளுள்ள சொல்லும், விகாரமில் லாதசொல்லும் வரல் வேண்டுமென்று ராயிற்று. வனப் புளொன்றென் றிழிபுகுறித் தாராயினும், ஒன்றும், பலவும் வரப்பெறுமென்க. ஏற்புழிக் கோடலான், மங் கலச்சொல்லை இடைக்கண் வைப்புழி ஈறு திரிதலு முண்டென் றுணர்க. “மாக்கடற்புவனம்” என்றார் போல.

எழுத்து

முதன்மொழிக் குரியது மூவசைச் சீரே. (10)

இது, நிறுத்த முறையானே மூன்று மெண்ணுமுறைக் கண்ணின்ற எழுத்துப் பொருத்த முணர்த்துவான் றெடங்கி, அவ்வெழுத்துக்களின் நிலைக்களமாகிய முதற் சீரை வரையறுக்கின்றது.

(இ-ள்) மேலுணர்த்தப்படு மெழுத்துக்களின் நிலைக் களமாகிய முதன்மொழிக்குரிய சீர், மூன்றசையானு கிய சீராகும். எ-று.

எனவே, ஈரசைச்சீரும், நான்கசைச்சீரும், முதன் மொழிக்குரிய வல்லவென்று ராயிற்று. ஆயினும், உரையிற் கோடலான், ஈரசைச் சீரொன்றும் சிறுபான்மை வரப்பெறுமென்க. “மூவா முதலா” என்றார் சிந்தாமணியிலும், மூவசைச் சீரெனப் பொதுப்படக் கூறிய வதனால், வெண்பாவுரிச்சீர் நான்கும், வஞ்சியுரிச்சீர் நான்குமாகிய வெட்டும் வரப்பெறுமென்க.

நயனிலை யக்கர நண்ணுழி வியனிலை
சமனிலை யெனவிரு தன்மைய வாகும். (11)

இது, மேல்வரையறுத்த முதற்சீர்க்கண் வருமெழுத் துக்க னித்துணைக்குறியீடு பெறுமென்கின்றது.

(இ-ள்). நன்மை நிலையாகிய முதற்சீர்க்கண் எழுத் துக்கள் வருமிடத்து, வியனிலை யெனவும், சமனிலை யெனவு மிரண்டு தன்மையினவாகும். எ-று.

பாட்டுக்கும் பாட்டுடைத் தலைவற்கும் நன்மையைப் பயக்கும் நிலைமையின தாகலின், நயனிலையென்றார்; முதற் சீரை.

மூன்றைத் தேழே யொன்பா னாக
வொற்று முளப்பட வொன்றுதல் வியனிலை (12)

இது, மேற்கூறிப் போந்த வியனிலை சமனிலை யென் பனவற்றுள், வியனிலை யிதுவென்கின்றது.

(இ-ள்.) முதற்சீர்க்கண் எழுத்துக்கள் ஒற்றுளப்பட மூன்றும், ஐந்தும், ஏழும், ஒன்பதுமாக வொன்றுதல் வியனிலையாகும். எ-று.

முதற்சீர் அதிகாரப்பட்டு நிற்பதான், வருவிக்கப் பட்டது. அலகு காரியம்பெருத வொற்று முளப்பட வெண்ணிய தென்கையெனின்; ஒற்றெழுதித் தொன்ப தெழுத்தான் வருவதோர் மூவசைச்சீரின்மையா னென்க. ஈண்டுக் காட்டப்படு மென்களை யிருகூறுக் குழி ஒன்று மிகுதிபட்டு நின்றலான், வியனிலை யெனக் குறியீடு செய்தது. அகவலடி மிகுதிப்பட்ட மருட்பாவை வியனிலை மருட்பா வென்றழற்போல, அல்லதாஉம், இருசீரான் வருவதனைச் சமனிலைவஞ்சி யென்றுங் கூறுகலானு'முணர்க.

இருத்த னான்கே யிருமூன் றெட்டாச்
சமனிலை யென்மினார் தகைமை யோரே. (13)

இது, சமனிலை யிது வென்கின்றது.

(இ-ள்.) முதற் சீர்க்கண் எழுத்துக்கள் ஒற்றுளப் பட நான்கும், ஆறும், எட்டுமாக விருத்தலைச் சமனிலை யென்று கூறுவர் தகுதியுடையோர். எ-று.

ஒற்றுமுளப்பட வென்பது இதற்குங் கூட்டப்பட்டது. இரண்டு பொருட்கள் ஓராங்கு நிற்கு நிலையைச் சமநிலையென்பர். சமநிலைமருட்பா சமனிலைவஞ்சி போல.

வியனிலை நண்ணுதல் வியனிலை யாகும். (14)

இது, எழுத்துப் பொருத்தமாமாறுணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்.) முதற்சீர்க்கண் வியனிலை வருதல் பெரு மையான நிலைமையாகும். எ-று.

எனவே, முதற்சீர்க்கண் மூன்று மைந்து மேழு மொன்பதுமாக வருதலே சிறப்புடைத்தென்ற ரா யிற்று.

சமனிலை வராதெனச் சாற்றினார் புலவர் (15)

இது, எழுத்துப் பொருத்தமாகாத திதுவென வுணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்.) முதற் சீர்க்கண் சமனிலை வரப்படாதென்று ராகிரியர்: என்று.

சமனிலை வருதல் வழுவாமென ஆசிரியர் குத்திரஞ் செய்யாது, வராதெனச் சாற்றின ரென்றமையான், சமனிலை வரினு மொருவா றமையுமென்க. இது உரையிற கோடலென்னு முத்தி. (உம்) இராமாயணம் “உலகம் யாவையும்”.

தானம்

குறினெடி விரண்டா இஃஐ ஒளக்கொள
வறிதரப் பகுப்புழித் தான மைந்தே. (16)

இது, நிறுத்த முறையானே, நான்காமெண்ணுமுறைக் கண்ணின்ற தானப் பொருத்த முணர்த்துவான் ரெடங்கி, தானம் இதுவென்பதும், அது இத்துணைப் பாகுபாடு படுமென்பதும் முணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்.) குறி லேந்தும் அவற்றிற் கினமாகிய நெடி லேந்து மிரண்டி ரண்டாகவும், ஒழிபுபடும் ஐகார ஓள காரங்களை அவ் விகர உகரங்களே யினமாக் கொள்ளவும், இங்ஙன மறியும்படி பகுக்குமிடத்து, அவை நிற்கும் நிலைக்களமே தானமாகும். அது ஐந்தாகும். என்று

அவ்வைந்து தானங்கட்கும் பெயரு முறையு மேற் கூறுப. நன்னு, லார் உயிரெழுத்திற்கும் மெய்யெழுத்திற்கும் இன்னங் கூறப்புகுந்துழி “ஐ ஓள இ உச்செறிய முதலெழுத், திவ்விரண்டோரின் மாய்வரன் முறையே” என்னுஞ் குத்திரத்தான் நெடிவேழற்கு மேழினம் பெய்து கூறிப்போதர, இந்நூலாசிரியர் ஐந்தினமெனக் கூறியது மாறுகொளக் கூறலாமெனின்:— அற்றன்று, ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் சார்பெழுத்து மூன்றெனக் கூறினர்; நன்னுலார் அது பத்தென்றார். எழுத்துக்களெல்லாந் தொகுத்துப் பதின்மூன்றென்றார் யாப்பருங்கலக்காரர். இவ்வாறே யவ்வந் நூலார் தத்தங்கொள்கைக் கேற்பக் கூறுயொழிந்தாங்கு இந்நூலாரும், தானம் ஐந்தென்றதற்கேற்பத் தானிகளாகிய வெழுத்துக்களையும் ஐந்தினமாக்கிக் கூறனர். பொருத்த விலக்கணங் கூறுவாரெல்லார்க்கு மிதுவேயுடன்பாடாம் அதுபற்றியன்றே, அறிதரப் பகுப்புழி யென்றது உமென்க குற்றெடிலெனக்கூறிய பொதுமையான், உயிர்மெய்க் குறிநெடியுங் கொள்க. இது, மொழிந்த பொருளோ டொன்றவவ்வயின் மொழியாத தனையுமுட்டின்றி முடித்தலென்னு முத்தி.

அவைதாம், பாலன் குமர னரசன் மூப்பு
மரண மென்மனார் மாணு மோரே. (17)

இது மேற் றுனமைந்தென்றார்; அவற்றன் பெயரு முறையுமுணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்.) அத் தானங்கள் பாலன் குமரன் அரசன், மூப்பு, மரணம் என்று கூறுவர் அறிவான் மாட்கி மையுடையார். என்று.

எனவே, அ ஆ, பாலதானம், இஃஐ, குமரதானம், உஃஊ, அரசதானம், எஏ, மூப்புத்தானம், ஒஓ, மரணதான மென்ற நிக, ஆசிரியர் மாமூலனார் நட்பரணெதிபகை மரணமைந்தலு, ளொப்புடைக் குறிக் கோளொரு மூன்றாகும்” என இத்தானங்கட்குப் பெயர்வேறு கூற்றொராயினும், இருவர்கருத்து மொரு தலையாதலுணர்க

பாட்டுடைத் தலைவ னியற்பெயர் முதற்கண்
னூட்டிய வக்கரம் பாலனுக்கிப்
போற்றிய மங்கலப் பொருத்தச் சொல்லிற்
காட்டிய முதலக் கரம்வரு காறு
மெண்ணுழிப் பாலனுங் குமரனு மரசனு
நண்ணுழி நன்மை யென்மனார் புலவர்

(18)

இது, தானப்பொருத்த முணர்த்துகின்றது

(இ-ள்) பாட்டுடைத் தலைவன தியற்பெயரின் முதற்கண்ணுள்ள வெழுத்தைப் பாலதானமாக்கி, புலவன் முதற்சீர்க்கண் வைத்த மங்கலப் பொருத்தத்தையுடைய சொல்லின் முதற் காட்டப்பட்ட வெழுத்து வருமளவு மெண்ணுமிடத்து, அம்மங்கலச் சொல்லின் முதலெழுத்துப் பாலதானத்தினும், குமரதானத்தினும், அரச தானத்தினும்வரின், நன்மையாகுமென்றாராசிரியர். என்று

“இயற்பெயர் கிளவித்தலைவற் கிசையார்” என்பவாகலின், பாட்டுடைத் தலைவனியற்பெய ரென்றார். திணை நிலம் சாதி குடி உடைமை குணம் தொழில் கல்விகளைப்பற்றி வருஞ் சிறப்புப் பெயர்களை யொழித்து இயற்பெயரென்றாராயினும் சீத்தலைச் சாதகனார் ஆசிரியர் மாமூலர் முதலாயின போலவருஞ் சிறப்புப் பெயர்களும் இயற்பெயர்போல வழக்குவழிப் படுமாயின் அமைத்துக்கொள்க. ‘மங்கலப் பொருத்தச் சொல்லென்றது மங்கலச் சொல்லை மங்கலப்பொருத்தம் இன்றியமையாமை யென்பது பலகாற் போதர போற்றியவென வீண்டு மறுவதித்தார்.

(உ-ம்.) இராமாயணம் என்னு நூற்குப் பாட்டுடைத் தலைவனவா னியற்பெயர் இராமன். அப்பெயரின் முதலெழுத்து இகரம். அவ்விசைத்தைப் பாலதானமாக்கி வைத்து, அந்நூலின் முதற்சீர்க்கண்ணுள்ள ‘மங்கலச் சொல்லாகிய உலகம் என்பதன் முதலெழுத்தாகிய உகரம் வருமளவும் மேற்கூறிப் போந்த ஐந்து தானம்

களையும் முறையே யெண்ணுமிடத்து, இஈஐ பால தானமும், உணவான குமாரதானமும், ஏ ஏ அரசதான மும், ஒஓ மூப்புத்தானமும், அஆ மரணதானமுமாகும். ஆகுழி, ஈண்டுவைத்த மங்கலக் சொல்லின் உகரம் குமரதானத்தில் வந்தமைகாண்க.

மூப்பு மரணமுந் தீதென மொழிப (19)

இது, தானப்பொருத்த மாகாதன விலையென்கின்றது.

(இ-ள்.) மேற்கூறியவா நெண்ணுமிடத்து அம் மங்கலக் சொல்லின் முதலெழுத்து மூப்புத்தானத்தினும், மரணதானத்தினும் வரின், தீதென்று கூறுவரா சிரியர். என்று.

எப்பொருட்களையும் விதியும் விலக்குமாக் கூறுவ ரற்றவு டையாராயினும், விலக்கவெறுத் தொழிவ ரென்பது போதர, மேலேச்சுத்திரம் போல இதனைப் புலவர் மேலேற்றக் கூறாராயினார்.

பால்

குற்றெழுத் தனைத்து மாணின் பால். (20)

இது, நிறுத்த முறையானே ஐந்தாமெண்ணு முறைக் கண்ணின்ற பாற் பொருத்த முணர்த்துவான் ரெட்டங்கி ஆண்பாலெழுத் திலையென் கின்றது.

(இ-ள்.) குற்றெழுத்தெல்லாம் ஆண்பாற் குரியன வாகும். என்று.

பாட்டுடைத் தலைமக்களாவார் தேவரும் மக்களு மென உயர்திணைத் தன்மையரேயன்ற வேறன்மையா னும், அவ்வுயர் திணைப்பா லுள் ஆண்பால் பெண்பாலே பலர் பாலாவதன்றிப் பலர் பாலென வேறன்மையா னும், அப்பலர்பாலை யொழித்து அவ்விருபாற்கு மெழுத்துரிமை கூறுமாசிரியர், இச்சுத்திரத்தான் ஆண் பாற்குக் கூறினார். குற்றெழுத்தனைத்து மென்றமை யான், உயிர்மெய்க்குற்றெழுத்துக்களையுங் கொள்க.

பெண்ணின் பால் நெட்டெழுத் தொருங்கே (21)

இது, பெண்பாலெழுத் திலை யென்கின்றது.

(இ-ள்.) நெட்டெழுத்தெல்லாம் பெண்பாற்குரி யனவாகும். என்று.

நெட்டெழுத் தொருங்கே யென்றமையான், உயிர் மெய்ந்நெட்டெழுத்துக்களையுங் கொள்க.

ஆய்தமும் புள்ளியு மலியெனப் படுமே. (22)

இது, மேலிருபாற்கும் பொதுவாகிய அலிப்பாலெ முத்திலையென்கின்றது

(இ-ள்.) ஆய்தவெழுத் தொன்றும், ஒற்றெழுத்துக் களும், அலிப்பாற்குரியன வென்று சொல்லப்படும் என்று.

மேற்கூறியாங்கு உயர்திணைக்கு ஆண்பால் பெண் பாலேயன்றிப் பொதுப்பாலொன் றுண்டென்பது தோன்றக் கூறினாரேனும், அது “பெண்மைவிட் டாண வாவுவபே டாண் பால்” என்னுஞ் சூத்திரத்து ஆண்பெண்ணென்னுமிலக்கண நிரம்பாமையின், “அஃ றிணையன்னவுமாகும்” என்பதனானே அஃறிணைத் தன் மைப்பட்டு இழித்திடப் படுமென்பது போதர, மேற் சூத்திரம்போலக் கூறுது எனப்படுமென்றார், இது, சொல்லின் முடிவிலப்பொருண் முடித்தலென்னு முத்தி, ஆய்தமென்றது மூன்று புள்ளி வடிவினதாயதோரெழுத் து, புள்ளி யென்றது மெய்.

ஆவியீ ராறு மடங்கள் மெய்யு மாண் பெண் ணென்ன வறைநரு முளரே (23)

இது, மேலாண்பால் பெண்பாற்குரிய வெழுத்துக் களிலையென வரையரை கூறினார்; அப்பால்கட்குப் பிறர்வேண்டுமாறறு னிங்ஙனமு மாகுமென்கிறது.

(இ-ள்.) உயிர் பனிரண்டும், மெய் பதினெட்டும், முறையே ஆண்பால் பெண்பால்கட்குரியன வென்று கூறுவாருமலர்.

எனவே, உயிர்களாண்பாலும், மெய்கள் பெண்பாலு மா மென்பதாயிற்று. பிங்கலந்தை நூலார் “உயிர் பனிரண்டு மாணெனப்படுமே” “உயிர்மெய்யெல்லாம் பெண்ணெழுத் தென்ப” என ஒருவாறெடுத்து மொரு வாறெவ்வாதுங் கூறியிருத்தலானும், தேவராவா ரெல்லாரும் முதலெழுத்து முப்பதனுள் இவ்விரண்டை ஒவ்வொருவராகப் படைத்தனராதலின் அவ்வவ்வெ முத்தவ்வவருக் குரியவெனப் பிறருங் கூறு தலானும், இன்றோரன்னவெல்லாம் பிறர்மதமே யென்பார்; அறை நருமுளரே யென்றார்.

ஆடுஉ மகடுஉக் கவ்வவக் கரமே பாடுங் காற்கொள லென்மனார் புலவர் (24)

இது, மேற்பாலுக் கெழுத்துந்மை கூறினார்; அப் பாற் பொருத்த முணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்.) ஆண்பாலையும் பெண்பாலையும் பற்றிப் பாடுமிடத்து, அவ்வப் பாலுக்குரிய அவ்வவ் வெழுத்து

முதலெழுத்தாகக் கொண்டேபாடுக வென்று கூறுவ ராகிரியர். எ டு.

எனவே, முதற்சீர் முதற்கண் அவ்வவ்வெழுத்த மைத்துப் பாடுதலே பாற்பொருத்த மென்பதாயிற்று இப்பாலை மேற்றுவத்தின்கீழ்ச் சாரவைத்தமையான் அவ்வெழுத்து மங்கலச்சொல்லின் முதலெழுத்தென்பது பெற்றும். பாற்பொருத்தமென்பது அதிகாரப்பட்டு நின்றது. “எழுத்தின்கிளத்தி நாமகளாதலிற், பெண் ணெழுத் தல்லது முன்வைத்துரையார்” எனக் கூறி னுரு முளராலோவெனின், அஃதொருதலையாயினும், இக்காலத்தாருடன்பா டிதுவேயென்க.

மயங்கினும் வழர்அ மரபிற் றுகும். (25)

இது, அதன் வழுவமைக்கின்றது.

(இ ள்) மேற்கூறியாங்கு வாராது ஆண்பாற்கு ரிய வெழுத்துப் பெண்பாற் கரயினும், பெண்பாற்கு ரிய வெழுத்து ஆண்பாற் கவியினும் ஒரோவழி மயங்கி வரினும், வழுவாத மரபினை யுடைத்தாகும். எ று.

(உ ம்.) சீவகனென்பான் வரலாறுகூறுஞ் சிந்தாம ணியில் “முவா” எனப் பெண்பாலெழுத்தும், மணி மேகலை யென்பாள் வரலாறுகூறும் மணிகேகலையில் “உலகம்” என ஆண்பாலெழுத்தும் மயங்கி வந்தமை காண்க. இது ஆண்போற் மரபென்பதுதோன்ற மரபிற் றுகுமென்றார்.

அலியக் கரமுதன் மொழிக்கமை யாது. (26)

இது, எய்தியது விலக்குகின்றது.

(இ ள்.) மேற்கூறிய அலிப்பாலெழுத்து முதன் மொழிக்கு முதலெழுத்தாகப் பொருந்தாது. எ று.

இச்சூத்திரம் சாதியொருமையான் முடிந்தது. “மொழியாய்த் தொடரினு முன்னனைத் தெழுத்தே” என்றார் பிறரும். முதன்மொழிக் கென்றமையான், மங்க லச்சொற்கு முன்வரும் அடைமொழியையுங் கொள்க. முதன்மொழிக் கென்பதனை மொழிமுதற்கென மாற்றப் பொருள்கொள்ளினு மமையும், “நிறை நெறி யே யுயிர்மெய்ம் முதலே” “ஒற்றுமுன் னாய்வருமுயிர் மெய்” என்பனவற்றான், திரு என்பதன் முன்வந்த மையின், இதனை யலியெழுத்தெனக் கொள்ளாமோ வென்றிற் கொள்ளாம். என்னை— இகரவுயிரேற விடங் கொடுத்துத்தன்னளவின்று யுயிரளவாய் நின்றவினென் பது. எழுத்தின் முதலிலே யிலக்கணத்தின் விலக்குண் டாங்கு தனிமெய்யுமாய்தமு முதற்கண்வாரா வென்ற வாறு, அதுபற்றியன்றே, அமையா தென்றதுஉ

மென்க. இங்ஙனம் வாராவாயினும், பாடலிலே ம கூறு முகத்தான், உரிமைகூறி யிண்டுவிலக்கினுரென்க,

2(ஊ)

அஇ உஎ கச தந பம வமெய்
யமுதெழுத் தென்மன ரறிந்திசி னேரே. (27)

இது, நிறுத்த முறையானே ஆரமுென்னு முறைக் கண்ணின்ற உணப்பொருத்த முணர்த்திய தொடங்கி, அமுதெழுத் திவையென வுணர்த்துகின்றது.

(இ ள்.) அஇஉஎ என்னு நான்குயிரும், கசதநப மவ என்னு மெய்களும், அமுதெழுத் தாகுமென்ப ரறிந்தோர். எ று.

உரையிற் கோடலென்னு முத்தியான், மேற்கூறிய நான் குயிர்களோடு புணர்ந்த வுயிர்களும், கம்முதல் வவ்வுருகக்கூறிய மெய் ஏழினோடு புணர்ந்த வுயிர்களும் அமுதெழுத் தாகு மென்றுகொள்க. என்னை— “அமு தெழுத்தென்ற வாதியுயிர் நான்கொடும், புணர்ந்த மெய்யை யுணர்ந்தமுதென்ப” “மெய்யா மமுதின் மேவிய வுயிரும், பொய்தீர் புலவர் பொருந்தினவென்பு” என்பன இந்திரகாளி.

ஆஓ வேறிய யரலவும் யரலவு
முயிரொற் றென்ன வோதிய புலுதமு
மஃகா னுய்தக் குறுக்கமு மன்றே
நஞ்செழுத் தென்ன நாட்டினர் புலவர். (28)

இது, நஞ்செழுத் திவையென்கின்றது.

இ ள். ஆகாரமும் ஓகாரமுமேறிய யரலவென்னு மூன்றும், அவையேருத யரலவென்னுந் தனிமெய்க ளும், உயிரளபு ஒற்றளபென்று கூறப்பட்ட அளபெ டைகளும், மகரக்குறுக்கமும், ஆய்தக் குறுக்கமும், நஞ்செழுத்தென்று நிலைப்படுத்தா ராகிரியர். எ று.

ஆஓ வேறிய யரல, யா ரா லா; யோ ரோ லோ தனிமெய்யென்ற யரல ய் ர் ல். “மெய்யினியக்க மகர மொடு சிவணும்” என்ற ராகலின், யரலவென்றார். உரையிற் கோடலென்னு முத்தியான், யரலவொற்றுக் களிலேறிய பிறவுயிர்களுங் கொள்க. “நஞ்சாமொற் றெடு நடந்தவுயிர்களும், வஞ்சமில் புலவர் மறுத்தில ரென்ப” என்பது இந்திரகாளி. எல்லா வளபெடை களும் உயிருமொற்று மென்னு மிருகூறு யடங்குதலின் உயிரோற்றென்ன வோதிய புலுதமுமெனத் தொகுத் துக் கூறினார். அளபெடைகள் தத்தம் மாத்திரை யின் மிக்குங் குறைந்தும் கொரப்படுதலின், நஞ்

செலுத்தாயின. அங்ஙனமே குறைந்து விகாரப்படுங் குறுக்கங்களை யெல்லாங் கூறுது, மகரக் குறுக்கம் ஆய்தக் குறுக்கமென்னு மிரண்டுமாத் திரங்கூறிய தென் னையெனின்;—ஒன்றின முடித்தற் றன்னினமுடித்த லென்னு முத்தியான், பிறகுறுக்கங்களும் நஞ்செலுத்தா மென்று கொள்ளக்கிடத்தலினென்க. மேலிரு சூத்திரத் தானும், அமுதெழுத்து நஞ்செழுத்தெனக் குறையீடு செய் தார், அது பொருந்துமாறு மேற்கூறுப. அன்றே, அசைகள்;

அமுதெழுத் தனைத்து மாதிச் சீர்க்குந்
தசாங்கத் தயற்குந் தகுவன வாமே. (29)

இது, மேற் குறியீடுசெய்த அமுதெழுத்துக்கள் பொருந்தும் உணுப்பொருத்த முணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்.) மேற்கூறிப்போந்த அமுதெழுத்தெல் லாம் நான்முதற் செய்யுண் முதற்சீர்க்கும், தசாங்கத்த ய லென்னு நூற்குந் தக்கனவாகும். ஏ-று.

“பொருத்தந்தாமே புனைந்துரை நான்முத, லிருந்து முன்மொழிய—” என்னுஞ் சூத்திரத்தானே எல்லாப் பொருத்தங்களு நான்முதற் செய்யுண் முதற்சீர்க் குரிய வெனவும், பிறுண்டு மங்ஙனமே யாகவுங் கூறுமாற்றான் இவ்வுணுப்பொருத்த முமெல்லா நூற்கும் பொருந்து மன்றே, தசாங்கத் தயற்குமென வேறுகூறிய தெற்றுக் கெனின்;—எல்லாநூற்கு மேலைய பொருத்தங்க ளிருத் தலு மில்லையாதலு மாயினும், மங்கலப் பொருத்த மொன்று மின்றயமையாமைபோல, இவ்வுணுப் பொ ருத்தம் தசாங்கத் தயலுக் கின்றியமையாமை யென் பது போதர வேறு கூறினரென்க. “மதித்தகரதநப மவ்வோடு வவ்வு, முதித்தமைந்த நாற்குந் றுயிருந், துதித்தமுதென், ருதிமொழிக்குந் தசாங்கத் தயலுக் குந், தீதிலவே யென்றார் தெரிந்து” என்பது வச்சணந் திமாலை, “இத்திறந் தசாங்கத் தயற்கு மியையும்” என்றார் தியாகராச தேசிகரும். தசாங்கத் தயல் என்பது, அரசன் தசாங்கம் பத்தகையும் ஆசிரிய விருத் தம் புத்தாற்பாடுவது, தசாங்கம்: “மலைநதி நாடூர் வனைதா ரிவுளி, கொலைமதகளிறு கொடிமுரசானை, யிலையே தசாங்க மென்மனார் புலவர்” என்பதா னறிக.

நஞ்செழுத் தெல்லா நவின்றவுக் காகா (30)

இது, உணுப்பொருத்த மாகாததிது வென் கின்றது.

(இ-ள்.) மேற்கூறிய நஞ்செலுத்தெல்லாம், சொல் லப்பட்ட முதற்சீர்க்கும் தசாங்கத் தயலுக்குமாகா. ஏ-று.

இதற்கு மேலுரைத்தாங் குரைக்க
முற்சீ ரமைந்த மங்கல மொழியி
னச்செழுத் தூறினு நாட்டினர் கொளலே (31)

இது, மேலதற்கோர் புறனடை கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) முதற்சீர்க்கட் பொருந்தின மங்கலச் சொல் லில் நஞ்செலுத்துவரினு மாசிரியர் நாடினர்; அதனூற் கடியப்படாது கொள்க. ஏ-று.

எனவே, தமக்கிதுவே யுடல் பாடென்பது பெற்றும்.

அடையமங் கலத்து ளமுதமா நஞ்சே (32)

இது, மேற்புனடைக்கு நிமித்தங் கூறுகிறது.

(இ-ள்.) மங்கலச் சொல்லுள் நஞ்செழுத்துவர, அது அமுதெழுத்தாகும். ஏ-று.

எல்லாப் பொருத்தங்க ளுள்ளும் மங்கலம் பெருஞ் சிறப்பிற் றுகலின் அதிற்புகும் நஞ்சும் நஞ்சுத் தன்மை கெட்டு அமுதத்தின் பாற்படுமென்பார்; அமுதமா மென்றார். “குணநாடிக் குற்றமு நாடியவற்றுண், மிகை நாடி மிக்ககொளல்” என்றார் வள்ளு வரும். “நஞ்சு மமுதமா மங்கலம் புகினே” என்பது இந்திரகாள்.

வருணம்

முந்நான் கச்ச முதலொற் றுறு
மந்நான் கோத்தி னந்தணர்க்குரிய (33)

இது, நிறுத்த முறையானே ஏழாமெண்ணு முறைக் கண்ணின்ற வருணப்பொருத்த முணர்த்துவானெடுத் துக் கொண்டாராகலின், நான்கு வருணத்தாருண் முதன்மையரான அந் தணர்க்குரிய பொருத்தஞ் சொல் கின்றது.

(இ-ள்.) பனிரண்டுயிரும், கம் முதலாறுமெய்களும் நான்கு வேதங்களையு முடைய அந்தணர்குரியனவாம். ஏ-று.

எனவே, அவரைப் பாடுங்கா லீண்டுக் கூறிய வெழுத் துக்களை யமைத்துப் பாடல்வேண்டுமென்பதாயிற்று. மேல்வருவனவுமன்ன, கம்முத லாறுமெய்கள், கங்ஸஞ் டண வாம். அந் நான் கோத்தென்பழி அகரம் பண்டறி சுட்டு, அழகிய வோத்துமாம்.

நடுநிலை யாறு நல்லரை யர்க்க (34)

இது, அரசர்க்குரிய பொருத்த முணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்.) நடுகின்ற தம்முதலாறு: மெய்களும் அர சர்க் குரியனவாம். எ-று.

தம் முதலாறு மெய்கள், தநபமயரவாம், தம் முத லாறு மென்னுது நடுநிலையாறு மென்ற தெற்றுக்கெ னின்:—கம் முதலாறு மந்தணர்க்குரிய வெனக்கூறி யொழிந்தார்; இறுதிக் கண்ணின்ற ஆறனுள் நான்கு மிரண்டு மெனவிசூறு யிருவரு ணத்தாரக்குரியவென மேற் கூறுபவராகலின், நடுநிலையாறு மென்றார். இது, உய்த்துணர் வைப்பென்னு முத்தி. பாடற்குரியாரரசரே யென்பார், நல்லரைய ரென்றார். 'ஐபான்குச் செய்யுட் கவ்வுமாகும்' என்பவாகலின், அரையர்க்க வென்று யிற்று.

லவ றன வொற்று நான்குவணி கார்க்கே. (35)

இது, வணிகர்க்குரிய பொருத்த முணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்.) லவறன வென்னு மெய்கள் நான்கும் வணிகர்க்குரியனவாம். எ-று.

முற்றும்மை தொக்கது.

ஒழிந்தன விரண்டுங் சூத்திரர்க் குரிய. (36)

இது, சூத்திரர்க்குரிய பொருத்த முணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்) கூறு தொழிந்தனவாகிய ழளவென்னு மிரண்டுமெய்களும் சூத்திரர்க் குரியனவாம். எ-று.

நாள்

அ ஆ இ ஈ நான்குங் கார்த்திகை (37)

இது, நறுத்தமுறையானே எட்டா மெண்ணுமுறைக் கண்ணின்ற நாட்பொருத்த முணர்த்தவான் றொடங்கி, நாட்களிருபத் தேழனுள் ஆன்றோரா னியம்க்கப்பட்ட முறையானே முதற்கட் கார்த்திகைக் குரியவெழுத் திவை யென வுணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்.) அ ஆ இ ஈ என்னு நான்கும் கார்த்திகைக் குரியனவாம். எ-று.

கணிதநூலார் அசுவதிமுத லெண்ணியாங் கெண் னுது, பொருத்த நூலுடையார் கார்த்திகை முத லெண்ணிப் பிறழவைத்தா ரர்களின், ஆன்றோரா னிய மிக்கப்பட்ட முறையானே யென்றும். இது எழுத்து நோக்கிய முறை.

உ ஊ எ ஏ ஐ பூரா டம்மே

(38)

இது, பூராடத்திற்குரிய வெழுத் திவையென்கின் றது.

(இ-ள்.) உ ஊ எ ஏ ஐ என்னு மெய்களும் பூரா டத்திற்குரியனவாம். எ-று.

ஒ ஒ ஔவே யுத்திரா டம்மே. (39)

இது, உத்திராடத்திற்குரிய வெழுத்திவையென்கின் றது.

(இ-ள்.) ஒ ஒ ஔ வென்னு மூன்று முத்திராடத்திற் குரியனவாம். எ-று.

கவ்வருக் கத்திற் கண்டமுன் னுன்குஞ் செவ்விதி னுணருந் திருவோ ணம்மே. (40)

இது, திருவோணத்திற் குரியவெழுத் திவையென்கி றது.

(இ-ள்.) கவ்வருக்கத்தின் முதற்கண்ட க கா கி கீ என்னு நான்கும் செவ்விதி னுராய்கின்ற திருவோணத் திற் குரியனவாம். எ-று.

நாட்களுண் மிக்க சிறப்பிற்குகலின், செவ்விதினுண் ருந் திருவோண மென்றார். மகரம் விரிததல் விகாரம்.

கு கூ விரண்டுந் திருவா திரையே (41)

இது, திருவாதிரைக்குரிய வெழுத் திவையென்கின் றது.

(இ-ள்.) கு கூ என்னு மிரண்டும் திருவாதிரைக் குரியனவாம். எ-று.

கெ கே கையே புனர் பூ சம்மே (42)

இது, புனர் பூசத்திற்குரிய வெழுத் திவை யென் கின்றது.

(இ-ள்.) கெ கே கை யென்னு மூன்றும் புனர் பூசத்திற் குரியனவாம். எ-று.

மகரம் மேலுரைத் தாங்கு.

கொ கோ கௌ வே பூச மாகும் (43)

இது, பூசத்திற்குரிய வெழுத் திவையென்கின்றது.

(இ-ள்.) கொ கோ கௌ வென்னு மூன்றும் பூ
கத்திற் குரியனவாம். ஏ-று.

சவ்வருக் கத்திற் சாற்றுமுன் னைக்கு
மீவ்வுல கத்த ரிரேவதி யென்ப (44)

இது, இரேவதிக் குரியவெழுத் திவையென்கின்றது.

(இ-ள்.) சவ்வருக்கத்தின் முதற் கூறப்பட்ட
சா சி சீ யென்னு நான்கும் இவ்வுலகத் தறிவுடையார்
இரேவதிக் குரியனவென்பார். ஏ-று.

சு கு செ சே சையச் சுவினியாகும். (45)

இது, அச்சுவினிக்குரிய வெழுத்திவை யென்கின்றது.

(இ-ள்.) சு. கு செ சே சை என்னு மைந்தும் அச்
சுவினிக் குரியனவாம். ஏ-று.

சொ சோ செள மூன்றும் பரணிக் குரிய (46)

இது, பரணிக் குரிய வெழுத்திவை யென்கின்றது.

(இ-ள்.) சொ சோ செள என்னு மூன்றும் பர
ணிக் குரியனவாம். ஏ-று.

ஞ ஞா, ஞெ மூன்று மவிட்டமாகும். (47)

இது, அவிட்டத்திற்குரிய வெழுத்திவை யென்கின்
றது.

(இ-ள்.) ஞ ஞா ஞெ என்னு மூன்றும் அவிட்
டத்திற் குரியனவாம். ஏ-று.

ஞவ்வருக்கத்தி லேனைய மொழிமுன் வாராணமயான்,
கூறு தொழிந்தார். “அ ஆ எ ஒவ்வொ டாகு னும்
முதல்” என்பவாகலின், ஞொவ்வொழி முன்வரு
மன்றேயெனின்; அது, ஞொள்கிற் றென்னும் வினைச்
சொல்லென்றெழுக.

தவ்வுந் தாவுஞ் சோதியாகும். (48)

இது, சோதிக்குரிய வெழுத் திவை யென்கின்றது.

(இ-ள்.) த தா என்னுமிரண்டும் சோதிக் குரியன
வாம். ஏ-று.

தி தீ து தூ,
தெ தே தையே செப்பும் விசாகம். (49)

இது, விசாகத்திற் குரிய வெழுத்திவை யென்கின்
றது.

(இ-ள்.) தி தீ து தூ தெ தே தை என்னு மேமும்
விசாகத்திற் குரியனவாம். ஏ-று.

தொ தோ தெள மூன்றுஞ் சொல்லுழிச் சதையம்.

இது, சதையத்திற்குரிய வெழுத்திவை யென்கின்
றது.

(இ-ள்.) தொ தோ தெள என்னு மூன்றும் சொல்லு
மிடத்தச் சதையத்திற் குரியனவாம். ஏ-று.

நந்நா நிந்நீ நுந்நா வாறு

மந்நா னுணர்ந்தா ரநுட மென்ப (51)

இது, அநுடத்திற் குரிய வெழுத்திவையென்கின்றது.

(இ-ள்.) ந நா நி நீ நு நா என்னு மாறும் அநுடநு
நுலையுணர்ந்தோர் அநுடத்திற் குரியன வென்பர்
ஏ-று.

நெ நெ நை மூன்று நேருங் கேட்டை (52)

இது, கேட்டைக் குரிய வெழுத் திவையென்கின்றது.

(இ-ள்.) நெ நே நை என்னு மூன்றும் நேர்ந்த
கேட்டைக் குரியனவாம். ஏ-று.

நொ நோ நௌ மூன்றும் பூரட் டாதி (53)

இது, பூரட்டாதி குரிய வெழுத்திவை யென்கின்றது.

(இ-ள்.) நொ நோ நௌ என்னு மூன்றும் பூரட்
டாதிக் குரியனவாம். ஏ-று.

பவ்வருக் கத்திற் படுமுத னுன்கு
முத்திர மெனமொ ருணர்ந்திசி னோரே. (54)

இது, உத்திரத்திற் குரிய வெழுத்திவை யென்கின்
றது.

(இ-ள்.) பவ்வருக்கத்தின் முதற்கட் பொருந்திய
ப பா பி பீ என்னு நான்கும் உத்திரத்திற் குரியன
வென்ப ருணர்ந்தோர். ஏ-று.

புஷ்பம் பூஷம் பொருந்து மத்தம் (55)

இது, அத்தத்திற்குரிய வெழுத்திவை யென்கின்றது.

(இ-ள்.) பு பூ என்னு மரண்டும் அத்தத்திற்குரியன வாய்ப் பொருந்தும். எ-று.

அவற்று ளொழிந்தன லைத்துஞ் சித்திரை. (56)

இது, சித்திரைக்குரிய வெழுத்திவையென்கின்றது.

(இ-ள்.) அப் பவ்வுருக்கத்தட் கூறு தொழிந்தன வாகிய பெ பே பொ பேள என்னுமாறும் சித்திரைக் குரியனவாம். எ-று.

மம்முத லாறு மகமா கும்மே (57)

இது, மகத்திற் குரிய வெழுத்திவை யென்கின்றது.

(இ-ள்.) மம் முதலாகிய ம மா மி மீ மு மூ என் னுமாறும் மகத்திற் குரியனவாம். எ-று.

மகரமெய், வீரித்தல் விகாரம்

மெ மே மை மூன்று மாயிலி யம்மே (58)

இது, ஆயிலியத்திற் குரிய வெழுத்திவை யென் கின்றது

(இ-ள்.) மெ மே மை என்னு மூன்றும் ஆயிலியத் திற் குரியனவாம் எ-று

ஒழிந்தன மூன்றும் பூரமாகும் (59)

இது, பூரத்திற்குரிய வெழுத் திவையென்கின்றது

(இ-ள்.) மவ்வுருக்கத்திற் கூறு தொழிந்தனவாகி ய மொ மோ மௌ என்னு மூன்றும் பூரத்திற் குரியன வாம் எ-று.

ஆனூர் யவ்வே யுத்திரட் டாதி (60)

இது, உத்திரட்டாதிக்குரிய வெழுத்திது வென்கின் றது.

(இ-ள்.) ஆகாரமேறி யகரமாகிய யா ஒன்றும் உத் திரட்டாதிக்குரியதாம். எ-று.

யு யூ யோவே மூல மாகும் (61)

இது, மூலத்திற்குரிய வெழுத்திவையென்கின்றது.

(இ-ள்.) யு யூ யோ என்னு மூன்றும் மூலத்திற் குரிய னவாம். எ-று.

இவ்வுருக்கத் தேனைய மொழிமுன் வாரா வாகலிற் கூறு தொழிந்தார்

வவ்வுருக் கத்து வருமுதலுக் கு முரோகணி யெம் மனா ருணா முரோ (62)

இது, உரோகணிக் குரிய வெழுத் திவையென்கின் றது.

(இ-ள்.) வவ்வுருக்கத்தின் முதற்கண் வரும் வ வா வி வீ என்னு நான்கும் உரோகணிக் குரியனவா மென்பருணர்ந்தோர் எ-று.

வெ வே வை வெள மிருக சீரிடம் (63)

இது, மிருகசீரிடத்திற் குரிய வெழுத் திவையென் கின்றது.

(இ-ள்.) வெ வே வை வெள என்னு நான்கும் மிருகசீரிடத்திற் குரியனவாம். எ-று.

இவ்வுருக்கத்தேனைய மொழிமுன் வாராவாகலிற் கூறுதொழிந்தார்.

பாட்டுடைத் தலைவ னியற் பெயர் முதலெழுத் தாதி யாக வாங்குறக் கிளந்த விருபா னெழென் றெண்ணு நாட்களை மூவொன் பானு முறையிற் பகுப்புழி யொன்று மூன்றைத் தேழுறி னாகா திரண்டு நான்கா றெட்டா கும்மே (64)

இது, மேல் நாட்களுக் கெழுத்துரிமை கூறினார் அந்நாட் பொருத்த முணர்த்து கின்றது.

(இ-ள்.) பாட்டுடைத் தலைவன தியற்பெயரின் முத லெழுத்து முதலாகவைத்து, மேற் கூறப்பட்ட இரு பத்தேழென் றெண்ணிய நாட்களையும் மூன்று ஒன்ப தாக முறையுடன் பகுக்கு மிடத்து, முதலாநானும், மூன்றாநானும், ஐந்தாநானும், ஏழா நானாகிய வெ முத்தக்கள் முதற்சீர் முதற்கண்ணிருந்தால், அது நாட்பொருத்த மாகாது; இரண்டா நானும், நான்கா நானும், ஆறுநானும், எட்டாநானாகிய வெழுத்துக் களிருந்தால், அதுவே நாட்பொருத்தமாகும். எ-று.

பாட்டுடைத் தலைவனியற்பெயர் முதலெழுத் தாதி யாக என்னுராயினும், மொழிந்த பொருளோடொன்ற வவ்வயின் மொழியா ததனையு முட்டின்றி முடித்த லென்னு முத்தியான, பாட்டுடைத் தலைவன் மென்ம

நான் முதலாகப் பொருத்தங் கோடலுங்கொள்க.
பாட்டுடைத்தலைவ னதியற்பெயரின் முதலெழுத்து
முதலாகவைத்து இருபத்தேழு நாட்களையும் மூன்
றென்பதாகப் பகுக்கு மிடத்து, முதலா மொன்பது
சென்மமெனவும், இரண்டாமொன்பது அநுசெம் ம
மெனவும், மூன்றாமொன்பது உபசெம் ம மெனவும்
பெயர் பெறும். இரண்டும், நான்கும், ஆறும், எட்டு
மாகிய விலை, முறையே வாக்குத்தானம், மாதரு
தானம், சத்துரு ரோகதானம், ஆயுட்டான மென்றும்,
ஒன்றும், மூன்றும் ஐந்தும், ஏழுமாகிய விலை,
முறையே சீவதானம் சகோதரதானம், புத்திரதானம்,
களத்திரதான மென்றுங் கொள்ளப்படும். இது,
கணிதநூலா ருடன்பாடு, இன்னோரென் அந்நூல் வல்
லார்வாய்க் கேட்டுணர்க.

ஈற்றுக் கூற்றின் மூன்றைந் தேழும்
போற்ற லென்மனார் புலமை யோரே (65)

இது, மேலதற்கு வழுவமைதி யுணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்) ஈற்றுக் கூறிய உப சென்மத்தின் மூன்
றும், ஐந்தும், ஏழுமாகிய இந் நாட்களுக்குரிய வெழுத்
துக்களை முதற்சீர் முதலெழுத்தாக வமைத்துக்கொள்க
வென்ப ராசிரியர். எ-று.

மேல் விலக்கிய நாட்கள் உபசென்மத்திலாகுமென
வழுவமைத்த வாறுகாண்க. “மூன்றாமொன்பதின்
மூன்றைந் தேழும், பொருந்துமென்று புகலுவர் புல
வர்” என்பது இந்திரகாளி

இப்பதிப்புக்கு அடிப்படையாக அமைத்த பிரதி
யில் 66, 67, 68 ஆம் குத்திரங்கள் இருக்க
வில்லை.

கதி

ஓகரமு மோவும் யரலழ மெய்யும்
றஃகான் புள்ளியும் விலங்கின் வென்மனார் (69)

இது, விலங்கின்கதிக்குரிய வெழுத்துக்க ளிவையென்
கின்றது.

(இ-ள்) ஓகரமும், ஓகாரமும், யரலழ என்னு மெய்
களும் விலங்கின் கதிக்குரிய வாகுமென்று சொன்னு
ராசிரியர் எ-று.

ஐயு மௌவும் வளன மூன்று
நரகர்க் கென்ன நவீன்றிசி னோரே (70)

இது, நரகர் கதிக்குரிய வெழுத்துக்க ளிவையென்
கின்றது.

(இ-ள்.) ஐகாரமும், ஓகாரமும், வளன என்னு
மூன்று மெய்களும், நரகர் கதிக்குரிய வென்று ராசி
ரியர். எ-று.

கதிக்குரிய வெழுத்தரிமை கூறுமிச்சுத்திர நான்கினு
மானோர் மேல்வைத்துக் கூறினார்; அவ்வுரிமைக்கு
நிமித்தங் கண்டா ரவரே யென்பது போதரவென்க.

தெய்வமு மக்களுஞ் செய்புண் முதன்மொழிக்
செய்துத னன்மை யென்மனார் புலவர். (71)

இது, மேனாங்கு கதிக்கு மெழுத்தரிமை கூறினார்;
கதிப் பொருத்த மிவையென வுணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்.) தெய்வகதியும், மக்கட்கதியும், செய்யுண்
முதற்சீரில் வருதல் நன்மையாமென்று கூறின ராசி
ரியர். எ-று.

தெய்வகதி யெனினுந் தேவர்கதி யெனினு மொக்
கும், தெய்வம் மக்களென்று, அவவக்கதிக்குரிய
வெழுத்துக்களை.

விலங்கு நரகரும் வேண்டிலர் வழுவே. (72)

இது, கதிப்பொருத்த மாகாதன விலை யென்கின்
றது.

(இ-ள்.) விலங்கின் கதியும், நரகர் கதியும், முன்
னோர் விரும்பிலராகலின், அவை வழுவாம். எ-று.

மங்கலச் சொன்முத லெழுத்தெனில் வழாது (73)

இது, மேலதற்கோர் புறனடை கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) மேல் வழுவென்ற விருகதிக்குரிய வெழுத்
தங்களும், செய்யுண் முதற்சீர்க் கண்ணுள்ள மங்கல
ச்சொல்லின் முதலெழுத்தாய்வரின், அது வழுவா
காது. எ-று.

கணம்

தேமாங்காயே யிந்திர கணமே (74)

இது, நிறுத்த முறையானே பத்தாமெண்ணு முறைக்
கண்ணிற் கணப்பொருத்த முணர்த்துவான் றுடங்கி
இந்திர கணத்திற்குரிய சீரிது வென்கின்றது.

(இ-ள்.) தேமாங்காய் என்னுஞ்சீர் இந்திரகண
மாம். எ-று.

நேரசை மூன்றாயுய சிர்க்கு நச்சினுர்க்கினியர் முத
லாயினார் மாசெவ்வாய் முதலிய வாய்பாடு கொள்வா
ராயினும், சமணநூலார் சுண்டுக்காட்டிய வாய்பாடு
கொள்வர். இச்சீரைச் சுவர்க்க கணமெனக்
குறியீடு செய்தார் குண வீர பண்டிதர்.
மற்றொரு சாரார் இயமான கணமென்பர். இன்னோர்
கடவுண்மூர்த்த மெட்டென்னுங் கொள்கையர்,
உரையிற் கோடலென்னு முத்தியான், ஒரு சாரார்
ஈரசைச் சீரையு முடன்கொண்டு கூறலானும், அவ்
வீரசைச் சீர் இலக்கியங்களிற் பயின்று வருதலர்னும்,
நேரசை இரண்டாயு தேமாவும் இந்திரகணமே
யெனக்கொள்க. தனிகொள்ளுமீடத்து நாகசைச்
சீராகிய நேரீற்றுச்சீர் மூவசைச்சீராகிய நேரீற்றுச்
சீரோடொத்துச் செய்கைப்பட்டாங்கு, மேல் “அல்லன
நான்கு நல்லன பயக்கும்” என்பதற்கு விதித்த விதியை
இவ்வியற்சீரும் பெறுமென்றுணர்க. மேல் வருவனவு
மன்ன.

இருநிரை கருவிள நிலக்கண மென்ப (75)

இது, நிலக்கணத்திற்குரிய சீரிது வென்கின்றது.

(இ-ள்.) நிரையாலிற்ற கருவிளங்கனி என்னுஞ்
சீர் நிலக்கணமாம். எ-று.

இரட்டுற மொழிதலென்னு முத்தியான், இச்சுத்தி
ரத்திற்கு வேறுரையுங் கொள்க. அது:— இறுதி நிரை
யாகிய கருவிளம் என்னு மியற்சீர் நிலக்கணமாம் என்
பது. இயற்சீர் நேர் நிரை யென்னு மிரண்டற்ற
தாகலின், இது நிரையீற்றதற்குக் கூறியதென்க.

முதனிரை மாங்காய் சந்திர கணமே (76)

இது, சந்திர கணத்திற்குரிய சீரிது வென்கின்றது.

(இ-ள்.) முதலினிரையையுடைய புளிமாங்காய் என்
னுஞ்சீர் சந்திரகணமாம். எ-று.

எனவே, புளிமாவென்னு மியற்சீரு மிச்சந்திரகண
மே யெனக்கொள்க. இது, உரையிற் கோடலென்னு
முத்தி.

நேர்தலை விளங்கனி நீர்க்கண மென்ப (77)

இது, நீர்க்கணத்திற்குரிய சீரிது வென்கின்றது.

(இ-ள்.) நேரைத் தலைகண்ணுள்ள கூவிளங்கனி
என்னுஞ்சீர் நீர்க்கணமாம். எ-று.

எனவே, கூவிளங்கா யென்னு மியற்சீரு மிற் நீர்க்
கணமே யெனக்கொள்க.

காய்கடைக் கருவிள மந்தர கணமே (78)

இது, அந்தரகணத்திற் குரிய சீரிது வென்கின்றது.

(இ-ள்.) காய்க்கடைக் கண்ணுள்ள கருவிளங்காய்
என்னுஞ்சீர் அந்தர கணமாம். எ-று.

அந்தரக ணமெனினும், ஆகாயகணமென்னுமொக்
கும்.

கூவிளங் காயே குரிய கணமே (79)

இது, குரியகணத்திற் குரியசீரிது வென்கின்றது.

(இ-ள்.) கூவிளங்காய் என்னுஞ்சீர் குரியகண
மாம். எ-று.

தேமாங் கனியே வாயுக் கணமே (80)

இது, வாயுக்கணத்திற் குரியசீரிது வென்கின்றது.

(இ-ள்.) தேமாங்கனி என்னுஞ்சீர் வாயுக்கண
மாம். எ-று.

புளிமாங்கனியே தீக்கண மாகும் (81)

இது, தீக்கணத்திற் குரியசீரிது வென்கின்றது.

(இ-ள்.) புளிமாங்கனி என்னுஞ்சீர் தீக்கண
மாம். எ-று.

இந்திர கணமே பெருக்கஞ் செய்யும் (82)

இது, கணத்திற்குச் சீருரிமைகூறி, ஈண்டுக் கணப்
பொருத்தங் கூறுவார். இந்திரகணத்தின் பொருத்த
முணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்.) இந்திரகணம் செய்யுண் முதற் சீராயின்,
அது, பாட்டுடைத் தலைவற்குப் பெருக்கத்தைச் செய்
யும். எ-று.

நிலக்கணத் தானே மலர்த்திரு விளங்கும் (83)

இது, நிலக்கணத்தின் பொருத்த முணர்த்துகின்றது

(இ-ள்.) நிலக்கணத்தினுள் பாட்டுடைத் தலைவற்கு
இலக்குமி விளங்குவாள். எ-று.

சந்திர கணமே வாணுடருமே. (84)

இது, சந்திரகணத்தின் பொருத்த முணர்த்துகின்றது

(இ-ள்.) சந்திரகணமானது பாட்டுடைத் தலைவற் கு வாணனைக் கொடுக்கும். எ-று.

நீர்க்கண மதுவே சீர்சிறப் பருளும் (85)

இது, நீர்க்கணத்தின் பொருத்த முணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்.) நீர்க்கணமானது பாட்டுடைத் தலைவற் குச் சீரையுஞ் சிறப்பையுங் கொடுக்கும். எ-று.

அந்தர கணமே வாணுட் குன்றும். (86)

இது, கணப்பொருத்தமா காதன விவையெனக் கூறப்படுந்தார்; ஆகாயகண மீனைத் தென்கின்றது.

(இ-ள்.) ஆகாயகணம் செய்யுண் முதற்சீர்க்கண் வரின் பாட்டுடைத் தலைவற்கு வாணனைக் குறைக் கும். எ-று.

குன்றுக்கு மெனற் பாலது, குன்றுமென நின்றது; சூத்திரமுஞ் செய்யுலாகலின்.

சூரிய கணமே வீரிய மகற்றும். (87)

இது, சூரியகண மீனைத் தென்கின்றது.

(இ-ள்.) சூரியகணமானது பாட்டுடைத் தலைவற் குப் பெருமிதத்தைத் தொலைக்கும். எ-று.

பெருமித மென்பது, எல்லாரோடு மொப்பநில்லாது பேரெல்லையாக நின்றல். “கல்வி தறுகண். பெருமித நான்கே” என்னும் தொல்காப்பிய மெய்ப்பாட்டியற் சூத்திரத்து நச்சினுர்க் கிவிய ருரையிற்காண்க.

வாயுக் கணமே செல்வ மழிக்கும். (88)

இது, வாயுக்கண மீனைத்தென்கின்றது.

(இ-ள்.) வாயுக்கணமானது பாட்டுடைத் தலைவற் குச் செல்வத்தைக் கொடுக்கும். (எ-று.)

தியின் கணமே நோயை எனைக்கும். (89)

இது, தீக்கண மீனைத்தென்கின்றது.

(இ-ள்.) தீக்கணமானது பாட்டுடைத் தலைவற்கு நோயைப் பெருக்கும். எ-று.

“நீரதுகணமே சீர்சிறப் பெய்தும், தியிண்கணமே நோயது சேரு, மந்தகரணமே வாணுளகற்று, மீர்திர கணமே. பெருக்கஞ் செய்யுஞ், சந்திரகணமே வாணுட ருஉஞ், சூரியகணமே வீரியம் போக்கு, மாருதகணமே சீர்சிறப்பகற்று, நிலக்கணந்தானே மலர்த்திரு விளங் கும்” என்றார், ஆசிரியர் மாமூலனாரும்.

ஆற்றலி னிவ்வி ரைந்து பொருத்தமும் போற்றின ராகலிற் போற்றுத லென்ப (90)

இது, கூறப்பட்ட பொருத்தங்கள் பத்தையுந் தழு விக் கொள்க வென்னு மேலோராணை கூறுகின்றது.

(இ-ள்) இப்பத்துப் பொருத்தங்களை யு மேலோ ரெடுத்துக்கொண்டா ராகலின், கவிபாடுதலு டையான் இவற்றைக் காத்துக்கொள்க வென்று சொல்லுவ ராசிரியர் எ-று

பொருத்தங்கள் பத்தும் பாட்டுடைத் தலைவருவற் குப் பயன்றருவனவாகலின், ஆற்றலினென்றார் இப் பொருத்தங்களனைத்தையு மேலோரே யெடுத்தாண்ட மையின், பாடுவானெவனும் ளுமுவாது காக்கவென் பார், போற்றின ராகலிற் போற்றுத லென்றார்

வராவெனிற் சிலவு மான மில்லை (91)

இது, இந்நூற்குப் புறனடை கூறுகின்றது

(இ-ள்) மேற்கூறிய பொருத்தம் பத்தனுள் சில வாரா தொழியினுங் குற்றமில்லை எ-று

பொருத்தமில் புணர்ச்சியால், உம்மை பிரித்துக் கூட்டப் பட்டது, சிலவு மென்றமையான், மங்கலப் பொருத்த முள்ளிட்ட பலவும் வரல் வேண்டுமென யாப்புறுத்தா ராயிற்று. வாராதொழிதற் பாலன வெ வையோ வெனில்;— “வாளா வுரைப் பிற்றென் னுலோர் வகுத்த வருணமுண்டி, கேளார்ந்த நல்ல கதிகண மாய்ந்துரை” என்பது வரையறுத்த பாட்டிய லாகலின், இக்கூறிய வருணம், உணு, கதி, கணம் என்பனவும், மங்கலம், சொல், தானமுமாகிய விச் வேழுமன்றி, எழுத்து, பால், நாள், என்னு முன்றனு ளொன்றுஞ் சிலவும் வாராதாயிற் குற்ற மின்றென வுணர்க

பொருத்த விளக்கம் முற்றிற்று

மலர்க்குழு

டாக்டர் ம. மு. உவைஸ் அவர்களைப் பற்றிய இந்தக் கவின் மலரை உருவாக்க அயராது உழைத்த சஞ்சிகைக் குழுவினரையும்; அதற்கு நிதியிந்துதவிய சீனங்கோட்டையைச் சேர்ந்த வணக்கப்பெருமக்களையும்; விழாவெடுத்துச் சிறப்பிக்க ஆவன செய்த விழாக் குழுவினரையும் இவண் அறுமுகஞ் செய்ய விழைகிறோம்.

ஐனாப் ஏ. ஆர். எம் சனீர்

முறட்டுவை நகர அஞ்சலகத்தின் பதில் தபாலதிபராகக் கடமையாற்றுகிறார். பாணந்துறை பல நோக்குக் கூட்டுறவுச்சங்கத்தின் ஹேனமுல்லைக் கிளைச் செயலாளரான இவர் விழாக்குழுத் தலைவருமாவார். பிரபல சமூக சேவையாளரான இவர் தல்பிட்டி பந்த கிராமசபையின் முன்னாள் உறுப்பினராவார்.

ஐனாப் ஏ. ஸி. ராஸித்

எலுவிலை அலவியா வித்தியாலய அதிபராகக் கடமையாற்றுகிறார். இஸ்லாமிய சோஸலிஸ முன்னணி ஹேனமுல்லை கிளைக் காரியதரிசியான இவர் விழாக்குழுவினது செயலாளராவார். பொதுப்பணி இயக்க முன்னாள் தலைவரான இவர் அதன் ஸ்தாபகர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஐனாப் மொயின் சமீன் J. P.

மலரின் ஆசிரியரான இவர் சிறுகதை எழுத்தாளர். பாணந்துறைத் தொகுதி மக்கள் கமிட்டித் தலைவர்கள் சம்மேளனத்தின் காரியதரிசியான இவர் பாணந்துறை பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் முதலாவது முஸ்லிம் இயக்குநராவார். ஜீலான் மா வித்தியாலயத்தில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றுகிறார்.

ஐனாப் எம். டி. எம் அலுஹர்தின்

வீரகேசரி புதினைப் பத்திரிகை உதவி ஆசிரியராகப் பணியாற்றும் இவருக்கு இலக்கியத் துறையில் ஈடுபாடுண்டு. பிரபல சமூக சேவையாளராவார்.

வரவேற்புக்குழு

1. ஐனாப் ஏ. ஆர். எம். சனீர் (தலைவர்)	10. ஐனாப் எஸ். எல். பி. முகம்மது
2. ஐனாப் ஏ. ஸி. ருசிக் (செயலாளர்)	11. ,, ஏ. எல். எம். அஸ்மி
3. அல்ஹாஜ் ஏ. டப்ளியு. எம் மக்கீன்	12. ,, எம். பி. எம். நிஸ்வான்
4. அல்ஹாஜ் வபா சாலி	13. ,, ஏ. டப்ளியு. எம். நியாஸ்
5. ஐனாப் எம். எஸ். எம். பளில்	14. ,, பி. நிலாமுத்தின்
6. ,, எம். எம். சவரீட்	15. ,, டப்ளியு. எம். எம். ஜெமீல்
7. ,, எம். ஜி. எம். தாஹா	16. ,, ஹசன் இப்பனு முஸ்த்தபா
8. ,, ஏ. எஸ். எம். மொயின்	17. ,, எம். ஆர். எம். றசீத்
9. ,, எம். இசுட். எம். ருசிக்	18. ,, ஏ. எஸ். எம். நிஸார்

மலர் வெளியிட முன்வந்து நிதி வழங்கிய சனங்கோட்டையைச்

சேர்ந்த வணிகப்பெருமக்கள்

1. அல்ஹாஜ் எஸ். எம் ஜாபிர் ஜே.பி. அவர்களும் புத்திரர்களும்
2. அல்ஹாஜ் நௌபல் ஏ. ஜாபிர்
3. அல்ஹாஜ் ஓ. எல். எம். வதூத் அவர்களும் புத்திரர்களும்
4. அல்ஹாஜ் ஏ. ஸி. எம். சாபி அல்ஹாஜ் ஏ. ஸி. எம். மகூர்
5. அல்ஹாஜ் வபா ஸாலியும் அவர்களின் சகோதரர்களும்
6. அல்ஹாஜ் எம். ஸி. அப்துல் கபூர்
7. அல்ஹாஜ் ஏ. எச். எம். சித்திக்
8. அல்ஹாஜ் ஏ. எம். எம். ஹனபி
9. அல்ஹாஜ் எம். எஸ். எம். பளீல்
10. அல்ஹாஜ் கே. எம். சரீப்
11. அல்ஹாஜ் ஏ. ஜே. எம். மகூத (புரக்டர்)
12. அல்ஹாஜ் எம். எஸ். ஏ. வதூத்
13. அல்ஹாஜ் எம். எஸ். எம். இபுரஹிம் அவர்களும் புத்திரர்களும்
14. அல்ஹாஜ் எம். எஸ். எம். அபுல்ஹஸன் அவர்களும் புத்திரர்களும்.

பாணந்துறை வரவேற்பு விழாவிற்கு உதவியவர்கள்

1. அல்ஹாஜ் ஏ. டப்ளியு. எம். பாரூக்
2. அல்ஹாஜ் ஏ. டப்ளியு. எம். மக்கின்
3. அல்ஹாஜ் எம். எஸ். எம். மிஸ்தார்
4. ஜனாப் இஸ்மத் ஜாபிர்
5. அல்ஹாஜ் ஏ. எல். எம். சமசுதின்
6. அல்ஹாஜ் எம். எஸ். எம். ஹாதி
7. ஜனாப் எஸ். எம். சகாப்தின்

249914

Printed at Albion Press (Colombo) Ltd., 157, Jayantha Weerasesera Mawatha, Colombo-10.

ARCHIVES

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பிரபல
கவி காவிரி

தலை
நாயக
வசந்த

சாதி உரி

இஸ்லாமியத்
இன்பத் தமிழம்

இஸ்லாமியத்

MUSLIM
CONTRIBUTION
LITERATURE

இஸ்லாமிய
இவககயத்தன்

இஸ்லாமிய

குணங்காநாயார்

நம்மு

ம.ம.உ

யுனிவார்ஸ்

சாதி உரி

